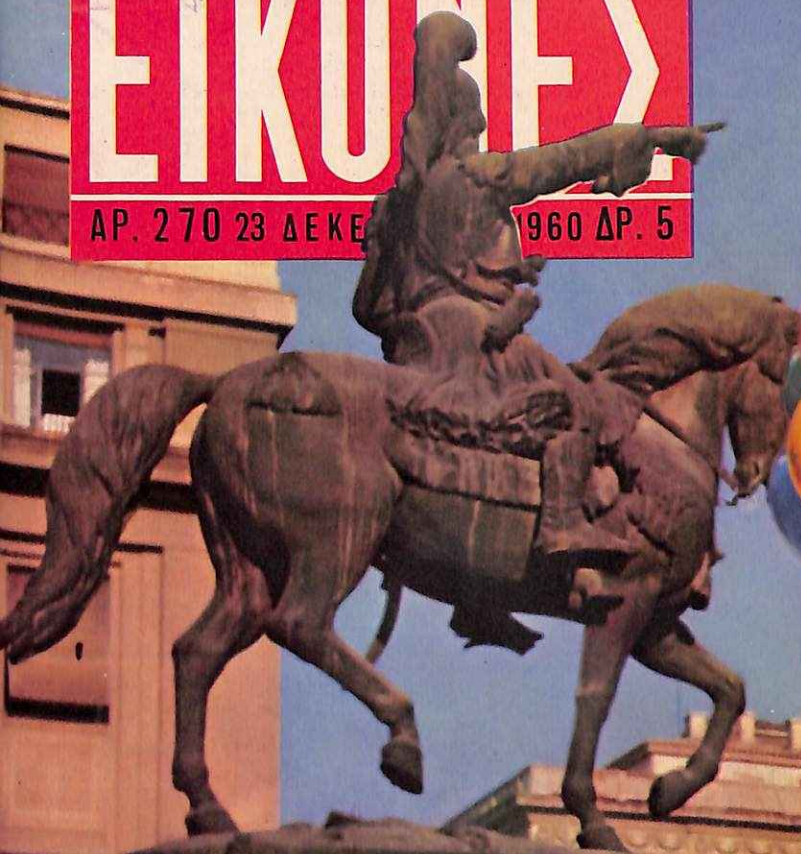

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 270 23 ΔΕΚΕ

1960 ΔΡ. 5

100

ΣΕΛΙΔΕΣ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

22 πίνακες ζωγράφων της 'Αναγεννήσεως

Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΤΩΝ ΚΥΝΗΓΩΝ

"Ένα αποκλειστικό φωτορεπορτάζ"

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 1960

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 270 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ ΣΤ' 23 ΔΕΚ/ΒΡΙΟΥ 1960

Έκδοσις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιόπουλος
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψυχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:
Συντάξεως, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Έκδοσεως, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομή:
Έσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Έτησια δραχ. 260.
Έξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Έτησια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Οί αναγνώστες μας γράφουν

Για τον Διάδοχο

Γράφει ο αναγνώστης μας κ. Κ. Κ. Κ. Μ. προσθέτει: «Όπως είναι γνωστόν, εις τους Έκτονικας της Ολυμπίας απέδιδαν ύψιστες τιμές και ποτέ επιστρέφοντες από τους αγώνες δέν εισηρχοντο ως κοινοί θνητοί διά των πυλών της γενετήρας πόλεως. Ανοίγαν ένα ρήγμα στο τείχος και πάνω σέ άρμα, που τό έσυραν τέσσαρα κατάλευκα άλογα, εισηρχετο ο νικητής, γιατί: εώς ού μέγα πόλει τειχών όφελος, άνδρας έχουση μάχεσθε δύναμείνους και νικάν, έπίστευαν ο Πλούταρχος. Υπεδέχοντο τον Ολυμπιονίκην ως ανώτερον από στρατηγό ή ήγεμόνα που επέστρεφε νικητής και τροπαιοχός από πολεμική έκστρατεία. Λέγεται ότι τό άρμα του Ακραγανίνου Έξαινέτου, που νίκησε εις τό εστάδιο, τό ακολουθούσαν κατά την είσοδό του στον Ακραγαντα 300 εσυνορίδες λευκών ίππων. Μά ακόμα εις τους Ολυμπιονίκας ή πολιτεία απένεμει διάφορες τιμές και τιμητικές διακρίσεις. Οι Αθηναίοι εις τον νικητήν έχορηνόουσιν τιμητικές σίτισιν εις τό Πρυτανείον και ο Σόλων έταξε 500 δραχ. ως έπαθλον εις τους Ολυμπιονίκας. Ο βασιλεύς της Σπάρτης ήτο καθιερωμένο να εισέρχεται εις την μάχην εχθρ. έαυτού Στεφανίνην, αγώνα γενναϊκότα. Μά πάντοτε ή γενέτειρα πόλις άνήγειρε εις τον Ολυμπιονίκην άνδριάντα, έντός αυτής ή

εις την Ίεράν Άλτιν της Ολυμπίας. Ο Διάδοχος Κωνσταντίνος χάρισε εις τό έθνος μίαν περίλαμπρον Ολυμπιακήν νίκην. Έξ άφορμής του ή γαλανόλευκος κυμάτισε περήφανη εις τον ούρανόν της Ρώμης. Για τούτην την τιμήν μέ πανελλαδικό έρανο άρμάζει να στηθή εις την Ολυμπία τό άγαλμα του Διαδόχου, ως εύνγνωμοσύνη του έθνους προς τον Ολυμπιονίκην Διάδοχον».

Έλληνικά παιχνίδια

Έκθεσιν Έγχωρίων Παιδικών Παιχνιδιών οργανώνει ο Όργανισμός Έλληνικής Χειροτεχνίας, στην όδό Μητροπόλεως 9, μέ την εύκαιρία των εορτών. Η πρωτοβουλία είναι ενδιαφέρουσα και θα την παρακολουθήσωμε, ώστε να ενημερώσωμε, έστω και κατόπιν... εορτών, τους αναγνώστες των «Εικόνων» για την εξέλιξη της ελληνικής χειροτεχνίας - διιοτεχνίας παιδικών παιχνιδιών.

Χριστουγεννιάτικο δένδρο

«Τά Χριστούγεννα έφθασαν και τό εαρεθαρικόν, είδωλολατρικόν αένδρουν θα έμφανισθή και πάλιν προκαλούν τάς όρθοδοξούς παραδόσεις μας αι όποιαι δέν προβλέπουν την παρουσίαν του κατά τάς εορτάς των Χριστουγεννίων. Στοιχημένον ως έδανον προκατακλισμιαίας θρησκείας θα αποτελέση και πάλιν παραφωσίαν προς την άληθιν θρησκείαν μας και τους λατρευτικούς τύπους της». Αύτά μας γράφει ο αναγνώστης μας κ. Αλέξανδρος Παπαδόπουλος και προσθέτει εις ύφος άδικαίοιο. γήτως όργυλον: «Πότε, τέλος πάντων, θα μπορέσωμε να απαλλαγώμε από την ένομασίαν που μας διακρίνει; Πότε θα έλευθερωθώμε από τον δυτικομανή πιθηκισμόν; Λοός και θρησκεία έχομεν θαυμασίας παραδόσεις και έθιμα διά να εορτάσωμε την Γέννησιν του Σωτήρος. Δέν μας χρειάζονται τά Δένδρα. Φυσικά, δέν συμφωνώμε μέ τον κ. Α. Π. Μπορεί ή θρησκεία μας να έχη θαυμάσια έθιμα και κανείς δέν άμφισβώλλει γι' αυτό, άλλα ένα στολισμένο δένδρο μόνο χαρά μπορεί να προσέβη

Συνέχεια σελ. 7

JOHNNIE WALKER

τὸ οὐῖσκυ
τῆς ἀπολύτου
ὑπεροχῆς

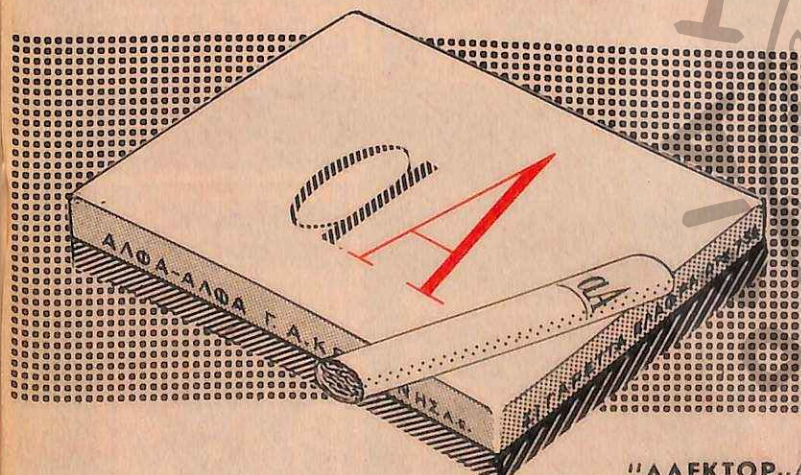
ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΡΟΒΑΔΙΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ 1820

EXEL TO

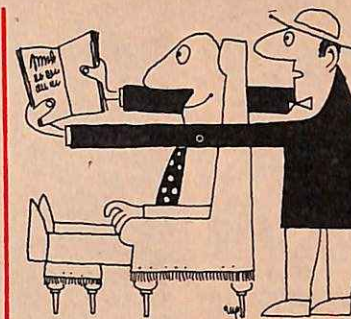
τὸν ἐν
 τῷ ὅλῳ
 τῷ κόσμῳ
 ἀποστολὴν
 καὶ ἀποστολὴν

Γ. Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε.

ΜΕΓΑΛΟ	ΚΟΥΤΙ	ΔΡΧ. 7.50
ΜΙΚΡΟ	ΠΛΑΚΕ	ΔΡΧ. 3.80

"ΔΛΕΚΤΩΡ,,Α

Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν

Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν
(Ἀπομνημονεύματα) Παναγιώτης
Παπατζανετίης, Ἑταιρία Μακε-
δονικῶν Σπουδῶν, Θεσσαλονίκη, 1960,
σελ. ιδ' + 64.

Είναι το τρίτο σχετικό δέλιδο που το Ίδρυμα Μελετών της Χερσονήσου του Αίμου εκδίδει από το 'Αρχείο Μακκονοπούλου 'Αγώνος της Πηνελόπης Δέλτα. 'Υποψήφιας του Στρατού δύο αγνός Μανιάτης διάσημος, πολέμους από το 1906 ως και το 1908 στην λίμνη των Γιαννιτσών και στη Χαλκιδική. Συγκεντρώνοντας το υλικό της για τα «Μυστικά του Βάτλου», η Πηνελόπη του έπεισε να υπογραφή τις «νομήσεις του στην γραμμάτωση της. Την υπαγόρευσε: παρακαλούσε και η ίδια η συγγραφέας, που με καίριες έρωτικές της βοηθούς τον άφηγεται να δώσει όσο το δυνατόν πιο πολλές λεπτομέρειες. Πολλά στοιχεία από τη αφήγηση του κατέπαι Σπανωγιώτη περράσαν στις σελίδες των «Μυστικών του Βάτλου».

Ἡ ἔκδοσις εἶναι φροντισμένη, μετὰ ἐπισήμανση καὶ ἀναγνώστην καθοδηγήσει.

Στο παράρτημα περιλαμβάνονται τ
φύλλο ποιότητας του αντίστοιχου
του πιά Παναγιώτη Παπατζανέ

κρολογίες (πέθανε στα 1937) συμπα-
λαμιστών του και λεπτομερές εύρε-
τηριο.

Μᾶς ἔστειλαν
ἐπίσης

«ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΥΠΡΟΣ», ΓΡΑΜΜΑ
τα, Τέχνες, Ἐπιστήμες, Λευκωσία α.
1, Ὀκτώβριος 1960.

ΟΙ γνωστοί Κύπριοι λογοτέχνες

Βρασάς, Κ. Μόντης, Τ. Φυλοκτού, Α. Χριστοφίδης και Κ. Χρύσανθος, εξέδωσαν νέο περιοδικό, που ευγενικά το φιλοδοξεί είναι να συμβάλει ώστε η μάχη γαλόνι προς γαλόνι να αναδειχθεί σε δεύτερο κέντρο στον νεοελληνικό πνευματικό κόσμο. Σημειώνουμε από τα περιεχόμενα: Το δήγμα του Κ. Μόντης «Η γυναικά με την κατακαίσα, τη μελέτη της Α. Χριστοφίδης «Η συνέπεια στη λογοτεχνία», την υψέλλα του Κ. Χρύσανθου «Έτσι άρχισε η Κυριακή».

«ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΙΟΝ ΜΙΑΣ ΕΚΑΤΟ-
ταετίας του ελληνικού φιλοτελισμού
Μωϋσῆ Κ. Κωνσταντίνου, Ἀθήναι 196
σελ. 32.

Μελέτη τοῦ Γεν. Γροῦμ. τῆς Ἑλληνικῆς
Φιλοτελικῆς Ἑταιρίας, γιὰ τὸν Ἑλ-
λικὸ Φιλοτελισμὸ μιάς ἑκατονταετίας

Ὁ κ. Μ.Κ. παρέχει πλήρη στοιχεῖα γιὰ τοὺς ἐμπόρους γραμματοσήμων, τὰ φιλοτελικοὺς συλλόγους, τὰ φιλοτελι-

περιοδικά, τους καταλογούς γραμμάτων
σήμων και την όλη σχετική κίνηση στα
Έλλάδα από το 1860 μέχρι σήμερα

«ΜΑΡΚΕΤΙΝΓΚ», ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΘΕ
φιλοπούλου, 'Αθήναι 1960, σελ. 20.
Μελέτη περί του νέου εις τὰ κα
θαίτη οικονομικού όρου (marketing)

ποῦ δὲν ᾤθηκε ἀκόμα τὸν ἀνάδοχο
στη γλώσσα μας. Ὁ συγγραφεὺς ἐ-
γεί τὴ σημασία του, τὴ σπουδαιότη-

καὶ τῇ λειτουργίᾳ του.

«ΑΘΗΝΑΙ 1980 μ.Χ.», ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι.
 Ίορδανίδου, Μελέτη πολεοδομικής ανά-
 μορφώσεως της πρωτεύουσας, Ἀθήναι
 1960, σελ. 76.

Ο Άντιστράτηγος κ. Γ. Ι. Ι., με την πολεοδομική του μελέτη, προτείνει μία δική του μακρόχρονη λύση του προβλήματος της πρωτεύουσας. Άφου διαπιστώσει την έλλειψη πολεοδομικής και κυκλοφοριακής ένταξης, στο Β μέρος του δισπίδιου ο συγγραφέας εκθέτει τις δικές του θετικές άποψεις, οι οποίες μπορούν να πραγματοποιηθούν μέχρι το 1980. Πιο συγκεκριμένα, προτείνει την διάνοιξη μίας εξωτερικής περιφερειακής λεωφόρου, που θα περικλείει έκτασι 40.000 στρεμμάτων, την δημιουργία μίας περιφερειακής λεωφόρου των αρχαίων Αθηνών, τη διαμόρφωση τεσσάρων κυρίων πλατειών - κόμβων κυκλοφορίας κ.λ.π. Το έργο συνδυάζεται από σχετικό τοπογραφικό διάγραμμα.

«Η ΟΜΟΡΦΑΣΧΗΜΗ», ΝΙΚΟΥ ΚΑ.
χτίση, Διήγημα, Θεσσαλονίκη, «Δια-
γώνιος» 2, 1960, σελ. 36.

Ἄνατοπο διηγήματος πού δημοσιεύθηκε στο τελευταίو τεύχος του περιοδικού τῆς Θεσσαλονίκης «Εἰλιγώνιος». Μιά ἀκόμα «παραιπίουσα» περίπτωση τῆς «χαμένης γενιάς» τοῦ πολέμου καί τοῦ ταπολέμου, γραμμένη σέ ἰδιότυπα «πλοῖκό» ὅφως.

«ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΖΩΗ», ΗΩ ΛΑΜΠΙΡΗ
Αθήναι, 1960, σελ. 30.

Διάλεξη τῆς κ. Η.Λ. γιὰ τὴν ἀγάπ
ποῦ «εἶναι ἡ Μάνα τῆς Ζωῆς κι ἡ γεν-
νήτρα κάθε ἔργου», καὶ ταυτόχρονα «εἶ-
ναι τὸ παιδί τῆς Ζωῆς καὶ τὸ γέννημα
κάθε ἔργου».

«ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛ-
τίον», Σεπτέμβριος 1960, Ἐθνικὸν Τυ-
πογραφεῖον, σελ. 114.

Δίγλωσση (έλληνικά, αγγλικά) έκδοση της Έθνικης Στατιστικής Υπηρεσίας για διάφορα στοιχεία κινήσεως (Πληθυσμός, Άπασχόλησις, Άνεργία, Άσφαλίσεις, Γεωργία, Κατασκευές κ.λ.π.).

«ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ
τῆς Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου», Μάϊος
1960, Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον, Ἀθῆναι
1960, σ.λ. 66.

Τρίγλωσση (έλληνικά, άγγλικά, γαλλικά) έκδοσι της Έθνικης Στατιστικής Υπηρεσίας, με τό θέμα του τίτλου

«ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΗΣ
Ἑλλάδος 1958», Ἐθνικὸν Τυπογρ.
φεῖον, Ἀθῆναι 1960, σελ. 488.

Τρίγωνσος (έλληνικά, άγγλικά, γαλλικά) όγκώσης τόμος της Έθνικης Στατιστικής Υπηρεσίας Ελλάδος, γτήν κίνηση του έξωτερικού έμπορί κατά έτος 1958.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΖΩΗ. Δεκαπενθήμερη Σοσιαλιστική Έπιτομή, Αθήνα, τεύχ. 7
1 'Οκτωβρίου 1960 και τεύχ. 78,
'Οκτωβρίου 1960 — ΣΤΕΛΛΗΝΗΣ, 'Ο
γανον της ένωσης 'Ελληνοσλαβ. Πολι-
σμός, Αθήνα, τεύχος 11 'Οκτωβρίου
1960 — ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ, Έθνομαθιστον
θίκον δογανον τον έν Αφρικη Έλληνα
Πολεμάντιστον, τεύχος 2162, 6 Σ
πτεμβρίου 1960 — Η ΝΕΑ ΤΟΡΚΗ
Greek-American monthly social and culture

review. Νέα Τόρρη, τεύχος 142, Σεπτέμβριος 1960 — Ο ΦΙΛΟΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ. Περιοδική έκδοση της Έταιρείας Προστασίας Ζώων. Αθήναι, τεύχος 26, Οκτώβριος 1960 — ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΙΚΗ

Μηνιαία Έπιθεώρηση. Ἀθήναι - Πειραιεύς, τεύχος 10, Ὀκτώβριος 1960—ΝΑΤΙΑΙΑ. Ἐφολλιστικὸν καὶ ναυτικὸν ἀποβιβάζει.

οιοδικόν — Ναυτιλία, Ἐμπόριον, Βιο-
χανία, Ναυπηγική, Τουρισμός. Πειραιε-
τεύχος 46, Ὀκτώβριος 1980 — ΤΟ ΒΟ-
ΝΟ. Διημερία έκδοσή τοῦ Ἑλληνι-

Ὁρειβάτικου Συνδέσμου. Ἀθήναι, τε
218, Μάρτιος - Ἀπρίλιος 1960 — Δ
ΜΟΣΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗ. Εἰδικὴ ἡ
θεώρηση ἐρεῖνης προβλημάτων διανομῆς

ΕΘΝΟΣ. "Όργανον των Ελλήνων της
13- Σουλιάνα, 1960

Λησ. Σαντιάγκο, έτος θον, αριθμός
 'Ιούλιος 1960 — ΣΟΒΙΕΤΟΛΟΓΙΑ.
 νιαία έκδοση σοβιετολογικῶν μελετῶν.
 θῆναι, τεύχ. 9, Σεπτέμβριος 1960.

100

Η Σοφιστική της Έρης

ΤΑ ΠΙΟ
ΕΚΛΕΚΤΑ
Καλλυντικά
AYER,
ORLANE, RUBINSTEIN,
ARDEN,
FACTOR, REVLON, RAYOT
"Ολα τα Αρώματα για Όλη την Ζωή"
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Γ.Α. ΓΕΡΟΥΛΑΤΟΥ
ΒΟΥΛΩΡΕΣΤΙΟΥ 2 - ΤΗΛ. 21-610

Μοντέρνα
και
καλοραμμένα
δολομαλλά
ΠΑΛΤΑ
από
690
αρχ.
FLEX-FORM
ΚΟΝΤΩΣΗ
ΑΔΗΜΑΙ: ΕΡΜΟΥ 39
ΘΕΣΣΑΛΙΑ ΤΙΜΙΣΚΗ 32

ΠΙΝΑΚΕΣ
ΜΕΓΑΛΩΝ ΖΩΓΡΑΦΩΝ
Galerie
PALETTA
ΒΟΥΛΗΣ 14 & ΚΑΡΑΓ. ΣΕΡΒΙΑΣ

ΑΝΘΗ ΒΑΖΑ
ΦΛΕΡΙΑΝΟΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 3
ΤΗΛ. 21-514
ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Ταξίδια
και
Διαφοροί
ΑΛΕΞΙ ΔΙΑΜΑΝΤΗ
ΤΗΛ. 33-036 ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 48

au
Bon Ton
CHEMISERIE
DE
Luxe
au
Bon Ton

ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ
Λαμπροδούλου
ΕΡΜΟΥ 25

ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ
Βούλα Μπαϊκού
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 28
ΤΗΛ. 28-561

Πορσελ
ΚΑΛΑΜΙΣΤΟΥ 15

Ultrapas
ΔΙ' ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ & ΤΟΙΧΩΝ
Κ. ΦΩΛΩΡΟΣ ο.ε.
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 9 - ΤΗΛ. 32-959

ELBEO Κατάστημα
Best-ELBEO
Μητροπόλεως 44 • ΕΣΕΣ Α.Ε.

Η μεγαλύτερη
συλλογή
σε μαλλια
παλιών
εuropeακά
και γυναικεία
BOMBYZ
ΣΕΒΑΣΤΟΠΟΛΕΩΣ - ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΗΣ
ΕΡΜΟΥ 52 - ΤΗΛ. 21-915

ΝΕΟΣΤΡΟΜ
Για ένα
αδελφικό όνειρο
και μια
καλή ελπίδα
Ν. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ & ΣΙΑ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ & ΟΙΚΕΤΕΣ - ΤΗΛ. 33-060

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ
"Οι νέοι επί να έρουν
επί να έρουν
επί να έρουν"
ΑΛΕΞΙ ΔΙΑΜΑΝΤΗ
ΦΕΚΙΝΟΣ & ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΤΗΛ. 33-036

ΒΑΜΒΟΥ
ΑΙΝΙΑΙ
ΛΕΟΤΑΚΗ
Ε.Μ. ΜΠΕΝΑΚΗ 9 - ΤΗΛ. 613-824

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

και τίποτε άλλο. Γιατί, λοιπόν, να την
σταρφηθούμε; Μήπως περισσεύει στις ή-
μέρες μας;

Κρύσταλλα επαφής (τέλος)

Και πάλι τα «κρύσταλλα επαφής»,
αλλά για τελευταία φορά. Μας γράφει
ο κ. Ρενέ Βόλγκο, 'Οπτικά -
Φωτογραφικά, Πανεπιστήμιο
ου 73, ότι δεν είναι σωστό ότι τα
κρύσταλλα επαφής για μύωπες κ.λ.π.
δεν εφαρμόζονται ακόμη στην Ελλάδα
και γι' αυτό χρειάζεται ταξίδι στο έ-
ξωτερικό. «Από τον Νοέμβριο του 1953,
μιας πληροφορεί, εφαρμόζονται στη χώ-
ρα μας τα κρύσταλλα επαφής των εις
την 'Αμερική και Εύρωπη κυκλοφορούν-
των αυτή τη στιγμή τύπων Wohlk, Cor-
neal, Lakrines, Muller - Welt κ.λ.π. Τα
έχουμε εφαρμόσει στον πολιτικό και καλ-
λιτεχνικό κόσμο, καθώς και στο ευρύ-
τατο κοινό με μεγάλη επιτυχία και η
συνεχής παρακολούθηση των φερόντων
αποδεικνύει ότι τα κρύσταλλα επαφής
εφαρμόζονται στην Ελλάδα και ότι η
παραγγελία, αγορά και εξοικείωση δεν
χρειάζονται ταξίδια...».

Η διανομή επιδομάτων

«Οι γιορτές πλησιάζουν και σε λίγο
έμπρός στα καθορισμένα σημεία θα
σηματισθούν οι γνωστές από χρόνια
«ουρές» των ανέργων για να πάρουν
το επίδομα που τους δίνουν αυτές τις
«άγιες» ημέρες. Η «έσπραξη» όμως αυ-
τού του επιδόματος γίνεται μαρτυρική
για τους ανέργους λόγω του χρόνου
που πρέπει να διαθέσουν για να το ελ-
πράξουν. «Ωρες ατέλειωτες θα περιμέ-
νουν στο πεζοδρόμιο, ώσπου να έλθει η
σειρά τους, ενώ οι άλλοι άνθρωποι θα
γεμίζουν τα μαγαζιά για τα «φώνια»
τους. Θα έπρεπε, νομίζω, να ληφθεί
κάποια μέριμνα, ώστε να μην ταλαι-
πωρούν και φέτος, όπως τα άλλα χρό-
νια». Αυτά γράφει ο αναγνώστης μας
κ. Νίκ. Τσάλτης, Πειραιεύς, και
καταλήγει: «Δεν πιστεύω ότι είναι
τόσο δύσκολο για τους υπεύθυνους να
καταφέρουν αυτό το πράγμα και να δια-
νείμουν χωρίς τις ατέλειωτες γραφειο-
κρατικές διατυπώσεις το μικρό επίδο-
μα ανεργίας στους χιλιάδες δικαιού-
χους του, ώστε να μπορέσουν να «κάνουν
και αυτοί Χριστούγεννα με λιγότερη
σπό άλλοτε ταλαιπωρία».

Καταστροφικοί νεοτερισμοί

Από την 'Ιθάκη προέρχονται οι
γραμμές που ακολουθούν και άφορουν
«μελετωμένην Ιερουσαλίαν» εις θάρος της
Μητροπόλεως 'Ιθάκης, όπως μας γρά-
φει ο κ. 'Ιωάν. Κ. Ματαράγκας.
«Το τέμπλον του Ιεροού ναού Εισοδίων
Θεοτόκου είναι κατασκευασμένο περί το
1600 - 1700» και είναι σκαλιστό. «Και
αί τρεις θύραι αυτού είναι διά του
αυτού τρόπου κατασκευασμένοι. Νυν
μελετάται υπό των επιτρόπων ή αντικα-
τάστασις των θυρών διά σιδηρούς επί
σκελετών —τελάρων— εικώνων, ατίνες
κατεσκευάσθησαν εις το "Άγιον Όρος".
Δεν γνωρίζουμε την καλλιτεχνική αξία
του ξυλογλύπτου τέμπλου του νησιώτι-
κου αυτού ναού. "Ενα, όμως, είναι σί-
γουρο: Πολλοί βυζαντινοί ή μεταγενέ-
στεροι θησαυροί έχουν καταστραφή κα-
τά καιρούς από το «νεοτεριστικό» πνεύ-
μα πολλών αυθαιρετούντων και άναρμο-
δίων. "Ας έρωτηθώ, λοιπόν, κάποιοις
άρμόδιος πριν άρχισή ο «εξωραϊσμός». Στήν
προκειμένη περίπτωση άρμόδια είναι, αν
δεν κάνουμε λάθος, ή Διεύθυνση
'Αρχαιοτήτων του όπουργείου Προεδρίας
της κυβέρνησεως.

Λησμονημένη 'Ιθάκη

«Σας έχω ένοχλήσει ξανά δυο φορές
για το ίδιο θέμα, γράφει ο κ. Σ. Ι. Α.,
Θεσσαλονίκη, και αυτή είναι ή
τρίτη και ή τελευταία! Πρόκειται για
ένα άδικημένο έλληνικό νησί: Τήν 'Ι-
θάκη. Γνωστό όπου υπάρχουν άνθρωποι,
άγνωστο μόνο στους άρμόδιους του
«Έλληνικού» Όργανισμού Τουρισμού.
Τό ιστορικό αυτό νησί, που έχει δ-
λας τις δυνατότητες να γίνή κέντρο
παγκοσμίου προσκλήματος, παραμερί-

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

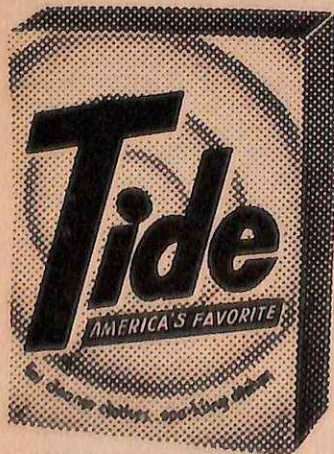
ΚΑΛΟΚΑΛΩΣ

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

ΟΛΟΦΑΝΕΡΗ ΔΙΑΦΟΡΑ!

- Τι μπουγάδα κατάσπρη και πεντακάδαρη! Πώς τὰ καταφέρνεις;
- Πλένω με σέκετο TIDE.
- Χωρίς σαπούνι, χωρίς τίποτ' άλλο;
- Τίποτα! 'Απ' τὸν καιρὸ πὺ πλένω με σέκετο TIDE, τὰ ρούχα γίνονται με τὸ πρῶτο κιόλας χέρι πεντακάδαρη και μοσχομυρισμένα.
- Γιά δὲς ἐκεῖ τί εύκολία! Μήπως ὁμως τὸ TIDE εἶναι ἀκριβό;
- 'Ισα-ἴσα! Τὸ TIDE εἶναι τὸ πὺ συμφερτικό. Δοκιμάσε το ἀπὸ σήμερα κιόλας.

ΣΚΕΤΟ **Tide**

ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ!

ΚΑΙ ΜΗΝ ΣΕΧΝΑΤΕ, ΠΩΣ ΟΙ ΤΙΜΕΣ ΤΟΥ ΤΙΔΕ ΕΙΝΑΙ ΤΩΡΑ ΦΘΗΝΟΤΕΡΕΣ!

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ζεται κατά κανόνα. "Ισως ἐπειδὴ δὲν διαθέτει βουλευτάς.

Δὲν μνησκακοῦν οἱ 'Ιθακήσιοι —πιστέψτε με— γιὰ τὴν τουριστικὴ ἀνάπτυξη τῶν ἄλλων νησιῶν. Διαμαρτύρονται, ὁμως, γιὰ τὴν ἐνὶ προσφύρουν ἑνα νηοὶ ἀξιοποίησι, ἀντιμετωπίζουν ἀ-διαφορία, πὺ οὐδ' αὖτε καὶ ζῆλον τὸ κ'άτος.

Διαμαρτύρονται γιὰ τὴν, ἐνὶ διαδίδε-ται πὺς τὸ νηοὶ τοὺς διεγράφη τὴν τε-λευταία στιγμὴ ἀπὸ τὸ πρόγραμμα του-ριστικῆς ἀναπτύξεως τοῦ 1961, σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη ἡ 'Ιθάκη διαφημίζεται σὺν τύπο, σὺν ραδιόφωνο και σὺν τη-λεόραση.

Τὸ ἱταλικὸ προκτορεῖο «Στάμπα Πο-λιτικά 'Εκονόμικα» γράφει: «Παρ' ὅλον ὅτι τὰ ἱταλικά τοπία εἶναι πολὺ ὁμοία πρὸς ἐκεῖνα τῆς 'Ελλάδος, νῆσοι ὡς ἡ Ρόδος, ἡ Κρήτη, ἡ 'Ιθάκη και ἡ Κέρ-κυρα ἔχουν μίαν ὁλοκ' ἰδιότυπον γοη-τεῖαν». 'Ο ἐκδοτὴς οἶκος «Βίτο Μπι-άνκο» τῆς Ρώμης ἐξέδωκε τελευταία διέλλο ὑπὸ τὸν τίτλο «Τὸ ταξίδιον τοῦ 'Οδυσσεύς». 'Ο κ. 'Ετνα, συγγραφεὺς τοῦ διέλλου αὐτοῦ, ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς κριτικῆς ὡς ἐμπνευσθεὶς ἀπὸ μίαν νέαν ἐπιδιδῶν: Τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ ὁμηρι-κοῦ ἔπους ἐπὶ τῆς πραγματικότητος. 'Ιδιαίτερος, ὁμως, ἀξιοσημείωτο εἶναι τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἱταλικὴ τηλεόραση με-τέδωκε κατ' ἐξῆς συνέντευξιν με τὸν κ. 'Ετνα, κατὰ τὴν ὁποία ὁ συγγραφεὺς εἶπε μετὰ ἄλλων ὅτι «ἡ 'Ιθάκη εἶ-ναι ὑπέροχος!»

'Ο ἴδιος ἐκδοτικὸς οἶκος σχεδιάζει κατὰ τὴν προσεχὴ ἀνοίξιν ὁργάνωσιν με-γάλης κρουαζιέρας, «'Οδυσσειακὴ Κρου-αζιέρα», πὺ θὰ ἔχη ὡς διαδρομὴ τῆς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. 'Ετνα περιγραφέντα. Τέ-λος ἐτοιμάζεται ὑπὸ τὸν τίτλο: «Τὸ ταξίδιον τοῦ 'Οδυσσεύς», ζωγραφικὴ ἐκθεσὶς σὺν ὁποία θὰ ἐκτεθοῦν ἔργα με-τοπία τῆς 'Οδυσσειας ἡ ἐμπνευσμένα ὁπωσδήποτε ἀπὸ τὸ ὁμηρικὸ ἔπος. 'Υ-πάρχουν και χιλιάδες 'Ελθετοὶ φίλοι τοῦ νησιοῦ, πὺ τὸ πᾶν πὺ συγκεν-τρώθηκε ἀπὸ τὸν ἀποκλειστικὸ ἔρανο πὺ ἐνήργησαν, πρωτοβουλία τοῦ βου-λευτοῦ Γεωργίου και δημοσιογράφου κ. Ρεθερντέν, γιὰ τὴν 'Ιθάκη, τὸ διέθεσαν γιὰ τὸ νέο περίφημο Ναυτικὸ Γυμνά-σιο τοῦ νησιοῦ. Εὐκόλα, κύριοι ἀρμό-διοι, δὲν ξεσηκώνεται ἑνας ὁλόκληρος λαὸς νὰ συλλέξῃ γενναῖα δῶρα ὅταν πρόκειται νὰ κἀν κατὰ τὸ ἀσήμαντο, ἔστω τὸ λίγο, γνωστόν.

Τροπικὰ Χριστούγεννα

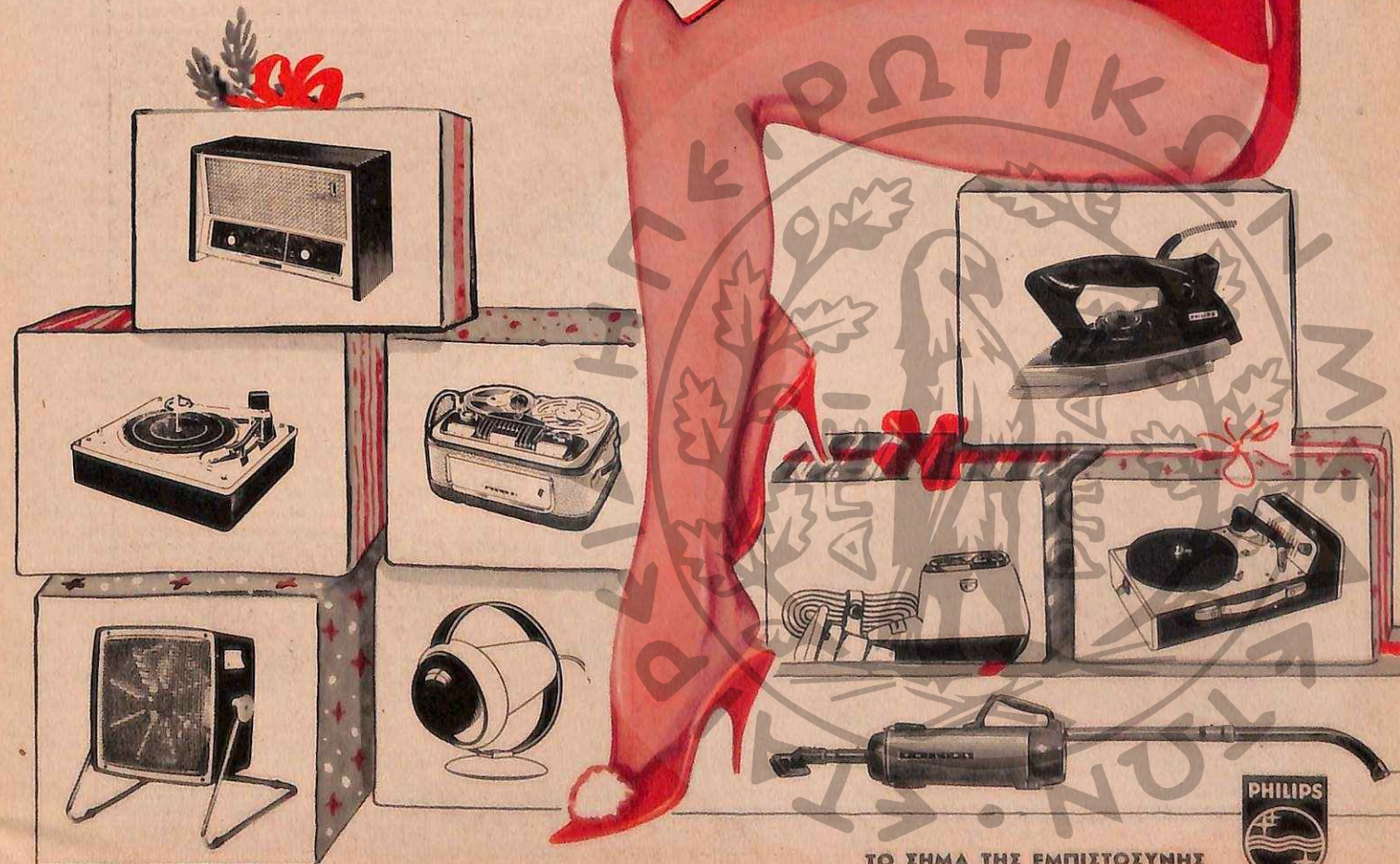
«Νὰ παραπονῇ κανεὶς κατὰ τῆς κολοκαρίας θὰ ἦταν ματαιοπονία, ἀ-φοῦ δὲν ὑπάρχει ἀποδέκτης τῶν παιρα-πόνων αὐτῶν. Πάντως εἶναι πρωτοφαν-ές, ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ, νὰ ἐπικρατῇ καιρός, ὁ ὁποῖος θὰ ἔκσινει και τὸν Μάιον νὰ ἐκτινίσῃ ἀπὸ τὸ κακο-τοῦ και τῆ ζῆλεια τοῦ. Τί εἶδος Χρι-στούγεννα θὰ περάσωμε ἐφέτος με τέ-τια ζέστη; Μῆχρι πρὸ τινος ἐλυποῦμεν τοὺς κατοίκους τοῦ νοτίου ἡμισφαιρίου διότι εἶναι ἀναγκασμένοι, ἐκ τῶν πρ-αγμάτων, νὰ ἐφορτᾶν τὸ Πάσχα ἐν μέσῳ φθινοπωρινῷ περιβάλλοντι και τὰ Χριστούγεννα και τὸ Νέον 'Ετος—τὰ πάντοτε χιονισμένα κατὰ τὴν ἐπικρατήσαν παρὰδῶσιν— ἐν μέσῳ τρο-πικῆς ζέστης. 'Ηδὴ λυποῦμαι και δι' ἡμᾶς. Τὸ ἐφετεινὸν σκανδαλώδες ἐγαί-δουροκαλκαίριον θὰ μᾶς στέρησιν τοῦ συνάδοντος τῆ ἐποχῆ ριγνηλοῦ κλίματος και τῆς ἐξωραίστικῆς, ἐνίστα, χιόνος. Φυσικὸ τὸ λόγῳ, οἱ ὑπαίθριοι μικροπω-ληταὶ τῶν ἐορτῶν «τρέβουν» ἀπὸ τῶρα τὰς χεῖρας τῶν διὰ τὸ ἐδερνετικών, δι' αὐτοὺς, σύνδρομον τῆς ἐπικρατούσης οἰζώσεως. Πλὴν, ὁμως, ἡ πλειοψηφία τῶν ἐορταστῶν ἐγκρινιάζει διὰ τὰ συμβαίνοντα, ὅπως και ἐγὼ. Θὰ μπο-ρούσαμε νὰ παραθέσωμε ὅλα τὰ πα-ράπονα τοῦ κ. Γ. 'Ηλιοπούλου, 'Αθῆνα, σχετικὰ με τὴν ἐπιμονὴ τοῦ καιροῦ νὰ θυμίσῃ περὶ τοῦ κολοκαίρι. 'Ας μὴ διάζεται, ὁμως. Οἱ τελευταῖες ἡμέρας τοῦ Δεκεμβρίου μπορεῖ νὰ τὸν διαψέ-σουν, ἱκανοποιώντας, παράλληλα, τὴν διάθε-σὴ τοῦ ἐγὼ ριγνηλοῦ κλίμα και ἐξωραίστικὸ χιόνος.

ΧΑΡΙΖΩ ΠΑΝΤΑ ΔΩΡΑ ΦΙΛΙΠΣ

γιατί εἶναι οικονομικά, τέλεια σὲ τεχνικὴ και πάντοτε εὐπρόσδεκτα.

Διαλέξτε και σεῖς τὰ δῶρα σας ἀπὸ τὴν θαυμαστὴ ποικιλία πὺ σας προσφέρει ἐφέτος ἡ ΦΙΛΙΠΣ:

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ
ΡΑΔΙΟΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ
PICK - UP
ΔΙΣΚΟΙ
ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ
ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ
ΜΗΧΑΝΕΣ ΥΠΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ
ΣΚΟΥΠΕΣ
ΠΑΡΚΕΤΕΖΕΣ
ΜΙΞΕΡ
ΣΙΔΕΡΑ
ΣΙΔΕΡΑ ΑΤΜΟΥ
ΑΕΡΟΘΕΡΜΑ
INFRAPHIL
ΕΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΜΗΧΑΝΕΣ

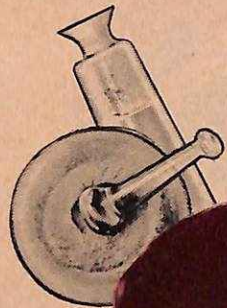
ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

Το ΜΟΝΑΔΙΚΟ συμπαγές Makeup που δέν αφήνει το δέρμα σας να στεγνώσει

Ζωογόνο
υγρότητα με
ΚΡΕΜΑ
+
Μεταξένια
άπαλότητα με
ΠΟΥΔΡΑ
=

**Creme
Puff**

Creme Puff **MAX FACTOR**
HOLLYWOOD

Δωρεάν!

Ένα δοκιμαστικό Κραγιόν Hi-Fi
Ένα φιαλίδιο Άρωμα Hypnotique
σε κάθε αγορά Creme Puff.

Έξαιρετική προσφορά διά
κάθε έξυπνη γυναίκα.
Κραγιόν Hi-Fi σε χρώματα
σταθερά με την τάση της
τελευταίας μόδας.
Άρωμα Hypnotique, το
νέο, μοντέρνο άρωμα που
μαγνητίζει όλους γύρω σας.
Μόνον ο MAX FACTOR
μπορούσε να δημιουργήσει
τέτοια προσφορά ομορφιάς.

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ: Α.Τ.Ε.Π.Α.Ε.ΤΗΛ. 493-130 & 492-038

Η προσφορά του Set **ΔΩΡΕΑΝ** δά είναι για λίγες μόνον ημέρες !!!

Το "Παλέτ", λούζει και μακιγιάρει τα μαλλιά...

...δίδει στις άσπρες τρίχες το φυσικό τους χρώμα.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛΕΦ. 25.739

Ο SCHWARZKOPF Όμορφαίνει τα μαλλιά!

ΤΟ ΛΥΧΝΑΡΙ

Διακοσμήσεις

Κουμωάρη 5.

Τηλ. 611-691.

Καί τώρα ... τό **Senator** - SERVICE
 πού προσφέρει ή LUFTHANSA
 στίς υπερόντιες πτήσεις της πρὸς :

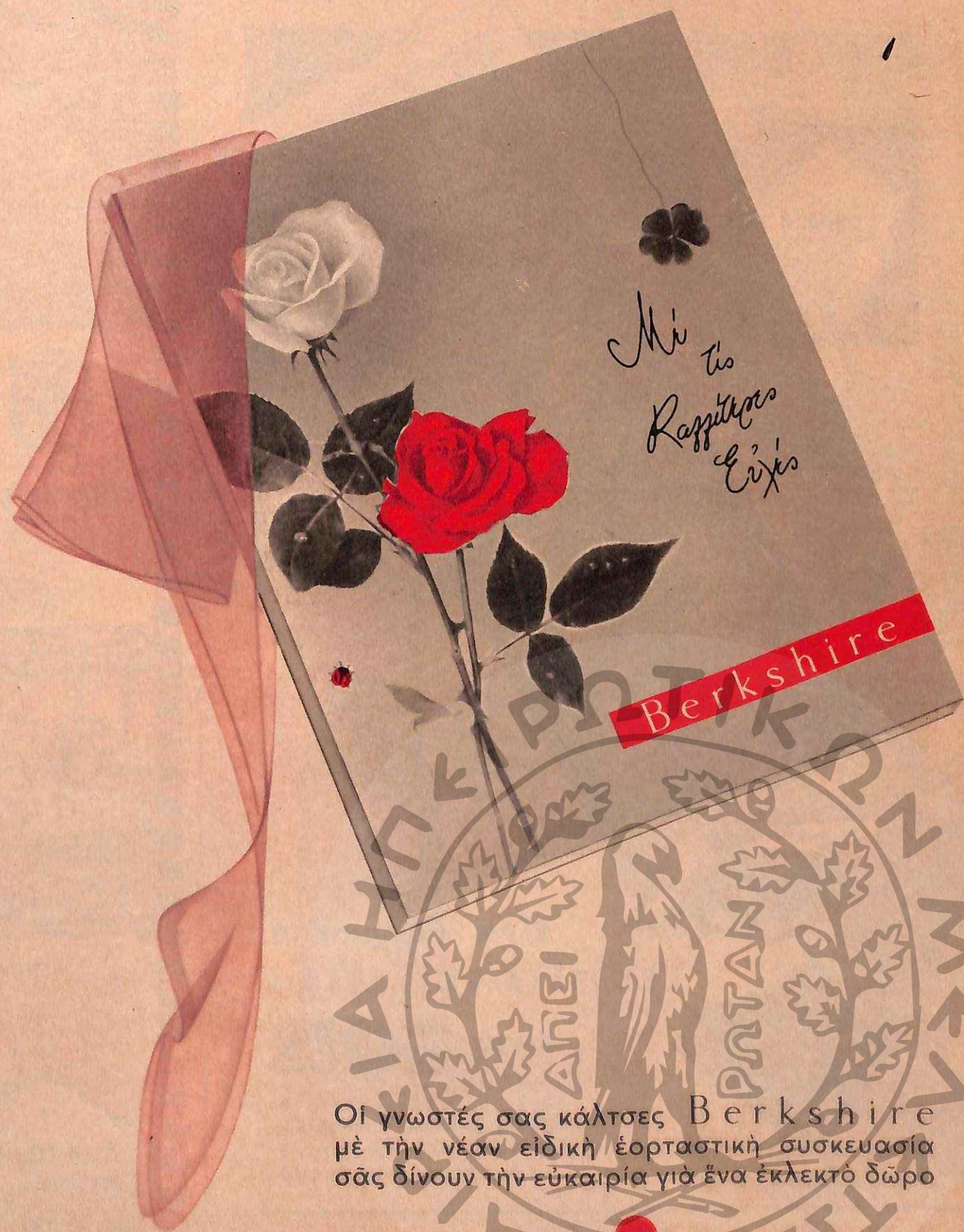
ΒΟΡΕΙΟ ΑΜΕΡΙΚΗ
 ΝΟΤΙΟ ΑΜΕΡΙΚΗ
 ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

LUFTHANSA
 ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ

* Τό **Senator** - SERVICE, ἀποκλειστικότης
 τῆς LUFTHANSA, ἐξασφαλίζει ήγεμονική
 περιποίησι με εύχάριστες ἐκπλήξεις

ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΘΗΤΕ ΤΟΝ ΤΑΞΙΔΙΟΤΙΚΟ ΣΑΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑ ή AIR FRANCE - LUFTHANSA, ΚΑΡΑΓΙΩΡΤΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 4 - ΤΗΛ. 33.561-4

Οί γνωστές σας κάλτσες Berkshire
 με την νέαν ειδική έορταστική συσκευασία
 σας δίνουν την εύκαιρία για ένα έκλεκτό δώρο

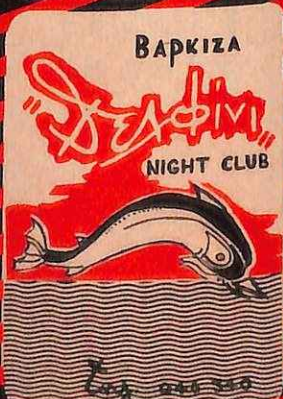
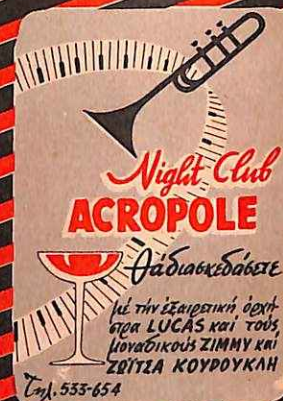
ΚΟΥΣΣΕΝΤΟΣ

Είναι πραγματική
ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΑΜΥΓΔΑΛΟΥ!

Είναι **ION**

Όταν τρώτε σοκολάτα α-
μυγδαλού ION, τότε διαπι-
στώνετε γιατί το κατανα-
λωτικό κοινόν την προτιμά.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΏΡΕΣ

Το λεπτότερο Πρωτοχρονιάτικο
Δώρο
ΕΝΑ ΓΗΝΣΙΟ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΟ ΑΡΩΜΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΕΡΑΝΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΜΑΣ

DIOR - MOLYNEUX - LANVIN - CHANEL
NINA RICCI - ROCHAS - PATOU
JACQUES HEIM - SCHIAPARELLI
CARVEN - PIQUET - CARON - WORTH

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ ΟΜΟΝΟΙΑ ΤΗΛ. 532.631-2-3-4-5
«ΟΤΙ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΠΑΝΤΟΥ-ΚΙ ΟΤΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ΑΛΛΟΥ»

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

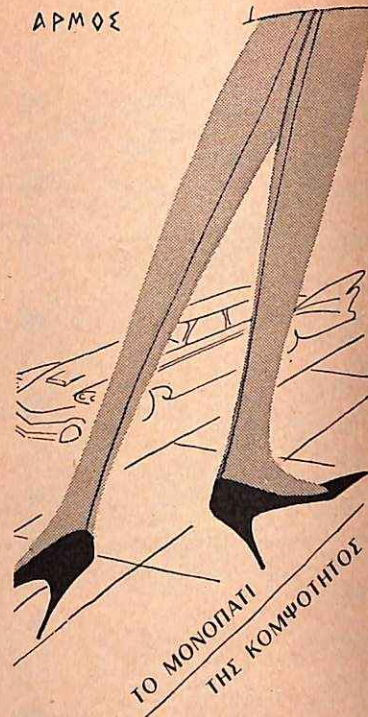

Το **ROL** 07

Μαζύ με τις ευχές του για τις γιορτές σας προσφέρει ένα πραγματικά πρωτότυπο ΔΩΡΑΚΙ για να στολίσετε το Χριστουγεννιάτικο Δένδρο σας, για να χαρίσετε μια ολοζώντανη εικόνα στα παιδιά σας: Τήν **ΦΑΤΝΗ** με τους **ΜΑΓΟΥΣ!** Αγοράστε από σήμερα το όλοχρυσο γιορταστικό κουτί του **ROL**.

Χαρούμενες εκπλήξεις σας περιμένουν!...

ΑΡΜΟΣ

Φινέτσα — άρμονία τέλεια Έφαρμογή, κι' επί πλέον τὸ κύριο χαρακτηριστικό τῆς

Cameo

Dubbelife® Stockings

ή ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ

Ἡ φημισμένη Cameo με διπλή κλωστή και διπλή ζωή... Χάρη στη λεπτή της ραφή προσδέτει όμορφιά και κάνει τὸ πόδι νά φαίνεται πιό κομψό και μακρύ...

Και χάρη στη διπλή της κλωστή (ή μία κόβεται ή άλλη κρατά) είναι άφάνταστης άντοχής. Ἐπί πλέον έφαρμόζει σ' όλες τις γάμπες τόσο τέλεια πού νομίζετε ότι είναι κατασκευασμένη ειδικώς για σας! Πλούσια συλλογή άποχρώσεων σε όλα τὰ μεγέδη. Ζητήστε νά σας τις δείξωμε και νά σας εξηγήσουμε τὰ πλεονεκτήματά τους.

Παιδαγιοάννη

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΔΡΑΓΩΝΑΣ

Ἡ χώρα τῶν παιχνιδιῶν!

δρ. 316—
ΡΟΥΚΕΤΕΣ ΚΑΙ ΠΥΡΑΥΛΟΙ ὅ,τι πιό τελευταίο σε τεχνική εξέλιξι...

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ
Κουρδιστοί από δρ. 85—
Ἡλεκτρικοί δρχ 1.650—

Δρχ. 340—

ΔΕΝΤΡΑ από δρχ. 8.50-266—
ΑΦΑΝΤΑΣΤΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ
ΣΕ ΣΤΟΛΙΔΙΑ

ΚΟΥΚΛΕΣ
ΓΥΜΝΕΣ ἢ
ΝΤΥΜΕΝΕΣ
σε πολλές
ποιότητες

Ἰαπωνική
Δρχ. 171—

Δρχ. 47.50
ΠΟΛΛΑ ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ
ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

Δρχ. 165—
ΠΑΡΑ ΠΟΛΛΑ
ΚΟΥΡΔΙΣΤΑ
Ἑλληνικά - Ἰαπωνικά
Γερμανικά

ΦΡΟΥΡΙΟΝ Δρχ. 225—
ἀποκλειστικότης μας
καί χιλιάδες
ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΚΙΑ

Δρχ. 42—
ΦΩΤΟΓΡΑΦ. ΜΗΧΑΝΕΣ
καί ΦΙΛΜΣ 6x9

Δρχ. 49—

Δρχ. 230—
ΓΕΡΑΝΟΙ
ἀπό δρχ. 105—

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ δρχ. 105—
ΠΥΡΑΥΛΟΣ δρχ. 62—

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ
ΣΕ
ΠΟΛΛΑ
ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ
ΣΧΕΔΙΑ

Δρχ. 83—
ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ
ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ
Δρχ. 52—

Δρχ. 82—
ΜΕ ΩΡΑΙΟΤΑΤΑ
ΝΤΥΣΙΜΑΤΑ

ΠΙΣΤΟΛΙΑ
ἀπό δρχ. 10.50 έως 179

ΜΠΑΛΕΣ, ΡΑΚΕΤΕΣ
ΚΑΙ ΠΙΓΚ-ΠΟΓΚ
ἀπό δρχ. 42—

ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟ
Σκηνές μεγάλ. δρχ. 94—
» μικρότερες » 76—
καί πολλές κούκλες

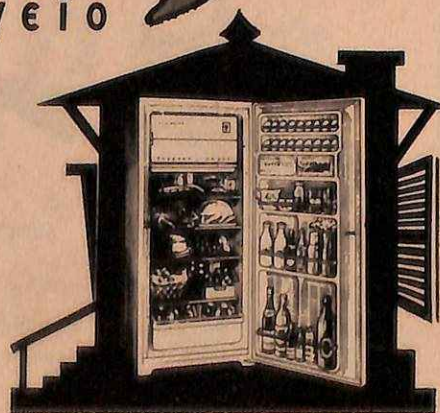
Τώρα τις γιορτές

συμπληρώστε την ευτυχία του σπιτιού σας

μέ ένα ηλεκτρικό ψυγείο
KELVINATOR

Είναι αφάνταστη η ευτυχία, που θα νοιώσετε, όταν δήτε στην κουζίνα σας το ψυγείο KELVINATOR! Είναι ευκαιρία ν' αγοράσετε τώρα τις γιορτές το ψυγείο σας και ν' γεμίσετε το σπιτικό σας χαρά. Το ψυγείο KELVINATOR με το περίφημο ψυκτικό μηχάνημα POLARSPHERE είναι το ψυγείο που θα το έχετε για όλη σας τη ζωή!

KELVINATOR για όλη σας τη ζωή!

"ΑΛΕΚΤΩΡ,"

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ
ΜΗΧΑΝΑΙ ΚΑΙ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ
ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΙΑΠΩΝΙΚΩΝ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΑΣ - ΛΙΑΝΙΚΑΣ
ΤΙΜΑΣ ΑΠΟΘΗΚΗΣ

Τύπου **ROLLEY 6X6**
» **LEIKA 24X36**

Κινηματογραφικοί Μηχανοί Λήψεως
Προβολείς διά Slide
Προβολείς 8 χιλιοστού. Κινηματογράφου
Τρίποδα
Φωτόμετρα
Τηλέμετρα
Φίλτρα
Αυτόματα
PROXAR
Παρασολείγ
ΦΙΛΜ
ΚΙΑΛΙΑ
Κ.Α.Π.
Πώλησις Λιανική και Χονδρική
ΣΑΚ ΚΑΠΟΥΑΝΟ & ΥΙΟΣ
'Αριστείδου 9 - 'Αθήναι
Τηλέφ. 32-216

Δίαιτα η δχι;

ΑΔΥΝΑΤΙΣΤΕ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΕΘΑΙΝΕΤΕ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ

«Όχι αδόστηρ διαίτα πιά», συμβουλεύουν οι Γερμανοί ειδικοί. 'Εάν θέλετε νά ελαττώσετε τὸ βάρος σας ἢ νά διατηρήσετε κομψή τὴ σιλουέττα σας, δὲν χρειάζεται πιά νά υποβάλλεσθε σὲ μιά ἀτέλειωτη βασανιστική διαίτα. Ἡ διαρκὴς στέντησις καὶ τὰ ἀτέλειωτα ἐμῆς κάνουν τὴ ζωὴ μαρτύριο, ἀφαιροῦν κάθε χαρὰ τῆς καὶ συγχρόνως υπονομεύουν οὐσιαστικώτερα τὴν υγεία.

Ἀναμμία, σωματική, ψυχική καὶ νευρική κατάρτισις, ἓνα διαρκὲς ἀίσθημα κοπώσεως, μελαγχολία, δέρμα μαρμαίνο, ἴδου μερικὲς ἀπὸ τῆς πρὸ συνήθεις συνέπειες τῆς κούρας ἀδυνατίσματος.

Πρέπει, λοιπόν, νά διακινδυνεύσετε ὅλ' αὐτὰ χάριν τῆς κομψότητος; «Όχι» διότι εὐτυχῶς τρώγοντας ἀπ' ὅλα μὲ μέτρο καὶ πίνοντας κάθε πρωὶ ἓνα φλυτζάνι ζεστὸ «Τσάι Ριχτερ» μπορεῖτε νά ἀδυνατίσετε ἐντελῶς ἀκίνδυνα, ὅσο θέλετε. Μὲ τὸ «Τσάι Ριχτερ» δχι μόνον ἐλαττώνεται τὸ βάρος, ἀλλὰ τὸ σῶμα αἰσθάνεται καλύτερα. Ὅλα τὰ ὄργανα λειτουργοῦν ὥπως πρέπει. Οἱ πονοκέφαλοι, τὰ νεύρα, ἡ κόπωση, ἡ ἀβουλία ἐξαφανίζονται δαδμηδὸν καὶ τὸ δέρμα ξαναβρίσκει τὴν βροσιά του.

Τὸ «Τσάι Ριχτερ» εἶναι ἀγνὸ φυτικὸ παρασκεύασμα, δοκιμασμένον ἔδω καὶ 50 χρόνια, πού ἔχει τὴν καταπληκτικὴ ἰδιότητα ν' ἀποβάλλῃ τὸ περιττὸ βάρος τοῦ σώματος, διατηρῶντας συγχρόνως τὸν ὀργανισμό σὲ μιά κανονική, ἰσορροπημένη λειτουργία. Ἀρχίστε ἀπὸ σημεῖρα νά πίνετε κάθε πρωὶ ἓνα φλυτζάνι ζεστὸ «Τσάι Ριχτερ» καὶ σύντομα θὰ διαπιστώσετε τὰ εὐεργετικά του ἀποτελέσματα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Σ' ὍΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

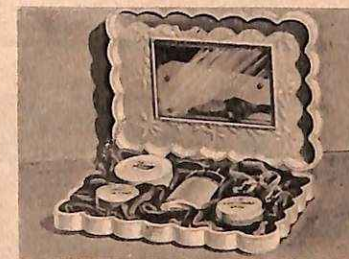
Χαρίστε Ὁμορφιά

ΤΟ ΠΙΟ ΕΥΠΡΟΣΔΕΚΤΟ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΔΩΡΟ
ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ "ZINNIA," ΣΕ ΚΟΜΨΕΣ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΕΣ

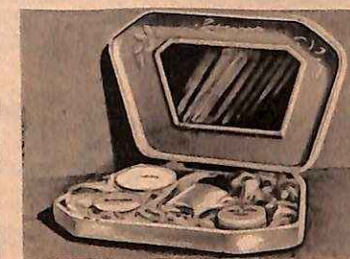
Α' ΚΑΣΕΤΙΝΕΣ ΠΛΑΣΤΙΚΕΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΚΑΣΕΤΙΝΕΣ ΜΕ ΥΦΑΣΜΑ ΚΑΙ ΚΑΘΡΕΠΤΗ

ΚΑΣΕΤΙΝΑ Ω
ΠΕΡΙΕΧΕΙ 6 ΚΑΛΛ. ΖΙΝΝΙΑ
ΔΡΧ. 200

ΚΑΣΕΤΙΝΑ Α
ΠΕΡΙΕΧΕΙ 6 ΚΑΛΛ. ΖΙΝΝΙΑ
ΔΡΧ. 170

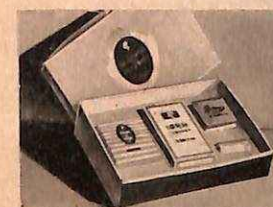

ΚΑΣΕΤΙΝΑ ΕΞΑΓΩΝΗ
ΠΕΡΙΕΧΕΙ 5 ΚΑΛΛ. ΖΙΝΝΙΑ
ΔΡΧ. 125

ΚΑΣΕΤΙΝΑ Ε
ΠΕΡΙΕΧΕΙ 5 ΚΑΛΛ. ΖΙΝΝΙΑ
ΔΡΧ. 110

Β' ΚΑΣΕΤΙΝΕΣ ΧΑΡΤΙΝΕΣ
ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΣΜΕΝΑΙ ΜΕ ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΟ ΧΑΡΤΙ ΚΑΙ ΚΟΡΔΕΛΑ

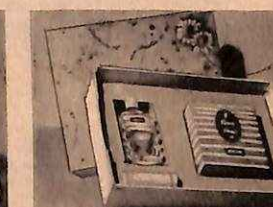
Νο 201 Α)1
ΠΕΡΙΕΧΕΙ : ΠΟΥΔΡΑ
ΜΕΙΚ-ΑΠ - ΚΡΑΓΙΟΝ Θ.
ΛΟΣΙΟΝ 100 γρ.
ΔΡΧ. 75

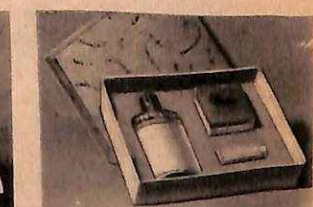
Νο 202 (ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ)
ΠΕΡΙΕΧΕΙ : ΛΟΣΙΟΝ ΕΥΡ.
ΣΑΠΟΥΝΙ ΕΥΡΙΣΜ. ΘΗΚΗ
ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ - ΤΑΛΚ
ΔΡΧ. 55

Νο 203 Β)1
ΠΕΡΙΕΧΕΙ : ΠΟΥΔΡΑ
ΛΟΣΙΟΝ 100 γρ. - ΚΡΑΓΙΟΝ Θ.
ΔΡΧ. 55

Νο 204 Β)2
ΠΕΡΙΕΧΕΙ : ΠΟΥΔΡΑ
ΚΡΑΓΙΟΝ ΘΗΚΗ
ΑΡΩΜΑ 16 γρ.
ΔΡΧ. 55

Νο 205 Β)3
ΠΕΡΙΕΧΕΙ : ΚΡΑΓΙΟΝ Θ.
ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ - ΜΕΙΚ-ΑΠ
ΔΡΧ. 55

ΛΟΣΙΟΝ - ΑΡΩΜΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

Νο 111
ΛΟΣΙΟΝ 200 γρ.
ΔΡΧ. 45

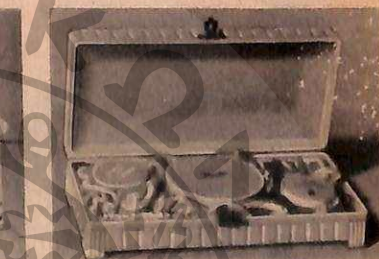
Νο 101
ΑΡΩΜΑ 7 γρ.
ΔΡΧ. 20

Νο 165
ΑΡΩΜΑ 7 γρ. (Υάλ. Πώμα)
ΔΡΧ. 35

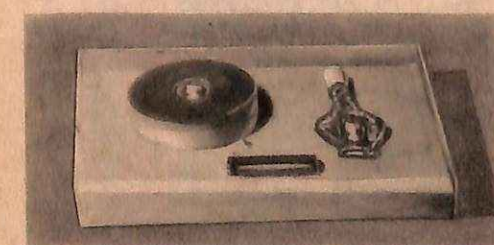
Νο 106
ΑΡΩΜΑ 5 γρ.
ΜΥΛΟΣ ΜΥΚΟΝΟΥ
ΔΡΧ. 20

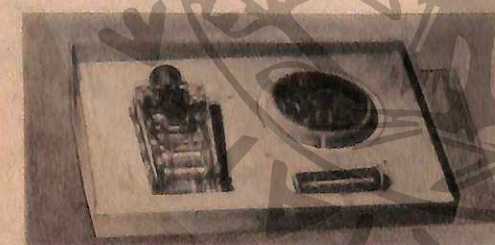
Νο 135 ΠΛ. ΚΑΣΕΤΙΝΑ Μ.
ΠΕΡΙΕΧΕΙ : 5 ΚΑΛΛ. ΖΙΝΝΙΑ
ΔΡΧ. 65

LA DUCALE PARMA - ITALIA

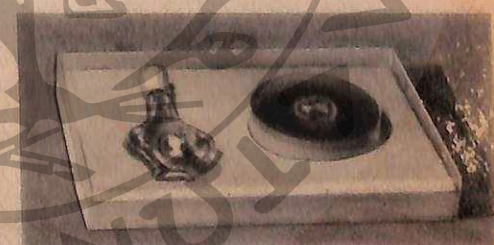
ΤΑ ΦΗΜΙΣΜΕΝΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΣΕ
3 ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕ ΕΚΛΕΚΤΟΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ, ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΔΙΑ ΔΩΡΑ

Νο 501 ΠΕΡΙΕΧΕΙ :
ΑΡΩΜΑ ΡΟΕΜΑ 12 γρ.
ΠΟΥΔΡΑ - ΚΡΑΓΙΟΝ Θ.
ΔΡΧ. 130

Νο 502 ΠΕΡΙΕΧΕΙ :
ΛΟΣΙΟΝ PRIMO INCONTRO 50 γρ.
ΜΕΙΚ-ΑΠ - ΠΟΥΔΡΙΕΡΑ
ΚΡΑΓΙΟΝ ΘΗΚΗ
ΔΡΧ. 130

Νο 503 ΠΕΡΙΕΧΕΙ :
ΑΡΩΜΑ ΡΟΕΜΑ 22 γρ.
ΠΟΥΔΡΑ
ΔΡΧ. 130

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΟΝ

Ένα λαχείο
από κάθε Σερά

είναι
το καλύτερο
Δώρον

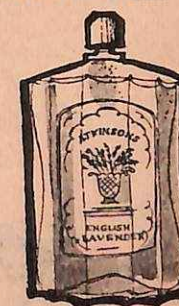

ΣΚΟΤΣΕΖΙΚΑ ΜΑΛΛΙΝΑ
John McEwan & Co.
ΕΡΜΟΥ 27

Κολώνιες
ATKINSON'S
English Lavender
GOLD MEDAL

Κολώνιες ATKINSONS για
κάθε ημέρα, για κάθε ώρα.
ATKINSON ή σφραγίς της
προσωπικότητός σας.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ:
ΦΙΛΙΠ. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ & ΣΙΑ
Λ. Συγγρού 117 - ΤΗΛ. 969.824 ΑΘΗΝΑΙ

Γ1/8

„White Label”
IS THE SCOTCH

IT
NEVER
VARIES

Moustache

Mousseline

Femme

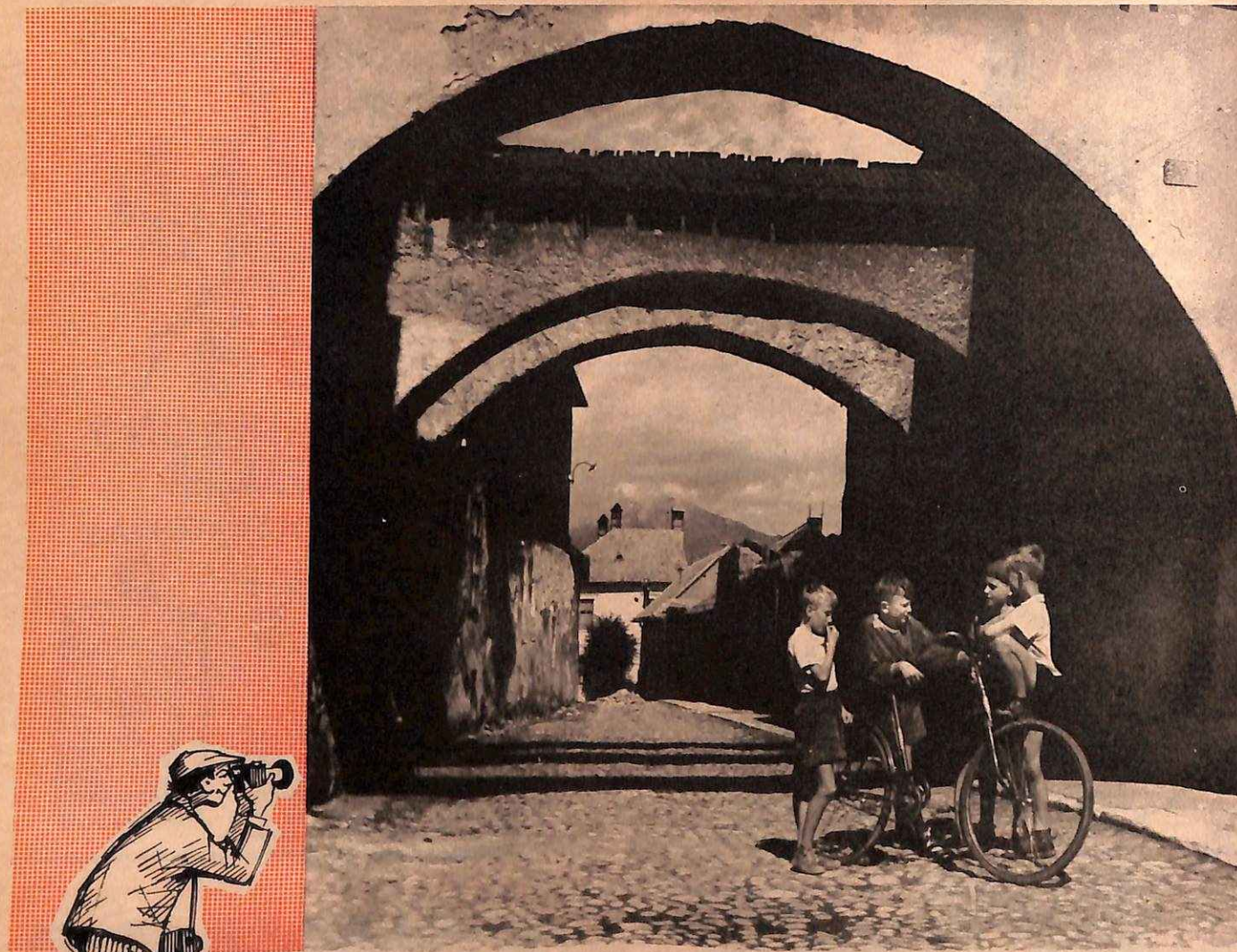
Les meilleurs parfums du Monde

MARCEL ROCHAS
PARIS

Parfums: Femme - Mousseline

Parfums de Toilette: Femme

Eau de Cologne: Femme - Moustache - Mousseline

ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΚΤΙΜΑ ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ
ΥΛΙΚΟ ΤΗΣ AGFA ΑΠΟ ΤΟ WOLFEN

AGFACOLOR: άσπρόμαυρο φιλμ για κινηματογράφο και
μικροφίλμ.

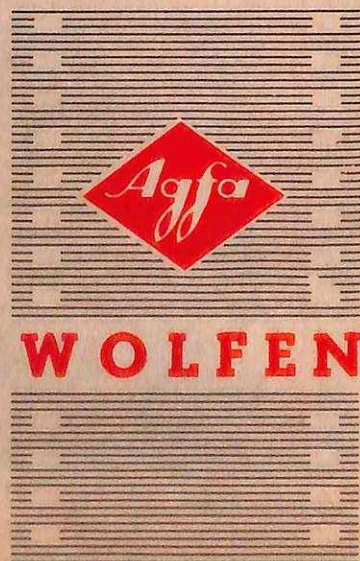
AGFACOLOR: άσπρόμαυρο φιλμ για επαγγελματίες και
ερασιτέχνες φωτογράφους.

VEB FILMFABRIK AGFA WOLFEN

WOLFEN/KREIS BITTERFELD · ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Διαρκής παρακαταθήκη:

B. ΒΕΝΤΣΛΑΦ ΑΘΗΝΑΙ ΠΛ. ΚΑΡΥΤΗ 2 · ΤΗΛ. 32.594

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒΣ πεπαιρωμένοι, ειδικοί δι' έρευνας - πληροφορίας επί πάσης φύσεως ιδιωτικών εμπιστευτικών υποθέσεων, γάμων, διαζυγίων, επιτηρήσεως ανηλίκων, αναζητήσεως πραγμάτων υπό κατάσχεσιν κλπ. Διεθνές γραφείον πληροφοριών «ATHENS», Παννρασού 2 (πλάτ. Κλαυθμώνος), τηλ. 27-709. Την σοβαρότητα των εργασιών μας έγγραφεται ή πολυετής ευδοκίμος δημοσία προ υπηρεσία μας.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΤΑ ΜΠΑΛΛΟΝΙΑ δίνουν
τόν ποδ χαρούμενο τόνο στίς
ήμερες των εορτών και είναι
τό ποδ αγαπημένο παιχνίδι
Έφέτος, τὰ πολύχρωμα μπαλ-
λόνια έδωσαν ιδιαίτερη όψη
στούς αθηναϊκούς δρόμους
τοῦ ήλιόλουστου Δεκέμβρη.
Η φωτογραφία όφείλεται
στον κ. Κίμων Ραφαηλίδη.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΤΗΣ

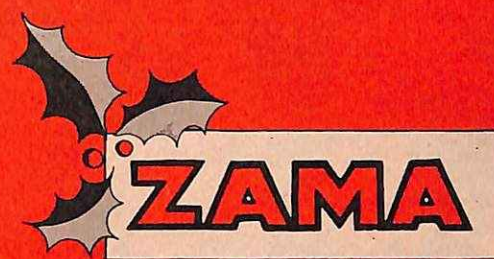
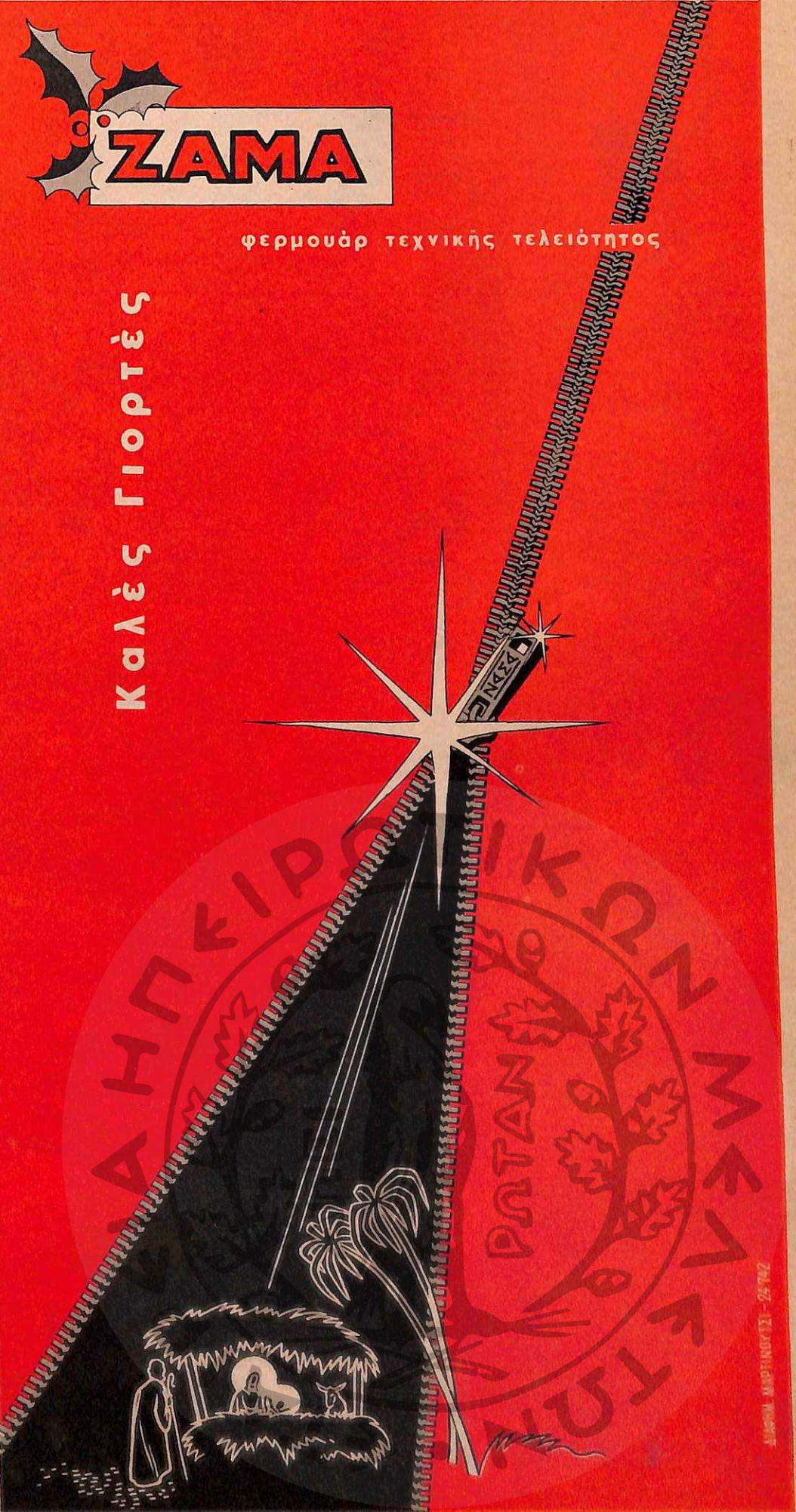
Κατάσταση Οχήματος

Κάθε οδηγός πριν ξεκινήσει με τὸ όχημά του, πρέπει να βεβαιώσει ότι τούτο μπορεί να οδηγηθή ασφαλώς. Γι' αυτό πρέπει να ελέγξει όπωσδήποτε βασικά στοιχεία τοῦ ούτουνητόυ του, ποῦ έχουν σχέση με τήν ασφάλειαν τής κινήσεός του.

Τὰ στοιχεία αυτά είναι:

Τά φρένα, τὰ φώτα γενικάς, τὰ σήματα καταστάσεως, τὰ λάμπαρα, οί καθρέπτες, οί καθαριστήρες τοῦ παρπαριζ και τὰ σύστημα οδηγιστάς.

Μην ξεχνάτε, άν κίποιον άν' αυτό οδς λείπει ή είναι έλαττωματικό. Κινδυνεύει ή ζωή σας, καθώς και ή ζωή τών άλλων.

φερμουάρ τεχνικής τελειότητας

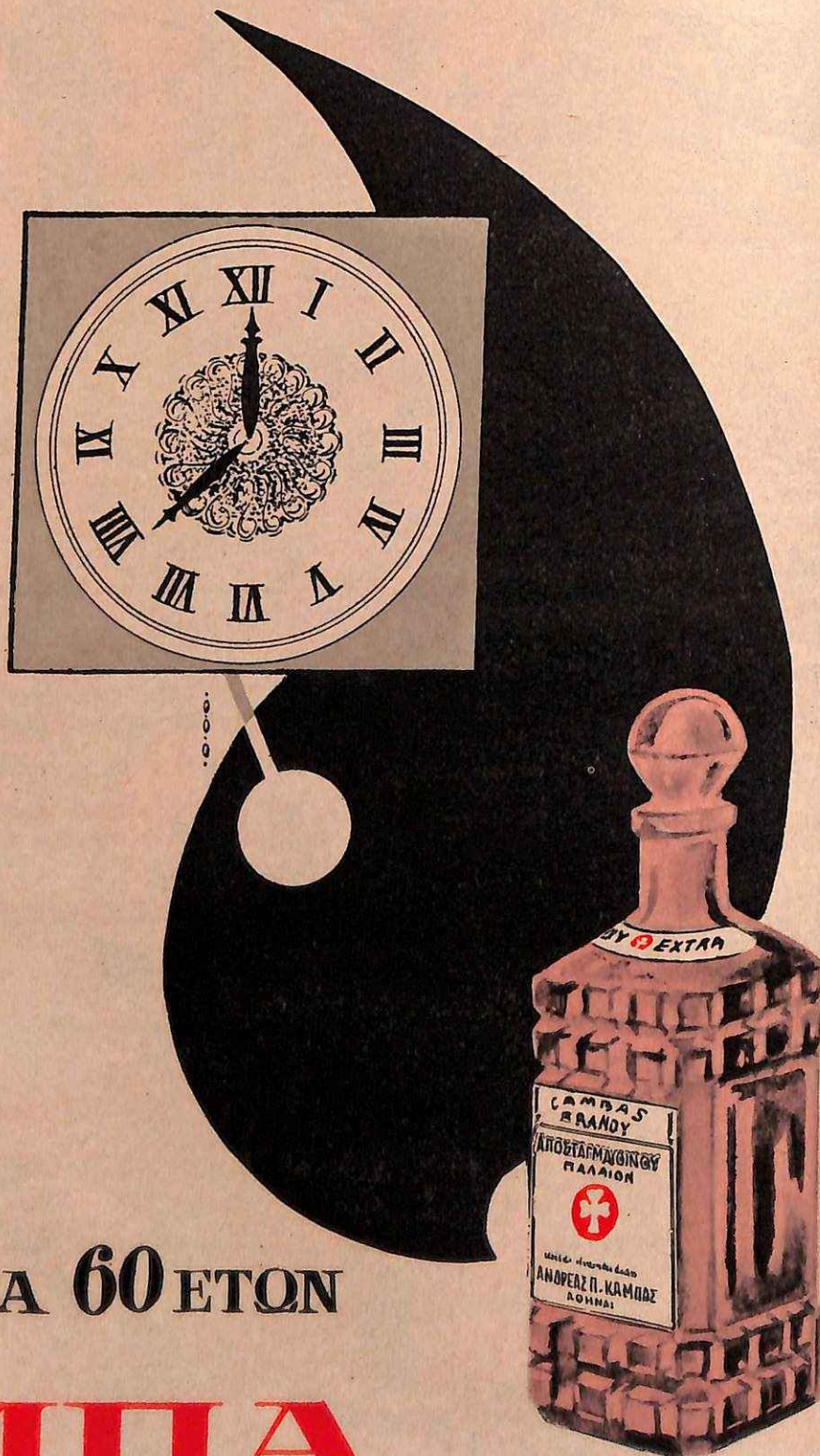
Καλές Γιορτές

Τα Γενναία Έξυπνα

Γιὰ τίς καλύτερες ώρες τῆς ἡμέρας...

BRANDY EXTRA 60 ETON

ΚΑΜΠΑ
ΠΟΙΟΤΗΣ

ΣΕ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

ΕΞΥΠ

**Τὰ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ
ΤΗΣ 7^{ης} ΤΕΧΝΗΣ**

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ
ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Βιττόριο Γκάσμαν — Σιλβάνα Μάγκανο — 'Αλμπέρτο Σόρντι.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Η προβολή αυτού του αριστουργήματος θ' αποτελέσει αναμφισβήτητο το μεγαλύτερο κινηματογραφικό γεγονός της χρονιάς. Ο κορυφαίος παραγωγός της Εύρωπης ΝΤΙΝΟ ΝΤΕ ΛΑΟΥΡΕΝΤΙΣ, ο δημιουργός των θρυλικών επιτυχιών «Πόθοι στους βάλτους» και «Πόλεμος και Ειρήνη», παρουσιάζει τώρα την πιο μεγαλειώδη μέχρι σήμερα δημιουργία του, τον «Μεγάλο πόλεμο», σε σινεμασκόπ.

Η πολύχρονη αυτή δημιουργία, που κέρδισε πανηγυρικά το Α' βραβείο (Χρυσούν Λέοντα) στο Φεστιβάλ Βενετίας, είναι η πιο ήρωική, η πιο δραματική έποποιία του πολέμου. Κομμάτι ταινία ως τώρα δεν ξανάδωσε με τέτοιο δυναμισμό το άγριο μεγαλείο του πολέμου και την δραματική ένταση των μετώπων.

Μέσα στα συγκλονιστικά επεισόδια της ταινίας κυριαρχούν απόλυτα οι δυο καταπληκτικές μορφές των πρωταγωνιστών της, του ΒΙΤΤΟΡΙΟ ΓΚΑΣΜΑΝ και του ΑΛΜΠΕΡΤΟ ΣΟΡΝΤΙ, σε δυο ρόλους, που θα μείνουν κυριολεκτικά αθάνατοι. Μαζί τους συμπρωταγωνιστεί, σε μία ιδανική έρμηνεία, η υπέροχη ΣΥΛΒΑΝΑ ΜΑΓΚΑΝΟ και στις θεαλωδείς σκηνές των μαχών λομβάνουν μέγας 25.000 κομπάρσοι.

Η κολοσσιαία αυτή δημιουργία προβάλλεται από την Δευτέρα στους κινηματογράφους «ΟΡΦΕΥΣ», «ΑΤΤΙΚΑ» και «ΚΥΒΕΛΗΣ».

Ρόμυ Σνάιντερ — Κούρτ Γύργκενς

ΚΑΤΙΑ

Υπερήφανη η γαλλική παραγωγή παρουσιάζει τη μεγαλύτερη της ταινία από καταβολής κινηματογράφου. Πρόκειται για μία κολοσσιαία έγχρωμη υπερπαραγωγή, που ζωντανεύει στην οθόνη με καταπληκτική τεχνική τελειότητα, μεγαλειώδη σκηνοθεσία και πρωτοφανή πλούτο και χλιδή, το θρυλικό αριστούργημα της πρυγιάνσης Μπιμπέσκο «ΚΑΤΙΑ», που έχει για θέμα του τον παράφορο, αλλά και τόσο τραγικό έρωτα του Τσάρου 'Αλεξάνδρου II για την Κάτια Ντολγκορούκι, μέσα στο πλαίσιο μιας ατμόσφαιρας υπερκορεσμένης απ' το πνεύμα της 'Επαναστάσεως.

Απαράμιλλοι, πραγματικά ανυπέρβλητοι, οι δυο μεγάλοι πρωταγωνιστές, ο ΚΟΥΡΤ ΓΥΡΓΚΕΝΣ (ως αυτοκράτωρ 'Αλέξανδρος) και η ΡΟΜΙ ΣΝΑΙΝΤΕΡ (ως Κάτια), πλημμυρίζουν την οθόνη με το δραματικό πάθος τους. Τους πλαισιώνουν τα μεγαλύτερα ονόματα του γαλλικού κινηματογράφου: ΠΙΕΡ ΜΠΑΛΑΝΣΑΡ, ΑΝΤΟΥΑΝ ΜΠΑΛΙΕΤΡΕ, ΜΟΝΙΚ ΜΕΛΙΝΑΝ και ΓΚΑΜΠΡΙΕΛ ΝΤΟΡΖΙΑ.

Το δραματικό αυτό αισθηματικό αριστούργημα προβάλλεται από την Δευτέρα στους κινηματογράφους «ΠΑΛΛΑΣ», «ΑΘΗΝΑ» και «ΑΣΤΡΟΝ».

(Ανακοίνωσις)

Ένα ΔΩΡΟ!

Γιὰ τούς Ξένους φίλους σας

κ πρό παντός...

ΓΝΗΣΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ

Επιτοτεχνήθη και εξετυπώθη στην Ελλάδα

ΛΕΥΚΩΜΑ - ALBUM - ΕΙΣ 5 ΓΛΩΣΣΕΣ - ΜΕ 48 ΕΙΚΟΝΕΣ

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

Κεντρ. πώλησις: 'Ακαδημίας 56 κ εις όλα τα βιβλιοπωλεία ΔΡΧ.60

Τό πήρε επάνω του γιατί θυμίζει την ΙΖΟΛΑ

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

"Ένα ποτήρι νερό μου θυμίζει την ΙΖΟΛΑ"

Μήπως έχετε καμιά ιδέα σχετική με το παραπάνω θέμα; Έστω ναι, παρακαλούμε γι την απάντησή σας (χωρίς σκίτσος) στ.1 διεύθυνση: ΙΖΟΛΑ ΑΒΕ, Κέντρον 'Εξυπηρέτησής Πελατών, Μητροπόλεως 6 Πεντέλης 'Αθήνας. Κάθε ιδέα που θα εγκριθεί και δημοσιευθεί, θα αμειβηθεί με 200 δρχ.

Οί δρόμοι του Άλγερίου καί του Όραν
πεδία όχλοκρατικών έκδηλώσεων καί μαχών

(Φωτ. Dalmas)

ΑΝΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ είναι ακόμα οι επιπτώσεις τόσο στην τύχη της Ε' Γαλλικής Δημοκρατίας, όσο και στη διεθνή ισορροπία γενικότερα, από την αίφνιδιαστική ανάφλεξη του η-φαιστείου Άλγερίας. Το έναυσμα έ-δωσε η επίσκεψη του Γάλλου προέ-δρου, έν όψει του δημοψηφίσματος της θης Ίανουαρίου. Με τις άπο-δοκιμασίες «Ο Ντέ Γκώλ στην άγ-χόνη» υπεδέχθησαν τόν άρχηγό του κράτους οι έξτρεμιστάι της άκρας δεξιάς, που είναι τεταγμένοι υπέρ της «Γαλλικής Άλγερίας». Καί έν-ώ ο πρόεδρος επέσπευδε την άνα-χώρησή του, οι δρόμοι του Άλγε-ρίου καί του Όραν μετεβλήθησαν σε πεδία άχαλινών όχλοκρατικών έκδηλώσεων τών Γάλλων άποίκων.

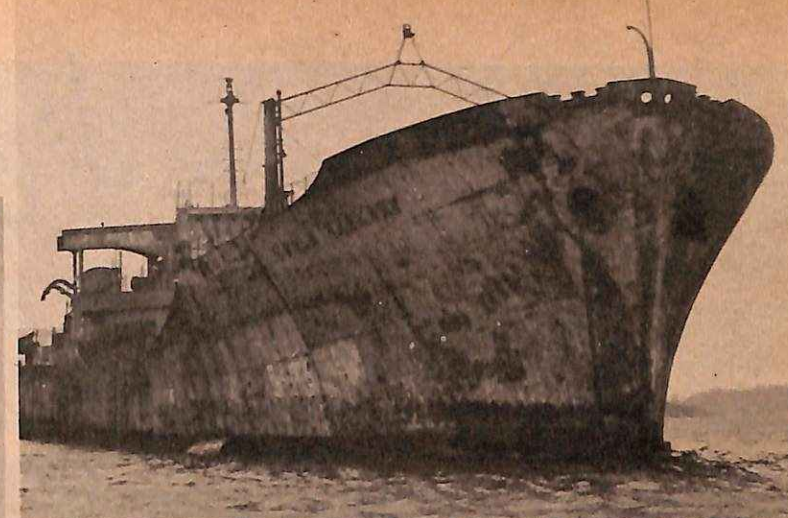
ΑΥΣΤΗΡΑ μέτρα έλήφθησαν από τις στρατιωτικές άρχές άμέσως με-τά την έκδήλωση τών ταραχών. Άλ-λεξιπτωτιστάι απέκλεισαν την Κά-σπα (άραβική συνοικία) του Άλ-γερίου καί υποβάλλουν σε έρευνα κάθε μουσουλμάνο - άντρα ή γυ-ναίκα, ακόμα κι αυτά τά παιδάκια.

Ένώ οι Άλγερινοί μιλούν περί «γε-νοκτονίας» καί η γαλλική λογοκρι-σία άπαγορεύει την μετάδοση ειδή-σεων, από άνεπίσημες πληροφορίες προκύπτει ότι ο αριθμός τών θυμά-των είναι 97 νεκροί (άπό τούς ό-ποιους 6 Ευρωπαίοι) καί 2.000 τραυματίαι. Ίδιαίτερο κίνδυνο διέ-τρεξαν οι κάτοικοι της Ντήαρ Έλ Μαχσούλ, που είναι κυρίως Ευρώ-παιοι, όταν στίφη μουσουλμάνων με ύφαιμένες σημαίες της F.L.N. (Ά-πελευθερωτικής Όργανώσεως) έπέ-δραμαν (άνω) καί πυρπόλησαν διά-φορα κτίρια. Η έπέμβαση άλεξι-πτωτιστών άπεμάκρυνε τόν κίνδυνο για τούς Γάλλους. Στη φωτογρα-φία (άριστέρα) Γάλλοι στρατιώ-ται ένώ μεταφέρουν μία άνάπηρη γριά από τό σπίτι της που καίεται.

Από την τραγωδία του Βοσπόρου

Άμεδρή μόνο εικόνα μπορεί ν' αποτυπώσει η φωτογραφική μηχανή όταν μπροστά της το θέσμα μοιάζει σαν σελίδα από την 'Αποκάλυψη'. Το γιουγκοσλαβικό πετρελαιοφόρο «Πέτρος Ζόροβιτς», 26.000 τόννων, αφού συνεκρούσθη στο στενότερο σημείο του Βοσπόρου με το ελληνικό «Παγκόσμιος Αρμονία», 32.000 τόννων, του κ. Στ. Νιάρχου, φλέγεται σαν πυροτέχνημα. Δεκάδες Έλλήνων και ξένων ναυτικών έχασαν την ζωή τους.

ΤΟ «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΡΜΟΝΙΑ» — ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΒΕΣΗ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ.

(Ajans Ekspres)

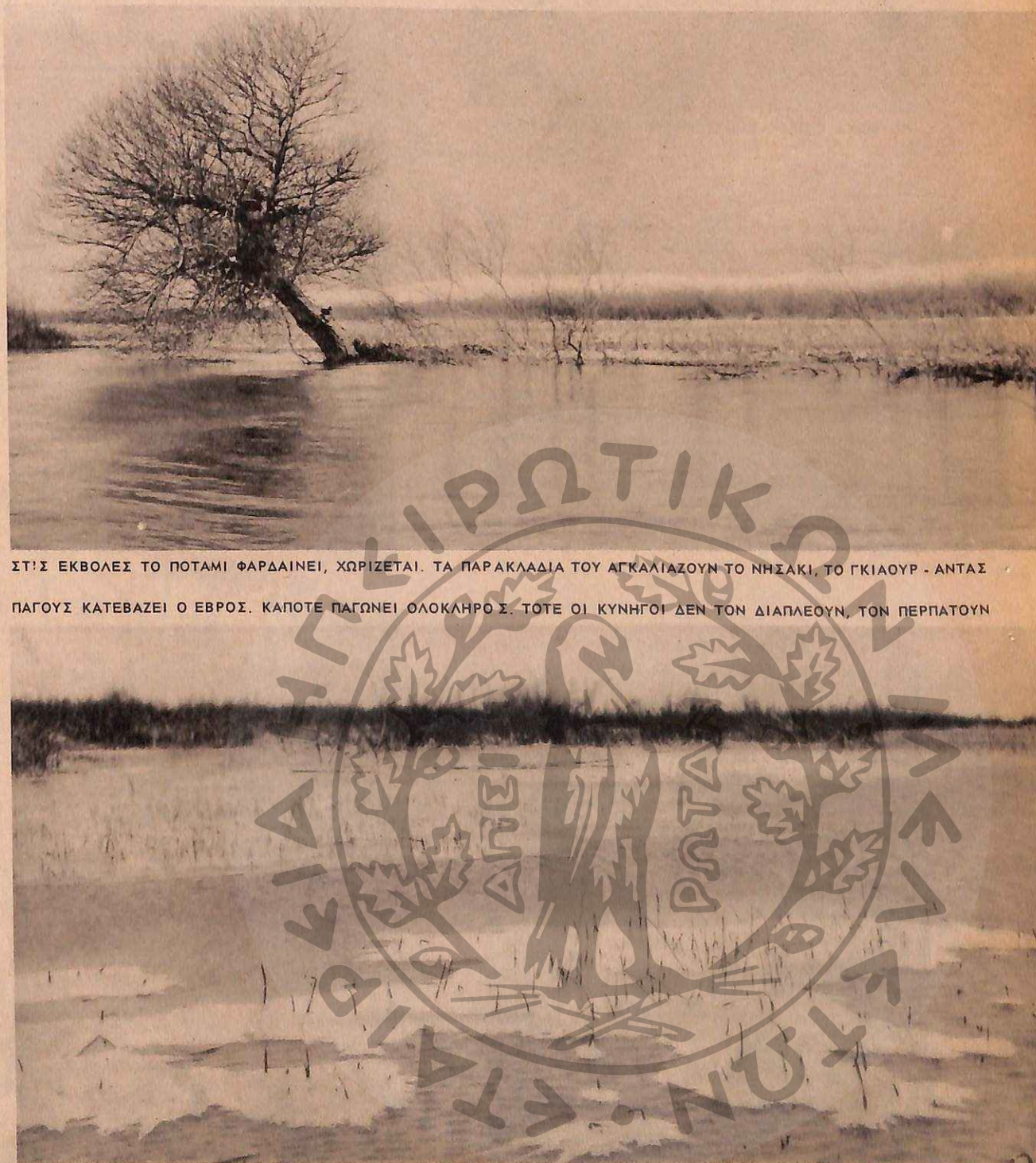
ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΡΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΛΕΥΚΩΝ
ΕΚΤΑΣΕΩΝ
ΜΕ ΤΑ ΣΜΗΝΗ ΤΩΝ ΠΤΕΡΩΤΩΝ
ΕΠΙΣΚΕΠΤΩΝ
ΜΕ ΤΟΥΣ ΛΙΓΟΣΤΟΥΣ
ΑΛΛΑ ΘΥΜΟΣΟΦΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ

ΓΚΙΑΟΥΡ - ΑΝΤΑΣ

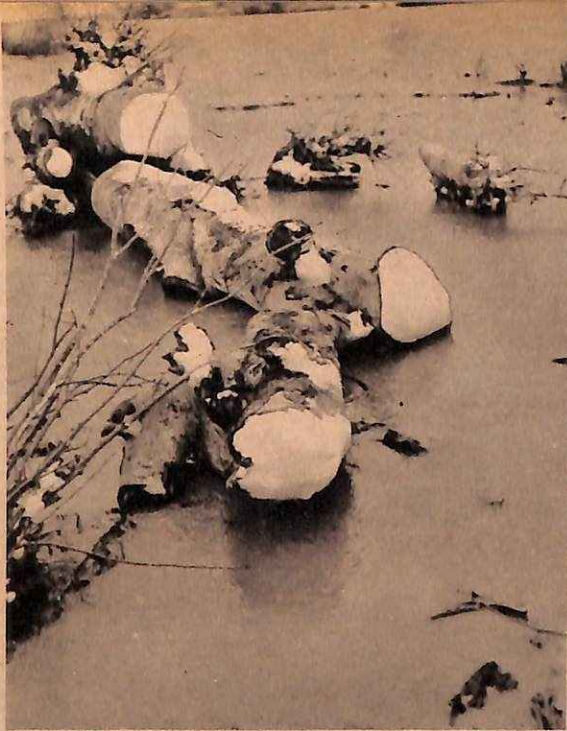
Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΤΩΝ ΚΥΝΗΓΩΝ

Τὸ χιόνι δέρνει τὰ πρόσωπα, καθὼς τὸ στροβιλίζει ὁ τρελλὸς βορρᾶς. Θερμοκρασία 10 βαθμοὶ κάτω ἀπὸ τὸ μηδέν. Προσεκτικὰ ὁ κυνηγὸς καὶ ὁ ἀπαραίτητος ἀλ-λιῶς θὰ χανόταν στὴν ὁμοιόμορφη ἐκταση-ὄδηγός του βαδίζουν πάνω στὴν κρυσταλ-λιασμένη κρούστα τοῦ βάλτου. Σὲ κάθε βῆμα καὶ μιὰ παγίδα - μιὰ «λούμπα» πού, ἂν δὲν ξέρης, μπορεῖ ξαφνικὰ νὰ σὲ καταπιῇ

ΣΤΙΣ ΕΚΒΟΛΕΣ ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ ΦΑΡΔΑΙΝΕΙ, ΧΩΡΙΖΕΤΑΙ. ΤΑ ΠΑΡΑΚΛΑΔΙΑ ΤΟΥ ΑΓΚΑΛΙΑΖΟΥΝ ΤΟ ΝΗΣΑΚΙ, ΤΟ ΓΚΙΑΟΥΡ - ΑΝΤΑΣ
ΠΑΓΟΥΣ ΚΑΤΕΒΑΖΕΙ Ο ΕΒΡΟΣ. ΚΑΠΟΤΕ ΠΑΓΩΝΕΙ ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ. ΤΟΤΕ ΟΙ ΚΥΝΗΓΟΙ ΔΕΝ ΤΟΝ ΔΙΑΠΛΕΟΥΝ, ΤΟΝ ΠΕΡΠΑΤΟΥΝ

ΚΟΡΜΟΥΣ ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΟΥΣ ΚΑΤΕΒΑΖΕΙ ΣΥΧΝΑ ΤΟ ΝΕΡΟ

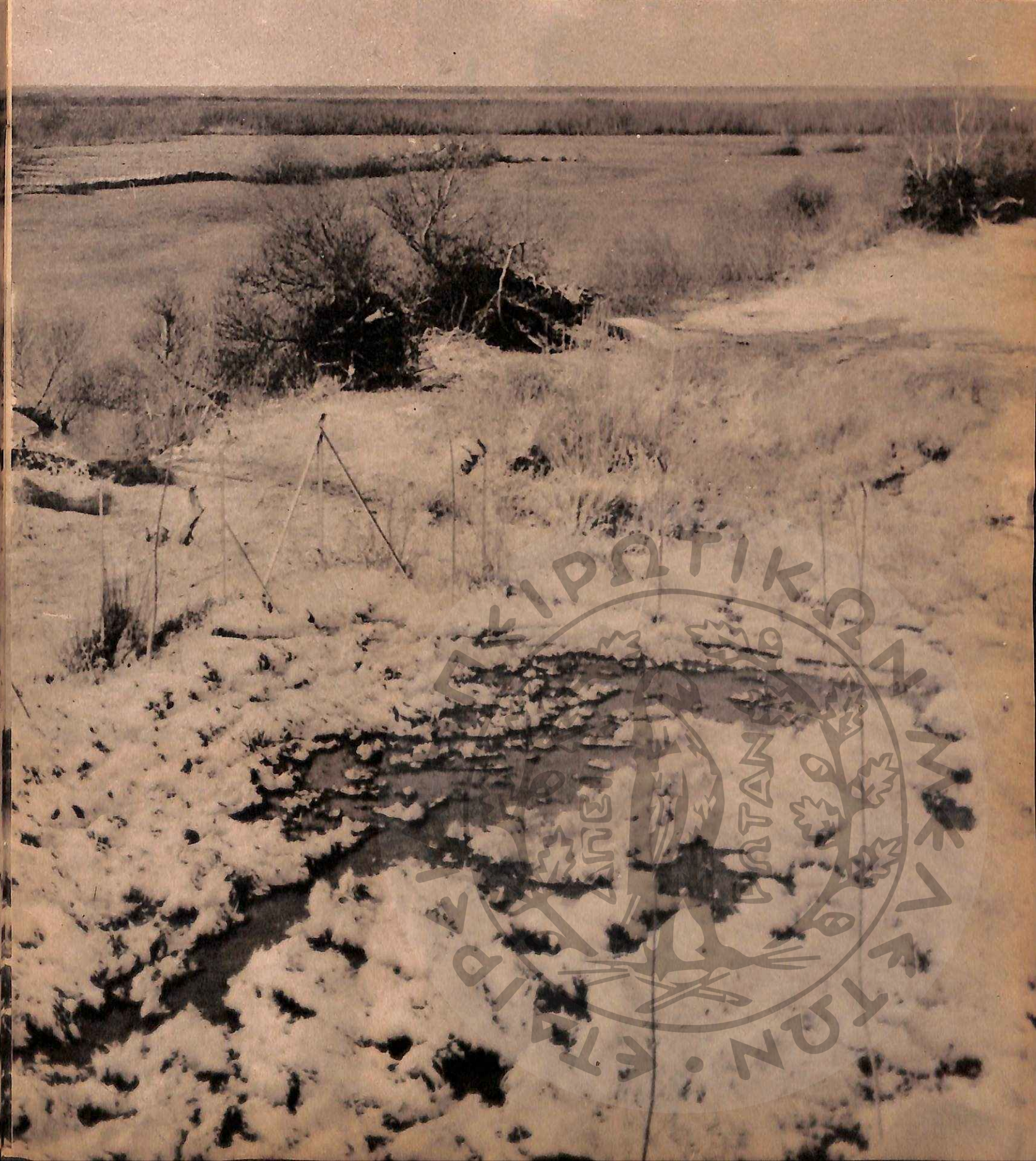
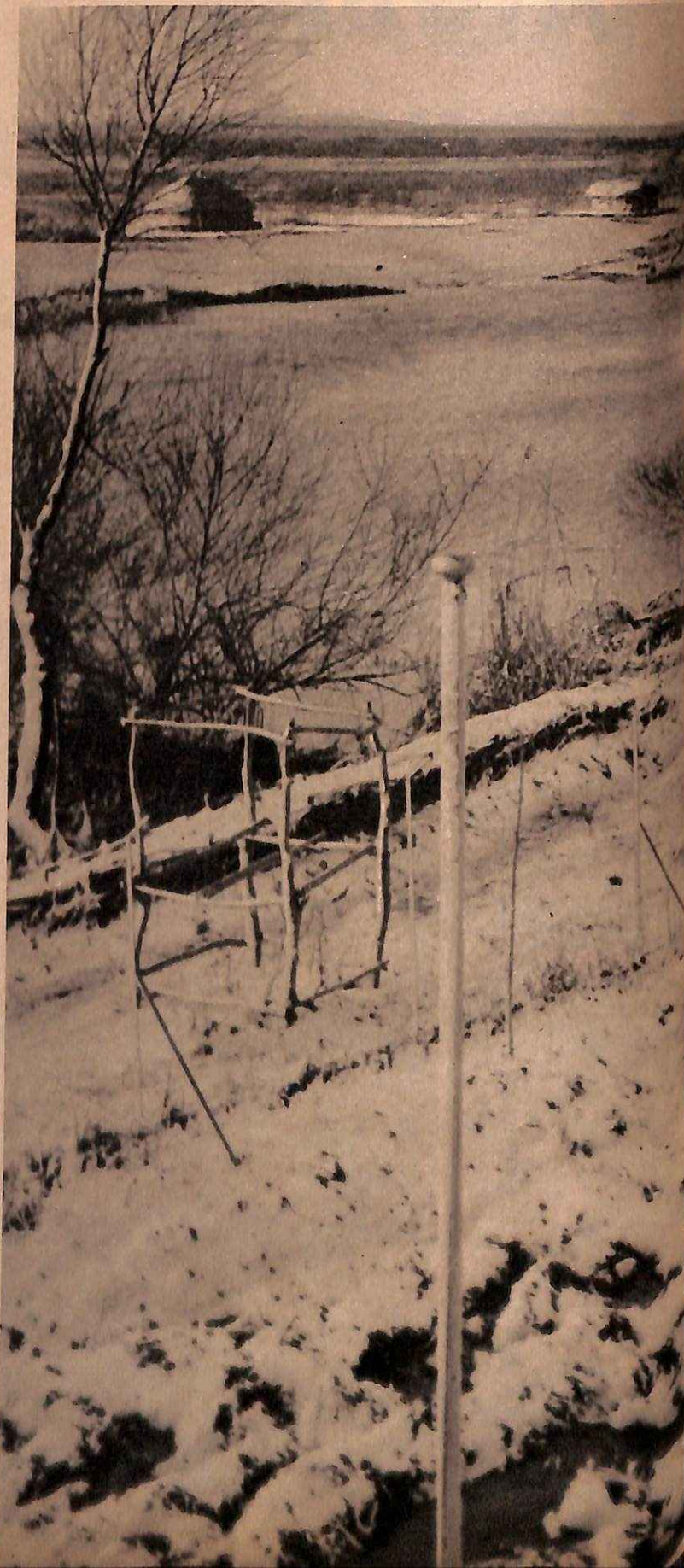
Ακριβώς στις Φέρες, ο Έβρος σχίζεται στα δύο. Το ένα παρακλάδι χωρίζει την Ελλάδα από την Τουρκία, το δεύτερο —πιό φαρδύ— αφού κάνει ένα σωρό παιχνίδια και γυρίσματα με τη γη, κοντά πιά στις έκβολές φαρδαίνει περισσότερο, φθάνει τα 50 μέτρα, σχηματίζοντας μια ακίνητη σχεδόν λιμνοθάλασσα. Έδω οι ψαράδες της 'Αλεξανδρουπόλεως πιάνουν τις μουρούνες, που δγάζουν το όνομαστό χαδιάρι. Και λίγο πιο πάνω, ανάμεσα στα δυο παρακλάδια του ποταμού, σχηματίζεται μια νησίδα, που τόν χειμώνα πλημμυρίζει και γίνεται θάλασσα. Γκιάουρ - 'Αντάς (το νησί των άπιστων) έμεινε ή ονομασία της από τα χρόνια τα παλιά. Κ' έδω μαζεύονται οι πιστοί του κυνηγιού, όχι μόνο από τη γύρω περιοχή, αλλά από τα πέρατα της 'Ελλάδος. Έχει, πραγματικά, ο Γκιάουρ - 'Αντάς πάμπολλες συγκινήσεις για ν' ανταμείψει τις ταλαιπωρίες των φανατικών του φίλων.

«ΜΠΛΑΒΑ», Η ΙΔΙΟΤΥΠΗ ΒΑΡΚΑ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΚΥΝΗΓΩΝ

ΓΚΙΑΟΥΡ — ΑΝΤΑΣ

Οι αλλαγές του καιρού είναι αιφνίδιες και πολλές φορές έχουν αποθή μοιραίες στους κυνηγούς που, αποκλεισμένοι μέσα στην άνταρα και στο χιονιά, ξεπαγιάζουν. Καλύδες στημένες στην άκρη της νησίδος αποτελούν το σωτήριο καταφύγιο. "Αλλωστε, σ' αυτές διανυκτερεύουν και όταν το κυνήγι συνεχίζεται περισσότερες ημέρες.

Έχει ο τόπος
ένα πλήθος
ιστορίες
από τις οποίες
οί κυνηγετικές
—που διάλεξε
καί διηγείται
ο καθηγητής
κ. Θ. Γαροφαλίδης
—είναι πραγματικά
συναρπαστικές

Είναι φτωχοί οι κάτοικοι του Δορίσκου, μά φιλότιμοι και δουλετάδες. Πολλοί απ' αυτούς, έξω από την καλλιέργεια της γης, ζούνε από το κυνήγι της πάπιας. Μά, όσο καλή κι αν είναι η χρονιά, ποτέ δεν τους φτάνει να ζήσουνε τη φαμίλια τους.

Οι πιο πολλοί από τους γνωστούς μου δεν τὰ φέρνουνε βόλτα και, αν τύχη να μη κατεβάσει ψάρια το ποτάμι ή να μην έχη νερά ο Γκισούρ - Άντας, ή χρονιά θα είναι πολύ δύσκολη.

—Τι με συμβουλεύεις, μουλεγε μία μέρα ο Γιάννης, να πάω στο Βέλγιο που ζητάνε εργάτες στις μίνες; Θάχω τρεις χιλιάδες δραχμές το μήνα και το φαί μου. Δέκα παιδιά φύγανε τις προάλλες και γράφουνε πως τὰ περνούν καλά.

Ο Γιάννης είναι ένας γερός άντρας, κολλός κυνηγός, άξιος ψαράς. Το πρόσωπό του, αυλακωμένο από ρυτίδες και ήλιοκαμένο, είναι επιθετικό. Τὰ χέρια του, γεμάτα ρόζους από τὰ νταούλια (έτσι λένε τὰ δίχτυα τους) κι από τ' αλέτρι, είναι σιδερένια. Άμα πιάσει το τσεκουράκι, πούχει στο ζωνάρι του, μέσα σε δέκα λεπτά μούχει φτιάξει μία φυλάχτρα, να κρυφτώ από τις πάπιες. Κ' ύστερα έρχεται να κάτση δίπλα μου, να στρίψει το τσιγάρο του, με μία καταπληκτική γοργάδα, να τὸ ανάψει με το τσακμάκι του και να θυάξη τὸν καπνὸ ἀπὸ τὰ ρουθούνια και τὸ στόμα. Έτσι που νομίζεις πως έχει μέσα του φωτιά.

Είμαστε μία ώρα τώρα μαζί και περιμένουμε τὰ περάσματα κι ο Γιάννης έστριψε τὸ πέμπτο τσιγάρο. —Τὰ έβρα, να ποῦμε, τῆς έταιρίας — μου λέει. —Εγὼ δὲν θὰ ξεδέσω τίποτα. Θὰ κάνω τὴν κουτουρά.

θα κι άμα δῶ πως δὲν μπορῶ να μείνω, θὰ γυρίσω. Μόνο που δὲν θὰ πληρωθῶ, αν δὲν περάσουν δυο μήνες στη δουλειά.

—Όχι, Γιάννη, τοῦ λέω, να μην πᾶς. Είναι επικίνδυνη ή δουλειά τοῦ άνθρακωρύχου. Έπειτα, στὰ ξένα δὲν θάχης έναν άνθρωπο να μιλήσης, δὲν ξέρεις τὴ γλώσσα τῶν αἰλων που δουλεύουν εκεί.

—Μά πως θὰ ζήσω τὴν φαμίλια μου; μου λέει με τὴ βαρεία σὰ μολύβι φωνή του. Νά φέτος, που λές, δὲν είχαμε χρονιά. Τὰ ψάρια λιγοστὰ κυνήγι; τὸ θάλεψις, δὲν έχει πολλὰ πράγματα, πως θὰ ἂ φέρω βόλτα για;

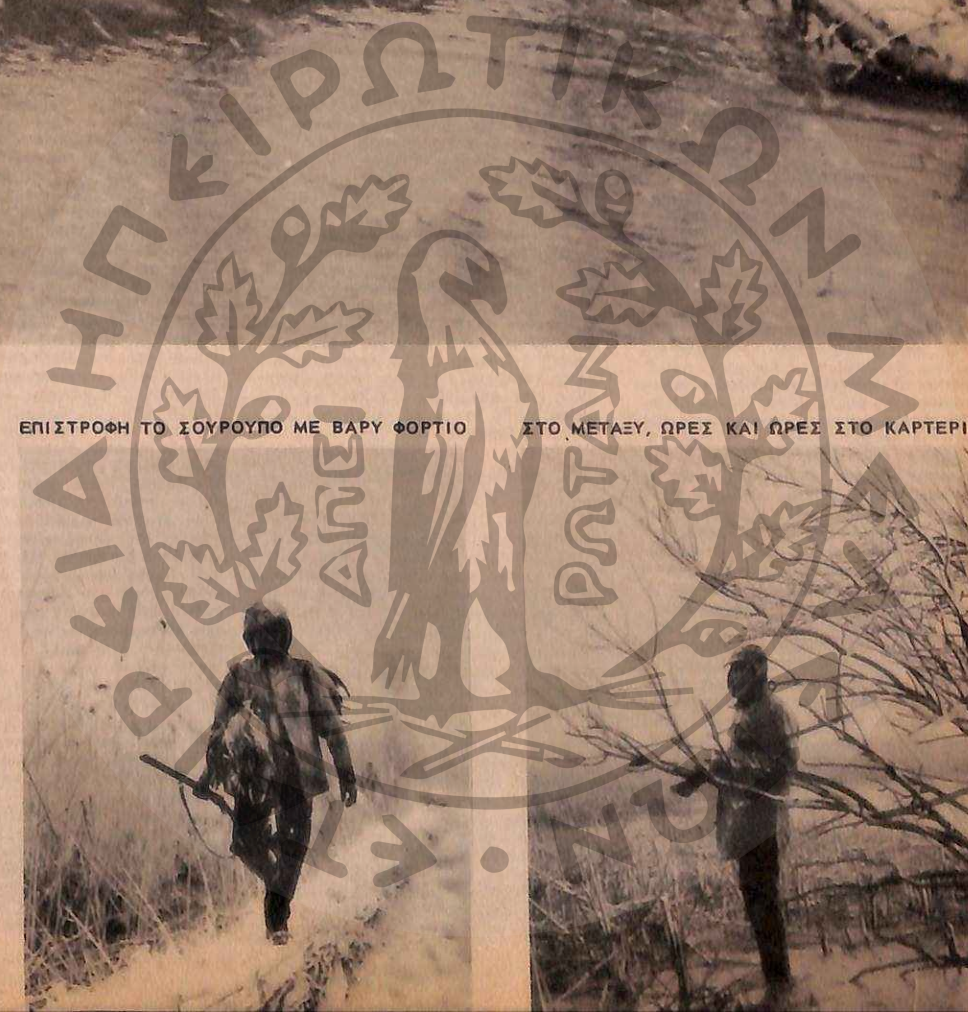
—Δὲ διάβασες τί έγινε τις προάλλες; τοῦ εἶπα. Έκατὸ εργάτες παγιδευτήκανε στις μίνες και ἀπ' αὐτοὺς χάθηκαν οἱ μισοί.

—Αν είναι τυχερό μου... Σσσ... έρχονται μπροστά μας, πρόσεχε, μου λέει σιγά.

Ένα κοπάδι εμπισκιουρού άνοιξε τὰ φτερά του μόλις είδε τις χιόντικες πάπιες, πούχαμε ἀπλώσει στὰ νερά, μπροστὰ στη φυλάχτρα. Σε λιγότερο ἀπὸ μισό λεπτό φτάσανε ἀπὸ πάνω τους και θουτήσανε να καθήσουν ανάμεσά τους. Ένα - δυο μάλιστα καθήσανε. Σηκώθηκα ὀρθιος στη φυλάχτρα μου και άδειασα τὸ ντουφέκι μου. Έπριξε κι ο Γιάννης. Τέσσερις πάπιες πέσανε στὸν τόπο και μία με λαβωματιά στὸ φτερό, πὸ πέρα, κολυμποῦσε να γλυτώση. Κρέμασε τὸ ντουφέκι του στὸν αἰμο ο Γιάννης και, σσέβελτος σὰν παιδί, έτρεξε να πιάση τὴ ζωντανή.

—Δυο κοπάδια ήσαντε, μου φώναξε. Ἡ ζωντανή είναι «χαρμάν» (πρασινοκέφαλη).

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟ ΣΟΥΡΟΥΠΟ ΜΕ ΒΑΡΥ ΦΟΡΤΙΟ ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ, ΩΡΕΣ ΚΑΙ ΩΡΕΣ ΣΤΟ ΚΑΡΤΕΡΙ

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ)

Μπόζες, καρκαζές, κουταλάδες, μπισκιουρού, γερμάνια, σαρσέλ

ες, τουρλιά, μπεκατσίνια, πετούσαν όλα μαζί στον ούρανό, σε μιὰ παράξενη αναρχία

—Έρριξα, μου άπάντησε, μά είχα ά-φλογιστία.

Ο Γιάννης έθραξε από θυμό. Προχωρούσε στο νερό χωρίς μεγάλη δυσκολία. Για μιá στιγμή τόν είδα νά μπαίνει ώς τη μέση, τά «εβερματάκια» τόν προφύλασσαν. Είναι από τομάρια κατσικίσια αυτά τά «εβερματάκια», που τά ράβουν σάν παντελόνια. Φτάνουν ώς τη μέση και δένονται με σχοινιά. Στά πόδια, οι άκρες τους σχηματίζουν μαλακά τσαρούχια. Από μέσα, κατάσαρκα, τυλίγουν τά πόδια τους με μάλλινα πανιά κ' έτσι μπορούν νά περπατούν όλη τη μέρα μέσα στο νερό, και τó θράδυ, όταν θγάζουνε τά «εβερματάκια», τά πόδια τους είναι στεγνά.

Η μέρα είχε προχωρήσει πολύ, ήτανε περασμένο τó μεσημέρι κι άρχισα νά πεινώ. Άνοιξα τó καλάσάκι μου με τά φογώσιμα. Ψυλόβρεχε κι άρχισε νά φυσάει. Τά πουλιά δέν περνούσαν. Είχα τέσσερις άδρες στο καρτέρι μου και δέν είχα παρά τέσσερις πάπιες και δυό «ήνε». Άρχισα νά θαρύεμαι. Κι όμως ή καιρός ήταν ό,τι πρέπει για τίς πάπιες. Έκανε κρύο, ήταν συννεφιά και φυσούσε. Για μιá στιγμή σκέφτηκα νά φύγω.

Ο Γιάννης δάδιζε περισσότερο από μοιή ώρα μέσα στο νερό. Είχε δει δυό καρτάλια μαύρα, με τά μακριά τους φτερά, νά κόβουν δόλτες, πάνω από τó μέρος που είχε υπολογίσει από τó καρτέρι μας ότι ήταν ό τάπος όπου έπρεπε ή χήνα. Όταν έφτασε εκεί, τά καρτάλια απομακρυνθήκανε άργά - άργά, μά ή χήνα δέν φαινότανε, ούτε στο νερό, ούτε στα σάγια πουταν άραία σ' εκείνο τó μέρος. Άποδαι, μικρή πρόστυχη, μουρμούριζε ό Γιάννης, ποδαι μπόζα μου!». Περπάτησε πιά πέρα, βγήκε στο καθαρό, κρύφτηκε όσο μπορούσε μέσα στις «ήνεις» και περίμενε. Τά καρτάλια ξαναγύρισαν. Έκαναν δυό - τρείς δόλτες στον άέρα και δοιτηξαν μέσα στο σάγι. Σε λίγο ξαναφάνηκαν, πετούσαν και έθλεπαν κάτω, αλλά δέν κατέβαιναν τώρα. Ύστερα τάχασε άπό τά μάτια του. Άποδ έπρεσε, μουρμούριζε ό κυνηγός, που τρύπωσε τó άτιμο πουλί:».

Σαφικά, οι λιγοστές σταγόνες της βροχής άρχισαν νά παίρνουν σχήμα και νά τόν χτυπούν στα μάτια, στο στόμα, στα χέρια, μ' ένα θρόιμα στα κλαδιά ξηρά, σά νά πέφτανε στο χαρτί. Θάταν δυό ή ώρα κι ό ούρανος σκοτεινίσαιε. Σκεπάστηκε, άπ' τη μεριά όπου είχε κρυφτεί ό Γιάννης για νά παρακολουθήσει τά καρτάλια. «Η χήνα πρέπει νάνα έδω», είπε, και μπήκε στα ψηλά σάγια, σπαράχνοντας τα με τά πόδια του και κάνοντας θόρυβο.

Πώς χάθηκε ό πατέρας

Τά νερά είχαν πάρει ένα σκοτεινό σκούρο χρώμα, ό άνεμος δυνάμεινε. Ο κυνηγός σήκωσε τó κεφάλι του και είδε τόν ούρανό, μουρμούρισε μιá προσευχή και έκανε νά γυρίσει. «Τέτεια ήταν ή μέρα τού θλεδάρη που πήγε ό πατέρας στον «Παλιομαρίτσα», έτσι ήταν τó πρωινό, ήσυχο, με χιονόνερο. Είχαν κυλήσει τρείς άπ' τó χωριό, τρείς ψαράδες και κυνηγοί, έδω και 14 χρόνια, και δέν γύρισε κανείς τους». Άποδαι, θραυπούλου», ξανάπαι και έκανε ένα σάλτο νά περάσει μιάν άμυαλή. Με τó πρήγμα πετάχτηκαν τά καρτάλια σι 6-7 μέτρα άπόσταση. Ο Γιάννης έβγαλε στεναγμό ανακουφιστικό. Η χήνα ήταν εκεί άκητιη, άνάσκελα πεσμένη και άσπριζε στο σάγι. «Ενά που, κομμάδι δολιά, είπε, σά κάτι φελένε και τά καρτάλια». Πήρε τó πουλί και έκανε νά σηκωθεί, όταν άκουσε πάνω του νά κρύνεται οι μπόζες, γονάτισε και περίμενε. Τίς άκουγε νά φωνάζουν κοντά του, μά

δέν τίς έδλεπε. «Άντρά είχε και στίς 11 τού θλεδάρη τού 45, που χάθηκε ό πατέρας. Όρθιο τόν θρήκαμε την άλλη μέρα, με δυό χήνες κρεμασμένες στον άμο του, τη μιá μπροστά στο στήθος του και την άλλη πίσω στην πλάτη. Οι άλλοι δυό ήσαντε πιά πέρα, πεσμένοι με τά μούτρα άπάνω στον πάγο»...

Οι χήνες κατέβηκαν στά 10 μέτρα. Στραβωμένες από τó χιόνι, που έπεφτε τώρα πυκνό και χοντρό, ήρθαν τόσο κοντά του, που θά μπορούσε νά τίς χτυπήσει μ' ένα ραβδί μεγάλο. «Έτσι τίς σκότωνε ό πατέρας», ακέφτηκε μεγαλόφωνα και ξεκρέμασε τó ντουφέκι γρήγορα. Έρριξε και με τίς δυό κήνες. Άκούστηκε ό θόρυβος που κάνουν τά μεγάλα αυτά πουλιά, όταν πέφτουν στο νερό. Ο κυνηγός γέμισε τó ντουφέκι του και ξανάβριξε. Είχε τώρα μπροστά του τρείς μπόζες σκοτωμένες και την άλλη που την έβρανε μιή ώρα. Έβγαλε τó ζωνάρι του, έβρεσε τίς δυό μαζί και τίς άλλες δυό χωρία, πήρε τó ντουφέκι του από τά κλαριά, όπου τάχε άκουμπισμένο, και ξεκίνησε για τó καρτέρι μας. Τó χιόνι πλήθαινε. Φορτωμένος όπως ήταν, με τίς χήνες, τά φυσίγνια, τó ντουφέκι, κάπου 25 δκάδες άάρος, παραπατούσε δύσκολα μέσα στο νερό. Τó χιόνι έπεσε στα μούτρα του σπειρωτό, πυκνό και τόν στράβωνε...

«Έχω ευθύνη για σένα...»

Ο καιρός είχε χειροτερέψει από την ώρα που έφυγε ό Γιάννης για νά βρή την μπόζα. Στό καρτέρι τά πράγματα είχαν άλλάξει. Κοπάδια πάπιες σηκώθηκαν και περνούσαν πότε δεξιά, πότε άριστερά, πότε πίσω μου. Μπόζες, καρκαζές, κουταλάδες, μπισκιουρού, γερμάνια, σαρσέλ, τουρλιά, μπεκατσίνια, όλα μαζί πετούσανε στον ούρανό, σέ μιá παράξενη αναρχία. Οι καραμπίνες μου δούλευαν άκατάπαυστα, τόσο που ήρθε στιγμή νά τίς δοιτηξώ στο νερό για νά κρυώσουν. Γύρω στο στέκι μου οι σκοτωμένες πάπιες πλήθαιναν και οι ψεύτικες πήγαιναν πέρα - δώθε, σπρωγμένες από τόν άνεμο, ποδγε γίνει θύελλα. «Ως τίς 25 τίς μετρούσα, έπειτα έχασα τó λογαριασμό. Άδειασα την καραμπίνια μου σ' ένα κοπάδι σαρσάλες, που πέρσαν σ' ή μιá πίσω από την άλλη. Πέσανε πέντε ή έξη. Ένα κοπάδι καρκαζές (μαυρειδερές χήνες) χαμήλωσαν τόσο, που έθλεπαν τά μάτια τους. Πέντε κύκνοι μεγαλόπτεροι πέρσαν σέ άπόσταση 100 μέτρων, κράζοντας περιεργα, στριγγά, άχαρα. Άγριόγαλοι, τεράστιοι σάν άεροπλάνα, τραβάνανε για την Τουρκία. Πελεκάνοι χαμήλωναν πάνω από τά σάγια. Ο Γκισούρ - Άντας θούιζε. Κάτω, πρós τó Κινελή, ό άνεμος σήκανε τó χιόνι και σάρωνε με όρημ, έτσι που νόμιζες πως ήταν άσπρος κοπάς, όδαι άρπάζαν φωτιά τά σάγια κ' ή δουή δυνάμεινε. Ήρθε στιγμή που δέν έθλεπα πιά μακριά από 20 - 25 μέτρα. Γύρω μου άπρισαν όλα. Μεθυαμένοι από τó άγριο αυτό θέαμα, άδειασα τίς καραμπίνες μου πότε στίς πάπιες, πότε στίς χήνες. Συνέβηκε πολλές φορές νά ριξώ στίς σαρσάλες τά φυσέκια μου άκόγια Νο 1 και στίς χήνες τά όχτάρια. Δέν καταλάβαινα πως κρύωνα σιγά-σιγά. Θυμήθηκα πως είχα στην τσέπη μου την μπαταρία που ζεσταίνει τά χέρια. Θυμήθηκα πως είχα ένα μπουκαλάκι κονιάκ, ένα κασκόλ, ένα ζευγάρι γάντια.

Σήκωσα τó μπουκαλάκι με τó κονιάκ και τó άδειασα μονορούφι. Νόμιζα πως έπινα νερό. Τίλιεα στο λαιμό τó μεγάλο κασκόλ και φόρεσα τά γάντια. Η φυλάχτρα από τόν ήρα κοινούτανε, νά πέσει. Οι ψεύτικες πάπιες είχαν άναποδονιστεί. Κάθισα από τó σκαμνί, τυλί-

χτηκα όσο μπορούσα με την κάπα μου, σήκωσα την κουκούλα της και χώθηκα στο καθούκι μου. Άκουγα μιá δουή πούρχότανε από τó δοριά κι άρχισα νά τρέμω από τó κρύο. Κοίταξα τó ρολόι μου. Η ώρα ήταν 4½. Σκέφτηκα για μιá στιγμή νά κατέβω από τη φυλάχτρα μου, νά περπατήσω λίγο μέσα στο νερό, νά ζεστάνω τά πόδια μου. Φοβήθηκα μήν πέσω σέ λούμπα. Τόν είχα δει κι άλλοτε τόν Γκισούρ - Άντα τόσο άγριεμένο.

Έτσι, όπως καθόμουνα κουκουλωμένος, θέλεις από τó κονιάκ, θέλεις από την κούραση και τó ξενύχτι της προηγούμενης, άρχισα νά νυστάζω. Μιά περιέργη νάρκη με κυρίεψε, νόμιζα πως άλάφρωσα τόσο, ώστε θγίκα πάνω από τó στέκι μου και πετούσα - πετούσα πρós τó ποτάμι, πρós την καλύβα μας...

—Εί τι κάνεις αυτό; Σήκα και κατέβα κάτω, σήκα γιατί είσαι χαμένος.

Ο Γιάννης είχε φτάσει στην ώρα. Δέν ήταν ό γερός άντρας, ό φίλος μου ό κυνηγός. Ήταν ένα άνθρωπάκι πανικόβητο. Ο φόβος είχε αλλοιώσει τά χαρακτηριστικά του. Ψιθύριζε προσευχές, έλεγε άσυνάρτητες φράσεις, θάναζε. Για μιá στιγμή μ' άρπαξε από τó μπράτσο δυνατό.

—Μιά τέτεια μέρα χάθηκε ό πατέρας, τέτεια μέρα ήταν, μ' άκουσε... Είναι όργη Θεού σήμερα, έβρω έγώ τόν Γκισούρ - Άντα, έσύ δέν τόν ξέρεις. Πάμε νά φύγουμε όσο είναι μέρα.

Κατέβηκε με δυσκολία από τó στέκι και ό φόβος του μου φάνηκε διακατογνημένος. Είχα ξαναπατήσει με τέτιον καιρό στον Γκισούρ - Άντα και είχα μαζί μου τόν Κέινο από την Άλεξανδρούπολη, έναν πανύψηλο φίλο, έναν άριστο κυνηγό.

—Μην κάνεις έτσι, Γιάννη, είπα. Φέρε την μπλάβα νά δώσουμε τά πράγματα μέσα και νά γυρίσουμε.

—Γιά ποιá πράγματα μιλάς; Είπε. Θά τ' άφήσουμε όλα έδω, έξδν από τά ντουφέκια μας.

Περπατήσαμε μαζί πρós τó μέρος όπου είχε κρύψει την μπλάβα.

—Έχω ευθύνη για σένα, μου είπε σε λίγο. Δέν με νοιάζει για τó τομάρι μου, έχω ευθύνη έγώ...

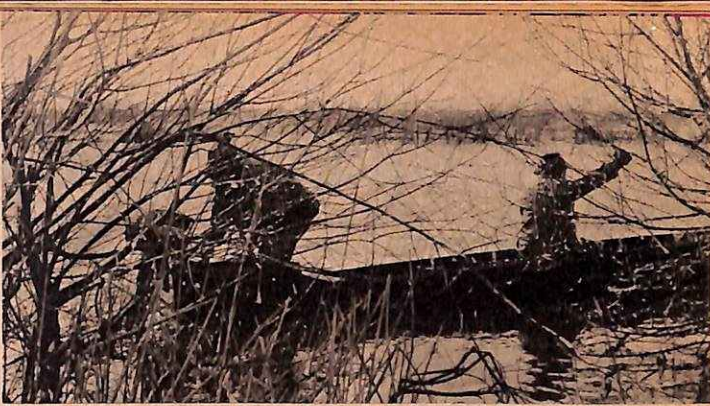
Τι θα γινόταν άν...

Περπατήσαμε δύσκολα μέσα στο νερό, για νά φτάσουμε στη μπλάβα. Βάλαμε μέσα τó κασάκι με τά φυσέκια, τά ντουφέκια και τά πουλιά ποδγε κρεμασμένα άπάνω του ό Γιάννης, πέντε χήνες και έξη πάπιες, και σπαράξαιε τη θάρκα νά βγεί από τά ψαθιά. Ο Γιάννης πήγαινε μπροστά νά οδηγεί κ' έγώ περπατούσα πίσω κρατώντας την μπλάβα, για νά μην πέσω στα νερά.

Τó χιόνι είχε δυναμώσει, ό άέρας θούιζε σ' άρμυρική, τίποτα δέν άνέβαινε στον ούρανό, ώς και τά όρνια είχαν κρυφτεί. Τόν άκουγα νά μουρμουρίζη κάτω μακρόσυρτο σάν προσευχή. Τον ρώτησα: «Τί λες, Γιάννη;». Δέν μου άπάντησε. Έσπρωχνε την μπλάβα μπροστά του, χωρίς νά προσέχη πού πάμε. Είχε πιά δώδεκα λυγρόσει. Βαδίζαμε χωρίς προσανατολισμό, πιά δυνατό: «Τί μουρμουρίζεις, Γιάννη;». Πάλι δέν πήρα άπάντηση. Ο άνεμος, που φύσαιε πολύ δυνατά και άνάται, δέν τόν άφηνε ν' άκούσει. Κάπου - κάπου γύριζε πίσω του νά δει άν τόν άκολουθώ.

—Χαρά στην ψυχραιμία σου, είπε δυνατά για μιá στιγμή. Όταν σ' είδα κου-

ΜΕΡΙΚΟΙ ντόπιοι έχουν έφοδιάσει τίς «μπλάβες» τους με έξωλέμβιους κινητήρες. Τó πέρασμα τού ποταμού ή τó άνεβοκατέβασμά του γίνεται έτσι με πολύ μεγαλύτερη εύκολία.

ΤΡΕΙΣ ΦΙΛΟΙ, φανατικοί κυνηγοί, έχουν κτίσει άπέναντι από τη νησίδα κυνηγετικό περίπτερο πλήρως έφοδιασμένο για την έξορμηση. Όστόσο, οι άνέσεις της «δάσεως» δέν εύκολύνουν τη σκληρή έκστρατεία, που χρειάζεται κουράγιο, ύπομονη, άντοχή

ΠΑΛΟΥΣΙΑ ή συγκομιδή. Ο οδηγός και ό γιός του μεταφέρουν τώρα τά «θύματα» της συγκραύσεως. Θά τά δολέψουν μέσα σέ τσουβάλια για τή μεταφορά στην Άθήνα. Οι φίλοι περιμένουν νά θωμάσουν, νά...γευθούν.

λουρισμένο στο καρτέρι, είπα πώς κα-
τι έπασσε.

Σ' έ λίγο με ρώτησε:
—Δηλαδή, αν δεν έρχομαι στο καρ-
τέρι, θάμεινες κι άλλο;

—“Όχι, είπα. Σκέφτηκα να κατέβω
από το στέκι, να περπατήσω μπάς και
ζεστοθώ, μα ύστερα μετάνιωσα. Και
έπειτα τι ήθελες να κάνω; Να φύγω;
Και κατά πού να τραβήξω; Δεν έβλεπα
το δρόμο να γυρίσω. Νά, όπως τώρα
που δεν ξέρω κατά πού πέφτει η καλύ-
δα. “Έλεγα πώς θάρη ο Κόμνος να
μιάς πάρη.

“Ο Γιάννης μονολογούσε πάλι. Για
μιά στιγμή πήρε τ' αυτί μου:

—“Ο Θεός μόνο ξέρει τι θα γινόταν
αν έπεφτα στο νερό, φωτωμένος όπως
ήμουν. Κ' εγώ θα πέθαινα, θέβαινα, μέ-
σα στον Γκισούρ. “Αντά, σαν τον άτυ-
χο τον πατέρα, μα τί θα γινόσουν εσύ;

Τά νερά, από το ξεχείλισμα του Μα-
ρίτσα, άρχισαν να γίνονται, όσο προ-
χωρούσαμε, πιο γρήγορα, πιο όρμητικά.
Σημάδι πώς φτάναμε στο ποτάμι. Κοί-
ταξα το ρολόί μου, που έφεγγε απ' το
φωςφορο. “Ήταν έξη ακριβώς και το
σκοτάδι ήταν άπόλυτο.

—Κάτσε μέσα στην μπλάδα, μου είπε
σέ λίγο, κάτσε να ξεποστάσης, εγώ θα
σέ πάω.

Κάθησα χάρω στη θάρκα, άπάνω σ'
ένα σωρό μουσκεμένα τσουβάλια και νι-
τεράδες, με την πλάτη γυρισμένη στην
πλώρη, γιά να μην έχω τον άνεμο μπρο-
στά μου. Οι μπότες μου, όσο ψηλές
κι αν ήταν, θα παίρνανε νερό, αν θάδι-
ζα στο μέρος αυτό. “Ο Γιάννης πήρε την
τέμπλα, στάθηκε όρθος μέσα στη θάρ-
κα και άρχισε να την σπρώχνει, χώνον-
τάς την στη λάσπη. Το χιόνι είχε κοκ-
καλιάσει στην κουκούλα της κάπας μου,
στά μονίικια μου, στο στήθος μου. Για
μιά στιγμή ένοιωσα τον Γιάννη να στέ-
κεται άκίνητος.

Οι φίλοι μου οι κυνηγοί είχανε βγή

με μιά μπλάδα και με ζητούσανε στον
Γκισούρ. “Αντά, που μανιασμένος θου-
ιζε από το κοκό του.

—Λούφαζε ο παλιόκαιρος, είπε ο Κό-
μνος, λύσσαζε ο άτιμος και φοβήθηκα
μη χάσατε το δρόμο. “Έλα, πιάς λίγο
κονιάκ. Τράβα και σύ μιά γουλιά, ρέ
Γιάννη, και πάμε στην καλύδα. “Έχω
ανάψει μιά φωτιά που άνασταίνει πεθό-
μένους.

Λίγο πιο ύστερα, καθισμένοι γύρω
στη φωτιά, στεγνώναμε τά ρούχα μας
και πίνανε τσάι με κονιάκ. Είχε στρί-
ψει τσιγάρο ο Γιάννης, ένα τσιγάρο
χοντρό σαν το δάχτυλό του και κάπνιζε.

—“Ωστε δεν τ' άγκρίνεις να πάω, εί-
πε συνεχίζοντας την κουβέντα που κά-
ναμε το πρωί.

—“Όχι, του άπάντησα. Στο χωριό
σου είσαι ο Γιάννης ο Ντεμίρης. Σ' έ
ξέρουν όλοι, όπως κ' εσύ τους ξέρεις ο
λους. “Αν πάθης κάτι, ο Θεός να σέ φυ-
λάη, θάρης ένα. “Δυό φίλους να σού πα-
ρασταθούνε, να σέ βοηθήσουνε. “Έκει
στά ξένα ποιάς θα σέ πονέση;

Είχε γείρει στο πλευρό, έσθησε το
τσιγάρο του στο πάτωμα της καλύδας,
σηκώθηκε με μιάς όρθιος, πήρε το ντου-
φέκι του και, καληνυχτίζοντας, θγήκε
έξω, να πάη στη διπλανή καλύδα να
κοιμηθί.

Ο «ΑΡΚΟΥΔΑΣ»

Κι ο Γιώργης είναι από το Δορίσκο,
αλλά αυτός είναι πλούσιος. Είναι ίσως
ο πιο πλούσιος απ' όλους, με πολλά χω-
ράφια, με σπίτι καλό, με θάρκες και
νταούλια και ζώα. “Ένας από τους πιο
σημειομένους κυνηγούς, ένας άντρας ά-
φοδος μα σεμνός, λιγάκι παχουλός, πιο
πολύ κοινός, παρά ψηλός, με γυλιστε-
ρό πηγούνι και μάγουλα στρογγυλά, με
άτσάλινα χέρια και πόδια λαφιού.

Σάν κινήση να πάη γιά κυνήγι, ο

Γιώργης δεν θα γυρίση ποτέ με άδεια
χέρια. Θα περάση το θράδυ από την
καλύδα μας τελευταίος απ' όλους.

Τόν άκούμε από μακριά ν' ανεβαίνει
το ποτάμι, τραγουδώντας η μιλώντας
με τους άλλους. “Όλοι ξέρουν τη φωνή
του.

“Έχει κι αυτός τώρα μιά «έξωλέμ-
θιο», όπως έχουνε πολλοί από τους ψα-
ράδες και τους κυνηγούς του Γκισούρ.
“Αντά, μα έδω και τρία - τέσσερα χρό-
νια άλώνει τον Μαρίτσα με το κουπί,
κατέβαινε ως κάτω στην καλύδα του “Α-
μερικάνου (άλλο νούμερο κι αυτός, άλ-
λος μανιώδης κυνηγός) και γυρίζει το
θραδάκι στο χωριό, αν δεν ήτανε να
μείνη στην καλύδα του. Λιγόλογος και
πάντα με το γέλιο, θα στεκότανε να μιάς
χαϊρετήση, να μιάς πη πού θρήκε τις
χήνες, κατά πού «δουλεύαν» τά παπιά,
που να τραβήξουμε την άλλη μέρα το
πρωί. Δέ λέει ψέματα ο Γιώργης, σαν
τους άλλους κυνηγούς, και άμα άκούη
κανέναν να θέλη να θολώση τά νερά,
τόν άγριοκοιτάει. Τόν παραδέχονται γιά
καλύτερό τους όλοι οι φίλοι μου και δι-
ηγούνται ένα σωρό δικές του ιστορίες.

—Νά, τις προσάλλες, έλεγε ο Καρα-
νάσος (ένας μαύρος σαν άτσίγγανος
κυνηγός, που τ' όνομά του είναι Θανά-
σης και πήρε το παρατσούκλι από τη
μαυρίλα του προσώπου του), έπες ο
Γιώργης πάνω σ' ένα άγριογούρουνο,
πούχε μπή στον Γκισούρ. “Αντά, κυνη-
γημένο από τά θουνά. “Όποιος άλλος
θα δειλιάζε να τ' άγιάσει. Το ντουφέκι
με τεσσάρια δεν φελάει σέ τέτιες δου-
λειές. “Ο Γιώργης τ' ά σημαδεύει και
του ρίχνει και τις δυό κάννες...

“Εδώ στάθηκε ο Καρανάσος, γέλασε
σαν θυμήθηκε την ιστορία και έξακο-
λούθησε:

—Πτάει το ντουφέκι χάρω ο Γιώρ-

γης και θίρα το μαχαίρι στο στόμα.
Το γουρούνι, χτυπημένο στα μούτρα με
τά σκάγια, χύθηκε σαν λυσσασμένο ά-
πάνω του. “Όταν έφτασε κοντά του, έ-
σκυψε το κεφάλι να τόν χτυπήση με τά
δόντια του, και τότε ο Γιώργης παρα-
μερίζει λιγάκι, το άρπάζει από το στέρι-
κο, πηδάει άπάνω του, το καθαλαίει
και, πιάνοντας το μαχαίρι πούχε στο
στόμα, σκύβει κάτω από το λαιμό και
τό σκίζει από κάτω ως άπάνω.

Το θηρίο άρρώστισε

Ο Καρανάσος, λέγοντας αυτά, μιάς
έβλεπε να τόν άκούμε κάπως δύσπιστα,
κάπως περιέργα, και σηκώνεται όρθιος.
Κρατούσε ένα κομμάτι ψωμί και μισού-
λιζε.

—Νά, σ' αυτό το ψωμί σάς όρκίζου-
μαι, έίπε.

Φίλησε το ψωμί, κάθισε πάνω στην
κασόνα πούχαμε στην καλύδα και έξα-
κολούθησε:

—Το γουρούνι μπρουμούτιζε, ο Γιώρ-
γης έπεςε μαζί του, μα δεν τ' άφηνε.
Σήκωσε το μαχαίρι και τ' έμπηξε δυό
φορές στο λαιμό του. “Ήταν άγριος να
τόν έλέπης, έτσι άξούριστος όπως ήταν,
πιστιλισμένος με τά αίματα, με τά μαλ-
λιά του άνάκατα, με το μάτι θολωμένο.
Τόν φοβηθήκαμε κ' έμεις. “Ανέβαινε
γρήγορα, είχε λαχανιάσει και φώναζε:
«Γι έλεγε, ρέ ζωντανό (ζωντανά λένε
τά θόδια στα χωριά), πώς θα μου γλύ-
τάνες;». Πήρε κάπου χίλιες πεντακόσιες
δραχμές από την πούληση αυτή ο Γιώρ-
γης, έίπε ο Καρανάσος, και από τότε
τόν θγάλαμε «άρκούδ».

Σ' λίγη ώρα άκούσαμε τη φωνή του
Γιώργη έξω από την καλύδα μας. Βγή-
καμε να τόν δούμε. Στεκότανε έξω ά-

Συνέχεια σελ. 96

Είκοσιδύο κορυφαία έπεισόδια από την

ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Εικονογραφημένα από έργα Ίταλών διδασκάλων
ΙΑ' έως ΙΕ' αιώνος και σχολιασμένα
με χωρία του Εύαγγελίου.

Κ ανένα θέμα δεν έχει εμπνεύσει περισσότερα άριστουργήματα
στην τέχνη όσο ή επίγεια ζωή του Ίησού Χριστού. Στις σε-
λίδες που ακολουθούν παρουσιάζονται αντιπροσωπευτικά
δείγματα μιάς γόνιμης καλλιτεχνικής περιόδου, που είχε
άφιερωθί στην άπεικόνιση της έλεύσεως του Σωτήρος στη γή. Φωτο-
γραφήθηκαν με άφάνταστο μόχθο κατά τη διάρκεια δύο έτών γιά τις
Nouvelles Editions της Λωζάνης, και δημοσιεύθηκαν ως βιβλίο με τόν
τίτλο La vie du Christ. “Ο Marc Barraud συνέλαβε την ιδέα και κατέ-
στρωσε τ' σχέδιο, ο Georges Haldas επέλεξε τους πίνακες από 80.000
σχετικά έργα και ο Emile Golaz κατηύθυνε την φωτογράφηση. “Από
το βιβλίο αυτό παρουσιάζονται γιά πρώτη φορά στην Έλλάδα δια-
λεχτά άποσπάσματα. Τ' παρόν δεκαεξασέλιδο άποτελεί χωριστό
τμήμα αυτού του τεύχους μας και μπορεί να άποσπασθί άδικτο.

ΚΑΙ ΙΔΟΥ ΣΥΛΛΗΨΗ ΕΝ ΓΑΣΤΡΙ ΚΑΙ ΤΕΞΗ ΥΙΟΝ ΚΑΙ ΚΑΛΕΣΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΑΥΤΟΥ ΙΗΣΟΥΝ

ΛΟΥΚΑΣ α', 31

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἀφηγεῖται τὴν ἱστορία τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ἀγγέλου Γαβριὴλ στὴν παρθένο τῆς Ναζαρέτ Μαριάμ. «Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ... διό καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ». Ἡ νωπογραφία τοῦ Φρά Ἀντζέλικο στὸ Μουσεῖο τοῦ Σάν Μάρκο τῆς Φλωρεντίας παρουσιάζει τὴν Παρθένο περιδεῇ μπρὸς τὸ ἀγγελμα. Ἡ ἀπάντησή της: «Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου» γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου».

«Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον», γράφει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, «καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῇ καταλύματι». Ἡ νωπογραφία τῆς Γεννήσεως τοῦ Μπαρνα ντὰ Σιένα βρίσκεται στὴν Μητρόπολη τοῦ Σάν Τζιμινιάνο. Πρόσθεσε σ' αὐτὴ πρόσωπα πού μᾶς διέσωσε ἡ Ἱερὰ Παράδοση. Τὶς μαῖες, τὸ ὑπομονητικὸ ὑποζύγιο καὶ τὸ βόδι πὺν προσκυνοῦν. Στὸ βάθος οἱ βοσκοὶ ἀκοῦν ἀπὸ τὰ ἐπουράνια: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

ΟΤΙ ΕΤΕΧΘΗ ΥΜΙΝ...

ΣΩΤΗΡ ΟΣ ΕΣΤΙ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΥΡΙΟΣ

ΛΟΥΚΑΣ β', 11

Ο ΙΩΣΗΦ... ΠΑΡΕΛΑΒΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΑΥΤΟΥ
ΝΥΚΤΟΣ ΚΑΙ ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

ΜΑΤΘΑΙΟΣ β', 14

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος περιγράφει τὴν φυγὴ τῆς Ἁγίας Οἰκογενείας γιὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τὴν ὀργή τοῦ βασιλέως Ἡρώδου. Ὁ Τζεντίλε ντὰ Φαμπριάνο ἀναπαριστᾷ τὸ ταξίδι στὸν πίνακα πὺν βρίσκεται σήμερὰ στὴν Γκαλλερὶ Οὐρίτα τῆς Φλωρεντίας.

ΤΟΤΕ ΗΡΩΔΗΣ... ΑΝΕΙΛΕ ΠΑΝΤΑΣ
ΤΟΥΣ ΠΑΙΔΑΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ
ΑΠΟ ΔΙΕΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΤΩΤΕΡΩ

ΜΑΤΘΑΙΟΣ β', 16

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ἀφηγεῖται ἐπίσης πῶς οἱ ἄνθρωποι τοῦ Ἡρώδη ἔσφαξαν ὅλα τὰ βρέφη τῆς Βηθλεὲμ, ἐλπίζοντας νὰ ἐξοντώσουν καὶ τὸν Μεσσία, πὺν εἶχαν ἐπισκεφθῇ οἱ τρεῖς Μάγοι. Ἄγνωστος ζωγράφος τῆς σχολῆς τοῦ Τζιόττο — ἢ πιθανόν ὁ ἴδιος ὁ Τζιόττο — ζωγράφησε τὴν σφαγὴ τῶν ἀδῶν σὲ μιὰ νωπογραφία στὸ παρεκκλήσι τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, στὴν Ἀσσίζη.

ΕΙΣΤΑΝΤΟ ΛΕ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΑΚΟΥΟΝΤΕΣ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙ ΤΗ ΣΥΝΕΣΕΙ

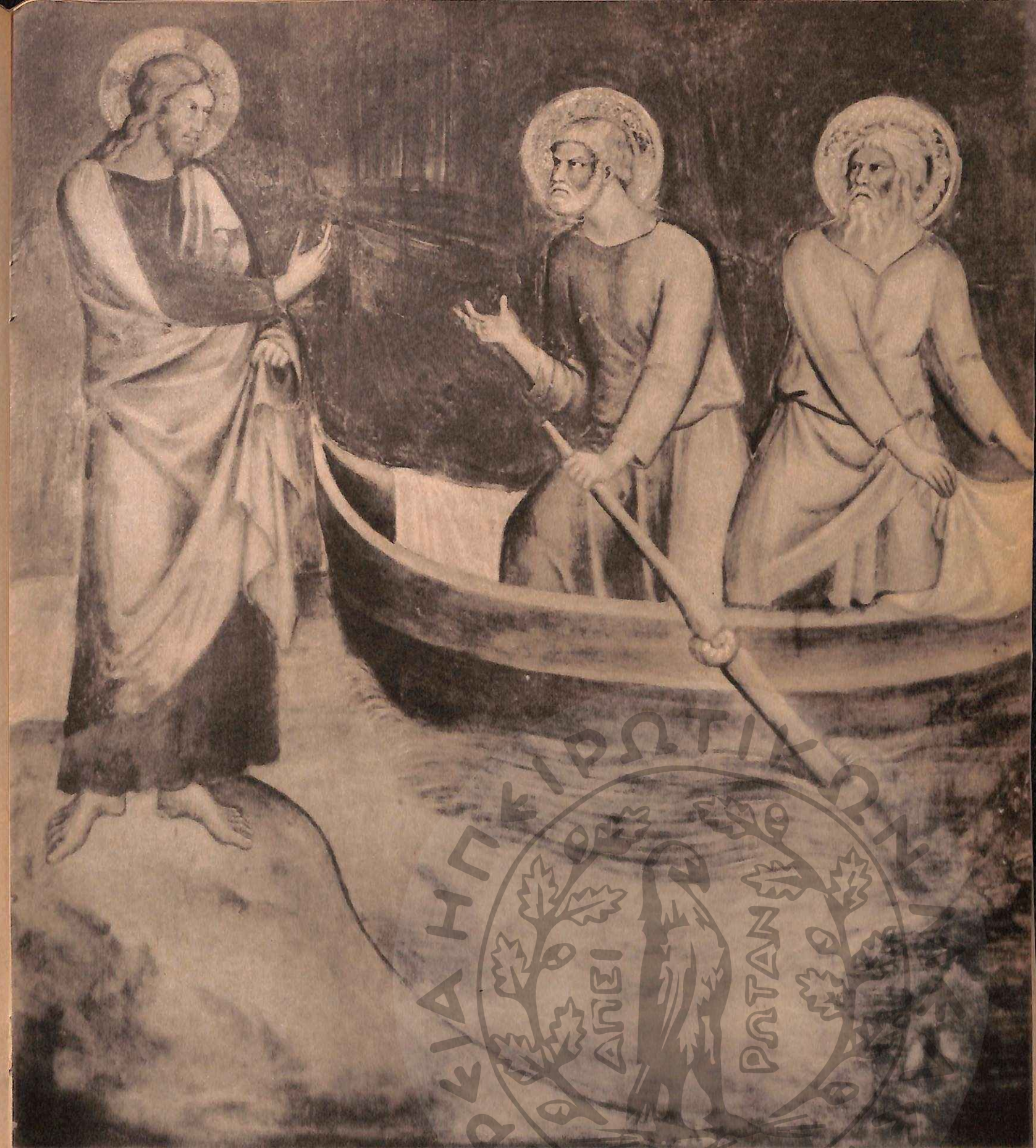
ΛΟΥΚΑΣ β', 74

Όταν ό Ίησοϋς ἔγινε δώδεκα ἑτῶν, οἱ γονεῖς του τὸν ὠδήγησαν στὴν Ἱερουσαλὴμ γιὰ τὴν ἐορτὴ τοῦ Πάσχα. Παίρνοντας τὸν δρόμο τοῦ γυρισμοῦ ἀντελήφθησαν ὅτι ὁ Ίησοῦς δὲν ἦταν μαζί τους. Ἡ Μαρία καὶ ὁ Ἰωσήφ ἔσπευσαν νὰ γυρίσουν στὴν Ἱερουσαλὴμ. «Καὶ εὔρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντά αὐτούς». Ὁ Ντούτσιο ζωγράφισε τὸ ἐπεισόδιο γιὰ τὴ Μητρόπολη τῆς Σιένας. Σήμερα ὁ πίνακας βρίσκεται στὸ Μουσεῖο τῆς «Όπερα ντέλ Ντουόμο».

ΚΑΙ ΦΩΝΗ ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΚ
ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ ΣΥ ΕΙ

Ο ΥΙΟΣ ΜΟΥ Ο ΑΓΑΠΗΤΟΣ... ΜΑΡΚΟΣ α', 11

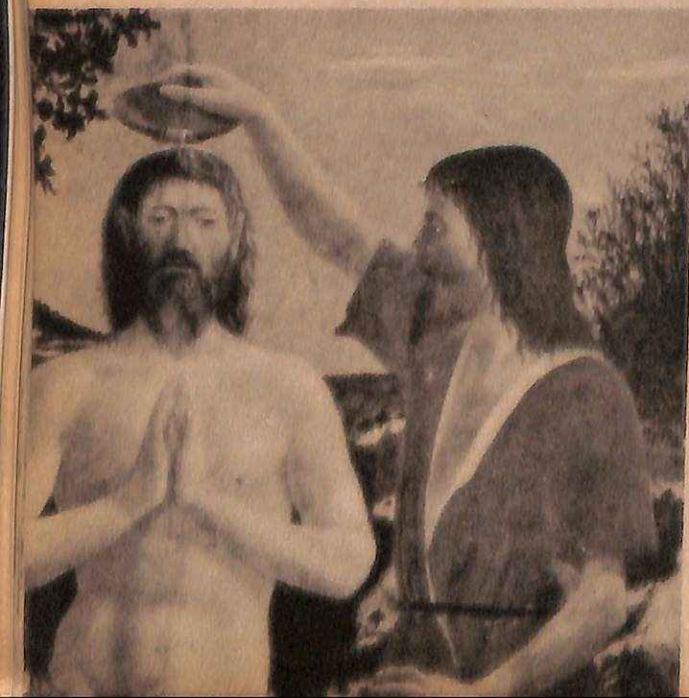
Καὶ οἱ τέσσερις Εὐαγγελισταὶ περιγράφουν τὴν βάπτισή τοῦ Ἰησοῦ. Βλέποντάς τον ὁ Ἅγ. Ἰωάννης νὰ ἔρχεται εἶπε: «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ». Ὁ πίνακας τοῦ Πιέρο ντέλλα Φρατζέσκα βρίσκεται στὴν Ἑθνικὴ Πινακοθήκη τοῦ Λονδίνου.

ΔΕΥΤΕ ΟΠΙΣΩ ΜΟΥ ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΩ
ΥΜΑΣ ΑΛΙΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

ΜΑΤΘΑΙΟΣ δ', 19

Οἱ δύο πρῶτοι μαθηταὶ ἦσαν ὁ Σίμων, ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ ὁ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς του, ψαράδες τῆς Γαλιλαίας. Ὅταν τοὺς ἐκάλεσε, κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴ Ματθαῖο, «εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ». Ἡ νωπογραφία τοῦ Μπάρνα ντὰ Σιένα βρίσκεται στὸ Σάν Τζιμινιάνο.

ΑΝΕΒΗ ΕΙΣ ΤΟ ΟΡΟΣ... ΚΑΙ ΑΝΟΙΞΑΣ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΑΥΤΟΥ ΕΔΙΔΑΣΚΕΝ ΑΥΤΟΥΣ... ΜΑΤΘΑΙΟΣ ε', 1-2

«Μακάριοι οί πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν·
μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι
αὐτοὶ χορτασθήσονται. μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται. μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὄψονται. μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ ὅτι αὐτοὶ
υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται». Οἱ Εὐαγγελισταὶ Ματθαῖος καὶ
Λουκᾶς κατέγραψαν τοὺς μακαρισμούς. Ὁ Φρὰ Ἀντζέ-
λικο, ἀπεικόνισε τὴν ἐπὶ Ὅρους Ὁμιλία στὴν νωπογρα-
φία τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μάρκου, στὴν Φλωρεντία.

Ο ΑΝΑΜΑΡΤΗΤΟΣ ΥΜΩΝ ΠΡΩΤΟΣ ΒΑΛΕΤΩ ΛΙΘΟΝ ΕΠ' ΑΥΤΗ ΙΩΑΝΝΗΣ η', 7

Μὲ θάνατο τιμωροῦσε ὁ Μωσαϊκὸς Νόμος τὴ
μοιχαλίδά. Παράστασις στὴν ἐκκλησία τοῦ Σάντ
Ἀντζελο τῆς Φόρμια. Ὁ Ἰησοῦς προκάλεσε
τοὺς διώκτες τῆς μετ' αὐτὸν ῥήσῃ πού ἀναφέρει ὁ
Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης. Δὲν πῆρε ἀπάντησιν.

Ὅταν ὁ Ἰησοῦς θεράπευσε τὸν τυφλὸν κοντὰ
στὴν κολυμβήθρα τοῦ Σιλωὰμ, οἱ Φαρισαῖοι
κατηγόρησαν τὸ θαῦμα ὡς ἁμαρτία, γιὰ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου. «Ἡμεῖς οἶδα-
μεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλὸς ἐστίν».
Ὁ ἄλλοτε τυφλὸς ἀπεκρίθη: «Εἰ ἁμαρτωλὸς
ἐστίν οὐκ οἶδα - ἐν οἶδα...».

ΟΤΙ ΤΥΦΛΟΣ ΩΝ ΑΡΤΙ ΒΛΕΠΩ

ΙΩΑΝΝΗΣ θ', 25

Ὁ Ἀντρέα Ὁρκάντα ἀπεικό-
νισε, στὴν Φλωρεντινὴ ἐκκλη-
σία τῆς Σάντα Μαρία Νοβέλ-
λα, τὴν στιγμή πού ὁ Πέτρος
ἐνῶ ἐβάδιζε στὸ νερὸ «ἀρεῶ-
μενός καταποντίζεσθαι ἔκρα-
ξε λέγων· Κύριε, σῶσόν με».
Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπλωσε τὸ χεῖρ:

ΟΛΙΓΟΠΗΣΤΕ, ΕΙΣ ΤΙ ΕΛΙΣΤΑΣΑΣ;

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ιθ', 31

ΚΑΙ ΕΞΗΛΘΕΝ Ο ΤΕΘΝΗΚΩΣ...

ΙΩΑΝΝΗΣ ια', 44

Τὸ τελευταῖο καὶ τὸ μεγαλύτερο θαῦμα τοῦ Ἰησοῦ ἦταν ἡ ἀνάστασις τοῦ Λαζάρου, τέσσαρες μέρες μετὰ τὸν θάνατό του, ὅπως ἀφηγεῖται ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης. Ἡ νωπογραφία τοῦ Τζιόττο, πὺν βρίσκεται σήμερα στὴν Πάδουα, συλλαμβάνει τὴν δραματικὴ στιγμή πὺν ὁ Λάζαρος βγαίνει ἀπὸ τὸν τάφο μετὰ τὰ σημάδια τοῦ θανάτου πάνω του. Ὁ Ἰησοῦς λέγει: «Λύσατε αὐτὸν καὶ ἄφετε ὑπάγειν».

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΕΙΠΝΟΣ

Ἡ χριστιανικὴ λατρεία ἀποκορυφώνεται στὸ τελευταῖο δεῖπνο τοῦ Χριστοῦ μετὰ τοὺς μαθητὲς του. Ὁ Πιέτρο Λορεντζέτι, ἀπεικονίζει στὸ παρεκκλήσι τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου τῆς Ἀσσίζης, τὸ κορυφαῖο αὐτὸ ἐπεισόδιο ὅπως τὸ περιγράφει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης: «Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με... ἐκεῖνός ἐστιν ὃς ἐγὼ βάψας τὸ ψωμῖον ἐπιδώσω». Ὁ Ἰησοῦς τὸ ἔδωσε στὸν Ἰούδα, στὸν μόνο μαθητὴ πὺν εἰκονίζεται χωρὶς φωτοστέφανο.

ΕΤΙ ΜΙΚΡΟΝ ΜΕΘ' ΥΜΩΝ ΕΙΜΙ

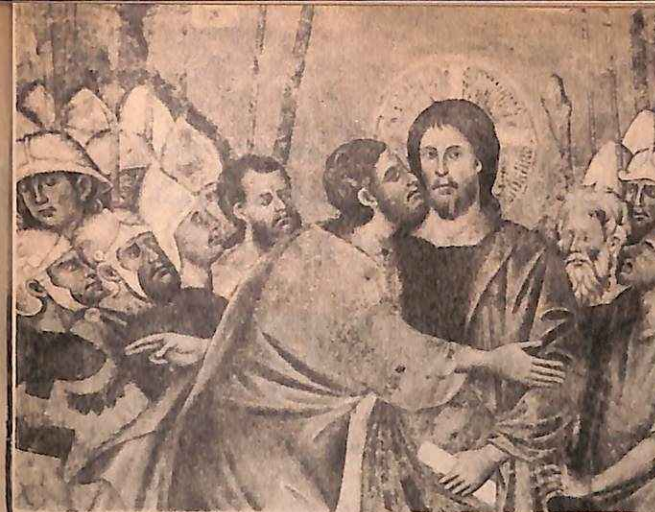
ΙΩΑΝΝΗΣ ιγ', 33

Μετά τὸν Μυστικὸ Δεῖπνο, ὁ Ἰησοῦς ἐδί-
δαξε τοὺς μαθητὲς του. Τοὺς εἰδοποίησε
ὅτι ὁ θάνατός του ἦταν πιά πολὺ κοντά.
«Ἐτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεω-
ρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ
ὑμεῖς ζήσεσθε». Ὁ Ντούτσιο, στὸ ἔργο
του ποὺ βρίσκεται σήμερα στὸ Μουσεῖο
τῆς Σιένας, ἀναπλάθει τὸ πάθος ἐκείνης
τῆς νύχτας.

ΑΛΛ' ΟΥ ΤΙ ΕΓΩ ΘΕΛΩ, ΑΛΛΑ ΤΙ ΣΥ

ΜΑΡΚΟΣ ιδ', 36

Τὴν ἀγωνία στὸν κῆπο τῆς Γεθσημανῆ, ἀπέδωσε ὁ Ἀντρέα Μαντένια στὸν πίνακά του ποὺ βρίσκεται
τώρα στὸ Μουσεῖο Καλῶν Τεχνῶν τῆς Τούρ, στὴ Γαλλία. Ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς περιγράφει: «Καὶ
γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσήχετο. ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος κατα-
βαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν».

ΙΟΥΔΑ, ΦΙΛΗΜΑΤΙ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΠΑΡΑΔΙΔΩΣ;

ΛΟΥΚΑΣ ιβ', 48

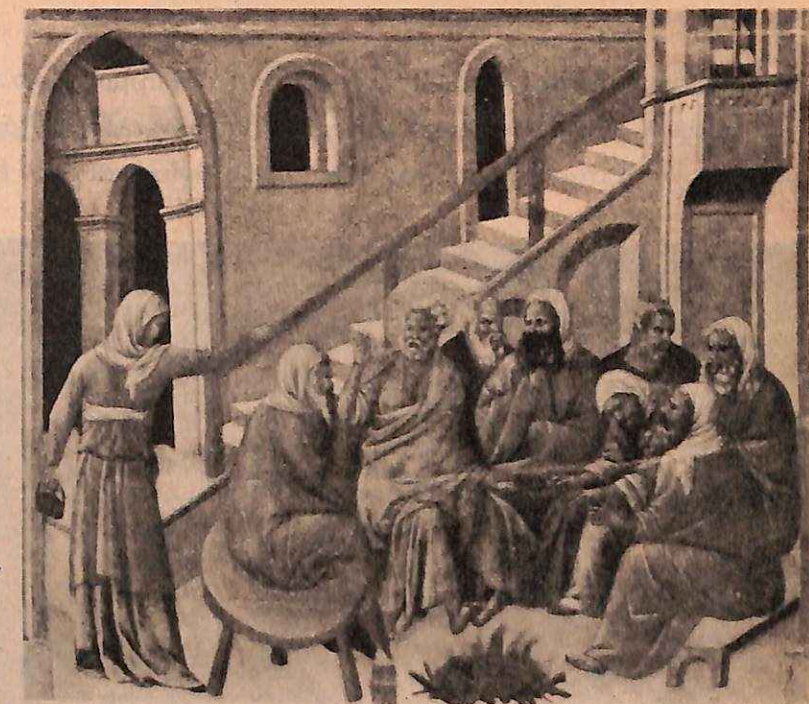
Ἡ σκηνή, ζωγραφισμένη μὲ τὴν τε-
χνοτροπία τῆς σχολῆς τῆς Ρώμης,
στὴν Ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀγίου Φραγκί-
σκου στὴν Ἀσσίζη, παρουσιάζει τὸν
Ἰησοῦ τῇ στιγμῇ τῆς προδοσίας στὸ
ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

ΣΥ ΕΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ;

ΜΑΡΚΟΣ ιε', 2

Στὸν πίνακα ποὺ βρίσκεται τώρα στὸ Βατικανό, ὁ
Πιέτρο Λορεντζέτι ἀπεικόνισε τὸν Πόντιο Πιλάτο,
τὸν Ρωμαῖο ἐπίτροπο στὴν Ἰουδαία, ποὺ ἐπέτρεψε νὰ
καταδικασθῇ σὲ θάνατο ὁ Ἰησοῦς.

ΓΥΝΑΙ, ΟΥΚ ΟΙΔΑ ΑΥΤΟΝ

ΛΟΥΚΑΣ ιβ', 57

Ὁ Ντούτσιο ἀπεικονίζει μὲ δραματικὴ ἔνταση
πῶς τὸ θάρος ἐγκατέλειπε τὸν Πέτρο μετὰ τὴ
σύλληψη τοῦ Διδασκάλου. (Ὁ πίνακας βρίσκεται
στὸ Μουσεῖο τῆς Σιένας). Ὁ Εὐαγγελιστὴς Μάρ-
κος ἀφηγεῖται πῶς ὁ Πέτρος τρεῖς φορές ἐδήλωσε
ὅτι δὲν ἐγνώριζε «τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέ-
γετε».

ΜΗ ΚΛΑΙΕΤΕ ΕΠ' ΕΜΕ...

ΛΟΥΚΑΣ ιγ', 28

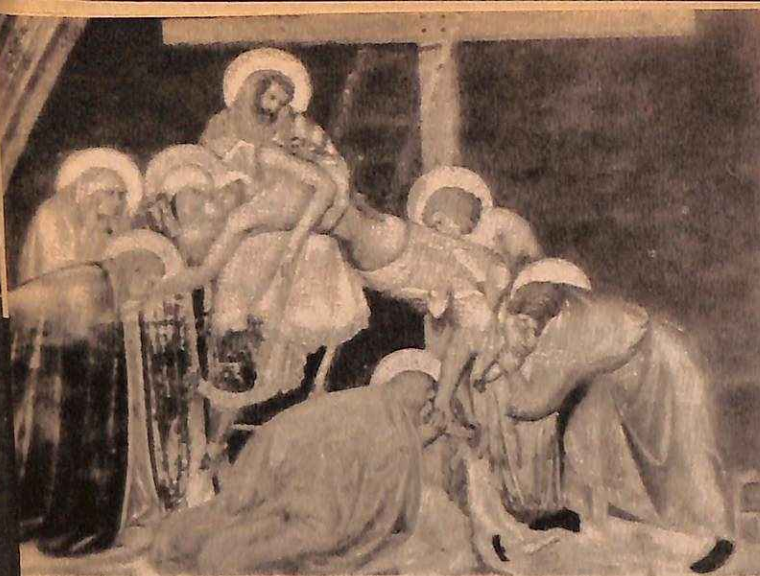
Στὸν Λορεντζέτι ὀφείλεται αὐτὸς ὁ πίνακας τῆς
πορείας πρὸς τὸν Γολγοθᾶ. Ὁ Ἰησοῦς προσπερ-
νάει τὸν θρόνον — τὴ μητέρα του καὶ τὶς ἄλλες γυ-
ναῖκες. «Θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ», εἶπε ὁ Ἰησοῦς
«μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ, πλην ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε καὶ
ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν».

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς ἔπειτα ἀπὸ μαρτύριο τριῶν ὥρῶν, ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε στὸ σταυρό, «φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ», τὰ λόγια ποὺ γράφει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς: «Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμα μου». Ὁ Ἑσταυρωμένος τοῦ Τσιμαμποῦε βρίσκεται στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Δομνίκου στὸ Ἀρέτσο.

ΚΑΙ ΚΛΙΝΑΣ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΗΝ ΠΑΡΕΔΩΚΕ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ

ΙΩΑΝΝΗΣ 19', 30

Ὁ Ἰωσήφ, ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ἀγαθὸς καὶ δίκαιος ἄνθρωπος, γράφει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, «προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ἡτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ... καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ...» Ἡ Ἀποκαθήλωση τοῦ Λορεντζέττι στὴν Ἀσσίζη, παρουσιάζει τὸν θρῆνο: Τὴν Μαρία τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ, τὸν Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τὸν Ἰωάννη τὸν ἀγαπημένο του μαθητὴ, τὸν Νικόδημο, τὴν Μαρία Μαγδαληνή, καὶ τὶς γυναῖκες ποὺ εἶχαν ἀκολουθήσει τὸν Ἰησοῦ ἀπὸ τὴν Γαλιλαία.

ΗΛΘΕΝ ΟΥΝ ΚΑΙ ΗΡΕ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΙΩΑΝΝΗΣ 8', 98

ΚΑΙ ΕΠΙΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΟΤΙ ΟΥΤΩ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΚΑΙ ΟΥΤΩΣ ΕΔΕΙ ΠΑΘΕΙΝ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΗΝΑΙ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΗΜΕΡΑ

ΛΟΥΚΑΣ 24', 46

Ὁ Πιέτρο ντελλὰ Φραντσέσκα ἀπεικόνισε τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ στὸ φρέσκο του, στὸ Παλάτσο Κομουνάλε.

ΕΠΑ
ΧΡΙΣΤΟΥ-
ΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ
ΔΙΗΓΗΜΑ
ΤΗΣ
ΜΑΡΤΕΝ ΟΚΑΠΙ

Ἡ

Νιτούς δὲν ἤθελε ν' ἀποκοιμηθῇ. Ἡ Ἑλλεν κοιτάζε τὸ ρολογάκι τῆς: Τὸ καντράν μὲ τοὺς ἀμειψύστους, ποὺ δρῖσκόταν διαρκῶς μπροστὰ τῆς, ἐ-

δῶ καὶ δέκα σχεδὸν χρόνια, δὲν εἶχε πιά τὴ δύναμη νὰ ἀναστατώσῃ τὴν καρδιά τῆς, κι ἄς ἦταν «ἡ ὠραιότερη ἀνάμνηση τῆς ζωῆς τῆς». Περισσότερο ἀπὸ τὶς μικρὲς μὲν πέτρες καὶ τὴν ἀλυσίδιτσα ἀπὸ πλατίνη, τὴν ἐνδιέφεραν τώρα οἱ τρεῖς μικρὲς ρυτίδες τοῦ καρποῦ τῆς, οἱ μαυρισμένες ἀπὸ τὸν ἥλιο τοῦ καλοκαιριοῦ, ποὺ εἶχε περάσει στὴ Νίκαια... «Τὸ ρολογάκι αὐτὸ θὰ χτυπήσῃ λιγώτερες φορὲς ἀπ' ὅ,τι ἡ καρδιά μου γιὰ σένα», τῆς εἶχε πῇ ὁ Πάτρικ, ὅταν τῆς τὸ πρωτοφόρεσε, στὸν νεανικὸ ἀκόμη καρπὸ τῆς. Ἀπὸ τότε εἶχαν περάσει νύχτες καὶ νύχτες, μέρες, ἐβδομάδες, μῆνες. Φέτος τὰ Χριστούγεννα θάκλειναν δέκα χρόνια... Ἡ Ἑλλεν, ὅταν ὁ ἄνδρας τῆς ταξίδευε, ζυπνοῦσε γιὰ νὰ πλησιάσῃ σ' αὐτὴ τῆς τὸ μικρὸ, χλιαρὸ ρολογάκι καὶ τὸ ἀκούγῃ νὰ χτυπᾷ. Ἡ καρδιά τοῦ Πάτρικ χτυποῦσε ἀκόμη γιὰ κείνη - κι ἄς εἶχε σήμερα τρεῖς μικρὲς ρυτίδες στὴ μελαχροινὴ τῆς σάρκα.

—Νιτούς, εἶσαι ἀνυπόφορη! Ἡ ὥρα περνάει κ' ἔχω κιόλας ἀργήσει. Μὲ περιμένουν στὸ στούντιο - τὸ ξέρεις πολὺ καλά!

—Μανούλα μου, θέλω πολὺ νὰ κοιμηθῶ, μά...

Τὰ μάτια τῆς Νιτούς ἦταν γελαστά στὴν ἄκρη τοῦ σεντονιοῦ - μάτια μικροῦ σπίνου σ' ἓνα κλαδί δέντρου.

—...Δεῖξε μου τὴ μεγάλη φωτογραφία - ἐκείνη ποὺ χορεύεις μὲ τὸν μπαμπά!

—Μὴ λές ἀνοησίες, Πάτ!

—Ὦ, σοβαρὰ μιλᾶω...

Ἡ Ἑλλεν φοβόταν πολὺ τὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἀγαποῦσε. Ἦξερε πόσο ἐπικίνδυνον μποροῦσε νὰ εἶναι αὐτὸ τὸ αἶσθημα γιὰ τὸν ἑρῶτά τῆς! «Εἶναι χίλιες φορὲς προτιμότερο, Λεόντοσκα, νάχῃ ἕνας ἄνδρας μερικὰ μικροπραγματάκια νὰ σοὺ συγχωρήσῃ, παρὰ μιά μεγάλη, μιά αἰώνια εὐγνωμοσύνη ἀπέναντί σου!»

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς καριέρας τοῦ Πάτρικ στὰ μπαλέτα τοῦ Λιούβιν, ἡ Ἑλλεν εἶχε θυμῆθῃ αὐτὴ τὴ συμβουλὴ. Ἦξερε πὼς ἡ ζωὴ δὲν μοιάζει μὲ ὄνειρο καὶ πὼς τίποτα δὲν εἶ-

Ἡ Ἑλλεν ἀναστέναζε. Αὐτὸ ἦταν μιά καθιερωμένη πιά διαδικασία, ἀλλὰ, κάθε βράδυ, εἶχε τὴν ἐλπίδα πὼς ἡ Νιτούς θ' ἀποκοιμόταν χωρὶς νὰ τὴ ζητήσῃ.

Τὸ ζευγάρι, ποὺ ἐδειχνε ἡ φωτογραφία, εἶχε πιά χαθῇ γιὰ πάντα, ὅπως τὸ μωρὸ ποὺ λεγόταν Ἀννί - Τερέζ, πρὶν τὸ θγᾶλουν χαϊδευτικά Νιτούς, ὅπως ἡ μικρὴ χορεύτρια Ἑλλεν Γκαβύ...

«Ἡμουν ὠραία, ὠραία, συλλογίστηκε ἡ Ἑλλεν, κοιτάζοντας γιὰ χιλιοστὴ φορά τὴ φωτογραφία. Ἐκεῖνος ἔμεινε ὠραίος... Εἶναι ἴσως λιγώτερο νέος, λιγώτερο ὀρμητικὸς, ἀλλὰ πάντα ὠραίος... Ἐνῶ ἐμένα ὁ καρπὸς τοῦ χεριοῦ μου, ὁ καρπὸς ὁποῦ χτυπᾷ αὐτὴ ἡ μικρὴ καρδιά, εἶναι ρυτιδωμένος... Γερνάω, γερνάω... Θεέ μου, ἐννιά ἡ ὥρα!»

—Νιτούς!

—Καλὰ, μαμά, κοιμάμαι, κοιμάμαι!

Ἡ Νιτούς ἤξερε νὰ ὑποχωρῇ στὴν κατάλληλη ψυχολογικὴ στιγμὴ. Ἡ 25η Δεκεμβρίου πλησίαζε... Ἡ Ἑλλεν δὲν τὸ λησμονοῦσε κι αὐτὸ, καθὼς ἔμπαινε στὸ ἀσανσέρ, φορώντας τὰ γάντια τῆς. Δέκα χρόνια, δέκα χρόνια! Στ' αὐτὰ τῆς ἐρχόταν ἡ φράση: «Θὰ χτυπήσῃ λιγώτερες φορὲς ἀπ' ὅ,τι ἡ καρδιά μου γιὰ σένα...»

—Ταξί! Στὸ στούντιο Περινιόν, παρακαλῶ!

Τὴ ὠραία ποὺ ἦταν ἡ Ἑλλεν Γκαβύ, πρώτη χορεύτρια στὰ 1946! Ἀστράφτε σαν χρυσουγεννιάτικα δέντρο... Κι ὅταν ἔγινε Ἑλλεν Σουλὺ ἦταν ἀκόμη πιδ ὠραία, μὲ τὸ θεσπέσιο, πάλαιενο κορμὸ τῆς φέρεμα, καθὼς ἔκοβε τὴ γαμήλια τούρτα. «Χομένη! φώναξε ὁ Λιούβιν. Εἶναι χαμένη! Μιά χορεύτρια ποὺ παντρεύεται εἶναι χαμένη! Τώρα ποὺ ἀνέβει τὸν Πάτρικ, θὰ λυώσῃ σὰν τὸ κερὶ!»

—Ξέρω πολὺ καλά ὅλα ὅσα σοὺ ὀφείλω, τῆς εἶχε πῇ ὁ Πάτρικ στὸ ταξίδι τοῦ γάμου τους, στὴ Βενετία, μ' ἐκεῖνο τὸ χορευτικὸ, ἀρρενωπὸ ὄφος ποὺ ἔπαιρνε πάντα ὅταν ἦταν συγκινημένος - ἐκεῖνο τὸ ὄφος ποὺ μποροῦσε νὰ λήθῃ: «...Θὰ χτυπήσῃ λιγώτερες φορὲς ἀπ' ὅ,τι ἡ καρδιά μου γιὰ σένα...»

—Μὴ λές ἀνοησίες, Πάτ!

—Ὦ, σοβαρὰ μιλᾶω...

Ἡ Ἑλλεν φοβόταν πολὺ τὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἀγαποῦσε. Ἦξερε πόσο ἐπικίνδυνον μποροῦσε νὰ εἶναι αὐτὸ τὸ αἶσθημα γιὰ τὸν ἑρῶτά τῆς! «Εἶναι χίλιες φορὲς προτιμότερο, Λεόντοσκα, νάχῃ ἕνας ἄνδρας μερικὰ μικροπραγματάκια νὰ σοὺ συγχωρήσῃ, παρὰ μιά μεγάλη, μιά αἰώνια εὐγνωμοσύνη ἀπέναντί σου!»

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς καριέρας τοῦ Πάτρικ στὰ μπαλέτα τοῦ Λιούβιν, ἡ Ἑλλεν εἶχε θυμῆθῃ αὐτὴ τὴ συμβουλὴ. Ἦξερε πὼς ἡ ζωὴ δὲν μοιάζει μὲ ὄνειρο καὶ πὼς τίποτα δὲν εἶ-

ναι τόσο ἐπικίνδυνον, ὅσο τὸ νὰ θέλῃ κανεὶς νὰ μπερδέψῃ αὐτὰ τὰ δυό. Ὅπως ὅλες οἱ εὐτυχίες, ὁ γάμος τῆς δὲν μποροῦσε νὰ μὴν περιέχῃ ἓναν κίνδυνον...

—Λιούβιν, δὲν μπορῶ πιά νὰ χορεύω, περιμένω παιδί...

—Λαμπρά! Στὸ εἶχα πῇ... Ἀσφαλῶς θ' ἀφιερῶθῃς ἀπὸ δῶ καὶ πέρα στὴ μαγειρικὴ καὶ στὸ νοικοκυριό σου!

—Ὁχι, Λιούβιν. Στὸ εἶπα ὅταν σοὺ ἀνήγγειλα τοὺς ἀρραβῶνες μου: Ὁ ἄντρας μου καὶ τὰ παιδιά μου θὰ εἶναι τὸ κυριώτερο πράγμα στὴ ζωὴ μου, ὄχι ὅμως καὶ τὸ πᾶν! Ἐδῶ καὶ τρία χρόνια, ποὺ μοιράζομαι τὰ χειροκροτήματα μὲ τὸν Πάτρικ, κατάλαβα πὼς ἡ καριέρα τοῦ ἔχει διαρκῶς μεγαλύτερη σημασία γιὰ μένα, ἐνῶ ἡ δική μου μού γίνεται ἀδιάφορη... Ὅμως, δὲν μπορῶ νὰ ζῇσω χωρὶς τὸν χορὸ, τὸν ἔχω στὸ αἷμα μου! Σοὺ προτεῖνω λοιπὸν νὰ μοὺ δώσῃς τὴ θέση ποὺ ἀφήνει ἡ Μαρί - Σαβίν, ἀφοῦ παντρεύεται τὸν χορογράφου τῆς...

—Διευθύντρια μπαλλέτου; Σὲ ἡλικία τριάντα ἐνὸς ἐτῶν; Ἐνῶ θὰ μπορούσες νὰ χορεύῃς ἄλλα δεκαπέντε χρόνια; Αὐτὸ πᾶει πολὺ! Μὴ μοὺ πῆς ὅτι χωρὶς τὸν Πάτρικ θὰ εἶχες πάρει αὐτὴ τὴν ἀπόφαση!

—Δὲν τὸ εἶπα...

Ἦταν σπουδαῖο νὰ δημιουργῇ κανεὶς μελλοντικὰ ἀστέρια. Ὁ Πάτρικ πῆγε στὸ Λονδίνο, στὴ Ρώμη, στὴν Κωνσταντινούπολη. Ἡ Ἑλλεν εἶναι τρελλή - ἔλεγαν οἱ γνωστοί τῆς - ν' ἀφήνῃ, στὴν ἡλικία τῆς, τὸν ἄντρα τῆς νὰ γυρίσῃ μόνος του στὴν Εὐρώπη, καὶ μάλιστα ἕναν τέτοιο ἄντρα! Ἡ Ἑλλεν μάντευε αὐτὲς τὶς σκέψεις. «Ὁχι, ἀγαπητοί μου, ἀπαντοῦσε ἀπὸ μέσα τῆς, δὲν εἰμαι τρελλή, ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ φερθῶ ἀλλιῶς... Εἰμαι τρία χρόνια μεγαλύτερη ἀπ' τὸν Πάτρικ καὶ στὴ σκηνὴ τὰ χρόνια φαίνονται διπλά... Ἐπειτα, τώρα ποὺ ἐγκατέλειπα τὴ σκηνή, ὁ Πάτρικ μπορεῖ ἐπιτέλους νὰ ξεχάσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμαι ἐκείνη ποὺ τὸν ἀνέδειξε - κι αὐτὸ ἀκριβῶς ἤθελα: Νὰ τὸ ξεχάσῃ! Δὲν ἔχει ἀνάγκη πιά νὰ αἰσθάνεται εὐγνωμοσύνη γιὰ μένα... Ὁ κίνδυνος πέρασε...»

Φ

τάνοντας στὸ στούντιο ἡ Ἑλλεν ἐλαίστηκε λιγάκι ἀπὸ τὰ ἐκπληκτικὰ φῶτα τῆς εἰσόδου, ὅπου διακρίνονταν οἱ λέξεις: «Ὁ Χορὸς τῆς Ἀνίτρας». Ἦταν τὸ μπαλέτο τῆς μεγάλης παραστάσεως τῶν Χριστουγέννων. Καὶ ὁ πῆρε καὶ τὸ ὄνομα τῆς καινούργιας δυνάστεως, τῆς Σύμβια Ροσφόρ.

Δεκαοχτὸ χρόνια... Ἀς ποῦμε εἰκοσι... Ἐνα μούτρακι θυμωμένης γάτας, φρύδια ποὺ ὑψώνονταν ὡς τοὺς κροτάφους, σῶμα ἐλαφίνας καὶ χαλύβδινο ἀστράγαλο. Ὁ πατέρας τῆς ἦταν δικηγόρος, δὲν εἶχε μητέρα, εἶχε περιφρονῆσει τὴν πατρικὴ περιουσία, εἶχε δυνατὴ προσωπικότητα...

ΤΟ ΡΟΛΟΪ

ΤΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΩΝ

ΤΟ ΡΟΛΟΪ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

—Αυτή ή Σύνθια, τί τύπος! Έλεγε ο Λιούβιν.

Ο Λιούβιν είχε πιά γεράσει. Μά, από τις πρώτες δοκιμές, ή "Έλλην είχε εκτιμήσει στη σωστή της αξία την αφάνταστη ευκίνησή αυτού του λεπτού, ανάλαφρου σώματος, που είχε κάτι το θεϊκά ζωάδες και που στηριζόταν σε πόδια πιο φτερωτά κι από του Έρμη.

—Αυτή ή Σύνθια! Της λείπει ίσως κάποια συνοχή, κάποια πείρα, αλλά είναι καταπληκτική! Μια καινούργια Παυλόδα ίσως...

—Πολύ καλά, ξεκουράσου, μικρή μου, της είχε πη ή "Έλλην.

—Αχ, θα τ'ο χορέψω άλλη μια φορά, παρακαλώ, κυρία Συλλύ...

Και μιά μέρα ή "Έλλην έπαθε το μεγάλο σάκ. Είδε το πρόσωπο του Πάτρικ γεμάτο από μιά καινούργια ένταση, με το μισάνοιχτο στόμα του, που τόν έκανε πιδ νέο, με τὰ μαλλιά του πεσμένα μπροστά στο φρύδι...

Είδε τὰ χέρια του, που έκαναν έκφραστικές κινήσεις μ' ένα καινούργιο τρόπο... "Αχ, πώς τὸ τικ - τὰκ ενός ρολογιού μπορούσε ν' αλλάξει σημασία! Κάτω από τὰ πόδια του προβολέας, ο θηλυκός Έρμης περιφερόταν άργά. Ο Πάτρικ γύρισε και τὸ πρόσωπό του άλλαξε έκφραση:

—Α! Έδώ είσαι, Έλλην;

—Καταπληκτική! Έλεγε με θαυμασμό ο Λιούβιν.

Μόλις έμεινε μόνη, ή "Έλλην είχε πλησιάσει τὸ μικρὸ καντράν με τὸς άμεθύστους στὸ αὐτὶ της. "Οχι, τίποτα, δέν είχε σταιματήσει. Τὸ ρολοϊ της τὸν πρώτων Χριστουγέννων με τὸν Πάτρικ εξακολουθοῦσε νὰ δουλεύη.

Σύνθια θὰ χόρευε αὐτὰ τὰ Χριστουέγεννα τὸ εὐχολογὸ τῆς "Ανίτρας με τὸν Πάτρικ.

—Καλοσπέρα, κυρία Συλλύ, εἶπε ή βοηθός.

—Τὸ φανταζόμουν! Μὲ καθυστέρησε ή Νιτούς, πὸν άρνείται νὰ κοιμηθῇ, ὅπως κάθε θράδυ...

—Εἶναι φοβερά τὰ παιδιά, εἶπε ή γυναίκα. Κι ἂν δέν ἔχη κανεῖς παιδιά, εἶναι ἀκόμη πιδ φοβερό...

—Λοιπὸν, πηγαῖνω γρήγορα μέσα, εἶπε ή "Έλλην χαμογελώντας.

Οἱ πρώτες φωνές ἔφτασαν στ' αὐτὰ της μόλις μπήκε στὴν αἴθουσα, μὰ ή καρδιά της δέν χτύπησε πιδ δυνατά. Κανένα προσάθημα δέν μπήκε στὴν ψυχῇ της. "Όταν ή μοῖρα βρίσκει κανὶνὰ κοντὰ, δέν τὴν καταλαβαῖνουμε ποτέ... "Η Σύνθια ὤρμησε ἀπάνω της. "Ήταν ὥχρη, ἀναστατωμένη. "Η "Έλλην τὴν ἔπιασε ἀπὸ τὸς ὤμους, με τὰ μεγάλα καὶ δυνατὰ γαντοφορεμένα της χέρια.

—Τί συμβαίνει, μικρὸ μου;

—Ο Πάτρικ... "Ένας μὲς τοῦ ποδιού του ἔσπασε...

"Η καρδιά της "Έλλην πήγε αὐτὴ τὴ φορά νὰ σπάσῃ. Μόλις άκουσε τὸ ὄνομα τοῦ Πάτρικ, φοβήθηκε μήπως

ἀκολουθήσῃ ή λέξη «σκοτώθηκε». Μὰ ἦταν μόνο ἕνας μὲς πὸν ἔσπασε. Τί κουταμάρα, τί χαρά! "Όμως, αὐτὸ τὸ ψέλλισμα τῆς Σύνθια, αὐτὴ ή κλωμάδα... "Ω, ἦταν πολὺ φυσικό: «Φοβάται μήπως δέν κἀνὴ τὸ ντεμποῦτο της πλάι στὸν πρώτο χορευτὴ...».

—Μὴν άνησυχῇ, μικρὴ μου! Εἶναι πολὺ συνηθισμένα αὐτὰ τὰ αὐτῶν χήματα στὸ ἐπάγγελμά μας... Πὸν εἶναι;

Ο Πάτρικ στηριζόταν στὸς ὤμους δυὸ συντρόφων του, πὸν τὸν ἀκούμπησαν στὸ ντιβάνι τοῦ ἀέσουαρίστα. Ο Λιούβιν φώναξε γρήγορα μιά μασσέξ κ' ή Σύνθια, ληρομένων πὸς ἦταν μιά μέλλουσα Παυλόδα, ρουθινίζε ἀπελπιστικά:

—Πάτ, πονάς;

—Εἶναι ἀνόητο! Πολὺ ἀνόητο! στέναζε ο Πάτρικ, γεμάτος φούρα, με δάκρυα στὰ μάτια.

Πρὸς γενικὴ ἀπογοήτευση, ή μασσέξ δήλωσε πὸς θὰ χρειαζόταν ἀπολύτη ἀνάπαυση «τουλάχιστον μιάς ἑβδομάδος».

—Μιάς ἑβδομάδος; Μὰ τότε ή παράσταση τὸν Χριστουγέννων πᾶνι περίπατο! οὐλίαςε ο Λιούβιν.

—Μὴν άνησυχῇ, φώναξε ο Πάτρικ. "Ήμουν ἐντελῶς ἔτοιμος, δέν θὰ χρειασθῶ ἄλλη πρόβα. "Η Σύνθια μόνο πρέπει νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐξάσκησή της. Δέν εἶναι ἔτσι Σύνθια; Θὰ κἀνῃ τὴν πρόβα σου κάθε μέρα, ἔ;

—Σοῦ τ' ὀρκίζομαι, Πάτ, ψιθύρισε ή μικρή.

—Υπολογίζω σὲ σένα, γατούλα μου...

"Η Σύνθια, ή γατούλα... Τὰ γυαλιστερά νυχάκια της, τὰ λοξὰ μάτια της, ὅπου τὸ χαμόγελο ἦταν ἀνακατεμένο με τὰ δάκρυα...

Πάτ, ή πορτοκαλάδα σου. —Δέν τὴ θέλω. "Αφησέ με ήσυχο!

—Μὰ δέν σ' ἀρέσει νὰ θιλήτῃ ἀπὸ δῶ τὸ χιόνι πὸν πέφτει;

"Η "Έλλην ἀκούμπησε τὸ δίσκο πλάι στὸ προσκέφαλο τοῦ Πάτρικ, γελαστή, κωϊκὸς νὰ δινῇ προσοχὴ στὴν κακὴ του διάθεση. "Ήταν ἀπὸ ἱρλανδικὴ γενιά κι ἄλλαζε συχνὰ κέφια, ἰδίως ὅμως δέν μπορούσε νὰ ὑποφέρει νὰ βρίσκειται σὲ κατάσταση κατωτερότητος ή νὰ εἶναι άρρωστος.

—Εἶδα μιά θαυμάσια γαλαζία ἀρκούδα χτές, στὶς «Γκαλλερὶ ντ' Ι-βέρς», εἶπε ή "Έλλην. Θάνα ὅτι χρειάζεται γιὰ Χριστουγεννιάτικο δῶρο τῆς Νιτούς...

—Ω, πρίν σκεφθῶ τὰ Χριστουέγεννα τῆς Νιτούς, φώναξε ο Πάτρικ, πρέπει νὰ σοῦ ὁμολογήσω, ὅτω κι ἂν με θεωρήσῃς τέρας ἐγωϊσμοῦ, πὸς σκέπτομαι τὰ Χριστουέγεννα τοῦ Λιούβιν! "Αν ἦμουν τουλάχιστον βέλαιο πὸς θὰ εἶμαι καλὰ ἐγκαίρως! "Όσο γιὰ τὴ Σύνθια, τῆς ἔχω ἐμπιστοσύνη, εἶμαι βέλαιος πὸς θὰ συνεχίσῃ τὴς προβες...

"Αφῆσε νὰ τοῦ φύγῃ ἕνας θαυδὸς στεναγμός και ξανακοίταξε τὸ χιόνι

νι πὸν ἔπεφτε. Στὴν τελευταία σκηνῇ τοῦ μπαλλέτου ἔπεφταν χοντρές, τεχνητὲς νιφάδες...

—Πάτ, ἔκανε ή "Έλλην.

—Ναί, θὰ τὴν πιδ τὴν πορτοκαλάδα, θὰ τὴν πιδ!

—Δέν πρόκειται γι' αὐτό... Αὐτὴ ή Χριστουγεννιάτικὴ παράσταση...

—"Ε, τί λοιπὸν;

—Εἴσαι σίγουρος πὸς θὰ μπορέσῃς νὰ τὴν ἀντιμετώπισῃς; Πὸς μιά ἑβδομάδα ἀναπαύσεως ἀρκεῖ; "Η μασσέξ εἶπε: «Τουλάχιστον...». Κι ο γιστρός ἦταν κατηγορηματικός: «Δυὸ ἑβδομάδες!».

—Τί ἀνοησία! ἔκανε ο Πάτρικ. Θὰ ξεκουρασθῶ με τὰ τὰ Χριστουέγεννα!

—Μὰ, Πάτρικ, ἂν σοῦ συμβῇ τίποτα στὴν παράσταση, θὰ εἶναι κατὰστρεπτικό γιὰ τὴν καριέρα σου!

—Τί φαντάζεσαι; Πὸς θὰ σωριαστῶ πάνω στὴ σκηνή;

"Η "Έλλην δάγκωσε τὰ χεῖλη της. Ο Πάτρικ συνέχισε:

—Θυμῶσου τότε, στὴν ἐπιστροφῇ μου ἀπὸ τὴ Ρώμη, ὅταν στραμπούληξά τὸ χέρι μου! Αὐτοὶ οἱ ἀνόητοι μὸν συνέστησαν ἀνάπαυση δεκαπέντε ἡμερῶν... "Υπέφερα, βέλαια, πολλὰ, ἀλλὰ χόρεψα ὡς τὸ τέλος τὸ «Φάντασμα καὶ τὸ τριαντάφυλλο»... Τί θρίαμβος!

—Εἶχες στραμπούληξῇ τὸ χέρι, ὄχι τὸ πόδι... Θὰ ἦταν φρονιμώτερο νὰ γίνῃς ἐντελῶς καλὰ, πρίν ἐμφανισθῇς καὶ πάλι στὴ σκηνή...

—"Οχι! "Η θὰ λάβω μέρος στὸ μπαλλέτο ή δέν θὰ χορέψῃ κανεῖς!

—Δέν ἔχεις δικαίωμα νὰ ἐμφανισθῇς στὸ κοινὸ χωρὶς νὰ εἴσαι ἐντελῶς βέλαιος γιὰ τὸν ἑαυτὸ σου...

Ο Πάτρικ στράφηκε τόσο ἀπότομα, ὥστε ἕνα κρυστάλλινο τασάκι ἔπεσε χάμω. Δέν ἀκούστηκε κανένας ἦχος, τὸ καλὶ ἔσθρησε τὴν πτώση. "Η "Έλλην ὅμως σκέφτηκε πὸς θὰ προτιμοῦσε ἕνα θύροβο, ἕνα σπάσιμο, μιά βλαστήμια...

Ο Πάτρικ ἔναψε ἄργά ἕνα τσιγάρο. "Η γυναίκα του εἶδε τὰ χέρια του νὰ τρέμουν.

—Βλέπω καθαρά τὸ παιχνίδι σου, ἀγαπητῇ μου, εἶπε τέλος, πολὺ ήσυχα. Δέν πρόκειται ὅμως νὰ ὑποκύψω στὶς ἀνήστες ἰδέες σου. Ἔξω τί θέλεις, ναί, ἔξω...

—Πάτρικ, εἶσαι τρελλός! Φεύγω...

—"Οχι, μέινε ἔδῶ. Θὰ μ' ἀκούσῃς! Ζήλεις! Καὶ δέν σοῦ ἀρέσει καθόλου πὸν τὸ κατὰλαβα...

"Ω, ἂς μὴν ἔλεγε τίποτε ἄλλο! "Ας μὴ μιλοῦσε γιὰ τὴν Σύνθια...Μὰ ο Πάτρικ ἦταν ἀμείλικτος:

—Ναί, ζήλεις, με ζηλεύεις! "Εδῶ καὶ χρόνια! Γιατὶ ἐγὼ σὲ διαδέχτηκε στὴν εὐνοία τοῦ κοινού... Γιατὶ σοῦ ἔκλεψα τὰ χειροκροτήματα τοῦ κοινού... "Επαφες ν' ἀρέσῃς ἀπὸ τὴ στιγμή πὸν ἐμφανίστηκες. Σὲ πειράζει, βέλαια, νὰ τὸ άκους ἔτσι ὡμά, ἀλλὰ λυποῖμαι! Καὶ σὲ πληροφορῶ πιδ δέν ἦρθε ἀκόμα ή ὥρα πὸν θὰ με σφύριζον!

Γλιστράντας κατὰ μήκος τοῦ τοίχου, ή "Έλλην θῆκε τὴν πόρτα, τὴν άνοιξε καὶ μπήκε τρέχοντας στὸ δωμάτιο τῆς Νιτούς. "Επεσε μπρούμυτα στὸ κρεβάτι.

...Τὸ πρώτο πράγμα πὸν εἶδε, γυρίζοντας τὸ κεφάλι, ἦταν τὸ μικρὸ καντράν με τὸς άμεθύστους, πὸν φωσφορίζε κοντὰ στὸ πρόσωπό της. Εἶχε θραυδάσει. "Η Νιτούς θὰ γύριζε ἀπ' τὸ σχολεῖο... Πόσον καιρὸ ή "Έλλην ἦταν ξαπλωμένη ἐκεῖ; Δέν εἶχε κοιμηθῇ, οὔτε εἶχε λιποθυμήσει. Δέν εἶχε κλάψει.

Σηκώθηκε, πήγε στὸ τηλέφωνο, σημάτισε ἕναν ἀριθμὸ καὶ περίμενε.

—'Αλλό, Σύνθια! "Εσεῖς εἴσθε; Θὰ ἤθελα νὰ σὰς μιλήσω... Ναί, ο Πάτρικ πηγαίνει καλὰ. "Αν θὰ εἶναι ἔτοιμος; Θὰ μιλήσουμε γι' αὐτό, ἂν θέλετε, στὸ «Μπαρ τοῦ Ἀρλεκίνου».

Στὸ μπᾶρ ή Σύνθια ἔμοιαζε σὰν ξοχαμμένη κοίκα, με τὰ μαλλιά της πὸν κυμάτιζαν στὸς ὤμους της, με τὸ άσπρο μπερέ της καὶ τὸ μαθητικό της φορεματάκι με τὸν άσπρο γιῶκα.

—Σὰς άκούω, δήλωσε με σταθερὴ φωνή.

—Σύνθια, πρέπει νὰ με βοηθήσετε.

—Νὰ σὰς βοηθῶ, κυρία Συλλύ; Μὲ ποῖο τρόπο;

—Ω, πῆτε με καλύτερα "Έλλην... "Η συνήθεια θὰ ἤθελε μάλιστα νὰ μιλιόμαστε στὸν ἐνικό, στὸ περιβάλλον μας, δέν εἶναι ἔτσι... Θέλεις ἕνα τζίν - φίφ; Μήπως εἶναι πολὺ δυνατὸ γιὰ σένα;

—Δέν εἶμαι πιδ κοριτσάκι, κυρ... "Έλλην.

—ἔξω, Σύνθια... Γι' αὐτὸ χρειάζομαι τὴ βοήθειά σου. Πρέπει νὰ ἐμποδίσουμε τὸν Πάτ νὰ χορέψῃ. Κινδυνεύει νὰ πάθῃ μιά άποτυχία, ἀπὸ τὴν ὁποία δέν θὰ συνέλθῃ πιά!

"Η "Έλλην εἶδε τὰ ὠραία, σαρκώδη χεῖλη νὰ πιέζονται ἑλαφρά καὶ τὰ μάτια νὰ άνοίγουν πῶλ, με μιά έκφραση προσποιητῆς νομιμοφροσύνης:

—Εγὼ, κυρ... "Έλλην; Μὰ πὸς θὰ μπορούσα νὰ τὸ κάνω; Δέν μὸν πέφτει κανένας λόγος... Μήπως...μήπως πηγαίνει χειρότερα;

"Ήταν σκληρὸ ν' άκούῃ τὴ φωνή της νὰ ψελλίζῃ ἔτσι... Καμένη μικρούλα, εἶχε γίνῃ κατάχλωμη!

—Σύνθια, γιατί νὰ παίζουμε κωμῶδια; Θὰ μπορούσα νὰ πὸ πὸς εἶναι τὸ ντεμποῦτο σου, πὸς ἔχει μεγάλη σημασία, πὸς καταλαβαῖνω κλπ. "Αλλὰ δέν θὰ ἦταν τίμιο. "Εχεις μπροστά σου μιά θαυμάσια καριέρα καὶ μπορεῖς, στὴν ἡλικία σου, ν' ἀρχίσῃς λιγάκι άργότερα...

Στὴν ἡλικία σου... Στὴν ἡλικία μου... "Ο χρόνος, τί παράξενη λέξη!

—Ἐκεῖνο πὸν ἔχει σημασία, Σύνθια, εἶναι ο Πάτ. Εἶναι καλὰ, ἀλλὰ κινδυνεύει νὰ πάθῃ μεγάλη συμφορά. Καὶ μόνη μου δέν μπορῶ νὰ τὸν ἐμποδίσω νὰ κἀνὴ αὐτὴ τὴν κουταμάρα...

"Η μυτίτσα της Σύνθια άρχισε νὰ

τρέμῃ κ' οἱ μακρυές, κουκλιστικές βλεφαρίδες της άνοιγόκλεισαν.

—Μὰ, κυρία Συλλύ (αὐτὴ τὴ φορά δέν εἶπε «"Έλλην»), τί θέλετε νὰ κάνω ἐγὼ; "Ασφαλῶς κάτι ἄλλο ὑπονοεῖτε! "Όμως ἐγὼ δέν εἶμαι τίποτα γιὰ τὸν άντρα σας, οὔτε ἔκείνος γιὰ μένα! Φοδᾶμαι μήπως με παίρνετε γιὰ καμμιὰ ἄλλη...

Τὰ ματιά της ἦταν ἑτοιμα νὰ δακρῶσουν.

Μὲ τὸ μεγάλο, παρήγορο χέρι της, ή "Έλλην ἔπιασε τὸ μικρὸ, νεανικὸ χεράκι, πὸν ἦταν ὅπως τὸ δικὸ της τὸν πρώτων ἐκείνων Χριστουγέννων, στὴ Βενετία...

—Γατούλα μου, σὲ πειράζει; Νομίζεις πὸς σὲ ὑποψίασθηκα; Οὔτε δευτερόλεπτο! Σὲ ξέρω πολὺ λίγο, ἀλλὰ ξέρω τὸν Πάτ πολὺ... Τίποτα δικὸ του δέν μὸν ξεφεύγει... ἔξω πὸς δέν ὑπάρχει τίποτε κακὸ ἀναμεταξύ σας. "Αλλὰ μὴ μὸν λές πὸς δέν εἶναι τίποτα γιὰ σένα...

"Εβρεξε τὰ χεῖλη της πρίν προσθέσῃ:

—Οὔτε πὸς δέν εἶσαι τίποτα γιὰ κείνον!

Πέρασαν μερικά δευτερόλεπτα σιωπῆς.

—Γιατὶ ὅμως νομίζετε πὸς ο Πάτρικ κινδυνεύει ν' άποτύχῃ; Εἶπε τέλος ή Σύνθια.

Καί, με κακὴ φωνή, συμπλήρωσε.

—Θὰ σὰς πὸ γιατί: Προτιμᾶτε νὰ μὴ χορέψῃ μαζί μου!

—"Οχι, μικρὴ μου, κάνεις λάθος...

"Αφῆσε τὴν καριέρα μου γιὰ νὰ μπορέσῃ ο Πάτρικ νὰ πετάξῃ με τὰ δικὰ του φτερά... Καταλαβαῖνεις λοιπὸν πὸς σημασία ἔδινε καὶ δίνα στὴ δική του καριέρα! Καὶ νομίζω πὸς ἔχει ἀκόμα λιγάκι τὴν ἀνάγκη μου. Στ' ὄνομα τῶσων ἑτῶν ἀγάπης, πὸν τοῦ ἔπετρεψαν νὰ γίνῃ αὐτὸ πὸν ἔγινε, σὲ παρακαλῶ νὰ με πιστέψῃς: Δέν μπορεῖ, στὴν κατάσταση πὸν βρίσκειται τώρα, νὰ χορέψῃ! Πρέπει νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ ο Λορὰν ή ο Σκριάσιν. Πιστεύω πὸς ἔπαινε νὰ ἐμφανισθῇ σ' αὐτὴ τὴν παράσταση γιὰ χάρη σου, γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ στὰ μάτια σου. "Ετσι, ἐξ αἰτίας τῆς ἀπόλυτης καὶ ὀρμητικῆς ἰδιοσυγκρασίας του, κινδυνεύει...

—Κινδυνεύει νὰ καταστραφῇ;

"Η φωνή της Σύνθια ἔτρεμε τώρα. Δὲν ἔκανε τίποτα γιὰ νὰ τὸ κρύψῃ. Τὰ χεράκια της, πὸν ἦταν ἀκουμπισμένα στὸ τραπέζι, ἔτρεμαν κι αὐτά.

—Ναί. Καὶ δέν θὰ συνεχόταν πιδ ποτέ.

—Τὸ λέτε εἰλικρινά;

—Εἰλικρινά, Σύνθια.

"Η μικρὴ σηκώθηκε. Τὰ μακρὰ μαλλιά της κυμάτισαν, καθὸς γύρισε γιὰ νὰ κοιτάξῃ τὴν "Έλλην, πρίν ἀπομακρυνθῇ. "Η μέση της ἦταν τόσο λεπτή, ὥστε θὰ μπορούσε κανεῖς νὰ τὴν κλείσῃ στὴ φούχτα του. "Ακόμα δέκα χρόνια, κ' ή Νιτούς θάταν κάπως ἔτσι, με κυματιστὰ μαλλιά καὶ λοξὰ μάτια, με μαθητικὸ γιῶκα καὶ άσπρο μπερέ. Κ' ή "Έλλην

θάταν μιά κυρία λιγάκι θαρειά, με άσημένια μαλλιά...

—Θὰ σκεφθῶ, εἶπε ή Σύνθια, σκεδὸν ψιθυριστά.

Πὸς; Πὸς; Τί εἶναι αὐτὰ πὸν λές! "Α, ὄχι! Θὰ ἦταν ἀνόητο, φοβερά ἀνόητο! Τί; Νὰ μὰς ἀντικαταστήσουν ή Σιμόν κι ο Σκριάσιν;

"Η "Έλλην παρακολουθοῦσε τὸ τηλεφώνημα, σφίγγοντας τὸ πόμολο τῆς πόρτας. Μπροστά της ή πλάτη τοῦ Πάτρικ ἔκρυβε τὸ γραφεῖο. "Επιπείτα, ο άντρας τῆς γύρισε καὶ τῆς εἶπε, με τὸ φυσικώτερο ὄφρος τοῦ κοῦμου:

—Πλησίαισε, λοιπὸν, πάρε τὸ άκουστικό! Πές σ' αὐτὴ τὴ μικρὴ νύφη ν' αλλάξῃ γνώμη!

"Η "Έλλην ὑπάκουσε, ἀλλὰ, πρίν προτάσῃ νὰ μιλήσῃ, ή Σύνθια εἶχε κλείσει τὸ τηλέφωνο.

—Δέν εἶναι στὰ καλά της, φώναξε ο Πάτρικ. Καί, πρώτα-πρώτα, γιᾶτι νὰ τηλεφωνῇ καὶ νὰ μὴν ἔρθῃ νὰ μὸν τὸ πῇ; Θὰ πάη, λέει, στὴ Φλωρεντία, ὅπου τῆς προτείνουν ἕνα σημαντικό συμβόλαιο γιὰ τὸν κινηματογράφο... Καταστρέφει τὴν καριέρα της, τὴ χορευτικὴ της καριέρα! Τὸ ντεμποῦτο της θὰ ἦταν ἕνας πραγματικὸς θρίαμβος! Ποῖος ξέρει τί κρύβεται πίσω ἀπ' ὅλα αὐτὰ - ἀσφαλῶς κάποιο κοῦτὸ εἰδύλλιο! Θὰ ἐρωτεύτηκε τὸν σκηνοθέτῃ τῆς ταινίας, ἂν ὄχι τὸν φροντιστὴ...

—Ο κινηματογράφος άσκει μεγάλη γοητεία στὶς νεαρές πὸν ἔχουν ταλέντο, εἶπε σιγανὴ ή "Έλλην.

—Κ' ή Χριστουγεννιάτικὴ παράσταση; Τί θὰ γίνῃ;

—Ο Σκριάσιν κ' ή γυναίκα του ἔχουν δουλέψῃ πολὺ... Εἶναι νέοι κι ἀξίζουν νὰ προβληθοῦν κι αὐτοί!

—Θέλεις νὰ πῇς πὸς εἴμαστε δυὸ γερο-ξεκούτῃδες; Δυὸ άχρηστοί;

"Ο Πάτρικ φαίνονταν τώρα πιδ μαλακός, πιδ ἥρεμος. Μιά λάμψη τρυφερότητας φάνηκε στὰ μάτια του.

—Δέν ξέρω τί με εἶχε πιάσει χτές, εἶπε τέλος, ἀλλὰ ἔχω τὴν ἐντύπωση πὸς φέρθηκα σὰν ἡλίθιος... Μὲ εἶχες κάνει ἔξω φρενᾶν, δέν ξέρω πιδ γιατί.

Τὴν ἔπιασε ἀπὸ τὴ μέση καὶ μπηκὰν μαζί στὸ δωμάτιο τῆς Νιτούς, πὸν κοιμόταν.

—Μοῦ εἶχες μιλήσει γιὰ κάποια ἀρκούδα, νομίζω...

"Όσο σιγὰ κι ἂν μίλησε, ή Νιτούς τὸν άκουσε κι άνοιξε τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ δυὸ της μάτια, τὰ μελαχροινὰ καὶ ζωηρὰ σὰν τοῦ πατέρα της.

—Δέν θέλω τὴν ἀρκούδα, μπαμπά. Θέλω τὴν ὠραία φωτογραφία, ὅπου χορεύεις με τὴ μαμά...

—"Α, τὸ παλιόπαιδο, ἔκανε ο Πάτρικ γελώντας.

"Η "Έλλην πῆγε νὰ φέρῃ, ὅπως κάθε θράδυ, τὴ φωτογραφία πὸν τόσο ἀγαποῦσε ή Νιτούς. «Δέκα χρόνια, δέκα χρόνια», ἐπανελάμβανε τὸ ρολογάκι τὸν πρώτων Χριστουγέννων, με τὸς άμεθύστους του. Πὸς περνάει ο καιρός! Σὲ λίγες μέρες ἦταν πάλι Χριστουέγεννα... «Θὰ χτυπήσῃ λιγώτερες φορές ἀπ' ὅσες ή καρδιά μου γιὰ σένα...»

Ίδεώδης μηχανή και διά τόν πλέον απαιτητικόν έρασιτέχνην

• Απλή εἰς τὸν χειρισμὸν
• Απολύτου ἀκριβείας
• Ἐξαιρετικὴ εἰς ἀπόδοσιν

EXAKTA
Vares IIa
1961

Υπὸ νέαν μορφήν:
— με μόνιμον πρίσμα
— με νέους φακοὺς
— ἀπλουστερά εἰς τὴν χρῆσιν

Exa

IHAGEE KAMERAWERK AG •

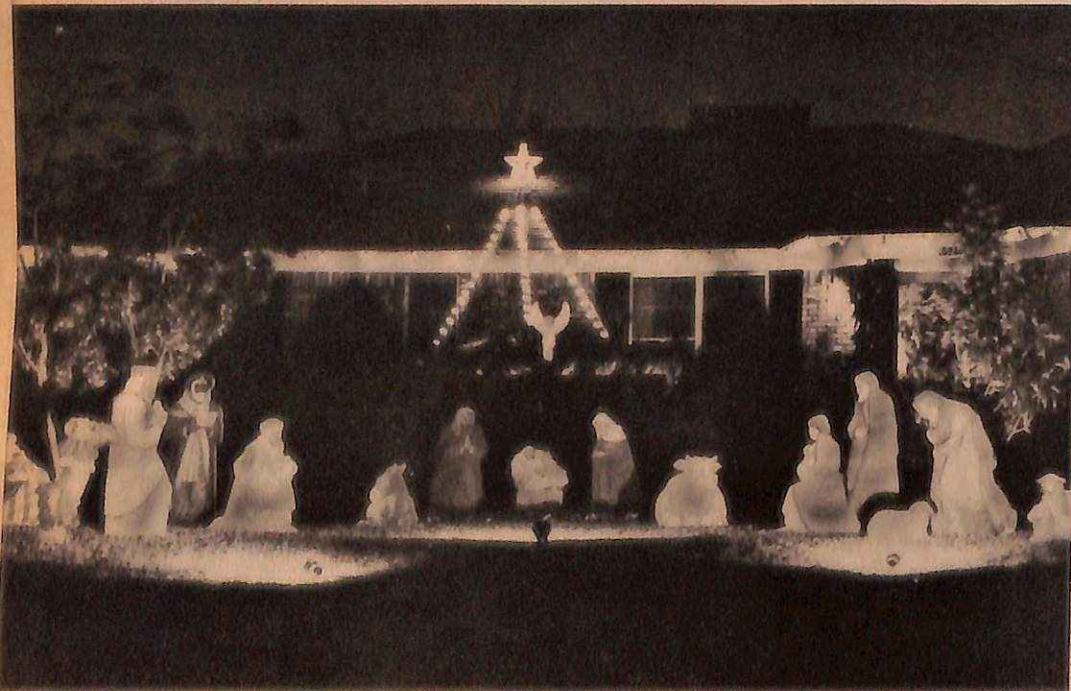
Χριστούγεννα 1960

ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΑ χριστουγεννιάτικη φροντίζουν να δημιουργήσουν στους δημόσιους χώρους και οι αμερικανικοί δήμοι. Στη Βοστώνη τα δέντρα του πάρκου στολίζονται με χιλιάδες μικρούς λαμπτήρες, που τα κάνουν να μοιάζουν σαν φορτωμένα με φωτεινό χιόνι

Η ΧΑΡΑ της προσφοράς είναι ριζωμένη στην ψυχή του καθενός. Σ' αυτή την αλήθεια στηρίζεται ένα ωραιότατο έθιμο, που έχει επικρατήσει στις μεγαλύτερες αμερικανικές πόλεις. Κάθε Χριστούγεννα ένα μεγάλο κατάστημα ανοίγει τον μαγευτικό κόσμο του σε εκατοντάδες όρφανά, που μια φιλανθρωπική οργάνωση τα έχει εφοδιάσει με πέντε δολάρια το καθένα. Τα παιδιά μπορούν ν' αγοράσουν ό,τι επιθυμούν με τα χρήματά τους.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ έθιμα δικά της αναπτύσσει ή κάθε περιοχή. Στο Ντάλλας του Τέξας οι οικογένειες στολίζουν τους κήπους των σπιτιών τους με χριστουγεννιάτικες σκηνές και οι γείτονες συναγωνίζονται ποιός θα παρουσιάσει την πιο έντυπωσιακή και την πιο φαντασμαγορική διακόσμηση. Μια από τις ωραιότερες είναι αυτή της Γεννήσεως του Χριστού, καμωμένη με ξύλινες κούκλες σε φυσικό μέγεθος.

ΕΠΙ 14 ΑΙΩΝΕΣ ήκμασε στην β' περίοδο της η πανάρχαια πολιτεία της Χίου. Τὸν ναὸ τῆς Ἀθηνᾶς -κτίσμα τοῦ 7ου π.Χ. αἰῶνος- διεδέχθη...

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ βασιλική -κτίσμα τῶν χρόνων τοῦ Ἰουστινιανού- με τὸ μεγάλο βαπτιστήριό της. Τέλος ἔκαναν ἐπιδρομὴ οἱ Ἀραβες.

Τὰ ποικίλα εὐρήματα καὶ τὰ ἐρείπια τοῦ Ἐμπορίου ἀντιπροσωπεύουν ὄχι μόνον τὸν πολιτισμὸ τῶν προϊστορικών αἰώνων, ἀπὸ τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς Νεολιθικῆς ἐποχῆς ἕως τὴν Μυκηναϊκὴν περίοδο, ἀλλὰ καὶ τὴν μεταγενέστερη ἐποχή, γιατί ἡ πόλη ξαναχτίσθηκε κατὰ τὴν Ἀρχαϊκὴν περίοδο, τὸν 7ο αἰῶνα π.Χ. καὶ κατεστράφη τελικῶς ἀπὸ τοὺς Ἀραβες, ὅταν ἔκαναν τὴν ἐπιδρομὴ τους στὸ Αἰγαῖο καὶ ἐπολιόρκησαν τὴν Κωνσταντινούπολη ἀπὸ τὸ 674 ἕως τὸ 678 μ.Χ. Τὸ κοντινότερο μεγάλο μαστιχοῦρι τῆς περιοχῆς, τὸ Πυργί, ἔρρισκεται περὶ τὰ 5 χιλιόμετρα βορειοδυτικῶς τοῦ Ἐμπορίου, μεσογειοτικῶς. Εἶναι πιθανὸν ὅτι ἐκεῖ ἐγκαταστάθηκε ὁ πληθυσμὸς ὅταν ἔγκατέλειψε τὸν ὄρμο ἀπ' τὸν ὁποῖο, ὅπως μαρτυρεῖ τὸ ὄνομά του, ἐπὶ αἰῶνες ἐπώλετο καὶ μετεφέρετο σὲ ἄλλα μέρη ἡ περιφημὴ μαστίχα τοῦ νοτίου τμήματος τῆς Χίου. Τὸ τμήμα αὐτὸ εἶναι μοναδικὸ στὸν κόσμῳ, γιατί ἔχει

πολλοὺς σχίνοὺς ποὺ παράγουν μαστίχα καὶ ἀναπτύσσονται ὄχι μόνον ὡς θάμνοι, ἀλλὰ καὶ σὲ μέγεθος μεγάλων ἐλαιοδένδρων. Σὲ ὁποιοδήποτε ἄλλο μέρος τῆς γῆς καὶ ἂν μεταφυτευθοῦν ἢ καλλιεργηθοῦν τὰ μαστιχοδένδρα, εἶναι ἀδύνατον νὰ παραγάγουν μαστίχα.

Τὰ εὐρήματα τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Ἐμπορίου τῆς Χίου εἶναι ἀποκαλυπτικὰ γιὰ τὸν πολιτισμὸ τῶν περιόδων ποὺ ἀντιπροσωπεύουν καὶ θὰ προσκαλέσουν ἐξαιρετικὴ ἐντύπωση διὰ τὴν συμπληρωτὴ ἢ μελέτη των καὶ γίνονται γνωστὰ μὲ τὴν ἐπιστημονικὴ δημοσίευσή των. Ἐπειδὴ τὰ περισσότερα εἶναι ὀκτώα ἄγνωστα, ξαφνίζουσιν σήμενα καὶ καταπλήσσουν τοὺς ἐπισκέπτες τοῦ Μουσείου τῆς πόλεως Χίου, στὸ ὁποῖο κατ' ἀνάγκην ἔχουν μεταφερθῇ ἀπὸ 30 περίπου χιλιόμετρα. Τὸ Μουσεῖο αὐτό, ποὺ περιλαμβάνει ἐκθέματα ἀπὸ ὅλο τὸ νησί, ἦταν προηγουμένως τζαμί καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ ἀ-

πίστευτο πλῆθος τῶν νέων εὐρημάτων τοῦ Ἐμπορίου δίνει τὴν ἐντύπωση μᾶλλον ἀποθήκης ἀρχαιοτήτων.

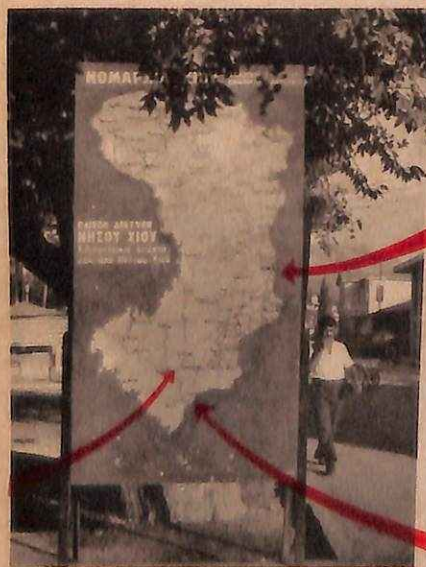
Κατὰ τὴν πρόσφατὴ ἐπίσκεψή μας στὴν Χίο, γιὰ νὰ παρακολουθήσουμε καὶ ἐπὶ τόπου τὶς ἐργασίες τῆς ἐφετεινῆς ἀποστολῆς τῆς Βυζαντινῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς στὸν Ἐμπορίο, δεδαιωθήκαμε ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπανεέλθουν ὅλα τὰ εὐρήματα τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ κ. Χούντ στὴν περιοχή ποὺ ἀνακαλύφθηκαν καὶ νὰ τοποθετηθοῦν σὲ ἰδιαίτερο Μουσεῖο, ποὺ μποροῦν, ἀσφαλῶς, νὰ κτίσουν οἱ φιλότιμοι πλοῦσοι τῆς Χίου, εἴτε στὴν ὠραιότατὴ παραλία τοῦ Ἐμπορίου, ποὺ παρουσιάζει τουριστικὰ προσόντα, εἴτε κοντὰ στὸ γειτονικὸ μαστιχοῦρι Πυργί, ποὺ διατηρεῖ περιέργως παμπάλαιες παραδόσεις. Τὰ εὐρήματα τοῦ Ἐμπορίου εἶναι ὑπερσχετικὰ γιὰ ἰδιαίτερο Μουσεῖο καὶ ἐπιβάλλεται νὰ θρασκονται κοντὰ στὸν τόπο τῆς προελεύσεώς των. Ἡ παραλία αὕτη ἔχει ἰδιομορφίες ποὺ πρέ-

πει νὰ τις γνωρίσῃ κανεὶς ἀπὸ κοντὰ, γιὰ νὰ ἀντιληφθῇ καλύτερα τὸν χαρακτῆρα τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων μνημείων τοῦ πολιτισμοῦ ποὺ ἀρχίαν ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα κείμενα ποὺ ἔχουν σωθῇ.

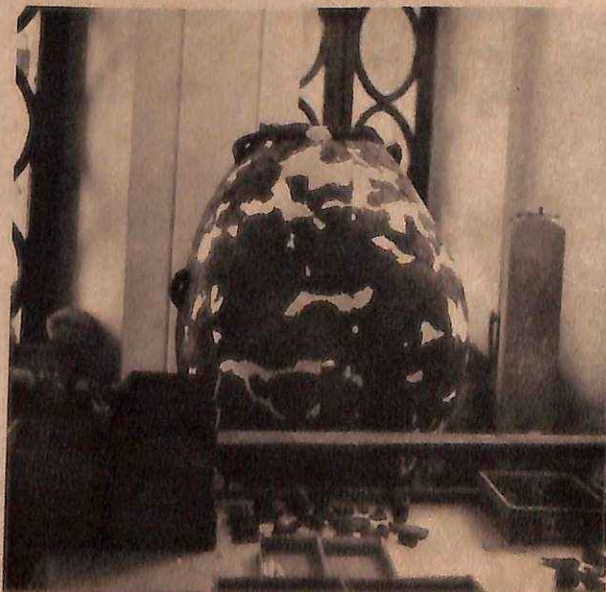
Στὴν ἐφετεινὴ ἀποστολὴ τῆς Βρεταννικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν πῆραν μέρος, μαζὺ μὲ τὸν διευθυντὴ τῶν ἀνασκαφῶν κ. Σίνκλαιρ Χούντ (ποὺ εἶναι καὶ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς), οἱ ἀρχαιολόγοι τῆς Ὁξφόρδης δίδες Κόλλινγκ Γούντ καὶ Δεδόρα Πάσον (Pawson) καὶ ὁ εἰδικὸς συγκολιτῆς ἀρχαίων ἀγγείων κ. Πέτρος Πετράκης. Παλιότερα εἶχε συμμετάσχει στὶς ἀνασκαφὰς τοῦ Ἐμπορίου, ὡς ἀρχιτέκτων σχεδιαστής, καὶ ὁ Μιχαὴλ Βέντρις, ποὺ λίγα χρόνια πρὶν ἀπὸ τὸν θάνατό του εἶχε ἀποκρυπτογραφήσει τὴν γραφὴ τῆς Μυκηναϊκῆς περιό-

ΜΙΑ ΠΑΝΑΡΧΑΙΑ ΠΟΛΗ ΣΤΗΝ ΧΙΟ

Μὲ τὶς ἀνασκαφὰς ποὺ ἀρχίσε ἡ Βρεταννικὴ Ἀρχαιολογικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν τὸ 1953 στὸν νοτιότερο ὄρμῳ τῶν ἀνατολικῶν ἀκτῶν τῆς Χίου, ποὺ λέγεται «Ἐμπορίος», ἀποκαλύφθηκε μιὰ πόλη, ποὺ εἶχε ἰδρυθῇ — ὅπως διαπιστώθηκε προσφάτως — κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνες τῆς Νεολιθικῆς ἐποχῆς καὶ ἀρχίσε νὰ ἀκμάζῃ μαζὺ μὲ τοὺς ἀρχαιότερους οἰκισμοὺς τῆς Τροίας. Ἡ πόλη αὕτη, σύμφωνα μὲ τὶς διαπιστώσεις τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἀνασκαφῶν κ. Σίνκλαιρ Χούντ, παρουσίαζε κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Χαλκοῦ ἐκδηλώσεις πολιτισμοῦ ἐφάμιλλου ἐκείνου ποὺ εἶχε ἡ Τροία κατὰ τὴν 3η καὶ τὴ 2η χιλιετηρίδα πρὸ Χριστοῦ.

ΣΤΟΝ ΝΟΤΙΩΤΕΡΟ ὄρμῳ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τῆς Χίου, τὸν Ἐμπορίο, ἀπεκάλυψε ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη τὸ Λευκόνιον. Ἰδρύθηκε ἐκεῖ στὸ τέλος τῆς Νεολιθικῆς ἐποχῆς, ποὶν ἀπὸ πενήντα αἰῶνες.

ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ τῆς Χίου ἔχει τώρα συσσωρευθῇ πλῆθος θαυμασίων εὐρημάτων ἀπὸ τὸν Ἐμπορίο. Μνημεῖα τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἐποχῆς τοῦ Χαλκοῦ μαρτυροῦν τὴν ἀκμὴν ποὺ γνώρισε ἡ πόλη καὶ κατὰ τὴν α' περίοδό της (3000 - 1200 π.Χ.).

Ένας πολιτισμός που ήταν σε μεγάλη ακμή από την εποχή του χαλκού

δου και είχε διαπιστώσει ότι αποδίδει την ελληνική γλώσσα. Μαζύ του είχε λάβει τότε μέρος στις ανασκαφές και η σύζυγός του, αρχαιολόγος κ. Μπέττυ Βέντριν. Από τους κυριότερους συνεργάτες του κ. Χούντ, στις ανασκαφές του Έμποριου, είναι και ο κ. Τζών Μπόρντμαν.

Κατά την εφετηνή περίοδο έδοθησαν τις εργασίες της Αγγλικής Αρχαιολογικής Αποστολής, μεταξύ άλλων, ο διευθυντής του Μουσείου Χίου κ. Στεφάνου και ο γλύπτης κ. Γεώργιος Τσεπέλας.

Ο Έμποριός...

Ο δόμος του Έμποριού σχηματίζεται μέσα στον κόλπο της Καλομωτής, που είναι ο νοτιότερος της ανατολικής παραλίας της Χίου και μπορεί να εξυπηρετήσει μόνο λίγα, μετρίου μεγέθους, σύγχρονα σκάφη. Από τους νότιους ανέμους προστατεύεται με μία χερσόνησο, πάνω στην οποία είχε ιδρυθεί ο οικισμός της περιοχής κατά την εποχή του Χαλκού. Ο προϊστορικός αυτός οικισμός παρουσιάζει, εξ αιτίας της διαμορφώσεως του τόπου, αναλογία με τον οικισμό που απεικάλυψε ο καθηγητής Γ. Μυλωνάς στο ακρωτήριο της Αττικής Άγιος Κοσμάς, κοντά στο αεροδρόμιο του Έλληνικού, καθώς και με εκείνους που διαπιστώθηκαν τελευταία μέσα στον κόλπο Κολλοιής Λέσβου, στις Χαλακές και στο «Κουρτήρ» Λισβορίου.

Νοτίως της χερσονήσου υπάρχει μία από τις πιο ωραίες πλάξ της Χίου, που συγκεντρώνει κατά το καλοκαίρι όσους θέλουν να κολυμπήσουν σ' αυτή την περιοχή. Μερικοί πλούσιοι της Χίου έχουν κτίσει κοντά στην ακτή του δόμου λίγα σπιτάκια για να παραθερίσουν.

Ο Έμποριός δεν εξυπηρετείται ακόμα με λεωφορεία, αν και υπάρχει άρκετα καλός αυτοκινητόδρομος έως την περιοχή των ανασκαφών. Κατ' ανάγκη λοιπόν ο επισκέπτης του πρέπει να χρησιμοποιήσει ιδιαίτερο αυτοκίνητο ή ταξί. Πρέπει να τονισθεί ότι γενικώς οι Χιώτες έχουν παραδόσεις λατρείας του Ξενοῦ Διός και είναι πάντοτε πολύ πρόθυμοι να διευκολύνουν τους ξένους επισκέπτες του νησιού τω.

Χρειάζονται, όμως, δρειβατικές ικανότητες εξαιρετικές για να φθάσει κανείς, χωρίς να έχει μαζί του ντόπιον οδηγό των δύσκολων μονοπατιών, και έως τα σωζόμενα ερείπια των 50 περίπου σπιτιών της αρχαϊκής πόλης του 7ου π.Χ. αιώνα, που υπάρχουν στην νοτιοανατολική πλαγιά του βραχώδους λόφου του Προφήτη 'Ηλία, και έως το ύψος της ακρόπολης, μέσα στο τείχος

της οποίας ο κ. Χούντ απεκάλυψε τον ναό της 'Αθηνάς και το παλάτι του τοπικού βασιλιά.

Όταν από το τέρμα του αυτοκινητόδρομου αντίκρουσε τη θέση της αρχαϊκής πόλεως και της ακροπόλεως, έχει την εντύπωση ότι πολύ δύσκολα θα ικανοποιηθεί το ενδιαφέρον σου και για τα μνημεία της αρχαϊκής πόλεως του Έμποριού. Οι δρόμοι ανόδου στην πόλη του 7ου π.Χ. αιώνα και στην σύγχρονη των αρχαϊκή ακρόπολη ήταν λαξευμένοι ή κτιστοί στις πλαγιές του γυμνού από χώματα λόφου του Προφήτη 'Ηλία. Σήμερα, όμως, με πολύ μεγάλη δυσκολία μπορείς, όταν ανεβαίνεις ή κατεβαίνεις, να φαντασθείς που ήταν δυνατόν να υπάρχει κατά την εποχή εκείνη δρόμος ή μονοπάτι. Πάντως η αρχαιολογική έρευνα παρακολούθησε τον κύριο δρόμο σ' μήκος 300 περίπου μέτρων και διαπιστώθηκε ότι ήταν με σύστημα ζιγκ - ζαγκ.

Γενικώς τα ερείπια του ναού της 'Αθηνάς και της κατοικίας του άρχοντος πάνω στην ακρόπολη, καθώς και των 50 σπιτιών του 7ου π.Χ. αιώνα, μάς επιτρέπουν να έχουμε μία μοναδική εικόνα ελληνικής πόλεως της αρχαϊκής περιόδου. Παρά το μικρό των μέγεθος, τα σπείρια αυτά προκαλούν μεγάλη εντύπωση για την εξαιρετική επιμέλεια με την οποία έχουν χτισθεί και μάς δίνουν ένα ακόμη παράδειγμα της καλαισθησίας που έβρισκαν οι Έλληνες των χρόνων εκείνων σε κάθε εργασία τους, ακόμη και για λεπτομέρειες που δεν αφορούσαν την εμφανισιμότητα του έργου τους. Όπως παρατήρησαν οι Αγγλοι αρχαιολόγοι, τα σπείρια αυτά ακολουθούν σχέδιο, που και σήμερα συναντάται σε σπείρια χωριών της Χίου, παρ' όλον ότι μάς χωρίζουν απ' την εποχή τους 27 ολόκληροι αιώνες. Είναι απλού εμεγορεϊδούς σχήματος και τα μεγαλύτερα απ' αυτά είχαν δυο ξύλινους κίονες στην είσοδο και δυο στο μέσον. Σε ένα από τα αρχαϊκά αυτά σπείρια, το πάτωμα είχε και ύψιλοτερο επίπεδο όπως το επατάρι που συνηθίζεται ακόμη στα σπείρια των νησιώτικων χωριών.

Από τα ερείπια που σώθηκαν και τα διάφορα ερήματα αποδεικνύεται ότι οι κάτοικοι της αρχαϊκής πόλεως ήταν πλούσιοι, παρ' όλον ότι ο οικισμός ήταν ακορφαλωμένος σε μία απότομη πλαγιά. Η απροσπέλαστη θέση της πόλεως μάς επιτρέπει να έχουμε και μίαν ιδέα για τις ανώμαλες συνθήκες που αντιμετώπιζαν οι κάτοικοι του Αιγαίου κατά την Αρχαϊκή περίοδο κατά την οποία, όπως μάς πληροφορούν τα ποιήματα των Λεσβίων λυρικών, οι Έλληνες νησιώτες αναγκάζονταν κά-

ποτε να φεύγουν από την πατρίδα τους και να υπηρετούν ακόμη και ως μισθοφόροι του Ναυσοχοδόνασρος.

Το «Λευκόνιον» της Χίου

Από τα «Στρατηγικά» του Πολυαίου μαθαίνουμε ότι εξ αιτίας μίας πόλεως, που έλεγχο Λευκωνία ή Λευκωνίον, οι Χιώτες βρισκόνταν κάποτε σε πόλεμο με τους κατοίκους της απέναντί των μικρασιατικής Έρυνθρας. Ο Θουκυδίδης (8,24) αναφέρει ότι κατά των Πελοποννησιακού πόλεμο οι Αθηναίοι έκαναν αποβάσεις εέν τε Καρδαμύλη... και έν Βολιάκω», επίσης εέν Φάναιρ και τελευταία εέν Λευκωνίω». Σχολιάζοντας το κείμενο αυτό του Θουκυδίδη ο Γερμανός Μπύχιερ διατύπωσε πριν από χρόνια την γνώμη ότι το Λευκόνιον πρέπει να βρίσκονταν στο νότιο τμήμα της Χίου, όπου οι βραχώδεις ακτές έχουν πιο λευκό χρώμα. Οι Αγγλοι αρχαιολόγοι δεν αποκλείουν το ενδεχόμενο να ωνομάζετο ή πόλη που απεικάλυψαν στον Έμποριό «Λευκόνιον» εξ αιτίας των άσπρων λίθων με τους οποίους ήταν χτισμένα τα σπείρια τους. Η λευκότης των κάνει και σήμερα εντύπωση, όταν βλέπουμε τα ερείπια των σπιτιών της ακροπόλεως του Προφήτη 'Ηλία.

Κατά την αρχαία παράδοση, το Λευκόνιον (ή Λευκωνία) κτίσθηκε από οίκαγνείες που είχαν εξορισθεί από την κύρια πόλη του νησιού, γιατί μέλλ' της είχαν σκοτώσει τον βασιλέα της Χίου σε φιλονεικία, που άναψε κατά την διάρκεια ενός γαμήλιου συμποσίου. Η παράδοση αυτή επιβάλλει να παραδεχθούμε ότι η αρχαία Λευκωνία δεν βρισκόταν περί τα 5 μόνον χιλιόμετρα νοτίως της πόλεως Χίου, όπως επιστεφείτο έως τώρα, αλλά όσο δυνατόν πιο μακριά της, δηλαδή, στην περιοχή του Έμποριού. Έξ άλλου ο δόμος του Έμποριού στον κόλπο της Καλομωτής ήταν πολύ πιο κατάλληλος στα χρόνια του Πελοποννησιακού πολέμου για επιθετική απόδωση από μία θέση που είναι κοντά στο ακρωτήριο της Άγλης Έλένης και λέγεται σήμερα Λευκωνία. Επομένως, φαίνεται πολύ πιθανή η υπόθεση ότι η πόλη του δόμου Έμποριού λεγόταν κατά την 1η χιλιετηρίδα π.Χ. Λευκωνία και Λευκωνία.

Όρισμένα ερήματα της Αρχαϊκής εποχής απέδειξαν ότι η πόλη του Έμποριού βρισκόταν κατά τον 7ο π.Χ. αιώνα σε έπικονονία με άλλες ελληνικές πόλεις της ανατολικής περιοχής του Αιγαίου, καθώς επίσης και με την Κόρινθο.

Στην κορυφή της αρχαϊκής ακρόπολεως αποκαλύφθηκε από τον κ. Χούντ και από τον συνεργάτη του κ. Τζών Μπόρντμαν ένας ναός της 'Αθηνάς και το «ανάκτορο» του τοπικού βασιλιά, που έχει από εμεγορεϊδούς σχήμα και διαστάσεις περίπου 18Χ6 μέτρων. Ο βασιλιάς κατοικούσε μέσα στα τείχη της ακροπόλεως, όπου δεν υπήρχαν άλλες οικοδομές, εκτός του «ανάκτορου» του και του ναού, κατά έθιμον που έτηρείτο και στην Ακρόπολη των Αθηνών σε πολύ αρχαία εποχή.

Ο ναός είχε διαστάσεις περίπου 10Χ6 μέτρων. Μέσα στον κοινό του έρεθθηκαν το βάθρο του λατρευτικού αγάλματος της θεάς και μία τετράγωνη τράπεζα προσφορών (ανάλογη με θωμό). Το αγάλμα της θεάς ήταν ξύλινο («έδανον») και είχε έντα διακοσμητικά έξορτήματα μολυβένια, που κατέληγαν σε κεφάλια γρύπων και εκτίθενται τώρα στο Μουσείο της Χίου. Έξω από τον ναό, στην θόρεια πλευρά του, υπήρχε ο θωμός για τις θυσίες που προσφέροντο στην 'Αθηνά. Ο θωμός αυτός είχε ορθογώνιο σχήμα και ήταν σαν «έδωρος», που περιλείετο από τεχνάκι. Αργότερα, μετά την έγκατάλειψη των σπιτιών της νοτιοανατολικής πλαγιάς και την ανάπτυξη της πόλεως κοντά στην παραλία του δόμου, χτίσθηκε μπροστά στην είσοδο του ναού θωμός χωρίς κοιλότητα. Τα άγγεια, τα πήλινα κουκλάκια («ειδώλια») και γενικώς τα αφιερώματα που έρεθθηκαν μέσα στον ναό της ακροπόλεως είναι όλα σχεδόν από έργαστηρία άγγειοπλαστικής της Χίου. Πολλά από τα άγγεια αυτά έχουν σχήματα που δεν ήταν έως τώρα γνωστά του Χαλκού, δηλαδή, κατά την 3η και 2α χιλιετηρίδα π.Χ. στην χερσόνησο που υπάρχει νοτίως του δόμου και ότι σ' αυτήν είχαν ιδρύσει ακρόπολη, που έπροστατεύετο και με τείχος. Συγκεκριμένα είχε αναπτυχθεί οικισμός και έξω από την ακρόπολη της χερσονήσου κοντά στην παραλία του δόμου.

Η ζωή του οικισμού αυτού της παραλίας ακροπόλεως και της κοντινής της παραλίας του δόμου παρακολούθησαν οι Αγγλοι αρχαιολόγοι μέχρι και της τελευταίας — Μικηναικής — περιόδου της εποχής του Χαλκού. Αργότερα, κατά τις αρχές της 1ης χιλιετηρίδας π.Χ. στην περίοδο που λέγεται Γεωμετρική, ιδρύθηκε στο ύψωμα του Προφήτη 'Ηλία ύψιλοτερο ιερό, στην έκταση του οποίου χτίσθηκε κατά τον 7ο π.Χ. αιώνα — της Αρχαϊκής περιόδου — ναός της 'Αθηνάς, για να εξυπηρετήσει την πόλη που είχε ιδρυθεί τή μεταξύ στην απότομη πλαγιά του ίδιου λόφου.

Μέσα στην ακρόπολη, κοντά στον ναό, έρεθθηκε και ένας λάκκος με σπείμένα άγγεια και πήλινα ειδώλια, που προέρχονται πιθανώς από αρχαιότερο ιερό.

Ναός και σπείρια

Οι ανασκαφές απέδειξαν ότι από τα χρόνια που υπήρχαν στην νοτιοανατολική πλαγιά του λόφου του Προφήτη

'Ηλια τα σπείρια που έγκαταλείφθηκαν στο τέλος του 7ου π.Χ. αιώνα και έπάνω στην ακρόπολη ο ναός της 'Αθηνάς και το «εμεγορεϊδές» ανάκτορο του τοπικού βασιλιά, είχε ιδρυθεί και κοντά στην παραλία του δόμου ένα άλλο ιερό, πιθανώς πιο πλούσιο από εκείνο που βρισκόταν στην ακρόπολη. Για το ιερό αυτό της παραλίας είχαν σχηματισθεί με τεχνάκια, που ύπεβόσταν χώματα, τέσσερα διαδοχικά επίπεδα.

Μεταξύ των θεών που ελατρεύοντο στην περιοχή του ιερού αυτού φαίνεται ότι ήταν η 'Ηρα και ο Απόλλων. Τα ερήματα της παραλίας αυτής της εποχής αποδεικνύουν ότι είχαν κτισθεί μέσα στο ιερό ναοι κατά τον 7ο και 6ο π.Χ. αιώνα. Βρέθηκαν, όμως, κοντά στην παραλία του δόμου και κομμάτια ενός μαρμαρίνου αγάλματος του Απόλλωνος του 5ου π.Χ. αιώνα, φυσικού μεγέθους, που φαίνεται ότι άνηκε σε έναν άψιδωσίδη ναό της περιοχής, που βρισκόταν μεταξύ παραλίας και του χριστιανικού βαπτιστηρίου. Ο ναός αυτός του 5ου π.Χ. αιώνα είχε 4 ιωνικούς κίονες και φαίνεται από τα ερήματα των ανασκαφών ότι είχε διαδεχθεί άλλο ναό παλαιότερων χρόνων, που είχε κυκλική ή άψιδωσίδη κάτοψη.

Η ζωή του οικισμού

Γενικότερα από τα προχριστιανικά ερήματα του Έμποριού προκύπτει ότι η περιοχή αυτή του Έμποριού είχε κατοικήθη από τα τελευταία χρόνια της Νεολιθικής εποχής και ότι οι κάτοικοι της είχαν έγκατασταθεί κατά την εποχή του Χαλκού, δηλαδή, κατά την 3η και 2α χιλιετηρίδα π.Χ. στην χερσόνησο που υπάρχει νοτίως του δόμου και ότι σ' αυτήν είχαν ιδρύσει ακρόπολη, που έπροστατεύετο και με τείχος. Συγκεκριμένα είχε αναπτυχθεί οικισμός και έξω από την ακρόπολη της χερσονήσου κοντά στην παραλία του δόμου.

Η ζωή του οικισμού αυτού της παραλίας ακροπόλεως και της κοντινής της παραλίας του δόμου παρακολούθησαν οι Αγγλοι αρχαιολόγοι μέχρι και της τελευταίας — Μικηναικής — περιόδου της εποχής του Χαλκού. Αργότερα, κατά τις αρχές της 1ης χιλιετηρίδας π.Χ. στην περίοδο που λέγεται Γεωμετρική, ιδρύθηκε στο ύψωμα του Προφήτη 'Ηλία ύψιλοτερο ιερό, στην έκταση του οποίου χτίσθηκε κατά τον 7ο π.Χ. αιώνα — της Αρχαϊκής περιόδου — ναός της 'Αθηνάς, για να εξυπηρετήσει την πόλη που είχε ιδρυθεί τή μεταξύ στην απότομη πλαγιά του ίδιου λόφου.

Κατά τον 7ο π.Χ. αιώνα υπήρχε συγχρόνως με τον αρχαϊκό ναό της 'Αθηνάς — που βρισκόταν πάνω στην απότομη ακρόπολη θορείως του δόμου και της προϊστορικής παραλίας ακροπόλεως — και άλλο σεβαστό ιερό κάτω στην παραλία του δόμου.

Περί το τέλος του 7ου π.Χ. αιώνα, είτε εξ αιτίας σεισμού, είτε διότι έπαισαν να υπάρχουν σοβαροί κίνδυνοι έθρικών επιθέσεων, τα σπείρια της πλαγιάς του λόφου του Προφήτη 'Ηλία έγκαταλείφθηκαν και η πόλη μεταφέρθηκε δυτικώς του λιμενίσκου στη θέση «Πιντοκας» και αργότερα κοντά στην παραλία του δόμου.

Ο ναός της 'Αθηνάς, που είχε κτισθεί κατά την Αρχαϊκή περίοδο πάνω στο ύψωμα του Προφήτη 'Ηλία, παρά την έγκατάλειψη των σπιτιών της πλαγιάς, εξασκούθηκε να χρησιμοποιείται και κατά την Κλασική περίοδο, καθώς και στα χρόνια της Έλληνιστικής περιόδου, έως έως τον 2ο π.Χ. αιώνα.

Την ρωμαϊκή εποχή

Εν τή μεταξύ, όπως αποδεικνύουν οι ναοί της παραλίας του δόμου, η πόλη συνέχισε την ζωή της στην χαμηλή περιοχή και κατά την Ρωμαϊκή εποχή

και όταν επεκράτησε η χριστιανική θρησκεία έκρηξε επιβεβλημένο να χτισθεί εκεί, κατά τα χρόνια του Ιουστινιανού, και Βασιλική με μεγάλο Βαπτιστήριο, για την άνεγερση της οποίας χρησιμοποιήθηκαν και αρχιτεκτονικά μέλη του ειδωλολατρικού ναού του 5ου π.Χ. αιώνα.

Τον 6ο π.Χ. αιώνα χτίσθηκε ελαστικά πάνω στον βραχώδη λόφο της χερσονήσου, που υπάρχει νοτίως του δόμου (και όπου βρέθηκαν ερείπια της 3ης και 2ας χιλιετηρίδας π.Χ., καθώς και ίχνη των κλασικών χρόνων), ένα θυζαντινό φρούριο, του οποίου ο περίβολος είχε μήκος 300 μέτρων και πλάτος 100 μέτρων περίπου. Προς το μέρος της θόρας το φρούριο αυτό είχε τρεις ορθογώνιους πύργους διαφορετικού μεγέθους και την κύρια πύλη του στην θόρεια πλευρά προς το μέρος του δόμου. Μία μικρότερη πύλη από την αντίθετη, νότια πλευρά του φρουρίου επέτρεπε κάθοδο στην παραλία. Ο μεγαλύτερος από τους πύργους είχε στο έσωτερικό του διαμέρισμα, που κατά την εποχή της καταστροφής του πύργου από τους Άραβες, περί το 674-678 μ.Χ. έχρησιμευε για αποθήκη εφοβίων για την φρουρά των Βυζαντινών στρατιωτών. Μεταξύ άλλων βρέθηκαν στην αποθήκη αυτή του πύργου μεγάλα πιάτρα και άμφορείς κρασίου.

Κατά την επιδρομή που κατέστρεψε το θυζαντινό φρούριο του 6ου μ.Χ. αιώνα, κατεστράφη και η Βασιλική με το Βαπτιστήριο. Η άποτυχία της άλωσης της Κωνσταντινουπόλεως από τους Άραβες, μεταξύ 674-678 μ.Χ., συνετέλεσε πολύ στην άνακαπή της προέλασεως των Άράβων προς τις χώρες της Βυζαντινής αυτοκρατορίας και παραβλήεται για τα αποτελέσματα της με την νίκη που επέτυχε αργότερα, το 732 μ.Χ., χάριν της Δυτικής Εόρρης, εναντίον των Άράβων ο Κάρολος Μάρτελλος στο Πουατιέ.

Όταν η πόλη του Έμποριού κατεστράφη από τους Άραβες του 18ου του της δυναστείας των Ομειάδων χαλίφου Μωαβία, αυτοκράτορ του Βυζαντίου ήταν ο Κωνσταντίνος Δ΄ Παγιαντός, ο οποίος κατέστρεψε τα πείρια των Άράβων κατά το 678, χρησιμοποιώντας εναντίον των και το «εργόν πύρ». Όπωςδήποτε η αντίσταση που πρόεβαε τότε και το φρούριο του Έμποριού είναι πιθανόν να συνετέλεσε σε κάποιο βαθμό στην άποτυχία των σχεδίων των Άράβων, που επί πέντε χρόνια μάταια προσπαθούσαν να κυριεύσουν και την πρωτεύουσα της Ανατολικής αυτοκρατορίας.

Ύστερα από 1280 χρόνια

Από την εποχή εκείνη, οι κάτοικοι της περιοχής Έμποριού άποσύρθηκαν στα μεσόγεια της νοτιού Χίου και μόνον τώρα, εξ αιτίας των ανασκαφών και των σπουδαιότατων ευρημάτων του κ. Χούντ, έγινε δυνατό να κατασκευασθεί τουριστικός αυτοκινητόδρομος έως την παραλία του για να ενααφέρει ύστερα από 1280 χρόνια τους ανθρώπους εκεί όπου είχε πρωτοεμφανισθεί πριν από 50 αιώνες ένας οικισμός, που έξελιχθηκε σε πόλη, η οποία κατά το πέρασμα των χιλιετηρίδων άφησε έρειπώμένα, αλλά αξιοθαύμαστα μνημεία των έκδηλώσεων του πολιτισμού της. Το δόγμα του δόμου της, «Έμποριός», έσήμερα άλλοτε λιμάνι που έχει μεγάλη έμπορική κίνηση και δικαιολογείται από την έξαγωγή μαστίχας, που θά έκαναν από αυτόν τα μαστιχοχάρια της Χίου, που βρισκόνταν κυρίως στο νοτιότερο τμήμα του νησιού. Από μία παλιά έπιγραφή, που βρέθηκε σε μία έκκλησία της περιοχής, αποδείχθηκε ότι ο δόμος έλεγχο Έποριός ή Έμποριόν και πριν από την καταστροφή της πόλεως από τους Άραβες του Μωαβία.

Κείμενο και φωτογραφίες του κ. ΜΙΑΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗ

4 Purpose Cream

DRY SKIN Cream

PUFF MAGIC

POΥΔΡΑΙ

Επωφεληθήτε του ΔΩΡΟΥ της Lady Esther

Η Lady Esther δás παρέχει την εύκαιρία να προσφέρετε eis τον έαντίο σας ή σία αγαπητή σας πρόσωπα, ένα άκριβο ΔΩΡΟ δέ ποδή χαμηλή τιμή.

Ειδικώς για τις γιορτές ή Lady Esther δás προσφέρει Δωρεάν ένα κουτί πούδρα (μεγάδου μεγέθους), αγοράζοντας ένα PUFF MAGIC (πούδρα στερεά δέ πουδριέρα ποινιτελείας), δέ έραισιότι και ποινιτελή έορτατική δώκενασία.

Μή ξεχνάτε τώρα το χειμώνα με τις άποτομες άλλαγές του καιρού να χρησιμοποιήτε το

Prutty

Προλαμβάνει και άφαιρεί έμέσως τα σκληρά δέρματα από τους άγκώνας, πτέρνας και γόνατα.

Είναι άπαραίτητος σύντροφος της όμορφιάς σας

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Χ. ΛΑΠΠΑΣ-Μ. ΡΟΥΝΤΟΣ ΑΓ. ΚΩΝ/ΝΟΥ 3-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 529.764

Χιονάτη του καιρού μας, το δημοφιλέστερο άστέρι του κινηματογράφου μας, η Τζένη Καρέζη...

ΜΙΑ ΧΙΟΝΑΤΗ

ΣΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΜΑΣ...

...ΚΑΙ ΕΦΤΑ ΚΑΛΟΚΑΡΔΑ

ΓΕΡΟΝΤΟΠΑΛΛΗΚΑΡΑ!

Κάπου, έξω από την Αθήνα, μακριά από τον θόρυβο και την σκόνη είναι ένα παράξενο σπιτικό. Πνιγμένο μέσα σ' ένα πελώριο κήπο, με βλάστηση όργιαστική, με μια παλιά καμινάδα τυλιγμένη στον κισσό, που πάντα καπνίζει, φροντισμένο με μια παράξενη ρομαντική όμορφη, που προδίδει ότι τούτο το σπιτικό δεν μοιάζει με τ' άλλα.

Είναι «το σπίτι των έφτα γεροντοπαλλήκων». Παράξενη όσο και άστεία ονομασία. Όμως, άλλο τόσο παράξενοι όσο και άστειοι είναι και οι έφτα άνδρες που μένουν εκεί μέσα. Έφτα άνδρες, χωρίς την παραμικρή παρουσία... ποδύρου! «Γκρινιάρης» ο ένας, «Ντροπαλούτσικος» ο άλλος, «Γυναϊκάς» ο τρίτος, «Χάχας» ο τέταρτος, «Τεμπέλης» ο πέμπτος, «Γρουσουζάρος» ο έκτος και σχολαστικός... «Νοικοκυρά» ο έβδομος!

Καλόκαρδοι, σαν άνθρωποι του παλιού καλού καιρού, έτοιμοι να σου χαρίσουν την καρδιά τους, φτάνει να μωρέσης να την κατακτήσεις. Αξιαγάπητοι σαν μικρά παιδιά που δεν πρόλαβαν ακόμα ν' αποκτήσουν κακίες... «Τύποι» όλοι τους, σαν δραπέτες από κάποιο διδύλο που ταιριάζει να το διαβάσεις τα χειμωνιάτικα βράδια δίπλα σε τζάκι άνομένο...

Κ' εκεί, ανάμεσά τους, κάποια μέρα και με συνθήκες περίεργες, θάρρη ή... θύελλα που θα τους άνοστατώσει! Θάρρη «Έκείνη», η «Χιονάτη» τους. Μόνο που δεν θάνει αυτή η καινούργια «Χιονάτη» έτσι άβια και γλυκέρη σαν ζωγραφιά παιδικής χαλκομανίας. Ούτε θάνει τόσο άνοστη για ν' αναρωτιέται αν πρώτα έγινε ή κόττα ή πρώτα το αυγό... Έτούτη η «Χιονάτη» είναι πανέξυπνη, διαβολομένη, έφευρετική, τέρας πονηρίας, γεμάτη χάρη και γοητεία. Ένα κορίτσι του καιρού μας, που για να μην κουράζεσθε να την ζωγραφίσετε στο μυαλό σας, φανταστήτε την σαν την Τζένη Καρέζη.

Δεν χρειάζεται δέβαια και μεγάλη σκέψη για να καταλάβετε ότι πρόκειται για μια νέα ελληνική ταινία. Όχι όμως σαν τις άλλες. Η ταινία αυτή άνομιστήτητα είναι η καλύτερη ταινία στην ιστορία του ελληνικού κινηματογράφου. Η πιο πολυδάπανη, αν υπολογίσει κανείς ότι το κόστολόγιό της υπερέρχεται τα 3.000.000 δραχμών, όταν οι περισσότερες ελληνικές δεν υπερβαίνουν το ένα πέμπτον αυτού του ποσού.

Είναι η πρώτη φορά που εμφανίζονται σε μια ταινία οι μεγαλύτερες φέρμες του ελληνικού θεάτρου και κινηματογράφου.

Ας δούμε, λοιπόν, ποιοι είναι αυτοί που αποδίδουν στην όθνη τα έφτα γεροντοπαλλήκαρα...

Αν τολμούσε κανείς να διανοηθεί τα αντίστοιχα «πρώτα» όνματα για τους άναλόγους ρόλους, θα έλεγε στον εαυτό του ότι είναι... τρελός! Κι' όμως, τόν... παράτολμον... τολμήθηκε! Έτσι οι έφτα κορυφαίοι του γέλιου στην Ελλάδα συνεργάστηκαν για πρώτη και μοναδική φορά σε μια ταινία: «Γκρινιάρης» ο «Ορέστης Μακρής», ο ωραιότερος γκρινιάρης που πέρασε από το ελληνικό θέατρο. «Τεμπέλης» ο Μίμης Φωτόπουλος, άφου αυτός πρώτος καθιέρωσε το θρυλικό «Θά κάσάσθεσαι». «Χάχας» ο Χρήστος Εύθυμιος, μια και τόση έπιτυχία είχε πέσει σαν «ελάκας και μισός». «Γυναϊκάς» ο Νίκος Σταυρίδης, μια που η έννοια του «ωραίου» έχει χάσει στην εποχή μας την αξία της. «Νοικοκυρά» ο Βασίλης Αύλωνίτης, καταπληκτικός σ' ένα ρόλο που του πάει γάντι. «Γρουσουζής» ο Διονύσης Παπαγιαννόπουλος, που το δόρος των φρυδιών του στάζει κι' αυτό... άγρια και «Ντροπαλούτσικος» ο Άλέκος Λειβαδίτης, που όσο κι' αν χαμηλώνει το βλέμμα, πάντα σε κοιτάζει... άφ' ύψους!

Ανάμεσά τους η Τζένη Καρέζη, το δημοφιλέστερο άστέρι του ελληνικού κινηματογράφου, δίνει την ωραιότερη παρουσία της, με μια ταινία που αποτελεί ό,τι καλύτερο έχει να παρουσιάσει ως τώρα η ελληνική παραγωγή.

Δεν μιλήσαμε όμως για το «πριγκιπόπουλο», που φυσικά δεν θάρρη πιά καθάλα στο άσπρο έλαιο, αλλά θα καταφθάσει οδηγώντας μια άσπρη «Τζάκου». Ο Άνδρέας Μπάρκουλης είναι τώρα ο μοντέρνος πριγκίπας. Και το λαμπρό έπιτελείο της καταπληκτικής αυτής ταινίας συμπληρώνουν, η Δέσπω Διαμαντίδου, ο Στέλιος Βόκοιτις, ο Γιώργος Δαμασιώτης και δεκάδες όνόματα γνωστών ηθοποιών.

Το σενάριο και η σκηνοθεσία οφείλονται στον δημιουργό της θρυλικής «Αύλης των θαυμάτων», τον Ίάκωβο Καμπανέλλη. Με την πρώτη του παρουσία στην ελληνική όθνη θα δώσει ένα λαμπρό δείγμα καλού γούστου και πραγματικά έμπνευσμένης έργασίας. Ο Μίμης Πλέσσας έγραψε την μουσική και τα τραγούδια. Ίδιαίτερα μάλιστα το τραγούδι των «έφτα» είναι τόσο χαριτωμένο, που ίσως ξεπεράσει το αντίστοιχο θρυλικό τραγούδι των έφτα νάνων. Η παραγωγός έταιρία «Α'φοι Ρουσσοπούλοι - Γιώργος Λαζαρίδης - Δ. Σαρής - Κ. Ψαρράς» — που τόσα έλκετά έργα παρουσίασε ως τώρα στην ελληνική όθνη — με την ταινία αυτή έλπίζει ότι προσφέρει στους θεατές αυτό που μέχρι τώρα έλειπε: ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ, ΜΙΑ ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ.

«Η ΧΙΟΝΑΤΗ ΚΑΙ ΤΑ ΕΦΤΑ ΓΕΡΟΝΤΟΠΑΛΛΗΚΑΡΑ» προβάλλεται στις 26 Δεκεμβρίου σε 20 κινηματογράφους. Δώρο πολύτιμο στους φίλους των καλών ταινιών.

■ ■ ■

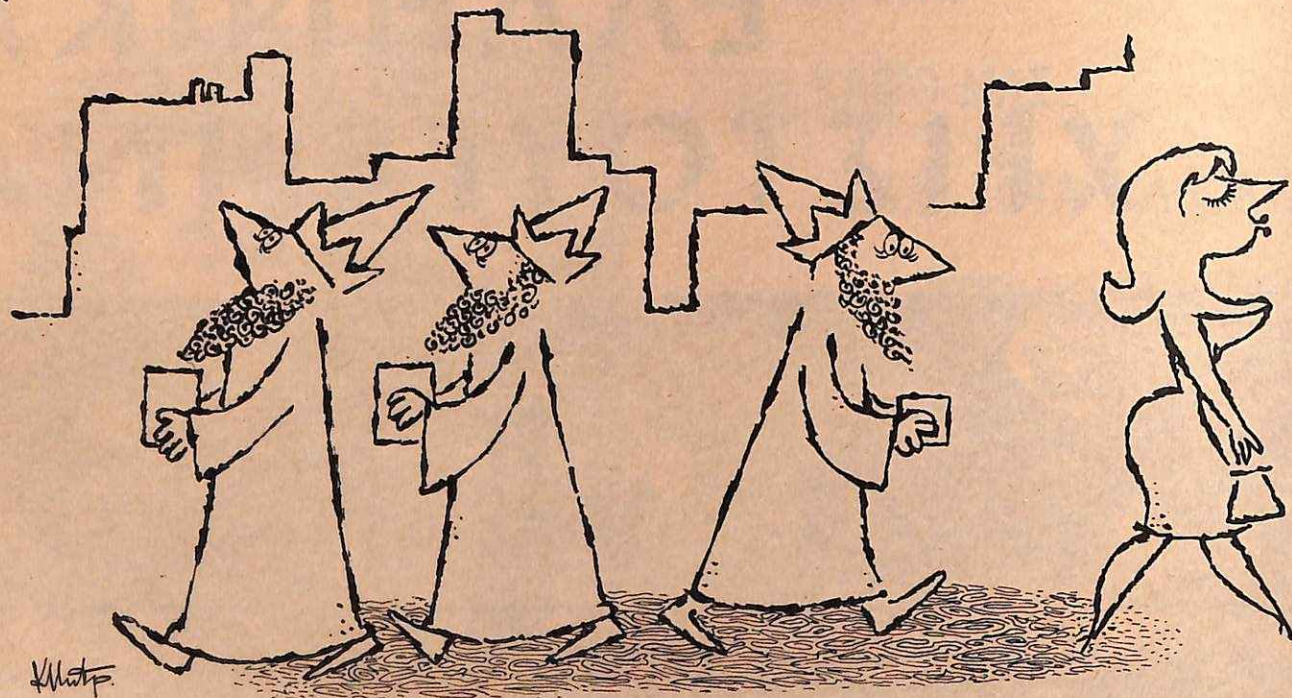
(Ανακοίνωση)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

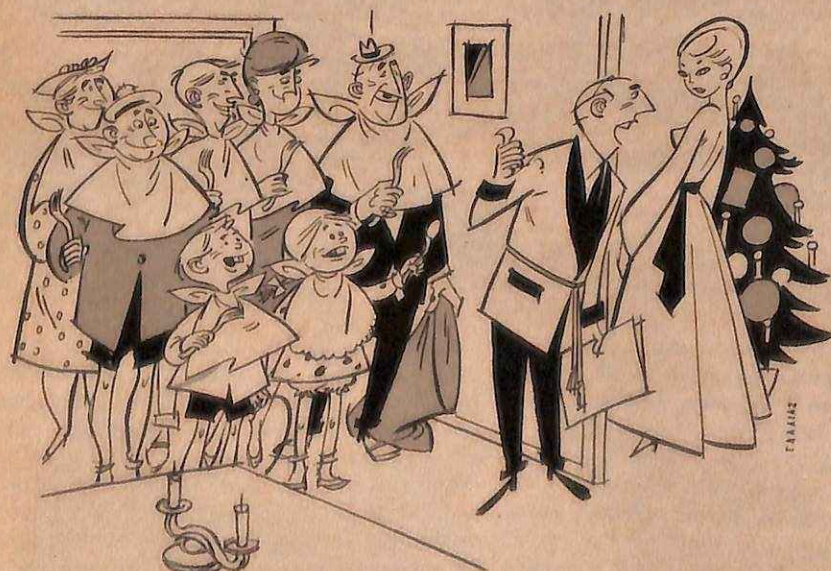
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Το 1944, λίγους μήνες πριν τον τερματισμό του Β' Παγκοσμίου πολέμου, ο Φωκίων Δημητριάδης έδημοσίευσε αυτό το σκίτσο. Ο κορυφαίος μας γελοιογράφος — που πήρε πριν λίγο καιρό το α' παγκόσμιο βραβείο και το α' βραβείο Εύρώπης στον διαγωνισμό πολιτικού σκίτσου, που έκαναν οι Άμερικανοί έκδο-ται — έδειχνε πόσο οι γελοιογράφοι παρακολουθούν, ανάμεσα στα ίλαρά δια-λείμματα, και τις δύσκολες ώρες της ανθρωπότητας. Και πόσο συχνά αυτό το πρόχειρο δημοσιογραφικό σκίτσο αποκαλύπτει ένα προφητικό νόημα. Γιατί και σήμερα ο πόθος της Ειρήνης εξακολουθεί να συντηρή την άγωνία του ανθρώπου. Δεν είναι, όμως, αυτός ο σκοπός των σελίδων που ακολουθούν. Σ' αυτές δέκα «Ελ-ληνες γελοιογράφοι παρουσιάζουν, με την ευκαιρία των Χριστουγέννων, τις ευ-θυμες έορταστικές έμπνεύσεις τους.

ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Δύο γελοιογράφοι παρουσιάζουν
τις χριστουγεννιάτικες εικασίες τους

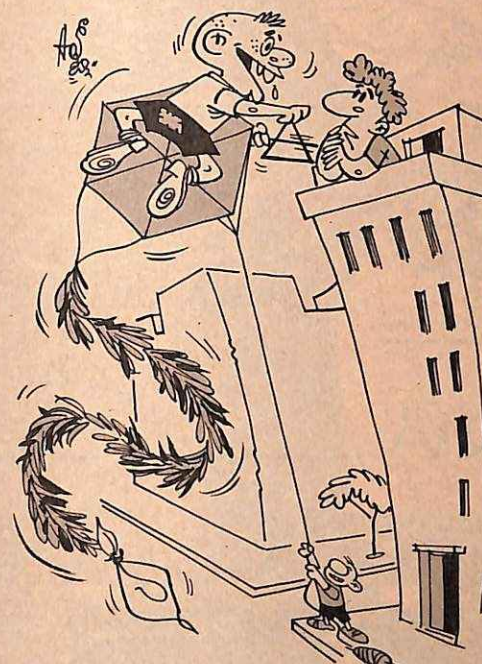

—Γυναίκα, ήρθε το σόι σου να μάς εύχηθῇ «Καλά Χριστούγεννα»...

ΓΑΛΛΙΑΣ

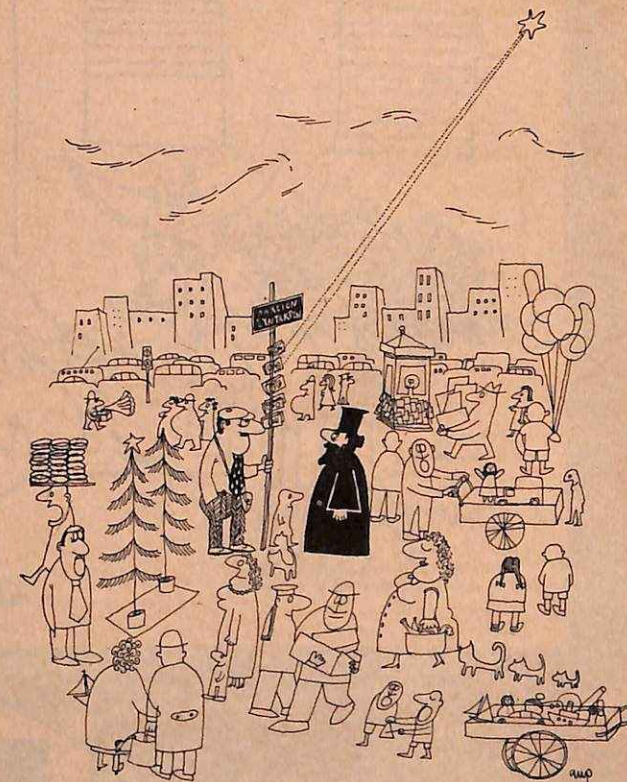

ΜΑΚΡΗΣ

—Νά τὰ πούμε, μαντάμ;

ΑΡΧΕΛΑΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐλαλον ὧν χριστουγενῶν, ὑψιλὸν μας ἔλαλον,
σθάσαμε μὲ ζᾶς σινιάξεις, εἰσπραξὶν εἰς ἔλαλον.
Λάμπεις πλήρης φορτωμένον καὶ ἀσπράγκης γόλων,
φύσῃθεν βοριάς ἐστὶν ἑσπέρη γόγον ὧν ἀγρόλων.

Ἄρπαξεν ἅα εἰσαρέζα ὁ εὐχτηρὸς βορᾶς,
εὐόρπισεν μαυράν λήν μύραν ἐκ λῆς ἀγορᾶς,
ἐξοβιλίσας χαλκοτόμων καὶ ἀναρπῶν ἱεροῶν,
εἰρων, λῦσον, ἐπελθόντες καὶ καλαζογῶν.

Σὺ δὲ θηλάμια ευρίζει λαῖτλαψ καὶ εὐδορὸς ἀήρ,
αἶρ μονόλειπον λεθύνλος καὶ ἀνεμυελήρ,
καὶ ἀνερόφισαν ὧ χρῆμα οἱ κυνηγὸς ζαφνικά,
ὥς ἀναροφόντες μόνιν ἀρόθρα ἡλεμυρικά.

Ἐλαλον ἀγαθωμένων, ἔλαλων χιονοσεισῶν
μπενοβένουν ἐλεφθέρως ὧν ἀνέμων ἐλῶν λεσπῶν.
Βρίσκουν πρόσκαιν οἱ νέοι, διώκουν λήν υποπέλα ὧν,
μήτε σινεμά ὑπάρχει, παρὰ μόνον ἔλαλον.

Ἦλθεν νύκτα χριστουγενῶν, ἔσθασεν ἡ νύξ,
ἔχοντες ἐνὸς ὧν λεσπῶν ἔλατον καὶ νίξ.
Νίξ, οἱ ἔκων λάτριν νύκτα, ἄς φορέσουν νυκτικῶν
καὶ ἄς ψάγομε εἰς δένδρον ἄμα καλανυδικόν.

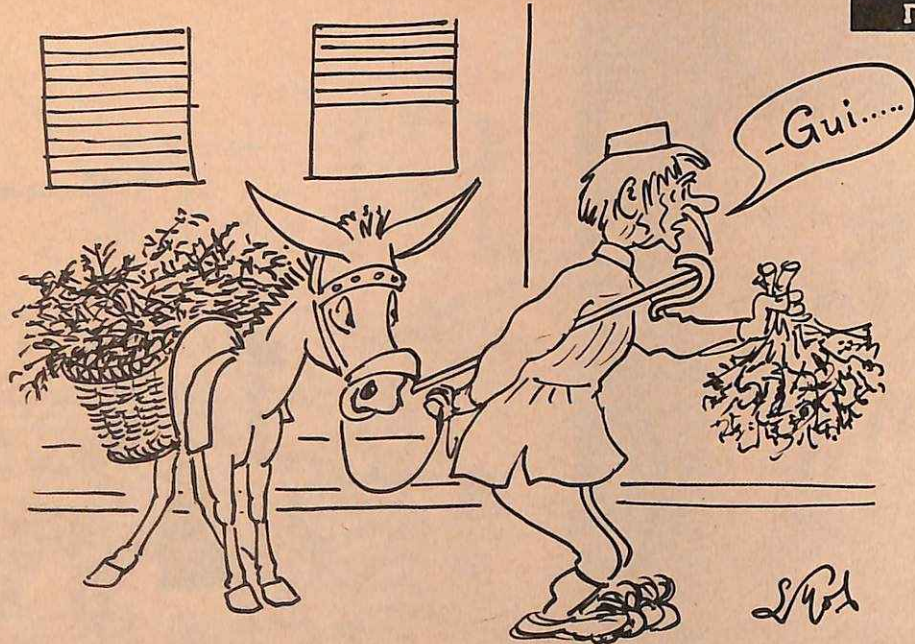
Ἐλαλον ἀγαποιμένων, δένδρον ὑψιλόν,
εἰτελε ἀφθονον ὧ χιόνι, εἰτελε μας ψιγόν,
διότι μὴ χιονίσας γέλος καὶ μὴ πίπλον ὧ ψιγόν,
ἔλαλον θά παραμείνη, ἐλεπόντων ὧν ψιγῶν.

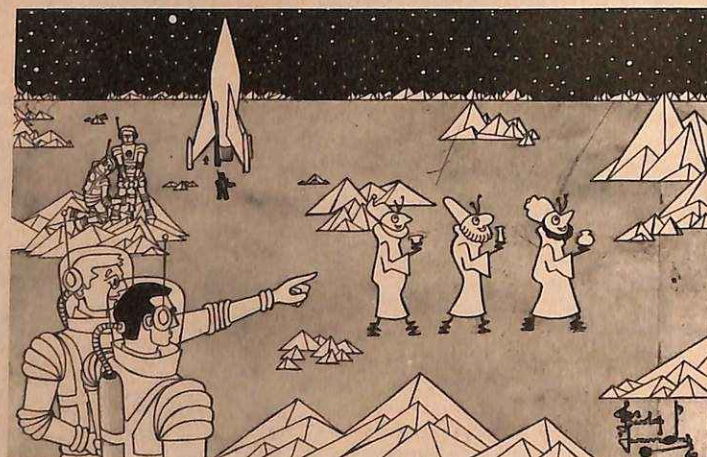
ΥΜΝΟΣ ΣΤΟ ΕΛΑΤΟΝ

ΜΠΟΣΤΑΝΤΖΟΓΛΟΥ

ΠΟΛΕΝΑΚΗΣ

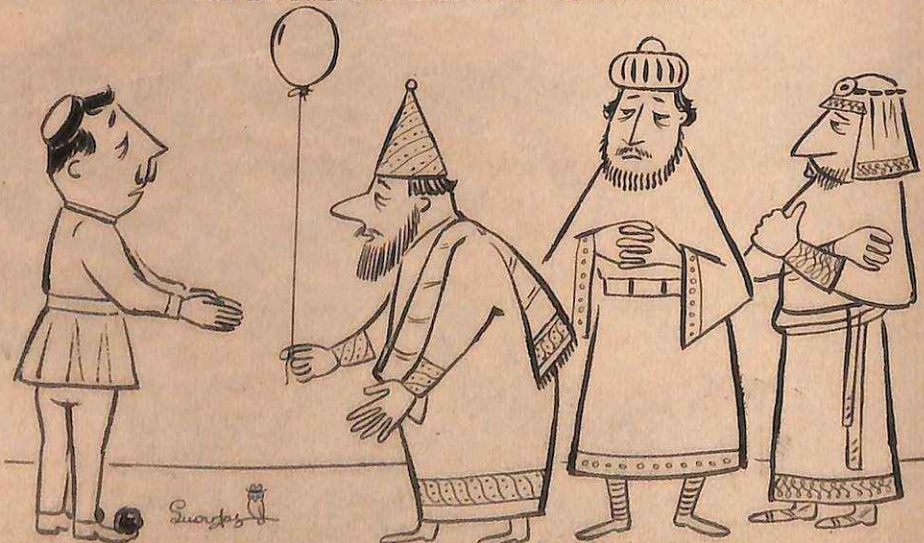
SPH

—Σάν κάτι νά μου θυμίζουν αυτοί οι τρεις...

Κ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΡΣΙΑΣ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΤΡΕΙΣ ΜΑΓΟΙ... ΔΙΧΩΣ ΔΩΡΑ

—Αυτή τη φορά τ' άφήσαμε όλα στον Σάχη για το γιό του...

ΣΚΟΥΛΑΣ

—Παρλέ βού φρανσαί;

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Θεοδωρίδης
"ΦΑΕΘΩΝ"

Αριόλοκρατική
έμφανισής
Τεχνητά φθορά
αδούρα

Graetz

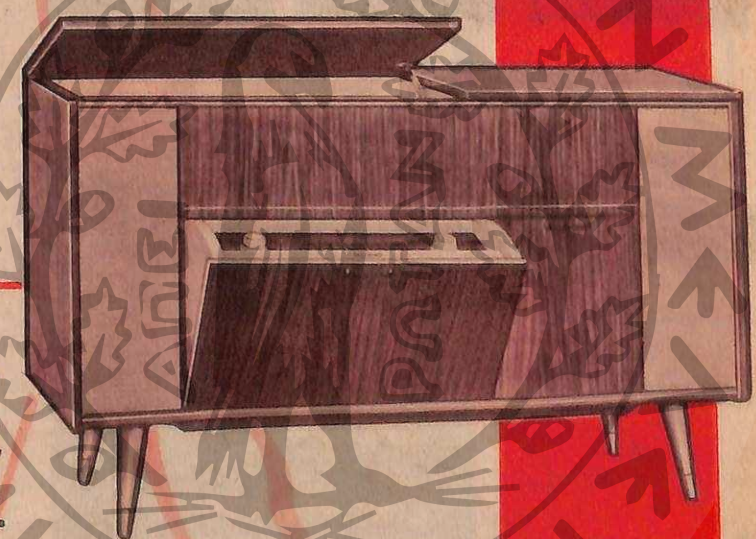
STEREO

ΡΑΔΙΟ ΠΙΚ-ΑΠ
ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ
ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ
ΤΡΑΝΖΙΣΤΟΡ

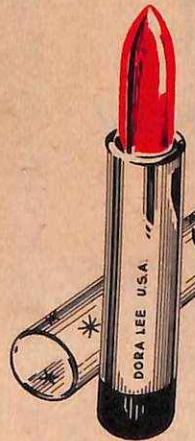
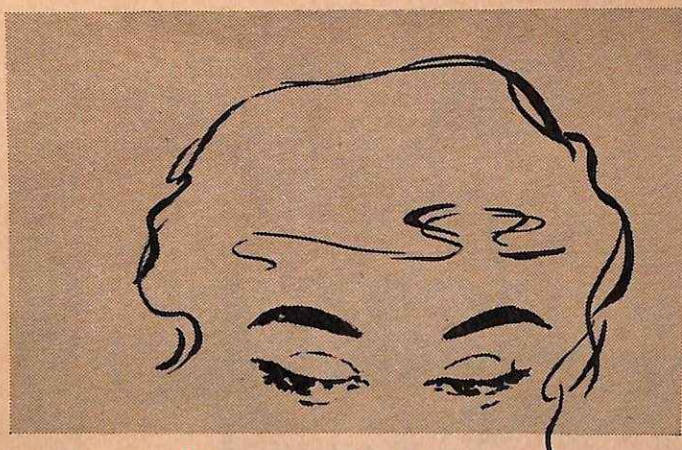
BELCANTO

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΟΝΤΕΛΑ 1960-61

14 λυχνίες, 6 μεγάφωνα
όρχηστρας, 13 πλήκτρα, 4
κλίμακες κυμάτων, διπλό
σύστημα εξόδου PUSH-PULL,
ΠΙΚ-ΑΠ "STEREO", αυτόματο
10 δίσκων και 4 ταχυτήτων,
ειδική θέσις διά μαγνητόφωνον.

ΕΚΘΕΣΙΣ: ΑΘΗΝΑΙ: • ΑΓΑΛΙΩΤΗΣ-ΣΤΑΔΙΟΥ 19
• ΑΛΚΑ-ΣΤΑΔΙΟΥ 31
• ΡΑΔΙΟ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ-ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΛΑΥΘΜΟΝΟΣ
• ΡΑΔΙΟ ΑΘΗΝΑΙ-ΣΤΑΔΙΟΥ-ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ ΓΩΝΙΑ
ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: • Α.Ρ.Α. Γ. ΣΠΑΡΒΕΡΗΣ-ΤΣΙΜΙΣΚΗ 30

κραγιόν
Dora Lee

20 μοντέρνοι και σταθεροί χρωματισμοί με LORAMINE

ΔΩΣΤΕ ΣΤΑ ΧΕΙΛΗ ΣΑΣ ΤΗ ΧΑΡΗ ΤΗΣ DORA LEE

Η νέα ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ ΞΥΡΙΣΜΑΤΟΣ

Richard με περισσότερα πλεονεκτήματα

RIAM Duke

- Μεγαλύτερη ξυριστική επιφάνεια.
- Διακόπτης επί της μηχανής.
- Δύο διαφορετικές κεφαλές.
- Τελειώς αδόρυβη.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΙ - ΣΠΙΓΓΟΣ
Όδος Πεσμαζόγλου 9α - Τηλ. 23-324

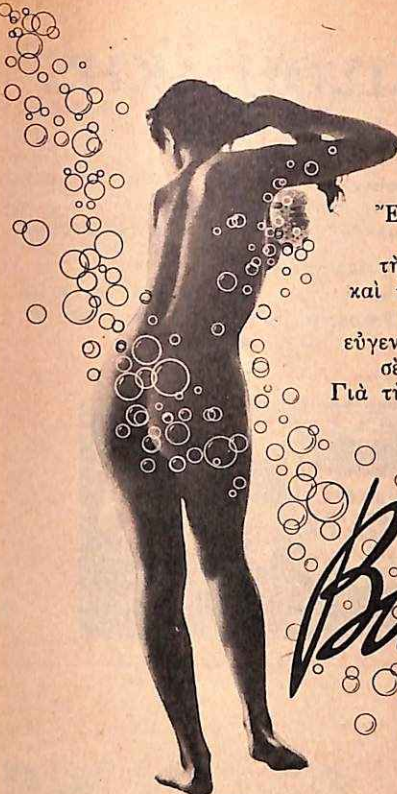
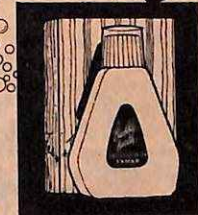
Το λουτρό του 20^{ου} αιώνα!

Έγινε για να σ' ξαναδώσω μέσα σ' ελάχιστο χρόνο, την αίσθηση της ξεκούρασης και της προσεκτικής περιποίησης, που θα σ' εξασφάλιζαν, εύγενικά, επιδέξια χέρια, ξεχασμένα σε ανατολίτικο παραμύθι... Για την περιποίηση του δέρματός σας, την τόνωση των νευρών, την ευεξία σας, αρκεί το ντους με

Bubble Bath

ΑΦΡΟΔΟΥΤΡΟΝ ΦΑΜΑΡ

για το λουτρό, το ντους, το λούσιμο.

Τό OVERLAY

ως εύχεται
Καλά ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
και ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΡΟΝΟ

Μόνον με OVERLAY έχετε ξεκούραστα καλογυαλισμένα παρκέ και έπιπλα.

ΚΑΤΣΟΥΡΑΚΗΣ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ "ΑΣΤΕΡΟΣ"

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ

ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

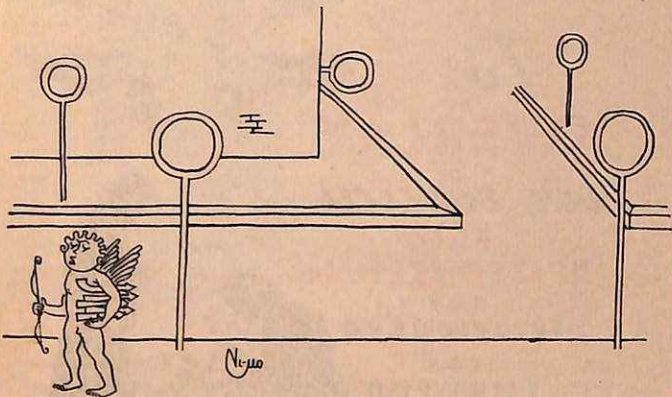
ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΑΣΤΕΡΟΣ"

ΒΙΒΛΙΑ ΜΕ ΚΙΝΟΥΜΕΝΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ	
Παιζω και μαθαίνω (Πρωτότυπον κινητόν αλφάβητάριον).	20.—
Από το 1 έως το 10. (Αριθμητική με κινούμενες εικόνες)	20.—
Γελάτε 8192 φορές (Βιβλίο με κινητά φύλλα).	20.—
Έλατε να ψαρέψουμε (με κινούμενα ψάρια σε νερό). Σχήμα 25X35	20.—
Οι καλοί μου φίλοι (με κινούμενες κεφαλές ζώων). Σχήμα 25X35	20.—
Τα παιδάκια (με κινούμενες κεφαλές παιδιών) Σχήμα 25X35	20.—
ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ 4-8 ΧΡΟΝΩΝ	
Σχήμα 12X16	
Τα επτά κατσικάκια	10.—
Η κοτούλα	10.—
Τα τρία γουρουνάκια	10.—
Ο γοργοπόδαρος	10.—
Μιά μέρα στη ζούγκλα	10.—
Τα τρία κουνελάκια	10.—
Το δειλό γατάκι	10.—
Το άτακτο σκυλάκι	10.—
Τα τρία γατάκια	7.50
Το τολμηρό άσπρο κοκοράκι	7.50
Η γάτα και το ποντίκι	7.50
Το πάρτυ της άλεπούς	7.50
Σχήμα 17X25	
Εικονογραφημένα αινίγματα	15.—
Το σπιτάκι μας	12.50
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ ΜΕ ΣΤΙΧΟΥΣ	
Σχήμα 17X24	
Οι δυό μογιατζήδες	
Ο Τοτός στο ιπποδρόμιο	
Τα περίεργα αδελφάκια	Το καθένα
Το μαγικό	δραχμές 4.
Ο Λάκης διασκεδάει	
Κάνε πάντα το καλό	

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ ΜΕ ΣΤΙΧΟΥΣ	
Ο Ντίνος και ο ψιφίνος	
Ο Τάκης ο ψαράς	
Ο Βασιλάκης άθλητής	
Στο σπίτι μας	
Χαρούμενες δουλειές	
Πάμε να παίξουμε	Το καθένα
Αγαπού πολύ τα ζωα	δραχμές 4.
Πινόκιο	
Ο άραπάκος	
Οι τρεις νάνοι	
Ο μολυβένιος στρατιώτης	
ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ 4-8 ΕΤΩΝ	
Σχήμα πλάγιον 12X17	
Τα ζωα στη δουλειά	6.—
Ο Τοτός στο πανηγύρι	6.—
Η άλεπού δασκάλα	6.—
Στήν κατασκήνωση	6.—
Μιά μαϊμού ταξιδεύει	6.—
Ο Τοτός και ο άραπάκος	6.—
Η παρέα ή τρελλή	6.—
Ο Τοτός γυρίζει τον κόσμο	6.—
ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ 6-10 ΧΡΟΝΩΝ	
Σχήμα 12X17	
Η σταχτοπούτα	7.50
Η κοκκινοσκουφίτσα	7.50
Ο παπουτσωμένος γάτος	7.50
Η χιονάτη και οι 7 νάνοι	7.50
ΣΥΛΛΟΓΑΙ ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ	
50 νέα παραμύθια	50.—
Ίστορίες σαν παραμύθια	40.—
30 διαλεχτά παραμύθια	30.—
Το μαγικό δαχτυλίδι (και άλλα 14 παρ.)	20.—
Η Άσχημούλα	14 » 20.—
Η άλεπού στο παλάτι	14 » 20.—
Οι τρεις βασιλοπούλες	15 » 20.—
Τα παραμύθια του παππού	50.—
Τα παραμύθια της γιαγιάς	50.—

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ	
Σχήμα 17X25	
Ο Ροθινών Κρούσος, Δαν. Ντέ Φοέ	40.—
Ο Δόν Κιχώτης, Θερβάντες	40.—
Ο πρασινοσκούφης, Π. Τσιμικάλη	25.—
Οι Άθλιοι, Β. Ουγκώ	45.—
Ο Γεροστάδης, Λ. Μελά (Γ' Έκδ. Διχρωμος.)	75.—
Η Άγία Γραφή σε εικόνες	50.—
Η ζωή του Κυρίου, Κ. Ντίκενς	25.—
Χωρίς οικογένεια, Έκτ. Μαλό	60.—
Μέ οικογένεια, »	50.—
Πρόας ο Νικίου, Α. Λαφί	30.—
Ο μικρός λόρδος, Φ. Μπάρνερ	40.—
Τα ταξίδια του Γκιούλιβερ, Τ. Σουφτ	40.—
Τα παραμύθια του Αϊσώπου	45.—
Το λιμάνι του Θεού, Έκτ. Μαλό	40.—
Παραμύθια του Άντερσεν	35.—
Ίλιδα και Όδύσσεια	40.—
Έλληνική μυθολογία. Οι Θεοί του Ολύμπου	40.—
Έλληνική μυθολογία. Οι ήρωες	35.—
Βυζαντινές Ιστορίες	50.—
Λουκής Λάρας	40.—
Περιπέτειες του Τόμ Σώγερ	55.—
Τα ωραιότερα παραμύθια του Όσκαρ Ουάιλντ	45.—
Παιδικές Ιστορίες Γκρίμ	45.—
Δώδεκα έκλεκτα παραμύθια του Βάρβαλη	45.—
Σχήμα 15X20	
Ο γέρο χρόνος και άλλα διηγήματα, Δεμένο	20.—
Ο μικρός ναυαγός, Δεμένο	15.—
ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ	
Ό τίγρις της Μαλαισίας	35.—
Η μικρή ντέντεκτιβ	20.—
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ «ΑΣΤΕΡΟΣ» (Χρυσόδετος)	
Ανω κάτω	20.—
Ο πύργος των Καρπαθίων	20.—
Τα τέρατα των θαλασσών	20.—
Η πλωτή πολιτεία	25.—
Η χώρα των άδαμάντων	25.—
Οι πειρατές του Αιγαίου	25.—
Περιπέτειες κινέζου	25.—
Ταξίδο στο κέντρο της γης	25.—
Ο κοσμοκράτωρ	25.—
Ροθύρος ο κατακτητής	25.—
Από τη γη στη σεληνη	25.—
Γύρω από τη σεληνη	25.—
Ο πιλότος του Δούναβη	25.—
Ο λαχνός υπ' άριθ. 9672	25.—
Η σχολή των Ροθινώνων	25.—
Τα 500 εκατομμύρια της Μπεγκούμ	25.—
Το μυστηριώδες έγκλημα	30.—
Μιχαήλ Στρογκόφ	30.—
Ο γύρος του κόσμου σε 80 ημέρες	30.—
Πιθηκάνθρωποι του δάσους	30.—
Στη χώρα των γουναρικών	30.—
Οι πειρατές	30.—
Από τον Καύκασο στο Πεκίνο	30.—
Η σφιγγα των πάγων	35.—
Ο Δεκαπενταετής πλοίαρχος	35.—
Καίσαρ Κασκαμπέλ	35.—
Τα τέκνα του πλοίαρχου Γκράν	35.—
20.000 λέυγες υπό την θάλασσαν	35.—
Η μυστηριώδης νήσος	35.—
Ματίας Σάντορφ	35.—
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ «ΑΣΤΗΡ»	
ΑΛ. & Ε. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 10-ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 527-180	

Χιούμορ

(Κολυβάνας)

ΣΧΟΛΗ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΛΟΥ MOSKY

Η μόνη ανεγνωρισμένη από το Κράτος.
Φοίτησις εξάμηνος. Αριθμός μαθητριών περιορισμένος.
Λειτουργούν και τμήματα ελευθέρων σπουδών διά μανικιούρ, πεντικιούρ, μακιγιάζ.

ΕΝΑΡΞΙΣ 2 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Πληροφορίες: Έγγραφοι 11-1 μ.μ. και 6-8 μ.μ.: Ίνστιτούτον Αισθητικής και
Φυσιοθεραπείας ΛΟΥ MOSKY, δόδος Βαλαωρίτου άφιθ. 9 — Τηλέφωνον 621-900.

Σκάει ο Τζιτζίκας
στο σπίτι που υπάρχει
ΘΕΡΜΑΣΤΡΑ
ΘΕΡΜΙΣ

3 ΤΥΠΟΙ ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΣ
ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

ΘΝ 10 10.000 ΘΕΡΜΙΔΕΣ ΔΡΧ. 2.650
ΘΝ 13 13.000 ΘΕΡΜΙΔΕΣ ΔΡΧ. 3.200

Και η ΝΕΑ

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

ΘΑ 9 9.000 ΘΕΡΜΙΔΕΣ ΔΡΧ. 2.800

ΕΝΑ ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑ

• ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ,
• ΑΣΦΑΛΕΙΑ
• ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ

ΘΕΡΜΙΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Πωλούνται
ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

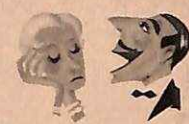

Μέ το Χρωμο-Σαμπουνάν
Color elle
ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ
L'ORÉAL-PARIS

Έδω
κι'
Εκεί

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

7 Χρόνια πολλά και καλά και τυχερά. Εύ-
χή μας: Κέφι, υγεία, τύχη και ύπομονη... Υπο-
μή για όλες τις ταλαιπωρίες των ημερών που έρχον-
ται, σοβαρό αντίδοτο των γιορτινών απολαύσεων.
Πολλοί φεύγουν. Έκδρομές, σπίνια έξοχικά και νέα
τουριστικά ξενοδοχεία, που είναι, λένουν, επί τέ-
λους θερμασμένα... Χειμερινός τουρισμός
θα ήταν απολαυστικός στην Ελλάδα, αν πραγμα-
τικά οι ξενοδοχοί της επαρχίας δεν είχαν τόσο σπαρ-
τιατική άνοχη. "Αν εκρύωναν λίγο και αν αγα-
πούσαν το ζεστό και όχι το χλιαρό νερό, και οι
μικροί ξεωνές και τα υπερπολυτελή θα ήταν πα-
ράδεισοι...

7 Δώρα που δεν περιμένουν οι...
κοινοί θνητοί... Είς την βασίλισσα Φαμπιόλα έχα-
ρίσθη μιά... όροσειρά στον Άνταρκτικό, μήκους 64
χιλιόμετρων. Δωρητά οι Βέλγοι γεωφυσικοί έπι-
στήμονες, που την ανέκαλυσαν και την ώνόμασαν
«Όροσειρά Φαμπιόλα»...

7 Κίνησις μεγάλη... πάντα στα κέντρα...
Χαρτοπαζία έντατική ετοιμάζεται στα σπίτια. Τί
χάνει το κράτος με το να μη προσφέρει αυτές τις
ήμερες την εύθυμη χαρτοπαζία του καζίνου. Έ-
κατομμύρια εκατομμύρια θα γλιστρούσαν άκοπα
ύπο την μορφήν «γκανιότας» και θα ζωντάνευαν
πτωχές και μελαγχολικές περιοχές. Ακόμη και
η Αγγλία υπέκυψε. Από το 1961 επιτρέπονται ό-
λα τα τυχερά παιχνίδια. Ακόμη και... οι μονό-
χειρες, όπως λέγονται τα αυτόματα χαρτοπα-
κτικά μηχανήματα, όρθιες ρουλέττες, στις όποιες
ο παίκτης πετά ένα νόμισμα, κατεβάζει ένα μαχλό,
άκουει κάτι γυρίσματα από ρόδες και παρακολου-
θεί με αγωνία τρία παραθυράκια. Εκεί μαθαίνει αν

κέρδισε ή αν έχασε και, συγχρόνως, αν κέρδισε ά-
κούει ένα ωραιότατο ήχο. Και βροχή από νο-
μίσματα να πέφτει, σε ένα κουτάκι, που του προ-
φέρεται. Άπίστευτο, άλλα 40.000 τέτια μηχανή-
ματα έχουν ήδη προαγορασθή και ετοιμάζονται να
τοποθετηθούν σε καφενεία και μπάρ της Αγγλίας...

7 Τί πρόσδος... Είναι γνωστόν ότι, όπως και
το γυαλιστερό, έτσι και το διαφανές έχει μεγάλη
πέρασι στην έποχή μας... Έφέτος ένεφανίσθησαν οι
πρώτοι διαφανείς λουτήρες, μπάνια δόλκληρα από
πλέξι - γκλάς. "Ας έλπιζή κανείς ότι η μόδα δεν
θα άπλωθί σε όλα τα είδη υγιεινής...

7 Παρεξήγησις... Ο στρατηγός Πίντο, πρέ-
σβυς της Πορτογαλίας στο Λονδίνον, μιλώντας για
τόν τόπο του, είπε: «Η Πορτογαλία τόν Ιανουάριο
έχει τόν καιρό που έχετε σεις στο Λονδίνον τόν
Ιούνιο». Όποτε οι φίλοι της Πορτογαλίας του εί-
παν: «Μήν ξαναπήτε τέτια πράγματα, γιατί δεν
θα πατήση κανείς στην Πορτογαλία το καλοκαίρι»...

7 Λυπητερές ιστορίες... Ήταν ένας άν-
θρωπος πολύ φτωχός, που ζούσε σε ένα υπόγειο
και κοίταζε τόν δρόμο από ένα χαμηλό παραθυρά-
κι. Δεν έδλεπε παρά την περπατησιά και τα πόδια
τών ανθρώπων και καμιά φορά ένα δόλκληρο σκυ-
λί, αν έτύχαινε να είναι Μπασσέ...

7 Μπέστ-Σέλλερ... Έλαφρός δίσκος προ-
χωρεί στις πρώτες θέσεις ένα τραγούδι με τίτλο
«Good gracious me». Τό τραγουδά... η Σοφία Λώρεν
και τό τελευταίος ανατέλλον άστέρι του κινηματο-
γράφου Πίτερ Σέλλερ...

777

■ ■ ΕΝΑΣ Ιταλός πιλότος που «ά-
πορροφήθηκε» επί 20 δευτερόλεπτα
μέσα στον κινητήρα ενός αντιδραστή-
ρος, που έκανε 5.000 στροφές στο
λεπτό και άπορροφούσε 16 κυβικά μέ-
τρα άέρα κατά δευτερόλεπτο, με τα-
χύτητα 500 χιλιομ. την ώρα, έπέζησε,
άλλα είχε ύποστή πολλά κατάγματα.

■ ■ Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Άλτμαν, του
πανεπιστημίου Κολούμπια, θεραπεύει
τόν ίλιγγο, τις έμβοές των αυτιών
κλπ. με την καταστροφή του λαβυρίν-
θου του έσω ώτός με την δόθεια ύ-
περχών.

■ ■ ΟΙ ΑΡΘΡΙΤΙΚΟΙ προσβάλλονται
από έλκος του στομάχου τρείς ή τέσ-
σερις φορές περισσότερο από τούς
άλλους ανθρώπους.

■ ■ ΟΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΙ καταναλωτά
ζαχαρώς είναι οι Γροιλλανδοί (68½
κιλά κατ' άτομο τό χρόνο), οι Ια-
λανδοί (62 κιλά) και οι Χαβανέζοι
(60 κιλά). Οι μικρότεροι είναι οι
κάτοικοι του Νεπάλ, που καταναλί-
σκουν μόλις 200 γραμμάρια.

■ ■ ΤΑ ΡΑΝΤΑΡ που χρησιμοποιούν
οι στρατοί έχουν τελειοποιηθή σε ση-
μείο άπίθανο. Στα πεδία άσκήσεων
μπορούν όχι μόνο να ανακαλύψουν αν
κρύβεται κανένας κατάσκοπος σε ά-
κτίνα 10 χιλιομέτρων, άλλα και αν ο
κατάσκοπος αυτός είναι άνδρας ή γυ-
ναίκα. Η περίεργη αυτή εξακρίβωση
γίνεται από τα κύματα που δημιου-
ργούν οι κινήσεις των γοφών, που στις
γυναίκες, φυσικά, είναι πολύ περισσό-
τερες...

■ ■ Ο ΣΥΖΥΓΟΣ παίρνει τό πρωινό του
και ύστερα θυδίζεται στο διάβαγμα
της έφημερίδας. Η γυναίκα του κάπο-
τε τόν διακόπτει:
—Μά δεν θα πάς στο γραφείο;
—Μπά! Κ' έγω νόμιζα πως είχα
πάσι!

■ —ΕΙΜΑΙ πολύ στενοχωρημένος με
τή γυναίκα μου. Όλο μου ζητά λεφτά...
διαρκώς λεφτά... κάθε στιγμή λεφτά...
—Και τί τα κάνει;
—Δεν ξέρω. Δεν της έχω δώσει πο-
τέ!

■ —ΓΙΑ να φτιάξουν μιά καινούργια σι-
δηροδρομική γραμμή, οι μηχανικοί ά-
ποφάσισαν να απαλλοτριώσουν τό στί-
τι ενός χωρικού.
Για να τόν είδοποίηση «με τρόπο»
έναν μηχανικός, έπισκεπτεται τόν χω-
ριάτη του λέει:
—Είσαι τυχερός! Τό τραίνο θα
περνά μέσα από τό σπίτι σου και θα
πάρης λεφτά.
—Και θα πρέπει να τού άνοίγω κά-
θε μέρα την πόρτα;

■ —ΣΤΟ νεκροταφείο, μπροστά στο φέ-
ρετρο της γυναίκας του, ο χήρος κλαί-
ει σπαρακτικά. Τό θέαμα είναι συγκι-
νητικό. Ένας φίλος προσπαθεί να τόν
παρηγορήσει:
—Υπομονή, Γιώργο. Να είσαι λο-
γικός... Έτσι είναι η ζωή. Σε λίγους
μήνες, θα συνέλθης, θα δρής μιά χα-
ριτώμενη μικρή, θα παντρευτής και
πάσι...

■ —Σε λίγους μήνες, Απόψε όμως
τί γίνεται;
■ —ΠΟΙΟΣ νομίζει πως είναι ο κα-
λύτερος μήνας για να παντρευτή κά-
νεις;
■ —Ο Γενάρικοτάδης!
■ —Μά δεν υπάρχει τέτιος μήνας.
■ —Αδιάφορο! Αυτός είναι ο μόνος
κατάλληλος.

■ —ΜΕΡΙΚΟΙ λευκοί αντιπρόσωποι χω-
ρών, στα Ήν. Έθνη, δεν συμπαθούν
εύκολα τούς μαύρους συναδέλφους
τους, πολλοί από τούς όποιους, άσώ-
στο, λόγω των περιστάσεων, έχουν με-
γαλύτερη έπίρροη από αρκετούς λευ-
κούς. Έτσι έφτιαξαν —για να τούς
εξοικονομήσουν— ένα ανέκδοτο:

Ένας μαύρος αντιπρόσωπος που
ταξίδευε με αεροπλάνο για να πά-
σι στα Ήν. Έθνη πείνασε. Έκάλεσε
την συνοδό και της λέει:

—Δεσποινίς, πεινώ. Μού δίνετε,
παρακαλώ, τόν κατάλογο;
■ —Η συνοδός έπιστρέφει και τού δί-
νει τόν κατάλογο.
■ —Οχι αυτόν, δεσποινίς. Θα ήθελα
τόν κατάλογο των επίδοτων!

ΤΟ ΚΑΛΟ ΚΑΙ ΦΤΗΝΟ ΒΙΒΛΙΟ — ΣΗΜΕΡΑ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ, ΑΥΡΙΟ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ...

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΑΛΛΕΙΑ

"ΤΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟ ΠΟΛΟ" ΕΙΣ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ

ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Το έργο του Ευγένιου Ο' Νήλ, που εμφανίζει από την περασμένη Πέμπτη το «Εθνικό Θέατρο», είναι κάτι σαν παραμύθι. Ένα αλληγορικό παραμύθι. Βέβαια παρουσιάζει στη σκηνή τον περίφημο Βενετσιάνο εξερευνητή Μάρκο Πόλο και η δράση έχει μια επίφαση ιστορική. Έν τούτοις, ο δημιουργός του είναι φανερό ότι χρησιμοποιεί γι' απλή αφορμή το ιστορικό αυτό πρόσωπο. Η διάθεσή του ήταν να σκιαγραφήσει μέσω αυτού τον τύπο του απληστού επιχειρηματία και του κερδοσκόπου όλων των εποχών. Μάλιστα στο δάθωλο δεν περιορίζεται σε απλή σάτιρα ο Ο' Νήλ, αλλά καυτηριάζει την πλευρά αυτή της ζωής και ερωτεύεται την αντίληψή του την διέπει. Κάτι σαν διαμαρτυρία, μια διαμαρτυρία όμως δοσμένη με ένα είδος χιούμορ και μ' ένα τρόπο που ο θεατής... χάνει τα νερά του. Γιατί είναι γεγονός ότι η ελωνική διάθεση του διασήμου συγγραφέως και το έμμεσο χιούμορ του, με τον μανδύα που τα έχει επενδύσει, μένουν τελικά ανικανοποίητες προθέσεις. Τα διάφορα επεισόδια, που συνθέτουν την πλοκή του έργου, δεν προσελκύουν και ώριμες στιγμές δεν πείθουν. Δεν πείθουν καθόλου.

Απορίες του θεατού

Παράδειγμα: Ο Μάρκο Πόλο στην μακρινή Ανατολή που πηγαίνει γίνεται το ίνδαλμα της πριγκιπίσσης Κουκατσίν. Εκείνος όμως ούτε καν καταλαβαίνει πώς η νέα και όμορφη πριγκιπίσσα τον έχει ερωτευθεί. Την συνοδεύει, λοιπόν, ως ένα άλλο κράτος, όπου εκείνη πρόκειται, παρά τη θέλησή της, να παντρευτεί τον βασιλιά του. Ένα ταξίδι μέσα σ' ένα πλοίο, που διαρκεί ατελείωτα. Μάρκο Πόλο ούτε και κατά τη διάρκεια αυτού του ταξιδιού καταλαβαίνει το αίσθημα που συγκλονίζει τη νέα, το δέ μυστικό του είναι προσηλωμένο συνεχώς στα λεπτά... Κι ο θεατής διερωτάται, γιατί άραγε δεν θα μπορούσε να τα συνδυάσει και τα δύο μαζί... Και δεν είναι η μόνη αντίρρηση που δοκιμάζει. Γενικά το έργο, πειθαρχώντας στην προγραμματισμένη γραμμή του δημιουργού του, δεν προσελκύει παρά σ' ελάχιστα μόνο σημεία και στον ιδιόρρυθμο επίλογο που έχει και ο οποίος γίνεται όταν πια η αλλαία έχει κλείσει. Ο συγγραφέας υποδηλώνει μ' αυτόν ότι ο ήρωας της ιστορίας του τίποτε δεν διδάχθηκε από όλες τις περιπέτειες τις οποίες έζησε, γιατί δεν

ήταν άξιος ν' αποκομίσει ένα οποιοδήποτε δίδαγμα... Άλλ' είπαμε: Ούτε και ο θεατής αποκομίζει σπουδαία πράγματα από ό,τι βλέπει και ακούει, από συγγραφικής πλευράς.

Η παράσταση του έργου

Δεν ισχύει το ίδιο και για την παράσταση. Ο Άλκης Σολομός, που διαισθανότανε καθώς φαίνεται τα μειονεκτήματα του κειμένου, ανέβασε τα «Εκατομμύρια του Μάρκο Πόλο» ανάλαφρα, με πολλή κίνηση, με μουσική επένδυση και γενικά κατά τρόπο που το θέαμα καλύπτει ώριμες από τις πολλές αδυναμίες του λόγου. Ίσως μερικές στιγμές το θεαματικό στοιχείο, το ντυμένο με τον εξωτισμό του χώρου της δράσεως, να δγάλη λίγο και για λίγο το έργο από την πραγματική διάθεση του συγγραφέως. Αλλά αυτό είναι, εν πάση περιπτώσει, προτιμότερο για τον θεατή... Η ενδιαφέρουσα σκηνοθεσία του Σολομού δρῆκε λαμπρό συμπαραστάτη τον Βακαλό. Τα σκηνικά και τα κοστούμια του και οι λύσεις που έχει επινοήσει για να μεταφέρει άμεσως τη δράση στα διάφορα μέρη όπου εκτυλίσσεται προσδίδουν πολύ ενδιαφέρον στην παράσταση και συνθέτουν ένα οπτικό παράγοντα που ικανοποιεί ζωηρά. Ωραία σκηνικά, εξωτική ατμόσφαιρα, αισθητικοί φωτισμοί και εντυπωσιακό πλαίσιο στις διαφορές είκονες. Μια αξιόλογη εργασία. Τα τραγούδια επίσης του Παπαϊωάννου ακούγονται με ενδιαφέρον, η χρωδία του Νίκου Τσιλίφη προσελκύει και η κιθάρα του Μηλιαρέση είναι κάτι που κι αυτό προσθέτει.

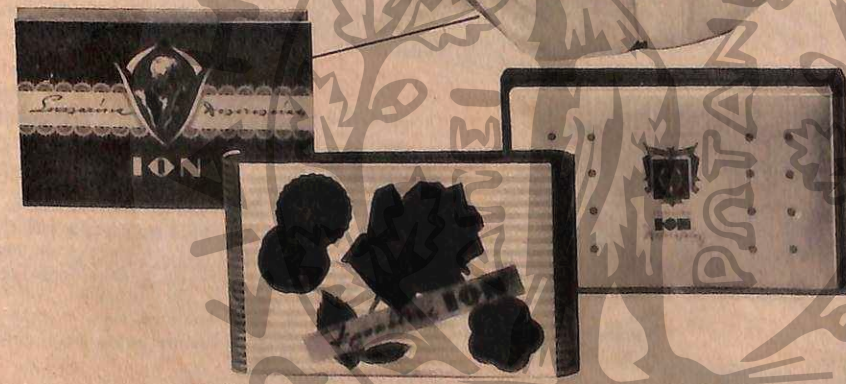
Η απόδοση των ήθοποιων

Μένει να μιλήσουμε για την απόδοση των ήθοποιων. Κατά το πλείστον τα στελέχη της κρατικής σκηνής, που μετέχουν στην έρμηνεία του έργου του Ευγένιου Ο' Νήλ, παίζουν ικανοποιητικά. Ο Θάνος Κωτσόπουλος, που υποδύεται τον Μάρκο Πόλο, είχε να υπερνικήσει τις αξιώσεις της πολύ μεγάλης νεανικότητας, που αξίζει ο ρόλος. Ίδιως ήταν αρχίζει το έργο. Έν τούτοις η ποιότητα του παιξίματος του κι ο συνολικός τρόπος με τον οποίο υπογραμμίζει τον πραγματικό χαρακτήρα του κεντρικού ήρωος ικανοποιούν. Μια κάποια μονοτονία έχει συνολικά η Αντιγόνη Βαλάκου, που διαπλάσσει την βασική ήρωίδα. Αποζημιώνει μονάχα στην τελευταία της σκηνή. Πέρα ως πέρα ικανοποιητικός ο Λυκούργος Καλλέργης, στον ρόλο του ηγεμόνος Κουμπλάι Χάν, κάνει εντύπωση. Ξεάρετος, έξαλλου, ο Τάκης Γαλανός πραγματοποιεί μια όμοιουμένης άρετα ευτυχισμένη δημιουργία. Ό,τι πρέπει ο Παντελής Ζερβός και ο Άρης Βλαχόπουλος, που διαγράφουν στον σωστό τόνο τα μέρη τους. Επίσης αξιοσημείωτη η απόδοση του Γίκα Μπινιάρη. Από τους άλλους πάμπολλους ήθοποιους που μετέχουν στην παρουσίαση του έργου -όλοι όμως σε έπεισοδιακούς ρόλους- ο Βασίλης Κανάκης, η Ελένη Ρήγα και η Κυπραίου έχουν αίσθητη παρουσία. Άλλα και όλοι σχεδόν οι καλλιτέχνες που επωμίσθηκαν μη βασικά μέρη ουσιαστικά δεν υπολείπονται. Γενικά: Ο Σολομός μπορεί να υπογράμμιζε κάπως ζωηρά το θεαματικό στοιχείο, εν πάση περιπτώσει, όμως συνέθεσε μια παράσταση που, χωρίς αυτά που επενόησε, τα «Εκατομμύρια του Μάρκο Πόλο» θα είχαν ακόμη μικρότερη σκηνική αξία από την βασικά περιορισμένη που διαθέτουν σαν θεατρικό κείμενο. Μια καλή, δηλαδή, παράσταση ενός αδιόφορου έργου.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

★ ΣΟΚΟΛΑΤΙΝΙΑ
★ ΚΡΟΚΕΤΤΕΣ

ION

Το πιο εύπρόσδεκτο ΔΩΡΟ
Για σας... Για τους φίλους σας...
Γι' αυτούς που αγαπάτε!...

Revlon

Κάθε κομψή γυναίκα θεωρεί ένα
μανικιούρ με Revlon σαν ολο-
κλήρωμα της τουαλέτας της

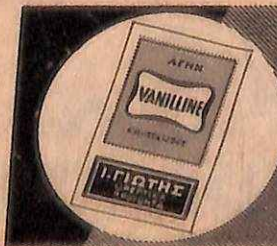
Έγγυησις
άριστης
ποιότητας

Η ΦΙΡΜΑ
ΓΙΩΤΗ

ΕΛΕΤΑ Τα καλλίτερα
μοντέλλα...

ΜΙΣΘΩΣΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΑΝΕΥ ΟΔΗΓΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 181
ΤΗΛ: 875.689 - 874.192
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΟΜΗΡΟΥ 34 - ΤΗΛ. 620.239

**ΒΑΝΙΛΙΝΗ
ΓΙΩΤΗ**

Κονιοποιημένη
βανιλίνη καθαρή για
γλυκίσματα, κρέμες
κ.λπ.

«ΕΚΦΡΑΣΙΣ»

Υπό Φ. Κόντογλου

Μόλις εξεδόθη και εκκλοφόρησε η «Εκφρασις της Όρθοδόξου Εικονογραφίας» του κορυφαίου Λογοτέχνη και Άγιολόγου Φωτίου Κόντογλου. Η «Εκφρασις» περιλαμβάνει εις τούς δύο τόμους της π.ν β.ι αναφέρεται εις την Εικονογραφίαν της Όρθοδόξου Παραδόσεως, κατὰ τὸν πλεον γλαφυρὸν καὶ ουστηματικὸν τρόπον.

Ὁ Α' τόμος τοῦ ἔργου (κείμενον) εἶναι μία πολὺπλευρος καὶ πρσιματικὴ ἀνάλυσις καὶ ἐμβάθυνσις εις τὰς εἰκονογραφικὰς «ἀποθέσεις» τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Β' τόμος, μὲ τούς 250 ὁλοσελίδους μονοχρόμους καὶ πολυχρόμους πίνακας βυζαντινῶν εἰκόνων, ἀποτελεῖ ἓν μικρὸν ἀριστουργηματικὸν βυζαντινὸν μουσεῖον καὶ μίαν σπάνιαν ἀπόλαυσιν διὰ κάθε πνευματικὸν ἄνθρωπον. Ὁ ἐκδοτικὸς Οἶκος «ΑΣΤΗΡ» (Ἀλ. καὶ Ε. Παπαδημητρίου, Λυκαύργου 10 — Ἀθήναι), μὲ αὐτὸν τὸν ἐκδοτικὸν ἄθλον του δὲν ἐπιτυγχάνει μόνον τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ κοινου διὰ τὴν γνωστὴν ἄλλωστε καλαισθησίαν τῶν ἐκδόσεών του, ἀλλ' ἐνώνει τὸ παρελθὸν μὲ τὸν παρὸν καὶ συνεχίζει τὴν παράδοσιν τῶν μεγάλων ἐκδοτῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. **Τὸ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΔΩΡΟ**

ΤΩΡΑ!

Οποιοδήποτε
εἰσόδημα
καὶ ἂν ἔχετε

Ἀποκτάτε
τὸ ἰδεώδες
ψυγεῖο

PRESTCOLD

ΜΕ ΕΛΑΧΙΣΤΗ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ
ΚΑΙ ΣΕ 24 ΜΗΝΙΑΙΕΣ ΔΟΣΕΙΣ

ΝΕΑΙ ΧΑΜΗΛΑΙ ΤΙΜΑΙ

11 κυβικά πόδια Δρχ. 13.200
8 κυβικά πόδια Δρχ. 9.500

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 16 - ΤΗΛ. 626.101 - 616.209

ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ: ΦΩΚΙΩΝΟΣ ΜΕΓΡΗ 48 - ΤΗΛ. 814.460

ΥΠΟΚΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: ΟΔΟΣ ΤΥΜΙΣΚΗ 65 - ΤΗΛ. 24.217

ΟΙ ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΙ

♦ Δὲν πᾶει πολὺς καιρὸς πού, σὲ μιὰ ὁμαδικὴ συνεστίαση, μέσα στὰ πλαίσια τῆς Ἑβδομάδος τοῦ Θεάτρου, ἔκανα μιὰ πρόποση πού, ἂν μὴ τι ἄλλο, ἔδωσε τὴν εὐκαιρία σὲ μιὰν ὁμοβροντία πνευματωδῶν ἀντιπροπόμεων ἀπὸ τὸν ἀγαπητὸ (αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια) καὶ σεβαστὸ (αὐτὸ εἶναι καρφί) συνάδελφο κ. Δημήτρη Ψαθά.

♦ Ἡ πρόποση ἀφοροῦσε τὸ «Μεταμεσονύκτιο Θεᾶτρο», μ' ἄλλα λόγια, τὸ θεατρικὸ ἐκείνο εἶδος πού παρουσιάζει κάθε βράδυ στὰ διάφορα κοσμικὰ, ἡμικοσμικὰ καὶ πληκτικὰ μας κέντρα ἕνας μεγάλος ἐσμὸς καλλιτεχνῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ περισσότεροὶ προέρχονται ἀπὸ τὸ ἐλαφρὸ ἢ καμμιὰ φορὰ καὶ ἀπὸ τὸ σοβαρὸ θέατρο.

♦ Πέρασε, ἀλίμονο, ὁ καιρὸς πού ὁ βραδινὸς Ἀθηναῖος συμπλήρωνε τὴν ἐπιδόρπιον εὐχία του ἀπλῶς μὲ τὴν συντροφιά ἐνὸς - δυὸ τροβαδούρων.

♦ Τώρα, ὅταν δὲν πᾶν στὸ θέατρο (καί, νὰ πάρῃ ἡ εὐχή, δὲν πολυπγαίνει!), περιμένει τὸ θέατρο νὰ ἔλθῃ σ' ἐκείνον, μὲ τὴν μορφή μιᾶς σειρᾶς καλλιτεχνικῶν ἐκτελέσεων, πού θαρβαρικὰ μάθουμε νὰ τὶς ἀποκαλοῦμε «νούμερα».

♦ Σηλητεύω τὸν ὄρο καὶ τὸν παραδίδω στὴν πανελλήνιο ἀποδοκιμασία. Ἀρνούμαι νὰ θεωρήσω «νούμερο» σαφῶς καλλιτεχνικὴς ἐπιτεύξεις, ὅπως εἶναι ἕνα χορευτικὸ τῆς Λίντας Ἄλμα ἢ μιὰ μουσικὴ ἑρμηνεία τῆς Μαίρης Λῶ. Ὁ ὄρος νούμερο ἀνάγεται περισσότερο στὴν παλιὰ ἐποχὴ τῶν τσίρκων καὶ τῶν βωντεβίλ. Αὐτὸ πού μᾶς δίνουν οἱ σημερινοὶ ὁργανωταὶ τῆς μεταμεσονυκτίου ψυχαγωγίας μας (ὅταν, φυσικὰ, εἶναι φιλότιμοι καὶ ὅταν ἀνταποκρίνονται στὴν ἀποστολὴ τους) εἶναι ἕνα ἄρτια σκηνοθετημένο θέαμα μὲ οὐσία, τὸ ὁποῖο ἔχει καὶ τὸ πρόσθετο προσὸν νὰ συνταιριάζῃ τὰ γούστα καὶ ἡμῶν τῶν Λατινοφιῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν γιὰ ἀνεξηγήτους λόγους Ἑλληνοφιῶν τουριστικῶν ἐπισκεπτῶν μας.

♦ Τοῦτες τὶς γιορτινὲς μέρες, πού ἀναποτρέπτως θὰ βρεθῇτε σὲ κείνη τὴν μικρὴ Μονμάρτη τῆς Κάτω Πλάκας, ἢ ὅποια ὅσο πᾶει παίρνει καὶ περισσότερο κοσμοπολίτικο χρῶμα καὶ χαρακτήρα, κάντε καὶ σεῖς μιὰ πρόποση στὴν ὑγείᾳ τῶν μεταμεσονυκτίων καλλιτεχνῶν μας. Εἶναι πολλοί, κ' εἶναι καλοὶ καί, σὲ σύγκρισή μὲ ἄλλους συναδέλφους τους, ἐκτελοῦν τὸ λειτούργημά τους ὑπὸ πολὺ χειρότερες συνθήκες. Οὔτε ἀργία ἔχουν, οὔτε Ἑργατικὴ Ἑστία, οὔτε καὶ τὶς σχετικὲς ἀνέσεις καμαρινῶν καὶ θεατρικῶν προβαλῶμων.

♦ Δὲν ὀφίστανται μόνον τὴν ἀγωνία τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ ἴδιου τοῦ ἑαυτοῦ τους, πού εἶναι χαρακτηριστικὸ τῆς θεατρικῆς τέχνης (ἐκτὸς ἀπὸ τὴν περίπτωση τῆς ἀπίθανης ἐκείνης καὶ ἐκρηκτικῆς Σούλη Σαμπάχ πού τῆς εἶναι ἀδύνατο νὰ ἐπαναλάβῃ τὸν ἑαυτὸ της καὶ νὰ θέλῃ!).

♦ Ὑφίστανται καὶ τὴν ὀδυνηρὰ πανομοιότυπη τελετουργία τῆς βραδινῆς συνεστίασεως Ἀθηναίων, πού ἡ περιμένουν ἀπὸ τοὺς ἄλλους νὰ τοὺς διασκεδάσουν ἢ, ἀκόμα χειρότερα, διασκεδάσουν αὐτοὶ τοὺς ἄλλους μὲ τὶς μεγάλες, ἀνυπέρβλητες ἐπιδείξεις οἰήσεως καὶ ἀνοησίας.

♦ Πλήθυναν, βέβαια, αὐτοὶ οἱ μικροὶ Παράδεισοι καί, χωρὶς νὰ τὸ θέλουν ἴσως, ἀκολουθοῦν τὸ σύστημα τῆς κατεστημένης τοῦ θεατρικοῦ μας δυναμικοῦ, πού χαρακτηρίζει καὶ τοὺς σοβαροὺς μας θιάσους.

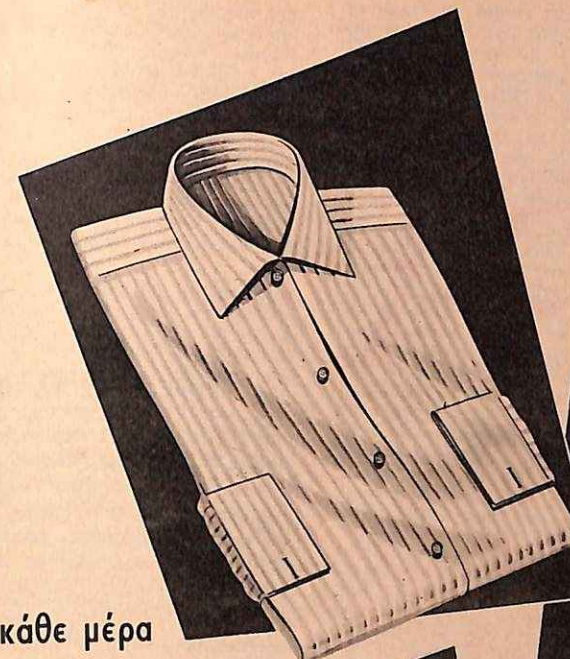
♦ Τρέμει τὸ φυλλοκάρδι μου γιὰ τὴν οἰκονομικὴ τους ἀνάπτυξη ἢ ἀντοχή, στὸ περίεργο ἐκείνο διάστημα ἀνάμεσα στὰ Χριστούγεννα καὶ τὶς Ἀποκριές. Κι ἂν ἔχῃ κάτι νὰ συστήσῃ τούτῃ ἡ στήλη, γιὰ χάρι τῶν ἀγαπητῶν μας αὐτῶν δεξιουγεννιάτικων τῆς χαράς, εἶναι νὰ μὴν ἐξαντληθῇ, μέσα στὴ φούρια τῆς χριστουγεννιάτικης νύχτας, ὅλη ἡ ἔφεση τῶν Ἀθηναίων γιὰ ἐξόδους βραδινές.

♦ Μὲ τὴν σειρά τους, κ' ἐκείνοι, εἶμαι σίγουρος πὼς θὰ μᾶς δώσουν ἕνα ἀνανεωμένο ρεπερτόριο, ἰδίως ἀπὸ ἀπόψεως ἀσμάτων κ' ἀνεκδότων...

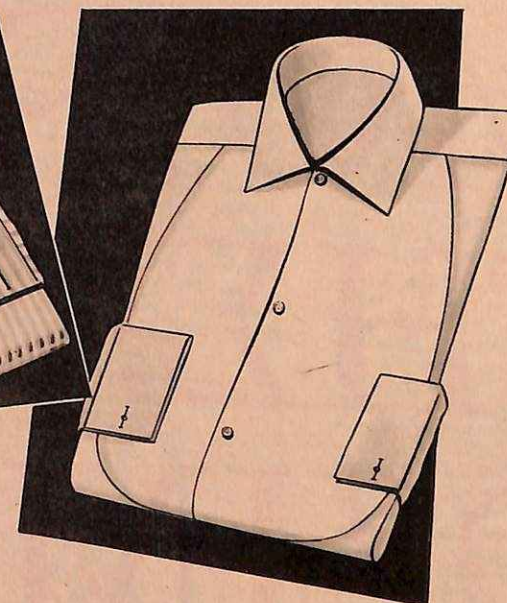
♦ Δὲν περιμένει κανεὶς ἀπὸ ὅλους νὰ εἶναι Γεώργιοι Οἰκονομίδαι, ἀλλὰ, νὰ πάρῃ ἡ εὐχή, νομίζω πὼς τὸ ἀνεκδοτολογικὸ μας ὕλικό μποροῦσε κάπως νὰ εἶναι πιὸ ποικίλο, στὴν κατ' ἐξοχὴν Πρωτεύουσα τῆς Φτηνῆς Ἑξυπνάδας...

Index

Γιὰ ἐπίσημες
περιστάσεις

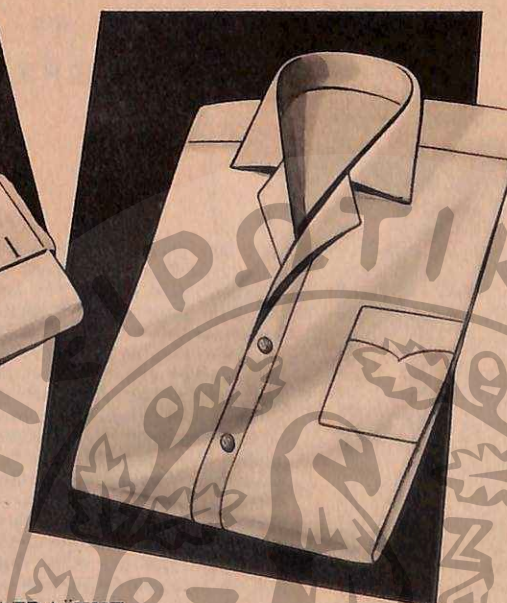
Γιὰ κάθε μέρα

Γιὰ πολύ νέους

Γιὰ πολὺ
σοβαροὺς κυρίους

ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ ΑΠΟ ΠΟΠΛΙΝΕΣ ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ
σὲ μεγάλη ποικιλία ποιότητων, ἀπὸ τὴν πιὸ φθινα καὶ πολυτελὴ ποπλίνα γνωστὴ ὡς (No 1080), ἕως τὴν πιὸ φθηνὴ καὶ γερὴ καθημερινῆς χρήσεως γνωστὴ ὡς (No 380). Θετικὰ πλεονεκτήματα: σταθερὲς ποιότητες, ἀναλλοίωτα εὐγενικὰ χρώματα, ἐξαιρετικὰ νήματα, ἐπεξεργασία

SANFORIZED

Μὲ ὅ,τι θάζει ὁ νοῦς σὲ βαμβακερὰ ὑφάσματα, ἢ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουσυρεύει!

Η ΜΟΙΡΑ ΤΗΣ ΚΟΖΙΜΑ

ΥΠΟ ΓΚΕΡΤΥ ΚΟΛΙΝ

25

Ο Ριχάρδος δοκίμασε να παρηγορήσει την Ματθίλδη, λέγοντας ότι δεν υπήρχε άλλη διέξοδος σ' έναν τόσο μοιραίο έρωτα και πως ό θάνατος ήταν ό,τι καλύτερο μπορούσε να συμβεί στον Τιοστάνο και στην Ίζόλδη.

Η Ματθίλδη έμοιαζε σαν τρομαγμένη ελαφίνα και δυσκολευτηκε πολύ να ξαναβρεί την αυτοκυριαρχία της. Τά είχε τόσο χαμένα, ώστε η Κοζίμα θα καταλάβαινε αμέσως τότε, αν δεν τό είχε καταλάβει πρωτότερα, σε ποιο σημείο ήταν έρωτευμένη με τον Βάγνερ. Η νεαρή βαρώνη φόν Μπύλωφ είχε πως ό Ριχάρδος είχε δικίο. Τό είχε άκοιτα στεγνά, παρ' όλο πού ήταν πολύ ταραγμένη κι αυτή απ' τό μακριό αυτό ποίημα, πού μιλούσε για τον έρωτα κι έναν τόσο μοιραίο κι αισθησιακό. Δεν ήταν άξιομα ούτε είκοσι έτών, μόλις είχε παντρευτεί και τό κρυφό πάθος πού μάταια στον Ριχάρδο και την Ματθίλδη τη νευρίαζε. Την νευρίαζε επίσης τό γεγονός ότι ό Βάγνερ, πού είχε χίλιους λόγους να τον αντιπαθεί, είχε συνθέσει τό συνταρακτικό αυτό ποίημα. Όταν ό συνθέτης τη ρώτησε ποιά ήταν ή γνώμη της, δεν άπάντησε κι έβαλε τό κλάματα.

Ήταν άνικανή να μιλήσει... Δεν καταλάβαινε καλά τί γινόταν μέσα της. Ένοιωσε να ξαναγίνεσαι παιδί — Ένα παιδί πού τό παιχνίδι των μεγάλων τό ξεπερνούσε. Η έπιθυμία της να είναι μόνη με τον Χάνς, ή αποκλειστική της στοργή γι' αυτόν, δεν την έμπόδιζαν να ενδιαφέρεται για τη ζωή του Ριχάρδου, της Μίννας, της Ματθίλδης και γι' αυτό τό φλογερό ποίημα, πού την άναστάτωνε χωρίς να τό θέλει...

Έφυγε απ' τη Ζυρίχη με άνακούφιση. Βιάζονταν να εγκατασταθεί και ν' άρχισι την πραγματική ζωή της. Σταμάτησε στη Βαϊμάρη, με τον Χάνς, αλλά έπειτα από μερικές έβδομάδες άφησε τον άνδρα της κοντά στον πατέρα της και πήγε στο Βερολίνο για να έτοιμάσει τό διαμέρισμά

τους. Δεν της άρεσαν πάρα πολύ οι οικιακές άσολίες, μά ένοιωσε πολλή όρεξη γι' αυτήν έδώ την εγκατάσταση, γιατί έμοιαζε σαν έκδηλωση άγάτης.

Στη Βαϊμάρη είχε ζήσει κι ευχαρίστηση κοντά στον πατέρα της. Ό Λιστ ήταν ελκυστικά ικανοποιημένος απ' τό γάμο της με τον Χάνς κι ήταν φανερά άνακουφισμένος πού οι παλαιές σχέσεις επανέλα και κόρης» είχαν αντικατασταθεί από καινούργιες, λιγώτερο φορτωμένες με ευθύνες.

Η πρίγκιπσσα της είχε φερθεί θαυμάσια, μητρικά, αλλά χωρίς υπερβολές, με άπροσοπική καλωσύνη. Όσο για την Μαρία του Σάιν - Βίτγκενσταϊν, ήταν πάντα όνειροπόλος κι ευάισθητη, ποιητική, όραία, λιγάκι άφηρημένη. Η μητέρα της σκεπτόταν να την παντρέψει.

Τό διαζύγιο των Σάιν - Βίτγκενσταϊν είχε βγή, μά όχι και ή θρησκευτική άκρίωση πού γάμου κι ή Καρολίνα υπέφερε απ' την άντικανονική της θέση και τη σχετική φτώχεια της. (Ό Τσάρος για να την τιμήσει την είχε άναγκάσει να γράψι τό μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας της σ' όνομα της Μαρίας). Πολλά ασπία της είχαν κλείσει τις πόρτες τους. Δεν την δέχονταν έπισήμως στην αυλή της Βαϊμάρης, κι ή Καρολίνα είχε τό αίσθημα πως έκανε δυστυχισμένο τον Λιστ, παρ' όλο πού εκείνος της έδειχνε πάντα τρυφερότητα και ύποταξη. Η πρίγκιπσσα είχε γίνει νευρική και προληπτική και την κατείχε ή νοσηρή σχεδόν έπιθυμία να εξασφαλίσει την συζυγική ευτυχία της κόρης της. Είχε άσχημίνει με τά χρόνια και παραμελούσε κάπως την εμφάνισή της.

Όπου κι αν πήγαινε, ό,τι κι αν έκανε, ή Κοζίμα δοκίμασε διαρκώς άντιμέτωπη με τον έρωτα, τις χαρές του, τις μίζοιές του και τις συνέπειές του. Ήθελε λοιπόν να συνέρθει κάπως, να ξαναβρεί τη γαλήνη του σπικτικού της.

Στη Βαϊμάρη όμως έμαθε μία μεγάλη είδηση —και πάλι ήταν μία είδηση άγάτης: Ή Μπλαντίν θα παντρευόταν.

Οι μοίρες τους ήταν ως τότε πάντα παράλλη-

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ:

Απ' την ημέρα πού πρωτοσυναντήθηκαν, ή κόμισσα Μαρία ντ' Άγκου κι ό νεαρός, αλλά διάσημος κιόλας διρτουόζος φράντς Λιστ, άγαπήθηκαν. Έγκαταλείποντας τον άνδρα της, ή Μαρία συμμερίζεται την ζωή του φράντς. Αλλά ή ζωή του πιανίστα, πού τον άναγκάζει να βρίσκεται με κρυά απ' τη γυναίκα του, και τό είδύλλιο του με την διάσημη τυχοδιώκτρια Λόλα Μοντζέ, προκαλούν τον κωρισμό τους. Οι δυό κόρες τους — ή Μπλαντίν κι ή Κοζίμα— μένουν με τη γιαγιά τους, τη μητέρα του Λιστ, και υποφέρουν απ' τό δράμα των γονέων τους.

λες κι ό παράλληλισμός συνεχιζόταν τώρα: Ή Μπλαντίν είχε βρή έναν άνθρωπο πού ταίριαζε στην καρδιά της, έναν άνθρωπο στών όποιο θ' άφιέρωνε τά νεύατά της και τά χαρίσματά της. Θά παντρευόταν στη Φλωρεντία κι έναν απ' τους γνωστούς των: Τόν Έμιλ Όλιβιέ.

Ό Λιστ έφερε μερικές άντιρρήσεις. Όπως ή Μαρία ντ' Άγκου είχε δη στο πρόσωπο του Μπύλωφ έναν άντιπρόσωπο της εκκλησίας του Λιστ, έτσι κι ό πατέρας νόμιζε πως ό Όλιβιέ ήταν ύποψιος της μητέρας, διαλεγμένος για να τον άνταποδώσει τά ίσα. Όμως τά γράμματα της Μπλαντίν άφηναν να διαφανή μία ελκυστική άγάπη κι ό Λιστ έδωσε τη συγκατάθεσή του. Ή Μπλαντίν διάλεξε για τους γάμους της την 22α Όκτωβρίου 1857, 46η επέτειο των γενεθλίων του πατέρα της. Δυό μήνες είχαν περάσει απ' τό γάμο της Κοζίμα.

Ό Έμιλ Όλιβιέ ήταν τριανταδυό έτών. Είχε άρχισι λαμπρά την πολιτική του σταδιοδρομία, ως έμπιστος της Δημοκρατίας στη Μασσαλία, στά 1848 — ήταν τότε μόλις 22 έτών. Τώρα ήταν δικηγόρος και παρ' όλα τά δημοκρατικά του φρονήματα είχε εκλεγεί βουλευτής του. Έχω έμπιστοσύνη στο μέλλον του — έγραφε ή Μπλαντίν — κι αισθάνομαι πως μαζί του θα είμαι ευτυχισμένη στις καλές μέρες όπως και στις κακές».

Όταν ή Κοζίμα διάβασε αυτές τις γραμμές, τίς είδε σαν μία άπάντηση στις δικές της άαθόριστες άγωνίες. Όπως στά παιδικά τους χρόνια, ή Μπλαντίν της μιλούσε ένθαρσυντικά. Έφυγε λοιπόν με αισιοδοξία για τό Βερολίνο. Θά έδειχνε κι αυτή έμπιστοσύνη στον άνδρα της και στο σπικτικό της. Αλλά κανείς δεν ξέρει ποτέ τό μέλλον...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Σ τις άρχές του 1858, ό Ριχάρδος Βάγνερ αισθάνθηκε την άνάγκη ενός ταξιδιού στη Γαλλία. Έφτασε στο Παρίσι την ημέρα πού ό Όρσίνι έκανε

την άπόπειρα έναντιον του Ναπολέοντος Γ' κι εγκαταστάθηκε στο πολυδάπανο «Ξενοδοχείο του Λούβρου», για να μη τον πάρουν για άθλιο πολιτικό πρόσφυγα και τον θεωρήσουν άνακατεμένον στην ύπόθεση. Αυτό άναστάτωνε πάλι τον έπισφαλή προύπολογισμό του, αλλά συλλογιζόταν πως υπήρχαν μερικές άνάγκες πού δεν μπορεί κανείς ν' άποφύγει...

Πρόσχημα του ταξιδιού του ήταν να εξασφαλίσι τά γαλλικά δικαιώματα του «Ταγχώζερ» κι άπευθύνθηκε προς τον σκοπό αυτό στον Όλιβιέ. Ό σύζυγος της Μπλαντίν βοήθησε τον μουσικό, άρνήθηκε να πάρη πληρωμή, τον δέχτηκε στο σπίτι του.

Όταν τόμαθε αυτό, ή Κοζίμα συλλογίστηκε με σαρκασμό τον άναιδη Ριχάρδο κι άναρωτήθηκε αν ό Έμιλ Όλιβιέ ήταν κι αυτός απ' την ίδια πάστα με τον Χάνς φόν Μπύλωφ. Στην περίπτωση αυτή — συλλογίστηκε — άλλομονο στην Μπλαντίν! Δεν ήξερε ή κακομοίρα ως πού μπορεί να δδηγήσει ή άφασίαση στον Βάγνερ...

Έκείνη όμως τό ήξερε και μερικές φορές άναρωτιόταν αν ή λογική της θ' άντεχε ως τό τέλος. Όταν έβλεπε τον Χάνς κάτωχρο απ' την κούραση, ν' άγωνιζόταν όλόκληρης νύχτες στο πάνο του, να εργάζεται στην άντιγραφή ή διασκευή του έργου του δασκάλου, ή τρυφερή άγωνία της μετατρέποταν σε λύσσα και θυμό. Και τό χειρότερο ήταν πως αυτή ή λύσσα, πού στρεφόταν άρχικά έναντιον του Βάγνερ, κατέληγε πάντα να περιλαμβάνει και τον Χάνς.

Ό τρόπος με τον όποιο ό Βάγνερ βασάνιζε τον Χάνς είχε κάτι τό άγριο, συλλογιζόταν ή Κοζίμα, μά ό τρόπος με τον όποιο ό Χάνς άφηνε να τον βασανίζουν ήταν σχεδόν έξ ίσου δυσάρεστος. Ό τόνος των έπιστολών του Βάγνερ προς τον Χάνς ήταν στεγνός κι έπιτακτικός, σά να ήταν κ α θ ή κ ο ν του νέου να σκοτώνεται στη δουλειά γι' αυτόν.

Η κατάσταση ήταν άπλή: Ό Βάγνερ είχε πάντα έλλειψη χρημάτων. Δεν ήθελε να σπαταλήσει την ιδιοφυία του σε άθλιες εργασίες, πού δεν χρειάζοντουσαν παρά άπλό ταλέντο. Αυτό όμως δεν τον έμπόδιζε να πουλάει προκαταβολικά τά δικαιώματα εκδόσεως των μελλοντικών του έργων, καθώς και τις διασκευές τους για πιάνο. Απέντες τις διασκευές για πιάνο, διέτασσε τον Χάνς να τις κάνει, για να πάρη γρήγορα τά χρήματα. Τά ταξίδια του Χάνς, οι έπαγγελματικές ύποχρεώσεις του, ήταν δυσάρεστο έμπόδιο για τον Ριχάρδο και δεν έδισαζε να του τό λέη: «πρέπει», «θέλω», «θα έπρεπε να κάνω» — αυτές ήταν οι άπότομες εκφράσεις πού χρησιμοποιούσε όταν άπευθύνονταν στον Χάνς.

Η Κοζίμα άρχισε να νοιώθει κάποια περιφρόνηση για τον Χάνς κι όταν τό καταλάβαινε αυτό της έρχόταν να πεθάνει. Είχε τοποθετήσει τόσο ψηλά τό γάμο της με τον Χάνς και τον ίδιο τον Χάνς. Θάθελε ναταν τόσο μεγάλος όσο ό Βάγνερ και δεν θάταν ποτέ, όσο θά ύποτασσόταν σ' αυτόν. Η σκληρή δουλειά του έπληραζε την ύγεια του, τη διέθεσή του, τό ήθικό του. Και σιγά - σιγά ό Χάνς άρχιζε να γίνεται γκρινιάρης κι ό Βάγνερ πού συμπαθητικός, με τη μοναξία του και τις αλώγιες άνάγκες, αλλά και την ευθυμία και τη ζωντάνια του.

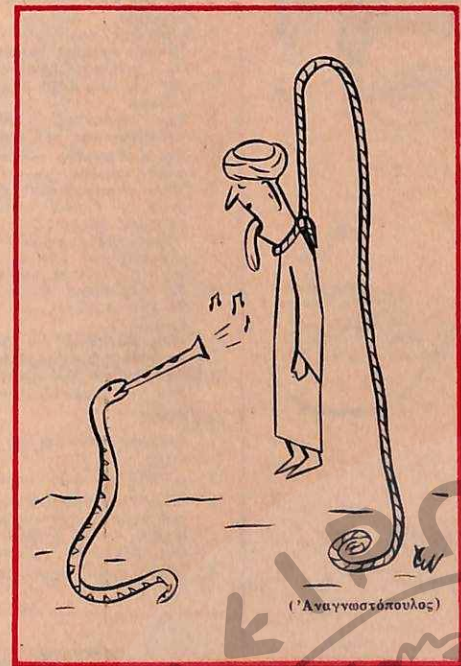
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΠΕΜΠΤΟ

Σ τά 1864, πολλά πράγματα είχαν αλλάξει. Η Κοζίμα κι ή Μπλαντίν είχαν μείνει έγκυρες σχεδόν συγχρόνως κι άπέκτησαν δυό κοριτσάκια. Η Μαρία του Σάιν - Βίτγκενσταϊν είχε παντρευτεί κι έναν πρίγκιπα των Χόενλοε. Ό «Ταγχώζερ» είχε άποτίχει παταγώδως τό Παρίσι κι ό Βάγνερ άναγκάζονταν να ξεκινήσει πάλι απ' την άρχή. Ό Δανιήλ, ό γιός του Λιστ, είχε πεθάνει έπειτα από μία όδυνή άρρώστια και σε λίγο τον άκολούθησε στον τάφο ή Μπλαντίν, άφήνοντας τό δράμα της μόλις δυό μηνών. Η Κοζίμα απέκτησε άλλο ένα κοριτσάκι. Ό γάμος του Λιστ με την Καρολίνα είχε μετασφύρι δριστικά. Οι δοκιμασίες είχαν φέρει τον Λιστ και την Καρολίνα κοντύτερα στο Θεό, έκαναν τη σχέση τους από σαρκική πνευματική κι εξαιλωμένη, τους ένωσαν κι έναν άκατάλυτο ψυχικό δεσμό.

Από καιρό οι προκαταλήψεις της Κοζίμα άπέναντι στον Βάγνερ είχαν πέσει και του είχε τείναι ένα φιλικό χέρι. Η φιλία κι ή έκτίμηση για τον συνθέτη της είχαν έφθει σιγά - σιγά, καθώς έχανε τις απαιτήσεις και την άκαμψία της παιδικής ηλικίας κι άρχιζε να μαθαίνει καλύτερα τους άνθρώπους. Τόν πρώτο καιρό του γάμου της, τό πρόσωπο αυτό της είχε φανή μισητό και σιχαμε-

ρό κι είχε πιστέψει πως, αν και θαυμάζοντας τό έργο του, έπρεπε να μπορούσε να περιφρονη τον δημιουργό του. Αλλά τό έργο του δεν ήταν τέπιο, παρά γιατί κι ό άνθρωπος ήταν τέπιος. Η ίδια της ή έκτίμηση για τό έργο του έκανε τον Βάγνερ άπαιτητικό και έγωιστή. Ήξερε πολύ καλά πως αυτό τό έργο ήταν ένα δώρο πού έκανε στον κόσμο κι ό κόσμος έπρεπε να τον βοηθήσει και να τον ύποστηρίξει. Είχε πολύ έντονο τό αίσθημα της άνωτερότητας του καλλιτέχνη απέναντι στους άλλους ανθρώπους και πίστευε

πως τό καλλιτεχνικό καθήκον ήταν σημαντικότερο από τά άνθρωπιστικά καθήκοντα. Η ζωή του Βάγνερ ήταν πάντα στερημένη από τρυφερότητα κι ό έγωισμός του είχε γίνει μία άνάγκη. Ό άποτυχημένος γάμος του, ή έλλειψη παιδιού στο σπίτι του, οι έρωτές του για γυναίκες πού άνήκαν σε άλλους, όλ' αυτά ήταν περιστάσεις πού τον είχαν κάνει να πιστέψει πως δεν είχε καθήκοντα παρά μόνο απέναντι στα έργα του. Βέβαια, ή «βαγνερολατρεία» είχε γίνει ένα είδος άρρώστιας μεταδοτικής, έναντιον της όποιας είχε πού τον καυρό ν' άγωνισθεί, αλλά πού την είχε τελικά κυριεύσει. Είχε όμως άφήσει τον εαυτό της να εκολλήσει μόνο όταν πείσθηκε πως ό άνθρωπος αυτός ήταν μόνος και χωρίς άνθρώπινη στοργή

και πως αυτό δεν μπορούσε να τό άντικαταστήσει παρά μόνο με την άφοσίωση.

Η ευτυχία του Ριχάρδου είχε γίνει, χωρίς να τό καταλάβει, κάτι σημαντικό γι' αυτήν. Ό Ριχάρδος είχε πάρει θέση στον μικρό άρθιο των ανθρώπων για τους όποιους αισθανόταν ύπεύθυνη: Τόν πατέρα της, τον Χάνς, τά παιδιά της — ή Ντανέλλα, πού κόνετσε τά τέσσερα, κι ή Μπλαντίν, πού ήταν 15 μηνών.

Ό Ριχάρδος Βάγνερ ήταν πολύ γέρος τώρα πιά — κόνετσε τά 51 και την περνούσε 25 χρόνια — ώστε να μπορέσει κανείς να έλπιει σε κάποια άλλα γή της μοίρας προς όφελός του. Εύτυχως τώρα τελευταία φαινόταν να έχει βρει μία άνώτερη βοήθεια πού θ' άντικαθιστούσε όλες τις άλλες. Μ' ένα γράμμα του απ' τη Στουτγάρδη, ό Βάγνερ την πληροφορούσε πως έένα θαύμα είχε συμβεί: Κάτι άπίστευτο, κάτι φανταστικό έγινε πραγματικότητα! Ένας νεαρός βασιλιάς έγινε ό πιο πιστός όπαδός του. Αναλαμβάνει την άποστολή ν' ανέβασι όλα τά έργα μου, όπως θά τόθελα έγώ, και να με άπαλλάξει απ' όλες τις φροντίδες...

Ό βασιλιάς ήταν ό νεαρός Λουδοβίκος Β' της Βαυαρίας. Είχε ανέβει στο θρόνο στά τέλη Μαρτίου εκείνης της χρονιάς — του 1864 — και σε τέσσερις έβδομάδες μένει την άνάστασή του κάλεσε κοντά του τον Βάγνερ για να τον κάνει φίλο του και να γίνει προστάτης του. Όλόκληρη ή ιστορία έμοιαζε με παραμύθι. Ό Ριχάρδος δοκίμασε τον χειρότερο σημείο της δύσκολης έπαρξέως του. Είχε άναγκασιώς να φύγη απ' τη Βιέννη κι απ' τους τοκογλόφους, στά χέρια των όποιων δοκίμοταν. Είχε στραφή άπελπισμένος προς

τους Βέξεντονκ, αλλά οι Βέξεντονκ (πού τους είχε εγκαταλείψει στο άνομεταξύ, γιατί ή Μίννα, άνακαλύποντας μία έρωτική έπιστολή του Ριχάρδου προς την Ματθίλδη, τά είχε πη δια στον άνδρα της) άρνήθηκαν να του δώσουν άσυλο. Μία άλλη φίλη της Ζυρίχης, ή Έλσα Βίλλε, τον είχε φιλοξενήσει για λίγο, μά ή νευρικότης του καλλιτέχνη ήταν τόσο μεγάλη, ώστε είχε έργασθι πολύ μέτρια κι ή παρουσία του δεν ήταν ευχάριστη στον κύριο Βίλλε. Πήγε στη Στουτγάρδη κι έκει τον βρήκε κάποιος κύριος φόν Πρίστερμαϊστερ, πού τον ζήτησε έδώ και δυό έβδομάδες, απ' τη Βιέννη στη Ζυρίχη, απ' τη Ζυρίχη στη Στουτγάρδη, κι έφτανε πάντα πολύ άργά, αλλά ξεκινούσε και πάλι, όπως ό θρυλικός άγγελιαφόρος του παλιού καιρού...

Στη Στουτγάρδη ό Βάγνερ είχε άρνηθι να τον δεχτή. Μά ό κύριος φόν Πρίστερμαϊστερ είχε έπιμείνει και παραβίασε την πόρτα του και του έλεγε τις μαγικές λέξεις. Έφερνε τό δαχτυλίδι του βασιλιά ως δείγμα της καλής του πίστεως και ως πρώτο του δώρο...

Ό Λουδοβίκος δεν ζήτησε τίποτα απ' τον Βάγνερ — του τό έλεψε αμέσως, απ' την πρώτη τους συνάντηση, στις 4 Μαΐου. Δεν ήθελε να τον κάνει άρχιμουσικό του, ούτε όργανιστή των διασκευάσεών του. Ήθελε άπλως να γίνει ό Ριχάρδος φίλος του και να τελειώσει ειρηνικά τό έργο του. Ήθελε ν' άκούσει αυτό τό έργο. Η μεγαλύτερη συγκίνηση της έφηβικής ηλικίας του ήταν ή άκρόαση του «Λόεγκριν». Είχε άνακαλύψει ένα έργο πού εξέφραζε όλοκληρωτικά τό Ιδανικό του για την όμορφιά και την ευαίσθησία κι είχε γίνει από τότε λάτρης της βαγνερικής μουσικής. Την προηγούμενη χρονιά, ενώ ήταν ακόμα πρίγκιπας, είχε διαβάσει τό ποίημα του «Δαχτυλιδιού των Νυμπελνγκεν», πού μόλις είχε έκδοθι, κι έναν πρόλογο στον όποιο ό Βάγνερ έκανε μία έκκληση στον μακίνα πρίγκιπα, πού θά επέτρεπε τη συμπλήρωση και τό ανέβασμα αυτού του γιγάντιου έργου. Ό πρίγκιπας είχε άνταποκριθι στην έκκληση κι ή μοίρα τον είχε κάνει πρόωρα βασιλιά, σάν για να του έπιτρέψει να πραγματοποιήσει την έπιθυμία του.

Ό Βάγνερ είχε δη τον βασιλιά, είχε ύποκληθι μπροστά του κι όλα σφραγίστηκαν σε μία στιγμή. Ό συνθέτης δεν θάφευγε πιά απ' τη Βαυαρία, δεν θ' άφηνε πιά τον βασιλικό του φίλο, δεν θά εγκατέλειπε την παραμυθένια ευτυχία του...

Έτρεξε στη Βιέννη για να πληρώσει τά χρέη του — γιατί αυτή ή παραμυθένια ευτυχία μεταφράζονταν σε τεματισμό όλων των χρηματικών άναγκών — κι έμαθε πως ό Έδουάρδος Λιστ, ό θεός του Φράντς, στών όποιο είχε άναθέσει την φροντίδα να ξεκαθαρίσει όσο μπορούσε καλύτερα τη θλίψη του κατάστασης, είχε πουλήσει όλα του τά έπιπλα, ακόμα και τό πιάνο «Έραρντ», στο όποιο είχε συνθέσει τον «Τριστάνο». Έτσι, λοιπόν, τό άπέθανο αυτό θαύμα είχε τύχει σ' ένα συνθέτη τόσο εξαιλωμένο, ώστε να μίν ηχη κών πιάνο. Στο τραίνο πού τον πήγαινε πάλι στο Μόναχο, ό Βάγνερ δεν ήξερε αν έπρεπε να γελήσει ή να κλάψει. Τού φαινόταν πως έπρεπε να βρεθι μία κλαυθώρια φωνή για να έκφρασει αυτό πού αισθανόταν — χαρά, ένα τεράστιο συναίσθημα σαρκασμού και δύνατης ευγνωμοσύνης, μία κατάπληξη πού πλησίαζε την τρέλλα...

Είχε διατηρήσει άκοιτη διάγναια, ώστε να ζητήσει ένα πιάνο απ' τον Χάνς. Κατά τά άλλα δεν ήθελε να ιδι κανένα. Σ' όλη του τη ζωή είχε έξαρτηθι από την φιλάνθρωπία των άλλων και τώρα δεν έξαρτιόταν παρά από ένα και μόνο, άλλ' αυτός ήταν βασιλιάς, πράγμα πού καταγοιούσε κάθε ιδέα ήττηνιάς. Ήταν μία θριαμβευτική ερεβάνες, μία μεγάλη έπιδείξιση εκείνου πού είχε αισθανθι σ' όλη του τη ζωή: Πώς οι καλλιτέχνες δεν έχουν όμοιους, παρά τους πρίγκιπες.

Κάθε τρεις ή τέσσερις μέρες, οι Μπύλωφ έπαιρναν ένα γράμμα πού τους περιέγραφε την μαγική ζωή του. Ό βασιλιάς είχε εγκαταστήσει τον Βάγνερ σ' ένα εύχρηστο σπίτι, πού διοικούταν στην άκρη της λίμνης του Στάρντοργκ. Ό ίδιος δοκίμοταν στον πυργο του του Μπέρνερ, στην ίδια λίμνη, και δέχονταν κάθε μέρα εκείνου πού θεωρούσε περισσότερο ως δάσκαλο παρά ως προστατευόμενο. Βλεπόντουσαν καθημερινά και συχνά πολλές φορές την ημέρα. Είχαν τόσα να κάνουν μαζί, ν' άγαπηθούν, να δεισώσουν πως δεν είχαν γελασθι, πως ό Βάγνερ ήταν πραγματικά ό καλύτερος κι ή καλύτερη, κι ό Λουδοβίκος ό βασιλιάς.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ναί!
Τὰ ἀρώματα
ταιριάζουν
μέ τὰ χρώματα...

Διαλέξτε μέ προσοχή τὸ ἄρωμά σας.
Εἶναι ἡ ἔκφρασις τῆς προσωπικότητός σας.

- Λεῖλα** ▶ ἡ λοσιὸν γιὰ μαύρα μαλλιά, σκούρα ἐπιδερμίδα, θαύχρωμα μάτια.
- Λιατρί** ▶ ἡ διακριτικὴ, φίνα λοσιὸν τῆς ξανθῆς ὁμορφιάς.
- Μανόμα** ▶ ἡ λοσιὸν γιὰ τὸ σταρένιο δέρμα καὶ τὰ καστανὰ μαλλιά...
- Μυρτώ** ▶ ἡ κολώνια γιὰ ὅλους τοὺς τύπους τῆς γυναικείας ὁμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

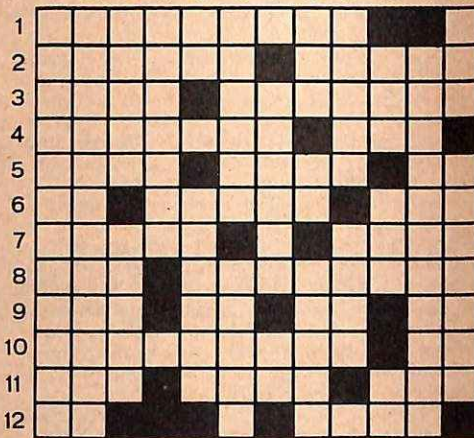
Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Μία μετοχή που συγκροτεί αλλά και παρουσιάζει (θελ.).
- Ελληνική λουτρόπολις (γεν.). — Βοήθησε τον Ηρακλέα σε μερικούς αθλους του (δοτ.).
- Αγγλική σελήνη. — Η γενέτειρα του Στράβωνος, αρχαία πόλις του Πόντου.
- Καταλαμβάνομαι από τρομερό θυμό (καθ.). — Αόριστος άντωνυμία (καθ.).
- Σύνθετος των Γερμανικών ονόμα. — Το όνομα ενός γνωστού πασα από την αυτονομία της Κρήτης — Μελαντικόν.
- Μουσικός φθόγγος — Ένας παλιός χορός — Διετέλεσε πρεσβυτή της Αγγλίας στην Αθήνα.
- Τα Ίμαλίας... των προγόνων μας — Ένα σκονι Ραμμένο γύρω από το κάταρτι, κοινώς γραντί.
- Έτσι τρώγονται πολλά θαλασσινά — Γενική καϊδευτικού γυναικείου ονόματος.
- Όρος του σκακιού — Κινεζικών νόμισμα — Γενική θηλ. άντωνυμίας — Δύο όμοια σύμφωνα.
- Τα θαυρόντα ή κλίνοντα προς το έτερον μέρος — Αριθμός όπτικώς.
- Αφετηρία ζωής — Δονώ — Ένα σπόο (άντιστρ.).
- Σύμφωνα... με κακό παρελθόν — Μία των Δωδεκανήσων.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

ποιητάς της Περσίας, άνθρωπος (άντιστρ.).

- Κτητική άντωνυμία — Μία γραμμή μέσα στο νερό... επάνω από τα ύφαλα και κάτω από τα έξαλα.
- Αγγλική πόλις και λιμάνι στη Μάγχη — Μία κρέμα... για το δέρμα.
- Ίδρυτής μιάς θρησκείας — Άρθρον.
- Ναυτικών κέλευσμα — Όνομα δύο δυναστειών του Άννυμ — Γενναίος μέχρις αὐτοθυσίας, άνθρωπος.
- Πόλις και έπαρχία του Τουρίνου — Σ' αυτό το χωριό της Κύπρου γεννήθηκε ο Αύξεντιου.
- Ευρωπαϊκό νόμισμα — Γαλλικό ανδρικό όνομα. — Άντιστροφος νότα.
- Είναι φύσει ή γυναίκα.
- Ενίοτε πιδ ευγνώμονα από τους ανθρώπους. — Υιός του Περίου και της Αναβιδίας, κόρης του Βίαντος.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- Δύσκολη στη μεγάλη έχθρα (γενική).
- Κοινώς τὸ λένε φόδρα (γεν.).
- Ελάσσαν προφήτης της Π. Δ. που προέβλεπε την καταστροφή της Νινευι — Οι Γάλλοι την ονομάζουν Αϊζ — λα — Σατέλ.
- Ένας από τους μεγαλύτερους

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ό σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού ατομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να επιτύχει κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήσετε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο οριζοντίως, κοθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρείτε.

Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσέχετε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορούσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

"ΜΙΝΟΥ"

Δέν τσалаκύνουν
Δέν жуλιζουν
Εἶναι ζεστά καὶ δτερεά

ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΑ ΚΑΙ ΦΑΝΕΛΛΕΣ

"ΑΡΙΣΤΟΝ"

ΕΠΙΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΑΘΗΝΩΝ "ΑΡΙΣΤΟΝ", Α.Ε. (ΑΦΩΝ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ)
ΟΤΙ ΑΝΩΤΕΡΟ ΕΠΕΤΥΧΕ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΑΥΓΟΔΑΡΤΗΣ - ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ
Διά όμελέτες, μαρέγκα, μαγιονέζα, παγωτό, ζύμη, κ.λ.π.

• ΜΙΞΕΡ
• ΚΡΕΑΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
• ΠΡΕΣΣΑ ΦΡΟΥΤΩΝ
• ΣΤΕΓΝΩΤΗΡΙΑ ΜΑΛΛΙΩΝ

ΠΟΙΟΤΗΣ ΕΓΓΥΗΜΕΝΗ
50% ΦΘΙΝΟΤΕΡΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Χ. ΜΠΕΝΡΟΥΜΠΗ & ΥΙΟΣ

3 ΖΕΥΓΗ ΚΤΥΠΗΤΗΡΙΑ
Εἰδικά διὰ κάθε χρῆσιν

ΕΡΜΟΥ 74
ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 25.116

Χαριόττε τὸ καλύτερο

PYREX

SEDLEX (ΓΑΛΛΙΑΣ)

Εγγχρωμα & διαφανή

ΠΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ
ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

ΕΡΜΟΥ 74

Προσοχή!

Όλα τα σκευη φωτιάς
δέν είναι PYREX SEDLEX
Χ. ΜΠΕΝΡΟΥΜΠΗ & ΥΙΟΣ

Δέν
άρκει μόνον
μιά
καλή
συνταγή...

BAKING
POWDER
ΓΙΩΤΗ

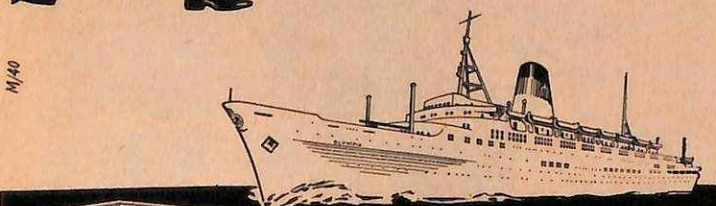
...χρειάζεται
και τὸ
καλλίτερο
ύλικό
γιὰ τὴν
ἐπιτυχία τοῦ
γλυκοῦ σας

ΜΠΕΙΚΙΝ ΠΑΟΥΝΤΕΡ ΓΙΩΤΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ ΓΙΩΤΗΣ Ο. Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΕΚΤΙΝΟΥ 3

Ταξιδεύετε
 μέ τό άδύγκριτον
 ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ
„Ολυμπία“
 23.000 ΤΟΝΝΩΝ - ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΩΝ
 Διά
ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Τό „ΟΛΥΜΠΙΑ“ προσφέρει εις
 όλους άνεξαιρέτως τούς έπι-
 θάτας του πρωτοφανείς
 άνέσεις καί πολυτέλειαν.

GREEK LINE ΓΕΝ. ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΔΟΥ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.

Άπευθυνθήτε εις τόν ταξιδιωτικόν Πράκτορα τής προτιμήσεώς σας

“ΑΛΕΚΤΩΡ”

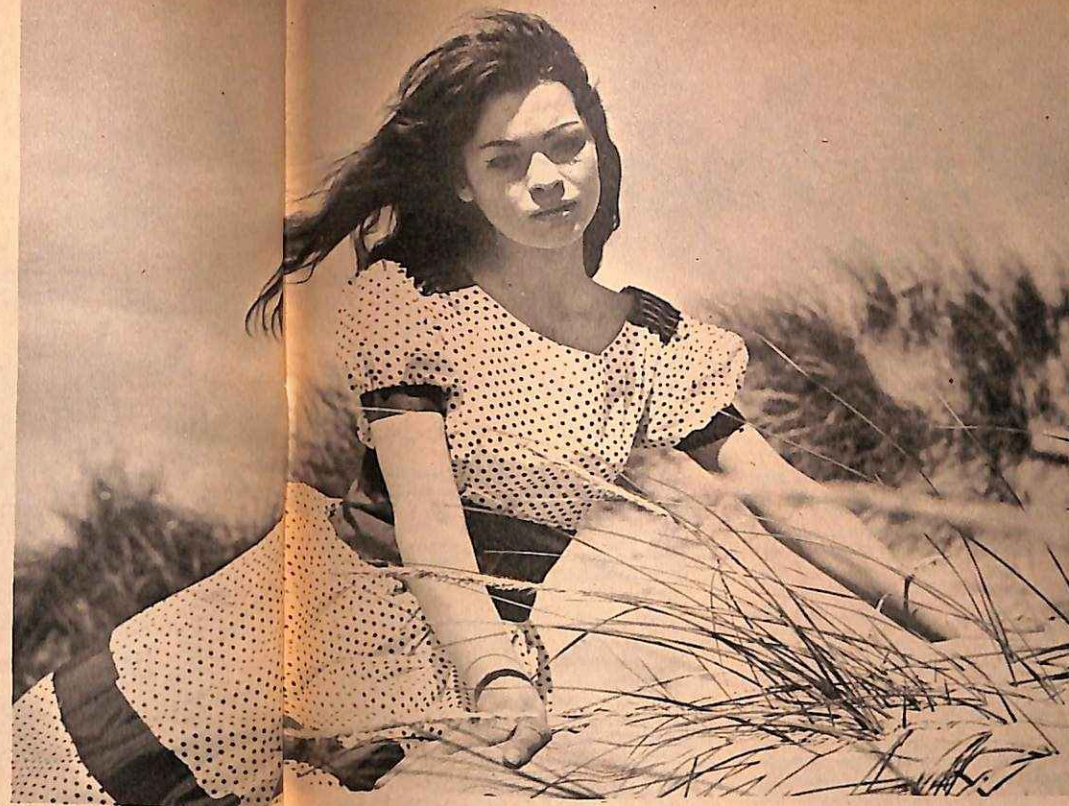
Ούϊσκυ Σκωτίας
Παγκοσμίου
Προτιμήσεως
 Άπό τό 1742

WHITE HORSE
Scotch Whisky

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

‘Η παρτεναίρ του Έντυ Κωνσταντίν πρέπει νά εΐναι δυναμική

Γι’ αυτό εκπαιδεύεται σιό μπόξ
 ή χαριτωμένη Μαρία Βερσίνι

ΑΠΟ τήν κορσικανική
 γή πήρε τήν άγρία ό-
 μορφία της ή Μαρία
 Βερσίνι - όχι όμως καί
 τόν εύεξαπτο χαρακτή-
 ρα τών Κορσικανών.

ΡΟΜΑΝΤΙΚΗ καί στο-
 χαστική, προτιμάει νά
 γνωρίζη τά πάθη μέ-
 σω τής ποιήσεως καί
 τής μουσικής, πού τις
 καλλιεργεί, μόλιστα, ή
 ίδια μέ πολλή έπιτυχία

ΟΧΙ σκάνδαλα! Μιά
 καλλιτέχνης πρέπει νά
 βασίζη τή φήμη της ά-
 ποκλειστικά στό δρα-
 ματικό της ταλέντο -
 έτσι πιστεύει ή Μαρία

(Φωτ. Len Sirman Press)

Μιά παρτεναίρ του Έντυ Κωνσταντίν πρέπει νά εΐναι έτοιμη γιά όλα.
 Γι’ αυτό καί ή χαριτωμένη στάρλετ Μαρία Βερσίνι άρχισε έντατική εξά-
 σκηση προκειμένου νά σταθί άξια «καυγατζού» στό πλευρό του Έντυ. Στο
 πρόγραμμα τής ειδικής αυτής εκπαιδεύσεως αναφέρονται μεταξύ άλλων
 μαθημάτων τό μπόξ καί ή ίππασία.

Η ταινία, πού τιτλοφορείται «Σκύλος πού δαγκώνει», εΐναι ή πρώτη
 ταινία τύπου «γουέστερν», πού γυρίζεται στή Γαλλία μέ σκηνοθετή τόν
 “Υ6 Άλλεγκρέ καί παραγωγό τόν ίδιο τόν Έντυ Κωνσταντίν. Πάντως,
 καθώς λέγεται, ή Μαρία δέν δυσκολεύτηκε καθόλου νά προσαρμοσθή στις
 απαιτήσεις του νέου της ρόλου. Γεμάτη αύθρορμητισμό καί ζωντάνια, αλλάζει
 μέ άνεση τά καουμπόυκα παντελόνια μέ τά ρομαντικά φορέ-
 ματα, χωρίς νά χάνη τίποτα από τήν αναμφισβήτητη θηλυκότητά της.

Γεννήθηκε στό Τέξας τής Γαλλίας, τήν Κορσική, εΐπε ή ίδια γελά-
 τας, καί τρέχει... καουμπόυκο αίμα στις φλέδες μου.

Όστόσο στήν καθημερινή της ζωή, ή Μαρία διακρίνεται γιά τό λεπτό,
 ραφινάρισμένο γούστο της καί τόν ήπιο χαρακτήρα της. Άγαπάει τή
 μουσική, παίζει κιθάρα καί συνθέτει τραγούδια. Άλλο μεγάλο πάθος
 τής Μαρίας εΐναι τό θέατρο καί διέθεσε όλα τά κέρδη πού τής απέφεραν
 οι τρεις ταινίες της γιά τήν δημιουργία ενός μικρού περιοδεύοντος θιάσου.

“ΑΛΕΚΤΩΡ”

Γαλλικό

“Άρωμα

Sortilège

Ένα λεπτό δώρο...
Sortilège
 LE GALION

Η Άγιον ολή γύρα των δαυμάτων

Xριστούγεννα. Άστοχα-φετηρή, επιβλητική, δι-αχυτή ή παρούσα της Χριστιανισμένης δημι-ουργεί ένα πρωτόγνω-ρο συναισθήμα γαλή-νης. Χριστούγεννα. Τα φορτωμένα κλαδιά του έλατου ξεχνούν την εφήμερη ύ-παρξή τους, γιατί να χαρούν κι αυτά τη μεγάλη γιορτή. Είναι ένα πα-ράξενο όνειρο, που παρασύρει τον άνθρωπο μακριά από την κακία, το μίσος, το πάθος, σ' ένα κόσμο εύ-

τυχισμένο, αγαπημένο, παραμυθέ-νιο. Μία μικρή ανάπαυλα στην πο-ρεία της ζωής. Ένας γοητευτικός σταθμός που σε κάνει να ξεχνάς τόπο και χρόνο. Νοιώθεις σαν παι-δί. Χαίρεσαι τα φωτάκια του δέν-δρου, τα παιχνίδια, τα δώρα. Ξε-χνάς τις φτώχειες σου, τα πλούτη σου. Δεν θυμάσαι τίποτε από τις στε-νοχώριες σου. Θαρρείς κ' ένα άορα-το πέπλο σκέπασε τα πρόσωπα. Χρι-στούγεννα. Ένας χαρούμενος προ-άγγελος του Καινοβίου Χρόνου. Γεμάτοι έλπίδες οι άνθρωποι μέ-νουν για μία ακόμη φορά έκστατοι-κοί μπροστά στο μεγαλείο της γε-ννήσεως του Χριστού. Το πανηγύ-ρι άρχισε. Γιορτινό, πρόσχαρο, ξε-νοιαστό, αγαλλιάζει όλους τους αν-θρώπους. Και μέσα στην παραζάλη κανείς δεν μένει άσυγκινητός από την άποκτηση ενός δώρου. Το φα-νταχτερό πακέτο που περιμένει την παραμονή των Χριστουγέννων ή της Πρωτοχρονιάς έχει μία περίε-ρη επίδραση στον άνθρωπο. Του προσφέρει τη χαρά του άγνωστου, του έντυπωσιακού, του συγκινητι-κού δώρου. Είναι εκείνο που ώνει-ρευτηκε όλόκληρο το χρόνο. Και γι' αυτό ίσως η ευθύνη της έλκο-γής του είναι μεγάλη. Δεν πρέπει να τον απογοητεύσετε. Σκεφθήτε πού μπορείτε να δώρετε κάτι γοη-τευτικό, ξεχωριστό, πρωτότυπο. Να σας βοηθήσει. Στου 'Αλεξανδρά-κη, στην οδό 'Ερμού 27. Είναι έ-νας αληθινός παραδείσος γούστου και πείρας εκατό περίπου ετών. Τί θα λέγατε για ένα όμορφο ντέ πιές της γερμανικής φίρμας «Βι»; Θά γοητεύσει κάθε γυναίκα. Δεν έρε-τε τι ν' αγοράσετε για τον άνδρα σας; Οι σκοτεινές κάλτσες, τα κασκόλ, τα μάλλινα εσώρουχα είναι

μια καλή και πρακτική ιδέα. Σκέ-πτεσθε να πάρετε στη μητέρα σας, στη φίλη σας ένα πρωτοχρονιάτικο δώρο; Οι μοχαίρ έγγλέζικες δλό-μαλλες εσώρπες στα ώραιότερα χρώματα σας περιμένουν. 'Αλλά έ-να μάλλινο μεταξωτό ή μουσελίνα μαντήλι, για το κεφάλι και το λαι-μό, σε θαυμάσια παριζιάνικα και λονδρέζικα έμποριά, συμπληρώνουν την πολυχρώμη παλέτα. Και κά-τι πρωτότυπο για κείνες που δεν φορούν παντελόνια: Οι κάλτσες μέ-χρι τη μέση, σαν φόρμα, της «Βι», που υπάρχουν στα πιο μοντέρνα χρώματα και πηγαίνουν θαυμάσια με καρρό φούστες και πουλόβερ. Και την πνοή γούστου και φιné-σας, που χαρακτηρίζουν όλη τη συλλογή 'Αλεξανδράκη τη βρίσκει κανείς όχι μόνο στα μάλλινα έλ-βετικά γυναικεία εσώρουχα, αλλά και στα όλομέταξα, με τις δαντέ-λες, τα άπλικαρίσματα και τα κεν-τήματα. Κι όλα αυτά σε μία γοη-τευτική συσκευασία, με πρωτότυπο έλεγκάντικο γιορτινό χαρτί και κορ-δέλλα, που στηρίζεται σε μία ό-μορφη μπουτούνιέρα.

Tο χριστουγεννιάτικο δώρο πρέπει να εί-ναι έντυπωσιακό, πρω-τότυπο, γοητευτικό... Και σε μία γυναίκα που ξέρει αληθινά να ντυθεί, δεν είναι εύ-κολο να της προσφέ-ρη κανείς κάτι άσημαντο. Πρέπει να είναι φινό, χαριτωμένο, μοντέ-ρο... Μή μου πείτε, όμως, ότι δεν

θα χαρή αν άποκτήσει ένα πραγμα-τικό παριζιάνικο φόρεμα... Και πού θα το βρήτε; Στά πιο καλά μαγα-ζιά. Είναι το έτοιμο πλίσσε κρέπ περμαφλούτ παριζιάνικο φόρεμα «Line», που ταιριάζει σ' όλα τα σώματα, δεν χρειάζεται σιδερώμα-κ' έχει μία ύπεροχη γιορτινή συ-σκευασία. Στά πιο φωτεινά χρώ-ματα ή μαύρο, το «Λάτιν», που δεν στοιχίζει παρά μόνο τετρακόσιες περίπου δραχμές, είναι μία γοη-

τευτική ιδέα για ένα καλό και φθη-νό δώρο... Όταν το ήπτε, δεν θά πιστευετε στα μάτια σας! Είναι ένα θαυμάσιο παριζιάνικο φόρεμα, που μπορεί τώρα να το άποκτήσει κάθε 'Αθηναία...

K' ένα χαρούμενο νέο. Ένα όνομα που χα-ράζει την μόδα του μακιγιάζ σ' όλόκλη-ρο τον κόσμο στέλ-νει τώρα και στην πατρίδα μας τα φώ-τα του. Orlane... 'Ο περίφημος παρισινός οίκος καλλυ-ντικών που μπόρεσε να μελετήσει την ποιότητα της επιδερμίδος των

Orlane

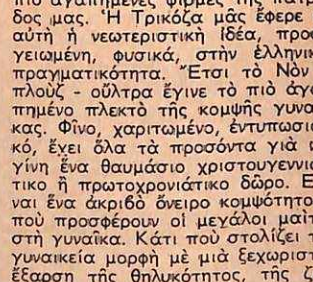
μεσογειακών γυναικών και να πε-τύχει την θεραπεία του άφουδω-μένου δέρματος. Γιατί δεν υπάρχει άμφιβολία πως το μεγαλύτερο πρό-βλημα της σύγχρονης γυναίκας εί-ναι το στέγνωμα της επιδερμίδος της από τις καιρικές αλλαγές... Τόσο η ζέση, όσο και το κρύο φέρνουν τη ίδια αποτέλεσμα... Μειώνουν δραστήρια την υγρασία του δέρματος, που αν δεν ανανεωθεί άμέσως προκαλεί την τόσο φοβε-ρή για την όμορφη μας άφουδά-τωση. Και τα καλλυντικά «Ορ-λάν» προσφέρουν τώρα δυό θαυμά-σιες δημιουργίες τους για την ά-φουδάτωση: Την Creme Hydratante, που είναι μία γαλακτώδης κρέμα μοναδική για τις νεαρές κοπέλλες. Καθαρίζει βαθειά, τρέφει και δρο-σίζει το άφουδατωμένο δέρμα. Και την περίφημη Lactacreme, που κα-ταρθώνει ένα βαθύ σωστό καθαρί-σμα με άναμειωτικές ικανότητες. Την «Λακτοκρέμ» την συνιστούν ι-διαίτερα για τα εφηρά ή φυσιολο-γικά δέρματα, που χρειάζονται μία πιο συστηματική περιποίηση.

Tο χριστουγεννιάτικο ξεφάντωμα χρειάζε-ται μία μικρή ανά-παυλα, πριν μπουέ-στις παραμονές της πρωτοχρονιάς, μου έ-λεγε η καλή μας φί-λη κ. Λίλυ, στο ίνστι-τούτο της, της οδού 'Αμερικής 15. Γι' αυτό είναι απαραίτητο, μόλις σας μείνει λίγος καιρός, να πάτε στην οίσθητική σας, για ένα επι-στημονικό καθαρίσμο που θα όλο-κληρώνεται από μασάζ και μά-σκα προσής. 'Ετσι θα χαρήτε έξ-νοιαστα τις γιορτές, χωρίς δυσά-ρεστες εκπλήξεις...

αί το χριστουγεννιά-τικο μήνυμα μάς έρχε-ται από το Παρίσι. Είναι ένα ξεφάντωμα χαράς, γοητείας, φι-νέσας. Μέσα στην πολυχρώμη μορφή της γιορτινής πόλεως μοι-άζει σαν μία μικρή δασή έλεγκάν-τικού γούστου και πικάντικης ό-μορφιάς. Είναι μία μοναδική και-νοτομία. Η Α.Μ. ή Μόδα άπεφά-σισε να συνδυάσει τις δυό πιο ά-γαπημένες δημιουργίες της γυναι-κείας άμφιέσεως: Τη γούνα με το πλεκτό. Ναί, μη σας φαίνεται πα-ράξενο. Είναι σίγουρο πως κατώ-ρθε ένα μικρό θαύμα, από εκείνα που συντελούνται μόνο στην παρά-ξενη άτμόσφαιρα της γαλλικής πρωτεύουσας. Κι αυτό ήταν το χρι-στουγεννιάτικο δώρο μίας από τις πιο άγαπημένες φίρμες της πατρί-δος μας. Η Τρικόζα μάς έφερε κι αυτή η νεωτεριστική ιδέα, προσ-γειωμένη, φυσικά, στην ελληνική πραγματικότητα. 'Ετσι το Νόν - πλουζ - ούλτρα έγινε το πιο άγα-πημένο πλεκτό της κομψής γυναι-κας. Φινό, χαριτωμένο, έντυπωσια-κό, έχει όλα τα προσόντα για να γίνει ένα θαυμάσιο χριστουγεννιά-τικο ή πρωτοχρονιάτικο δώρο. Εί-ναι ένα άκριδο όνειρο κομψότητας, που προσφέρουν οι μεγάλοι μαίτρ στη γυναίκα. Κάτι που στολίζει τη γυναικεία μορφή με μία ξεχωριστή έξαρση της θηλυκότητας, της ζε-

μιά δεν είναι πιά μακριά. Καιρός, λοιπόν, να διαλέξετε το πλεκτό με γούνα, αλλά και το φθινό. Το ά-πλο πουλόβερ, ή χαριτωμένη ζακέ-τα, ή πρωτότυπη φούστα, το γοη-τευτικό παντελόνι σας περιμένουν πρόθυμα να προσφέρουν την όμορ-φία τους μέσα σ' ένα όμορφο γιορ-τινό κουτί. Πάντοτε όμως το πλε-κτό Τρικόζα, φθινό ή άκριδο, είναι ποιότητα, είναι σύγχρονη μόδα, εί-ναι εύρωστα φινέτσας. Αν ρίξε-τε μία ματιά, θα σας ένθουσιάζει με τις δημιουργίες της.

ταν ή δίνη του χρι-στουγεννιάτικου πα-ραμυθίου σε παρασύ-ρη, δεν μπορείς πιά να σκεφθείς. Γιατί οι πολυθρόνοι δρόμοι, οι άτελείωτες δουλει-ές, οι χίλιες - δυό ύ-ποχρεώσεις είναι άρκτετες για να συμπληρώσουν κάθε περιθώριο σκέ-ψης. Κι όμως το κακό είναι πως μέσα στην παραζάλη πρέπει να βρήτε ιδέες για δώρα. Πώς θα το κατορθώσετε; Μ' ένα πολύ άπλο τρόπο. Κάνετε μία βόλτα μέχρι το Παπαγιάννη, στην οδό 'Ερμού 47, και θ' άντικρύσετε συγκεντρωμένα τα γοητευτικότερα δημιουργήματα του Παρισίου. Στη μπουτίκ του θα βρήτε όμορφα σύνολα έτοιμα να προσφερθούν: 'Από το έπανωφόρι μέχρι την άπλη πρωινή φουτίτσα, τα γάντια, τις τσάντες, τα καπελ-λάκια, στα πορτοφόλια, τα νεσε-σαίρ, τις θαυμάσιες κάλτσες Κα-μέο. 'Ολα λαμπερά, γοητευτικά, έντυπωσιακά. Ποιό είναι το πιο καινούργιο χρώμα; Ποιά είναι ή συμπαιθέστερη καινοτομία του Πα-ρισίου; 'Ολα τα ξεχωρίζει για σας ή παλιά αυτή άθνητική φίρμα, που έχει από χρόνια άφοσιωθεί στην ό-λοκληρώση της γυναικείας κομψό-τητας. Στου Παπαγιάννη θα βρή-τε και το μικρό δωράκι, το ίδιο συμπαθητικό όπως και το άκριδο. Λεπτό γούστο, μοναδική έλεγκάντι-κη πνοή, πικάντικη ιδέα. Να τα τρία χαρακτηριστικά γνωρίσματα των δώρων Παπαγιάννη. Δεν παί-ζει ρόλο αν είναι μία δερμάτινη τρουά κάρ ζακέττα, ένα ντυμπλ-φάσ παλτό, ένα ντέ πιές, μία μπλου-ζα, ένα μαντήλι, ένα λαστέζ Σκαν-τά, ένα εσώρουχο. Έχουν μία ξε-χωριστή σαγήνη που βέλγει και την

πιο δύσκολη γυναίκα. 'Αλλά μήπως κ' ένα όραίο ύφασμα δεν είναι κά-τι που θα δεχθεί πρόθυμα κάθε ό-μορφη μας; 'Εφέτος, μάλιστα, που οι άποκρής είναι σχεδόν άμέσως μετά τις γιορτές, ένα φόρεμα από τα θαυμάσια βραδινά ύφασματα του Παπαγιάννη θα την ένθουσιά-ση. Μπροκάμ, βελούδα, έμπριμέ, σατέν κεντημένα, δαντέλλες. Ένα δώρο έντυπωσιακό, πρακτικό, χα-ριτωμένο. Λίγα μέτρα ύφασμα, που μπορούν να δημιουργήσουν το ωραιότερο βραδινό φόρεμα, είναι τώ-ρα στη διάθεσή σας. 'Ετσι, μέσα σ' ένα μαγαζί μπορείτε να βρήτε ένα σωρό θαυμάσιες ιδέες για δώρα. 'Από το έλεγκάντικο ύφασμα, μέ-χρι το έτοιμο φόρεμα, τις κάλτσες, τα γάντια, το πορτοφόλι και το μαντήλι της τσέπης, το κατάστημα Παπαγιάννη έδωσε το δημιουργικό του γιορτινό «παρών». Έχετε ά-κόμη καιρό για ένα χριστουγεννιά-τικο δώρο. 'Αλλά και ή Πρωτοχρο-νιά δεν είναι πιά μακριά. Οι μπι-ναμάδες πρέπει να διαλεχθούν από τώρα. Στου Παπαγιάννη θα σας βοηθήσουν σίγουρα, με την πείρα και το γούστο τους, να ξεχωρίσε-τε εκείνο που ταιριάζει περισσότερο στο πρόσωπο που θέλετε να δωρήσετε.

πιο δύσκολη γυναίκα. 'Αλλά μήπως κ' ένα όραίο ύφασμα δεν είναι κά-τι που θα δεχθεί πρόθυμα κάθε ό-μορφη μας; 'Εφέτος, μάλιστα, που οι άποκρής είναι σχεδόν άμέσως μετά τις γιορτές, ένα φόρεμα από τα θαυμάσια βραδινά ύφασματα του Παπαγιάννη θα την ένθουσιά-ση. Μπροκάμ, βελούδα, έμπριμέ, σατέν κεντημένα, δαντέλλες. Ένα δώρο έντυπωσιακό, πρακτικό, χα-ριτωμένο. Λίγα μέτρα ύφασμα, που μπορούν να δημιουργήσουν το ωραιότερο βραδινό φόρεμα, είναι τώ-ρα στη διάθεσή σας. 'Ετσι, μέσα σ' ένα μαγαζί μπορείτε να βρήτε ένα σωρό θαυμάσιες ιδέες για δώρα. 'Από το έλεγκάντικο ύφασμα, μέ-χρι το έτοιμο φόρεμα, τις κάλτσες, τα γάντια, το πορτοφόλι και το μαντήλι της τσέπης, το κατάστημα Παπαγιάννη έδωσε το δημιουργικό του γιορτινό «παρών». Έχετε ά-κόμη καιρό για ένα χριστουγεννιά-τικο δώρο. 'Αλλά και ή Πρωτοχρο-νιά δεν είναι πιά μακριά. Οι μπι-ναμάδες πρέπει να διαλεχθούν από τώρα. Στου Παπαγιάννη θα σας βοηθήσουν σίγουρα, με την πείρα και το γούστο τους, να ξεχωρίσε-τε εκείνο που ταιριάζει περισσότερο στο πρόσωπο που θέλετε να δωρήσετε.

μα δεν είναι πιά μακριά. Καιρός, λοιπόν, να διαλέξετε το πλεκτό με γούνα, αλλά και το φθινό. Το ά-πλο πουλόβερ, ή χαριτωμένη ζακέ-τα, ή πρωτότυπη φούστα, το γοη-τευτικό παντελόνι σας περιμένουν πρόθυμα να προσφέρουν την όμορ-φία τους μέσα σ' ένα όμορφο γιορ-τινό κουτί. Πάντοτε όμως το πλε-κτό Τρικόζα, φθινό ή άκριδο, είναι ποιότητα, είναι σύγχρονη μόδα, εί-ναι εύρωστα φινέτσας. Αν ρίξε-τε μία ματιά, θα σας ένθουσιάζει με τις δημιουργίες της.

Oταν ή δίνη του χρι-στουγεννιάτικου πα-ραμυθίου σε παρασύ-ρη, δεν μπορείς πιά να σκεφθείς. Γιατί οι πολυθρόνοι δρόμοι, οι άτελείωτες δουλει-ές, οι χίλιες - δυό ύ-ποχρεώσεις είναι άρκτετες για να συμπληρώσουν κάθε περιθώριο σκέ-ψης. Κι όμως το κακό είναι πως μέσα στην παραζάλη πρέπει να βρήτε ιδέες για δώρα. Πώς θα το κατορθώσετε; Μ' ένα πολύ άπλο τρόπο. Κάνετε μία βόλτα μέχρι το Παπαγιάννη, στην οδό 'Ερμού 47, και θ' άντικρύσετε συγκεντρωμένα τα γοητευτικότερα δημιουργήματα του Παρισίου. Στη μπουτίκ του θα βρήτε όμορφα σύνολα έτοιμα να προσφερθούν: 'Από το έπανωφόρι μέχρι την άπλη πρωινή φουτίτσα, τα γάντια, τις τσάντες, τα καπελ-λάκια, στα πορτοφόλια, τα νεσε-σαίρ, τις θαυμάσιες κάλτσες Κα-μέο. 'Ολα λαμπερά, γοητευτικά, έντυπωσιακά. Ποιό είναι το πιο καινούργιο χρώμα; Ποιά είναι ή συμπαιθέστερη καινοτομία του Πα-ρισίου; 'Ολα τα ξεχωρίζει για σας ή παλιά αυτή άθνητική φίρμα, που έχει από χρόνια άφοσιωθεί στην ό-λοκληρώση της γυναικείας κομψό-τητας. Στου Παπαγιάννη θα βρή-τε και το μικρό δωράκι, το ίδιο συμπαθητικό όπως και το άκριδο. Λεπτό γούστο, μοναδική έλεγκάντι-κη πνοή, πικάντικη ιδέα. Να τα τρία χαρακτηριστικά γνωρίσματα των δώρων Παπαγιάννη. Δεν παί-ζει ρόλο αν είναι μία δερμάτινη τρουά κάρ ζακέττα, ένα ντυμπλ-φάσ παλτό, ένα ντέ πιές, μία μπλου-ζα, ένα μαντήλι, ένα λαστέζ Σκαν-τά, ένα εσώρουχο. Έχουν μία ξε-χωριστή σαγήνη που βέλγει και την

αγεμένος από το με-λωδικό τραγούδι της αγάπης, έννοιωσε πιο έντονα το γιορτινό πανηγύρι. Μπόρεσε, από τη σκοπιά της ώ-ριμότητας, να δει τη νεανική παραζάλη και να την δώσει με δολφόντανες πινε-λιές. Μπαλενσιαγκά. 'Ο άνθρωπος πού, έπειτα από τον θάνατο του Κριστιάν Ντιόρ, πήρε τα σκήπτρα της γυναικείας όμορφιάς στα χέρια του. Πίστευε στη θηλυκότητα, στη φινέτσα, στη γοητεία. Και γι' αυ-τό συνεκέντρωσε τον θαυμασμό των περισσότερων γυναικών του κό-σμου. Σκέφτηκε λοιπόν ν' ανταπο-δώσει το άνδιαφέρον του στις θαυ-

αγεμένος από το με-λωδικό τραγούδι της αγάπης, έννοιωσε πιο έντονα το γιορτινό πανηγύρι. Μπόρεσε, από τη σκοπιά της ώ-ριμότητας, να δει τη νεανική παραζάλη και να την δώσει με δολφόντανες πινε-λιές. Μπαλενσιαγκά. 'Ο άνθρωπος πού, έπειτα από τον θάνατο του Κριστιάν Ντιόρ, πήρε τα σκήπτρα της γυναικείας όμορφιάς στα χέρια του. Πίστευε στη θηλυκότητα, στη φινέτσα, στη γοητεία. Και γι' αυ-τό συνεκέντρωσε τον θαυμασμό των περισσότερων γυναικών του κό-σμου. Σκέφτηκε λοιπόν ν' ανταπο-δώσει το άνδιαφέρον του στις θαυ-

αγεμένος από το με-λωδικό τραγούδι της αγάπης, έννοιωσε πιο έντονα το γιορτινό πανηγύρι. Μπόρεσε, από τη σκοπιά της ώ-ριμότητας, να δει τη νεανική παραζάλη και να την δώσει με δολφόντανες πινε-λιές. Μπαλενσιαγκά. 'Ο άνθρωπος πού, έπειτα από τον θάνατο του Κριστιάν Ντιόρ, πήρε τα σκήπτρα της γυναικείας όμορφιάς στα χέρια του. Πίστευε στη θηλυκότητα, στη φινέτσα, στη γοητεία. Και γι' αυ-τό συνεκέντρωσε τον θαυμασμό των περισσότερων γυναικών του κό-σμου. Σκέφτηκε λοιπόν ν' ανταπο-δώσει το άνδιαφέρον του στις θαυ-

αγεμένος από το με-λωδικό τραγούδι της αγάπης, έννοιωσε πιο έντονα το γιορτινό πανηγύρι. Μπόρεσε, από τη σκοπιά της ώ-ριμότητας, να δει τη νεανική παραζάλη και να την δώσει με δολφόντανες πινε-λιές. Μπαλενσιαγκά. 'Ο άνθρωπος πού, έπειτα από τον θάνατο του Κριστιάν Ντιόρ, πήρε τα σκήπτρα της γυναικείας όμορφιάς στα χέρια του. Πίστευε στη θηλυκότητα, στη φινέτσα, στη γοητεία. Και γι' αυ-τό συνεκέντρωσε τον θαυμασμό των περισσότερων γυναικών του κό-σμου. Σκέφτηκε λοιπόν ν' ανταπο-δώσει το άνδιαφέρον του στις θαυ-

Quadrille...

μάστριές του, δημιουργώντας ένα υπέροχο άρωμα. Είναι το χριστου-γεννιάτικο δώρο του στις σύχρο-

νες κομψές γυναίκες. «Quadrille». Ένας ύμνος στην όμορφη της γυ-ναίκας. Ένας σταθμός στη ζωή της. Ένα άρωμα σαγηνευτικό, πι-κάντικο, έντυπωσιακό. Μία φίνα ί-δέα για ένα χριστουγεννιάτικο ή πρωτοχρονιάτικο δώρο. Συγκεντρώ-νει όλη την σιτυρωτικότητα του Παρισίου μέσα σ' ένα γοητευτικό μπουκαλάκι. «Καντριγ», το άρωμα της κομψής γυναίκας. Το δώρο που θα της δώσει τη χαρά της παρου-σίας του έρωτα.

"Ένα άκόμη όμορφο δώρο για τον έ-αυτό σας ή τη φίλη σας. Μία θαυμά-σια δερμάτινη ή λουστρίνη τσάντα ά-πό το κατάστημα Θαυσιπούλου, της ό-δου Κολοκοτρώνη 31, που συγκεντρώ-νει τις ωραιότερες παριζιάνικες δη-μιουργίες για τον χειμώνα του 1960.

Xαρούμενες γιορτές μ' ένα όμορφο ξεχωρι-στό δώρο, από το ά-γαπημένο μας κρυ-σταλλίνο κατάστημα «Αμαζών» της οδού 'Ερμού 48. Χαριτω-μένα φορέματα, παλ-τά, φούστες, μπλουζές, ζακέττες, μαντήλια, γάντια, εσώρουχα και πολλές ιδέες για ένα έλεγκάντικο δώρο, που θέλετε να κάνετε σε μία φίλη σας. 'Εκεί θα βρήτε και το έτοιμο παριζιάνικο φόρεμα «Λά-τιν» σε μία μοναδική ποικιλία χρω-ματισμών.

Tο χριστουγεννιάτικο παραμύθι άρχισε... Τέ λαμπερά παιχνί-δια του δένδρου στέ-κουν για μία άκόμη χρονιά επάνω στα φορτωμένα κλαδιά του έλατου, που νοι-ώθεις ότι είναι η πιο γοη-τευτική σου σπιτιού. Και στα πό-δια του, σιωπλά, πολυχρώμα, γιο-ρτινά τα δώρα περιμένουν την κρίσιμη στιγμή που θ' άνοχτούν. Πριν μοιράσετε όμως τα δώρα σας σκεφθήτε προσεκτικά μήπως ξεχα-σάτε καμμία φίλη σας. Θά την λυ-πήσετε πολύ αν δώ-ψτε δεν την θυμηθήκατε. Μά θα μου πείτε, την παραμονή των Χριστουγέννων δεν έχουν μείνει σε κανένα πολλά χρίσματα. Κι όμως κάτι μπορεί-τε να πάρετε στη φίλη σας, χωρίς να χρειασθεί να ξεσάψετε. Και το

κυριώτερο θα την εύχαριστήσετε άκόμη περισσότερο γιατί θα την παροτρύνετε να γίνει κ' εκείνη μία από τις πολυάριθμες θιασώτριες μίας φημισμένης φίρμας... Πάρτε της μία σειρά καλλυντικών Φυλλίς. Σ' ένα γιορτινό κουτί με μία χα-ριτωμένη καρτούλα μ' εύχες θα φαντάζουν πολύ περισσότερο από ένα άσημαντο μπικλμπιτί... Δεν είναι βέβαια ένα άκριδο δώρο, άλ-λά είναι άνσφιςσήτητα το πιο πρακτικό... Είναι ό φρουρός της φρεσκάδας και της όμορφιάς...

Oμορφα, πρωτότυπα, χαριτωμένα τα χρι-στουγεννιάτικα και πρωτοχρονιάτικα δώ-ρα του «Μουράνου», της οδού Βουκουρε-στιού 11, προσφέρου-νται σε λογικές τιμές

σ' εκείνους που προτιμούν να δώ-σουν στους φίλους τους κάτι πρα-κτικό... Κρύσταλλα, παρσελλάνες, φαγιάνες, ξύλινες φηγούρες, σέτ γραφείου, άναπτήρες και χίλιες - δυό ιδέες συνθέτουν έναν παράδει-σο φινέτσας και γούστου.

Θά μπορού να είμαι πάντοτε καλοκτενι-σμένη; Διερωτάται ή φίλη μας. Με τσες δουλειές που έχω αυ-τές τις ημέρες δεν βρίσκω τον καιρό να πηγαίνω όλη την ώ-ρα στο κομμωτήριο. Κι' όμως δεν είναι απαραίτητο... 'Αν ρίξετε στα

A. Sebborn

μαλλιά σας λίγο Α' Sebborn και τα δουρτίσατε καλά δεν θα τα καθα-ρίσετε μόνο τέλεια από την λιπα-ρότητα, που προκαλούν το ξενύχι-καί ή σκόνη, αλλά και θα τα γκο-φλάρετε, φρεσκάροντας την φόρμα που τους είχαν δώσει πριν πολλές ημέρες στο κομμωτήριο...

Η Άγιον

Ο ΔΟΛΟ-ΦΟΝΟΣ ΤΑΞΙ-ΔΕΥΕ ΜΑΖΥ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Του Κάρτερ Ντίκσον

10

Το «Έντουάρνικ», ένα ατμόπλοιο που μεταφέρει λιπάσματα κ' έντομοκτόνα από την Νέα Υόρκη στην Άγγλια, ξεκινάει με πολύ λίγους επιβάτες μεταξύ των οποίων και ο δημοσιογράφος Μάξ Μάθιους, αδελφός του πλοίαρχου Φρανκ Μάθιους. Εξετάζοντας όμως τον κατάλογο των επιβατών, ο Μάξ βλέπει ότι ήταν γραμμένοι μόνον οκτώ κι όχι έννέα, όπως του είχε πει ο αστυνομικός Λάθροπ, ο οποίος του εξεμυστηρεύθηκε ότι «καταδιώκει ένα δολοφόνο». Μεταξύ των επιβατών είναι και δυο γυναίκες, η δις Βαλερί Τσάτφορντ και η μυστηριώδης κυρία Έστελλα Ζία Μπέυ, αμερικανικής καταγωγής, που ο πρώτος άνδρας της ήταν Άγγλος και ο δεύτερος, από τον οποίο κώρισε επίσης, μέλος της τουρκικής πρεσβείας του Λονδίνου. Ο Μάξ μαθαίνει από τον Λάθροπ είναι κάποιος Κάρλο Φενέλλι, που έκανε έξη εγκλήματα στην Άμερική και του οποίου επιδιώκεται η έκδοση από την αγγλική κυβέρνηση.

Αυτή η τελευταία φράση απευθυνόταν στον Τζέρομ Κένγουορθ που έρχόταν εκείνη τη στιγμή κουκουλωμένος ως τ' αυτιά και κάθισε πάνω στο παγκάκι, όπου η κατόπληξη είχε κάνει ήδη τον Χούπερ να σωριασθή. —Αυτός ο νέος, εξακολούθησε ο Χένρυ Μέρριβελ, μίλησε σήμερα το πρωί με τον πατέρα του και με διαβεβαίωσε πως αυτή η νέα είναι πράγματι αυτή που ισχυρίζεται πως είναι. Έστω! 'Αλλά εκείνο που δεν μπορώ πάντως ν' ανεχθώ, είναι ότι η δεσποινίς Τσάτφορντ ισχυρίζεται πως πέρασε δεκαπέντε λεπτά με τη συντροφιά του νεαρού Κένγουορθ, το Σάββατο το βράδυ! 'Ωραία μου δεσποινίς, παραδέξτε, ναι ή όχι, πως πήγατε εκείνο το βράδυ μέσα στην καμπίνα της κυρίας Ζία Μπέυ; —Η Βαλερί ξεφύγει τα χείλη της. Αισθανόταν κανείς πως ήταν φοβισμένη, αλλά και σαστισμένη. Φαινόταν επίσης να καταλαμβάνεται κι' από ένα άλλο συναίσθημα, που ο Μάξ δεν κατάρωθανε να καθορίσει αν έδειχνε καχυποψία ή αβεβαιότητα. —Φως της ζωής μου, επενέβη τότε ο Κένγουορθ κοιτάζοντας τις μύτες των παπουτσιών του, είναι καλύτερα να τους πής όλη την αλήθεια, γιατί σήμερα το πρωί μου έκαναν μία πολύ επίμονη ανάκριση. Βέβαια, τίποτα δεν θα μου έκανε περισσότερη ευχαρίστηση απ' το να σου προμηθεύσω ένα μικρό άλλοθι, αλλά σου ορκίζομαι πως αυτό δεν μπορεί να πάσει... —Όμως, είπε η Βαλερί παίρνοντας ένα ξαφνιασμένο ύφος, ακόμα κι' αν υποθέσουμε ότι δεν είπα εντελώς την αλήθεια..., γιατί να δημιουργήσω μία τέτοια ιστορία; Αυτή τη φορά ο Χένρυ Μέρριβελ έμεινε για ένα λεπτό αποστομωμένος. Έπειτα ένωσε τα χέρια του και, σηκώνοντας τα μάτια του προς τον ουρανό, είπε: —Θε μου! Δυο εγκλήματα μέσα σε πέντε μέρες! Ένας μισότρολλος πάνω στο πλοίο, που ξε-

ρει να παίζει εξ ίσου καλά με το ξυράφι όπως και με το περιστροφό! Και τώρα αυτή η γλυκειά νέα, που αναρωτιέται γιατί κάποτε δολοφόνησε ιστορία γι' αυτό το ζήτημα! —Εμπρός, λοιπόν, διαμαρτυρήθηκε η Βαλερί, που η αντικοινωνία της φαινόταν μεγαλύτερη απ' το φόβο της. Ξέρετε πολύ καλά ποιος ήταν ο δολοφόνος! —Μπάρ; —Και βέβαια το ξέρετε! Ήταν ο λοχαγός Μπετουάν! Ή καμαριέρα μου που το είπε απ' την Κυριακή το βράδυ. Και αφού ξέρετε ποιος ήταν ο δολοφόνος, δεν χρειάζεται να σας πω ότι τον είχα δη το Σάββατο το βράδυ και... —Μιά στιγμή! την διέκοψε ο Χένρυ Μέρριβελ μ' επιτακτικό ύφος. Είδατε τον λοχαγό Μπετουάν να σκοτώνει την κυρία Ζία Μπέυ; —Δεν τον είδα να την σκοτώνει, όχι... Αυτό θα ήταν υπερβολικά φριχτό και δεν θα μπορούσα ασφαλώς ν' αντέξω στο θέμα... 'Αλλά τον είδα να βγαίνει απ' την καμπίνα την ώρα που η κυρία Ζία Μπέυ έγραφε να είναι νεκρή. —Ο Χένρυ Μέρριβελ κοίταξε επίμονα τη νέα, αλλά το βλέμμα του ήταν άπλανές καθώς ψιθύριζε: —Ο Μπετουάν στη σκηνή του εγκλήματος... —Ο Μπετουάν, που προσπαθούσε να τους δώσει να καταλάβουν κάτι και που φάνηκε κατάπληκτος ακούγοντας τον Κρούκσανν ν' απαντά: «Α! ναι...». —Ο Μπετουάν, που είχε αφήσει ένα γράμμα για τον πλοίαρχο... —Ο Μπετουάν, ο άνθρωπος που ήξερε πάρα πολλά και που τον ξεφορτώθηκαν... —Έπειτα, ξαναπαίρνοντας τον φυσικό τόνο της φωνής του, ρώτησε: —Πότε τον είδατε να βγαίνει απ' την καμπίνα της κυρίας Ζία Μπέυ; —Κατά τις δέκα με δέκα παρά πέντε... Είχε μαζί του ένα χοντρό πακέτο γράμματα... —Αρχίζετε πάλι να μάς λέτε ψέματα; Φώναξε ο σέρ Χένρυ. —Ο δρ Άρτσερ επενέβη χαμογελαστός: —Αυτά τα ενοχοποιητικά γράμματα φαίνεται πως σας έχουν γίνει μία έμμονη ιδέα, δεσποινίς. 'Αν το πακέτο ήταν τόσο ογκώδες, όσο λέτε, δεν ήταν πακέτο, αλλά πραγματικό αρχείο! —Ο Μάξ Μάθιους μάς είχε ήδη αναφέρει από καιρό αυτό που του είχε πει σχετικά μ' αυτά τα γράμματα, δεσποινίς Τσάτφορντ, δήλωσε με τη σειρά του ο Λάθροπ. Εκείνο που θα ήθελα να

σας ακούσω να μάς εξηγήτε, είναι πώς, κατ' αρχήν, μπορούσατε να ξέρετε ότι η κυρία Ζία Μπέυ μετέφερε μαζί της ένα πακέτο γράμματα... —Μιά στιγμή, σας παρακαλώ... 'Εγώ είμαι ε-κείνος που έχω αναλάβει να διευκύνω αυτή την ανάκριση και ζήτησα απ' τη δεσποινίδα Τσάτφορντ να μάς πει τι έκανε πραγματικά το Σάββατο το βράδυ, ανάμεσα στις δέκα παρά τέταρτο και στις δέκα. —Η Βαλερί φάνηκε να συνέρχεται: —Ε, λοιπόν, πήγα στην καμπίνα της κυρίας Ζία Μπέυ για να την παρακαλέσω να επιστρέψει τα γράμματα του καμένου Τζέρομ... —Μά, διάβλε, σου έχω ήδη επαναλάβει ότι δεν έχω γράψει κανένα γράμμα... —Σιωπή, νεαρό μου! 'Αφήστε την να μιλήσει! —Ας πούμε ότι πήγα να την δω για να προσφέρω εκδούλευση σε κάποιον, διώρθωσε η νέα, που τα μάτια της θλόωσαν, γιατί ο άνεμος τη φουσκώσε κατά πρόσωπο. —Όταν έφτασα μπροστά στην πόρτα της καμπίνας της, την άκουσα που κουβέντιασε μ' έναν άνδρα... —Με ποιόν άνδρα; ρώτησε ο Χένρυ Μέρριβελ. —Θα μπορούσατε ν' αναγνωρίσετε τη φωνή; —Όχι, φοβάμαι πως όχι... Ήταν μία φωνή αρκετά σοβαρή, αλλά μιλούσε σιγανά και δεν μπορούσα να ξεχωρίσω ούτε μία λέξη απ' όσα έλεγε. Μπήκα, λοιπόν, στην απέναντι καμπίνα — που δεν ήξερα ότι ανήκε στον κύριο Μάθιους — για να περιμένω ώσπου να φύγει αυτός ο άνθρωπος. Έπειτα από λίγο άκουσα την πόρτα της καμπίνας Β - 37 ν' ανοίγει και να ξανακλείνει. Τόλμησα να ρίξω μία ματιά μισανοίγοντας την πόρτα της δικής μου, κι' είδα τον λοχαγό Μπετουάν που άπομακρυνόταν. Κρατούσε στο χέρι του τον μεγάλο φάκελο γεμάτο γράμματα... —Πώς ξέρετε πως ήταν γράμματα; —Η Βαλερί έκανε μία άοριστη χειρονομία: —Ήταν ασφαλώς χαρτιά και υπέθεσα λοιπόν ότι επρόκειτο για γράμματα... —Χμ... Κ' έπειτα; —Η νέα ξεροκατάπιε:

-Χτύπησε την πόρτα της κυρίας Ζία Μπέυ. Καθώς δεν βγαίνα καμιά απάντηση, γύρισε το πόμολο κι' άνοιξε την πόρτα. Τό πως ήταν αναμμένο και την είδα σωριασμένη πάνω στην τουαλέττα, μ' όλο εκείνο το αίμα... Νόμισα πως θα λιποθυμούσα, αλλά πλησίασα για να δω αν ήταν νεκρή... Εκείνη τη στιγμή ασφαλώς θα πρόπει ν' άφησα τα δακτυλικά μου αποτυπώματα πάνω στην πουδριέρα... Κ' έπειτα, θυμάμαι τώρα, φεύγοντας έσβησα το φως... Δεν ήξερα πια τι έκανα... Ξαναγύρισα μέσα στην καμπίνα του κυρίου Μάθιους, για να ξαναδωρ την ψυχραιμία μου... Βρισκόμουν εκεί πέντε λεπτά όταν... —Όποτε πιθανότατα, δεσποινίς Τσάτφορντ, την διέκοψε ο Γκρίσγουολντ, όταν μπήκατε εκεί μέσα, ο πραγματικός δολοφόνος θαπρεπε να βρίσκεται ακόμη μέσα στην καμπίνα Β - 37 και να κρύβεται ίσως μέσα στο μπάνιο... —Πώς... πως αυτό; —Διαφορετικά θαπρεπε να παραδεχτούμε ότι ο Μπετουάν σκότωσε την κυρία Ζία Μπέυ κι' ότι κάποιος άλλος σκότωσε τον Μπετουάν, πράγμα που μου φαίνεται μάλλον άπλοιο, κατέληξε ο αστυνομικός. 'Αλλά εξακολούθησε, σας παρακαλώ... —Λοιπόν, όπως σας έλεγα, θα είχαν περάσει ίσως πέντε λεπτά απ' τη στιγμή που είχα ξαναγυρίσει στην καμπίνα του... —Συνγνώμη, την διέκοψε με τη σειρά του ο σέρ Χένρυ, αλλά σ' αυτό το διάστημα μήπως ακούσατε να βγαίνει κανείς άλλος απ' την καμπίνα Β - 37; —Η Βαλερί κούνησε το κεφάλι της: —Όχι... 'Αλλά δεν θα το καταλάβαινα ίσως στην κατάσταση που βρισκόμουν... 'Αλλωστε ασφαλώς ο Μπετουάν θα τη σκότωσε, δεν είν' έτσι; Δεν σκέφτηκα ποτέ πως θα μπορούσε να είναι κάποιος άλλος... Ή αυτοκτονία του... δλα... —Ας τ' αφήσουμε αυτό κατά μέρος, προς το παρόν, είπε ο σέρ Χένρυ, και συνεχίστε τη διήγησή σας. —Ω, τελείωσα σχεδόν... Έπειτα από πέντε λεπτά άκουσα κάποιον να χτυπά την απέναντι πόρτα και ορμικινδύνουσα πάλι να ρίξω μία ματιά... Ήταν ο κύριος Μάθιους... 'Αργότερα θέλησα να φύγω, όταν έστειλε τον καμαρότο να φωνάξει τον πλοίαρχο, αλλά παρ' όλο να πέσω πάνω σε μία καμαριέρα κι' αναγκάστηκα να διπλωχωρήσω γρήγορα... Τά υπόλοιπα που είπα στον κύριο Μάθιους είναι ακριβή... Έμεινα κρυμμένη

στην καμπίνα του κι' έπειτα μέσα στο μπάνιο του, ώσπου τελικά ο κύριος Μάθιους με ανέκλινη και με προσέβαλε... —Κάπως ξαφνιασμένος, ο Χένρυ Μέρριβελ ρώτησε: —Τα ξέρετε δλ' αυτά και πιστεύετε ότι ο Μπετουάν ήταν ο δολοφόνος... Τότε, λοιπόν, γιατί δεν είπατε τίποτα; —Τό έκανα για να σώσω τον Τζέρομ! φώναξε με δραματικό ύφος η νέα. Σκέφτηκα μάλιστα πως θα μπορούσε να μου είναι ευγνώμων γι' αυτό! —Ήταν κάπως υπερβολική και το καταλάβαινε. Πάντως διηγήθηκε την ιστορία των γραμμάτων με τον ίδιο τρόπο που την είχε διηγήσει και στον Κένγουορθ, γιατί δεν μπορούσε ν' αντισταθή στον πειρασμό να παίξει κωμωδία. Αυτό ήταν κάτι που ο Μάξ το είχε καταλάβει άμέσως και που ο Κένγουορθ, έπειτα από πολλές μέρες σκέψης, είχε αρχίσει επίσης να το καταλαβαίνει... —Ωστε, λοιπόν, θέλατε να σώσετε την υπόληψη αυτού του νέου; ρώτησε ο Μέρριβελ. —Μάλιστα! —Ο σέρ Χένρυ γύρισε προς το μέρος του ενδιαφερομένου: —Αυτά τα γράμματα υπήρχαν πραγματικά; —Για τελευταία φορά σας επαναλαμβάνω:

—Όχι! αποκρίθηκε ο Κένγουορθ με ξυφασή. Είλικρινά, έχω το ύφος του ανθρώπου που ανοίγει την καρδιά του πάνω στο χαρτί; Προφορικά, μάλιστα! Μέσα στο περιβάλλον ενός νυχτερινού κέντρου, δεθαίως... 'Αλλά όχι προς όφελος κάποιου δικηγόρου! Μη νομίσης, φυσικά, ότι δεν σου είμαι καθόλου ευγνώμων, Βαλερί... 'Εκτιμώ άπεράντα αυτό που έκανες για μένα κι' ο πατέρας μου θα το εκτιμήσει επίσης πολύ. Πάντως, χωρίς να θέλω να φανώ άγενής, νομίζω πως οι προσπάθειές σου να με σώσεις με δίνουν σε μία πολύ δύσκολη θέση... —Είδατε το πτώμα της κυρίας Ζία Μπέυ, νέε μου; ρώτησε ο Χένρυ Μέρριβελ. —Πίσω απ' τα γυαλιά, τα βλέφαρα του Κένγουορθ τρεμπάιζαν και το μακρύ πρόσωπό του πρασίνισε ελαφρά: —Ναι... Τό είδα, μέσα... μέσα στον ψυχτικό θάλαμο. —Την γνωρίζετε; —Όχι... (Συνωφρονόθηκε). 'Αλλά έχω την άοριστη εντύπωση ότι την είχα συναντήσει μία φορά, υπό περιστάσεις που μου είχαν φανη κομικές... Κ' έπρεπε να δροσισόταν με τη συντροφιά κάποιου, που έχω το συναίσθημα ότι τον ξαναείδα πάνω στο πλοίο...

"La flamme la mieux habillée du monde"

à gaz

St. Dupont Paris

ΨΑΡΡΟΣ, Σταδίου 3
Αθήνες

ΔΙΑΦ. ΑΛΕΞΟΥΔΗ

Ο δολοφόνος ταξίδευε μαζύ

—'Αλλά ποῦ; Πότε; Καί μέ ποιόν;
—Αὐτό δὲν κατορθῶνω νὰ τὸ θυμῶ! ἀπάν-
τησε ὁ νέος μὲ μιὰ ὀργισμένη χειρονομία. "Ἄν
μονάχα τὸ πλοῖο χόρευε κάπως λιγότερο, ἴσως
νὰ κατώρθωνα νὰ ξυπνήσω τὴ νύχτη μου...
—Αὐτὸ θὰ γίνη ἂν εἰσχωρήσωμε σὲ μιὰ ζώ-
νη οὐίχλης, παρατήρησε ὁ δεύτερος πλοίαρχος.
Καί εἶναι πολὺ πιθανό!

Τὶ καλὴ
ποὺ εἶναι
ἡ κρέμα
NIVEA

«Τὴν χρησιμοποιοῦ χρόνια.
Ἀπὸ τὰ νιάτα μου ξέρω
καὶ ἐκτιμῶ τὴν NIVEA.
Μ' αὐτὴν "μεγάλωσαν" καὶ
τὰ παιδιά μου, γι' αὐτὸ
ποτέ δὲν εἶχαν
ἐρεθισμοὺς στὸ δέρμα τους».
Ἡ κρέμα NIVEA εἶναι
ἡ μόνη ποὺ περιέχει τὴν
δαυματουργὴ οὐσία Ἐϋσερίτ.
Εἰσδύει στὰ κύτταρα, τρέφει,
ἀναζωογονεῖ τὸ δέρμα
καὶ τὸ διατηρεῖ πάντοτε
τρυφερό, λεῖο, δροσερό.

Εὐτυχῶς ὑπάρχει ἡ NIVEA!

—'Αλλά, ἐπενέβη ὁ δρ "Ἀρτσερ, ἀπευθυνόμε-
νος πρὸς τὸν σὲρ Χένρυ, γιατί εἰστε τόσο βέβαιος
πὼς ὁ Μπετουάν δὲν αὐτοκτόνησε; "Ἄν πιστέψω-
με αὐτὰ ποὺ μᾶς εἶπε ἡ δεσποινὶς Τσάτφορντ, ἡ
αὐτοκτονία φαίνεται πιθανή... Μήπως προσπαθεῖτε
νὰ περιπλέξετε ἀνώφελα μιὰ ὑπόθεση ποὺ εἶναι
σχετικὰ ἀπλή; Πιστέψτε με, ἔχω πείρα σ' αὐτὰ
τὰ πράγματα...

—Τὶ εἶδους πείρα; ρώτησε ξερὰ ὁ Μέρριβελ.
—Ἦμουν ἐπὶ πολλὰ χρόνια ἕνας ἀπὸ τοὺς λα-
τροδικαστὰς τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας, ἀ-
ποκριθὲν ὁ δρ "Ἀρτσερ μ' ἕνα χαμόγελο. Ἀλ-
λῶστε τὴ Δευτέρα ὁ γιατρός τοῦ πλοίου μου ζή-
τησε νὰ κάνω τὴ νεκροψία τῆς κυρίας Ζία Μπέι,
γιατί ἐκεῖνος δὲν ἔχει κάνει ποτέ καμμία...

—Ναί, ναί, φώναξε ὁ Λάθροπ. Δὲν ἔπαθα
νὰ ἐπαναλαμβάνω πὼς ἦταν ἀπαραίτητη καί...

—Καί εἰχατε δίκιο, τὸν διέκρινε ὁ δρ "Ἀρτσερ,
γιατί τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς νεκροψίας θὰ
μποροῦσαν νὰ σᾶς ξαφνιάσουν!

—Δὲν φαντάζομαι, πάντως, νὰ μᾶς διηγηθῇ-
τε ὅτι ἡ γυναῖκα αὕτη δηλητηριάστηκε ἢ πνίγηκε;
φώναξε ὁ Χένρυ Μέρριβελ.

—Ὁ γιατρός ἄφησε ἕνα μικρὸ γέλιο, ποὺ ὁ
Μᾶξ τὸ βόηκε ἰδιαίτερα ἐρεθιστικό:

—Εἰπα, ἀπλούστατα, ὅτι τὰ ἀποτελέσματα θὰ
μποροῦσαν νὰ σᾶς ξαφνιάσουν... Ἀλλὰ τὸ ζή-
τημα δὲν εἶναι ἐδῶ... Ἐκεῖνο ποὺ θὰ ἤθελα νὰ
μάθω, σὰν ἱατροδικαστής, εἶναι ποῖα ἀπόδειξη
ἔχετε ὅτι ὁ λοχαγὸς Μπετουάν δὲν αὐτοκτό-
νησε;

—Τάραχει ἡ μαρτυρία τοῦ κυρίου Χούπερ...

Μόλις ἀνέφεραν τ' ὄνομά του, ὁ Τζώρτζ
Χούπερ σηκώθηκε καὶ ἄρχισε μὲ ἀγανάκτηση νὰ
διηγῆται γιὰ ἑκατοστὴ φορὰ ὅσα εἶχε διῇ.

—Ξέρω, ξέρω..., τοῦ εἶπε ὁ "Ἀρτσερ, ἀλλὰ
ἦταν πολὺ σκοτεινὰ σ' ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς γέ-
φυρας, ὅπως συμφωνεῖτε καὶ ἐσεῖς ὁ ἴδιος... Λοι-
πόν, πὼς μπορεῖτε νὰ εἰστε βέβαιος ὅτι ὑπῆρχε
καὶ ἄλλο πρόσωπο μαζὺ μὲ τὸν Μπετουάν; Ἡ δὲ
σκοτώθηκε ἀπὸ μιὰ σφαῖρα στὸν αὐχένα;

—Γιατὶ τὸ εἶδα στὴ λάμψη τῆς ἐκπυρσοκρο-
τήσεως!

Ἀγαπητὴ μου κύριε, αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον!
Ὁ Χούπερ ἔλλαξε χρῶμα:

—Θέλετε νὰ πῆτε ὅτι λέω ψέματα;

—Ὁχι, βέβαια..., τὸν καθυσόχασε ὁ Λάθροπ.

Λέω, ἀπλούστατα, ὅτι ὅλη αὕτη ἡ ἱστορία εἶναι
ἀπίθανη... Ἐντελῶς ἀπίθανη. Εἶναι ἀδύνατο ν' ἀφή-
νουν δακτυλικά ἀποτυπώματα ἀνθρώποι ἀνύπαρκτοι.
Τέτιοι ἀνθρώποι δὲν μποροῦν νὰ σκοτώσουν... Ὁ-
ταν δύο καὶ δύο δὲν κάνουν πιά τέσσερα, ὅλα
εἶναι δυνατό... Σὲρ Χένρυ, κατέληξε ἀπελπισμέ-
να ὁ Λάθροπ, πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ μᾶς δι-
λάτε ἀπ' αὐτὴ τὴν κατάσταση, διαφορετικὰ θὰ
τρελλαθοῦμε! Δὲν μπορεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἔτσι!
Τὴν ἰδια νύχτα ὁ δολοφόνος ξαναχτύπησε...

ΕΚΦΑΛΛΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΚΤΟ

Ἡ κείνη τὴν Τετάρτη τὸ βράδυ, καθὼς ὁ
Μᾶξ προσπαθοῦσε νὰ σκοτώσῃ τὸν καιρὸ του,
περιμένοντας τὴν ὥρα ποὺ θὰ μπορούσε νὰ ντυθῇ
γιὰ τὸ δείπνο, πέρασε μπροστὰ ἀπὸ τὸ κουρεῖο
καὶ ἄκουσε μιὰ γνωστὴ φωνὴ νὰ φωνάζει:

—Ἀδιαφορῶ ἂν τὰ μαλλιά φυτρῶνουν ὅπως
τὸ χορτάρι! Δὲν θέλω τὴν λοσιόν σας ἐναντίον
τῆς φαλάκρας!

Μόλις μπῆκε μέσα ὁ Μᾶξ, ὁ κουρέας σταμά-
τησε μιὰ στιγμή νὰ σαπουνίζει τὸ πρόσωπο ποὺ
ἐτοιμαζόταν νὰ ξυρίσῃ, γιὰ νὰ πῇ:

—Θὰ εἶμαι ἀμέσως στὴ διάθεσή σας, κύριε...

Ἐπειτα, ἡ θεὰ τοῦ Μᾶξ φάνηκε νὰ τοῦ φέ-
ρῃ κάποια κακὴ ἀνάμνηση καὶ συνωφευνώθηκε.
Συνεχίζοντας τὴν ἐργασία του εἶπε ὑψώνοντας
λιγάκι τὴ φωνή:

—Δὲν πρέπει νὰ θυμῶνετε γι' αὐτὸ, κύριε...
Κ' ἐγὼ ἐπίσης θὰ μπορούσα νὰ προσβληθῶ τίς
προάλλες... Φυσικά, μὲ πληρώσατε καὶ γενναϊόδη-
ρα μάλιστα... Ἀλλὰ ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς πῶ
ὅτι ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἕνας πελάτης μὲ ἄ-
φησε στὰ κρῖνα τοῦ λουτροῦ, ἐνῶ ἔβαζα σαπουνά-
δα στὸ πινέλο μου...

—Ποῦ...; φώναξε ὁ Χένρυ Μέρριβελ.

—Στὸ πινέλο μου, κύριε! Ἀλλὰ δὲν σᾶς κρα-
τῶ καμμιὰ κακία... Μήπως συμβαίνει τίποτα, κύ-
ριε;

Η σιωπὴ ποὺ ἀκολούθησε ἦταν τόσο ἀσυνή-
θιστη, ὥστε ὁ Μᾶξ σήκωσε τὰ μάτια του ἀπ' τὸ
περιοδικὸ ποὺ ξεφύλλιζε.

Μέσα στὸν καθρέφτη εἶδε τὸν Χένρυ Μέρ-
ριβελ νὰ δαΐζῃ ἀπ' τὸ πρόσωπό του τὴ ζεστὴ
πετσέτα καὶ νὰ κοιτάξῃ ἐπιμονὰ τὸ κενό.

—Δώστε μου τὰ γυαλιά μου, φώναξε ξαφνι-
κά.

—Συγγνώμην.

—Εἰπα: Δώστε μου τὰ γυαλιά μου! ἐπανε-
λαβε ὁ Χένρυ Μέρριβελ, κατεβαίνοντας ἀπ' τὴν
πολυθρόνα καὶ προσπαθώντας ν' ἀπαλλαγῇ ἀπ'
τὴν πετσέτα ποὺ εἶχε γύρω στὸ λαιμό. Αὐτοῦμαι
πολύ, ἀλλὰ δὲν ἔχω τώρα καιρὸ νὰ ξυριστῶ...

Ὁ κουρέας φάνηκε ἑτοιμος ν' ἀρπάξῃ τὸ κι-
πελο μὲ τὴ σαπουνάδα καὶ νὰ τὸ πετάξῃ μὲ θυμὸ
στὸ πάτωμα, ἀλλὰ ὁ Χένρυ Μέρριβελ πρόλαβε τὴ
χειρονομία του, βάζοντάς του ἕνα χαρτονόμισμα
στὸ χέρι:

—Ἀγαπητὴ μου, τοῦ δήλωσε μὲ σοβαρὸ ὕφος,
δὲν ξέρεις τί ὑπηρεσία μοῦ προσέφερες πρὶν ἀπὸ
λίγα λεπτά! Καὶ σκέψου ὅτι παρ' ὀλίγο ν' ἀπο-

Λέ ὅλην τὴν Ἀγγλίαν
καὶ σὲ ὅλον τὸν κόσμον
δὲν ζητοῦν «δῶσε μου
ἕνα Σκωτσέζικο οὐίσκυ».

Ζητοῦν:

«Δῶσε μου ἕνα Haig!»

Haig
SCOTCH WHISKY

NO FINER WHISKY GOES INTO ANY BOTTLE

ΟΙΚΟΣ ΙΔΡΥΘΗΣ ΤΟ 1627

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΑΛΒΕΡΤΟΣ ΡΕΒΑΧ

ΟΔΟΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ 19
ΤΗΛΕΦ. 21.039

ΚΟΣΜΟΣ

Χαρούμενες γιορτιές!

μὲ δοκοδάτες καὶ δοκοδατίνια EBGA

Στὴν ἐορταστικὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ σπιτιοῦ σας,
δώστε μιὰ ἰδιαίτερη νότα χαρὰς καὶ εὐτυχίας.
Γιορτάστε ἐφέτος μὲ σοκολάτες καὶ σοκολα-
τίνια EBGA. Προσφέρονται σὲ ὀραϊότητες
συσκευασίες καὶ εἶναι, ἀσφαλῶς, τὸ πιό...
γλυκὸ δῶρο!

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

MACLEAY DUFF
SCOTCH WHISKY

ΓΗΝΣΙΟ ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΟ ΟΥΪΣΚΥ

Θά γίνετε και σεις φανατικοί του φίλου, αν το δοκιμάσετε έστω και μία φορά.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ:
"ΑΛΦΑ", Ο.Ε. - Α. ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΗΣ & Σ. ΤΣΟΛΑΚΗΣ
Στεφ. Στρίτ 1 - Τηλ. 20.697

Το Χρυσό Ποτήρι!

Ένα Μεγάλο Τόλμημα
Η ΜΟΥΣΤΑΡΔΑ
Μ Π Ρ Α Β Δ
Κυκλοφορεί τώρα συσκευασμένη σε
ΧΡΥΣΟ ΠΟΤΗΡΙ πολυτελείας, πού
σας προσφέρεται δωρεάν.

ΓΚΙΑΟΥΡ — ΑΝΤΑΣ

(Συνέχεια από σελ. 42)

πὸ τὴν πόρτα ἀνόρεχτος, κίτρινος, μὲ μάτια κουρασμένα.

—Εἶμαι ἀνήμπορος, μοῦ εἶπε. "Ἐχεις γὰρ μου δώσει τίποτα νὰ γεῖναι;
Τοῦποσον τὸ χέρι, νὰ μετρήσω τὸ σφυγμὸ τοῦ. Εἶχε 120. Ἦταν φανερό πὼς εἶχε πυρετό. Μῆκε στὴν καλύβα μας καὶ κάθησε διπλὰ στὴ φωτιά. Εἶχε μισὸ τοῦ ἑνα παιδί ἀπὸ τὸ χωριό, πού τοῦ κρατοῦσε τὸ ντουφεκί καὶ μερικὲς πάπιες, σκοτωμένες ἀπὸ τὸ πρωί.

—Γιὰ σένα λέγομε, εἶπε ὁ Θανάσης. Τοὺς ἔλεγα, δηλαδή, ἐγὼ πὼς σκότωσε τὶς προάλλες τὸ γουρούνι μὲ τὸ μαχαίρι.

Ὁ Γιώργης γέλασε σὰν παιδί.

—Τὶ νὰ τὰ κάνης, εἶπε, αὐτὰ εἶναι περασμένα, σήμερα τί κάνουμε. Νά, αὐριο θάχομε πούλια. Κ' ἐγὼ δὲν μπορῶ.

Τὸν ρώτησα ἀπὸ πότε εἶναι ἀρρωστος κ' ἔδειξας, μὲ τὴν μεγαλύτερη ἀφέλεια, διηγώμενος πὼς εἶχε θραχὴ τὴν προηγούμενη μέρα καὶ πὼς τὴ νύχτα φύλαξε καρέϊρι γιὰ τὶς χῆνες, ὡς τὶ 2 τὸ πρωί.

—Ἐνοίωσα, εἶπε, κατὰ τὰ μεσάνυχτα, ἔκει πού καθέμουνα κουκουλωμένος, κά-τι κρούδες, μὰ πού νὰ σηκωθῶ νὰ φύγω. Οἱ καταρομμένες κράζανε πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μου. Καὶ ἡ θραυὰ ἦταν καλὴ. "Ἀσπρα σύννεφα στὸν οὐρανὸ γιὰ ἀγέρας. Σκότωσα μερικὲς, μὰ στίς δυὸ - τρεῖς τὸ πρωὶ ἀρχισα νὰ τρέμω καὶ τράβηξα γιὰ τὴν καλύβα μου. Σήμερα δὲν καταλαβαίνω τὸ κουράγιό μου καλὰ καὶ δὲν πήγα κάτω, κάθησα ἐδῶ, μὰ αὐριο θάχομε πράμα.

Οἱ ἐπιχειρήσεις

Τὸ δώσαμε τσάι μὲ κονιάκ. Εἶχα μαζὺ μου ταμιλέτες ἀντιγριπτικές. Τοῦ-δωσα ἀσπιρίνες καὶ πυραμιτὸν καὶ τὸ πρωὶ τὸν εἴδαμε μὲ τὴν μπλάδα τοῦ, ὅ-θειο στὸ ποτάμι, νὰ κατηφορίζῃ τραγου-δώντας. "Ἀμα τὸν ζυγώσαμε, τὸν ρω-τήσαμε:

—"Ε, πὼς εἶσαι σήμερα, Γιώργη; Εἶ-σαι καλύτερα;

—Φοριστῶ, κυρ' γιαιτρέ, εἶπε. "Ἀφοῦ ἔβαλες ἐπὶ τὸ χέρι σου, πὼς νὰ μὴν εἶ-μαι καλά; "Ἐσεῖς νὰ κάνετε κατὰ τὸ ὁ-ρόσημο. Φτιάξε, ὦρὲ Ντέμπρα, τοῦ γι-ατροῦ ἑνα καλὸ τασαρί, εἶπε στὸ Γιάν-νη, τὸν παλιὸ μας φίλο, κ' ἐγὼ μὲ τὰ παιδιὰ θὰ κάνω κατὰ κάτω, θὰ φτάσω ὡς τοῦ Ἀμερικάνου τὴν καλύβα.

"Ἦστερα, ἀφοῦ κοίταξε τὸν οὐρανὸ καὶ εἶδε κατὰ πού γυρίζανε τὰ κοπάδια οἱ πάπιες, πού εἶχανε σηκωθῇ κιόλας καὶ φτερουγίζανε πρὸς τὸ τούρικο.

—Τράβα, ρέ Κώστα, στοῦ Παλιομαρί-τσα καὶ κρύψου στὸ γκιόλι, εἶπε σὰν στρατηγὸς πού ὀρίζει τὰ στρατεύματα.

"Ἦταν στ' ἀλήθεια ἀρχηγὸς ὁ Γιώρ-γης, πού τὸν ὑπάκουαν ὅλοι.

Οἱ μπλάδες χάρισαν σὲ τρία ἐμέτω-πα. "Εγὼ πήρα τὸ κέντρο καὶ μῆκα σὲ μιά πλημμυρισμένη περιοχή, πού θά-ταν κομμια ἐκατοστὴ στρέμματα. Τὸ νερὸ ἐδῶ δὲν ἦταν βαθύ, θάχε 60 - 70 πόντους βάθος. Στὴ μέση αὐτῆς τῆς ἐλμύνης εἶχε μερικὰ ἀρμυρῖκα καὶ ἱ-τιές, ὅπου ἦταν φτιαγμένη μιά φυλά-χτρα, ἀπὸ ἄλλους κυνηγούς. "Ἐδῶ στα-θήκαμε μὲ τὴν μπλάδα. Διωρθώσαμε τὴ φυλάχτρα μὲ καινούργια κλαριά, πού ἔκοψε ὁ Γιάννης ἀπὸ τὰ διπλὰνὰ δειντρά-κια, στρώσαμε τὸ ἐπάτωμα μὲ δυὸ σα-νίδες πού εἴχαμε μαζὺ μας, ἔβαλα πά-νω στὴ φυλάχτρα τὴν κοραμπίνα, τὰ φουέκια, τὸ καλὰθὶ μὲ τὸ φαί μας καὶ σκεπάσαμε γύρω - γύρω τὸ «κορτέρι» μας μὲ σάγια, ποῖταν ἄφθονα σ' αὐτὸ τὸ μέρος.

Τροχόητκα κομμὰ εἰκοσαριά μέτρα μακρύτερα, νὰ ἴδω πὼς φάνταζε τὸ καρέ-ϊρι. Κάτι, πού δὲν ἦταν καλὰ σκεπα-σμένο, στὸ ἀνατολικὸ μέρος, εἶπα τοῦ Γιάννη νὰ τὸ διορθώσῃ. Στὸ λεπτό, ἔ-κοψε μιά μεγάλη κλάρα καὶ τὴν ἐμπέ-θε στὴ γῆ. "Ἀνέβηκα στὸ στέκι μου, ἔ-ιδῶ ἔκεινος σκόρπαγε τὶς ψεύτικες πά-πιες γύρω μας.

—Μὴν ἀργεῖς, τοῦ εἶπα, κάτω στὴ

θάλασσα σηκώθηκαν σύννεφα τὰ παπιά.

Ὁ Γιώργης ἀκουγότανε δεξιὰ μας νὰ δινῇ ὁδηγίες, ἐνῶ στ' ἀριστερὰ οἱ ἄλλοι κυνηγοὶ εἶχαν μῆπὶ στὸ πυκνὸ κα-λάμι καὶ ἀρχίζανε τὶς ντουφεκιές.

Ἰδὲν πέρασε μισὴ ὥρα καὶ ὅλοι οἱ κυνηγοί, πού ἐρισκόμεσαν στὸν Γαι-σουρ - "Ἀντὰ, ἀρχίζανε τὸ ντουφεκίδι. Τὰ κοπάδια γυρίζανε στὸν οὐρανὸ ἀκα-τάπαυστα. Ὁ Γιάννης ἐρίχνε πού καὶ πού, διαλέγοντας τὶς μεγάλες. "Ἦταν μιά καλὴ μέρα γιὰ τὸ κυνήγι τῆς πά-πιας. "Ἀπὸ τὸ πάνω μέρος τοῦ δικοῦ μας, οἱ ἄλλοι κυνηγοὶ δὲν στομάτησαν οὔτε λεπτό τὶς ντουφεκιές. Θὰ τὴν θυ-μάμαστε αὐτὴ τὴ μέρα. Στὶς δωδεκάμι-ση ἔγινε μιά μικρὴ ἀνάπαυση. Βγάλα-με τὸ καλοθάκι μὲ τὰ φαγώσιμα καὶ κολατισίσαμε κουβεντιάζοντας μὲ τὸν σύντροφό μου.

—Πῶς εἶναι ἡ κατάσταση κάτω στὴν Ἀθήνα; εἶπε ὁ Γιάννης. "Ἐδῶ τὰ πρά-ματα σφίξαν. Γιὰ νὰ πάρης μιά δὲκὰ λαΐσι πρέπει νὰ δώσεις δέκα στάρι. Πῶς δὲ γίνῃ νὰ μαζέψουμε τὸ λαδί τῆς χρο-νιάς; Τὰ φάρια μᾶς τὰ πήρανε μὲ 6 τὴν δὲκὰ. Τὰ δώσαμε ὅλοι μὲ τῶσο. Τὶ νὰ κάνης; Κ' ἐρχεται τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Θὰ πουλήσουμε καὶ μὲ τέσσερις!

Τὸ ζήτημα πὼς θὰ συντηρήσουν τὶς φομελιές τους, κτ' αὐτὸς καὶ ἄλλοι, τοὺς ἀπασχολοῦσε. Στὶς τρισημίσι ξα-νάρχισε τὸ ντουφεκίδι: Τὰ πούλια τῶρα γυρίζαν ἀπὸ τὴ βοσκῇ. Ὁ ἥλιος πού ὄλη τὴν ἡμέρα ἦταν χομμένος πίσω ἀπὸ τὰ σύννεφα ὄγῃκε τὸ ἀπόγευμα νὰ μᾶς ζεστάνῃ. Στὶς φυλάχτρες ὅλοι οἱ κυνηγοὶ ἐρίχχαν μὲ τὴν ψυχὴ τους. Αὐτὸ θὰ δάσταζε δυὸ ὄρες σχεδόν. Στὸ γυρισμὸ μαζεύτηκαμε ὅλοι στὸ ἀγκάλι. Πόσες ἔκανες Κόμνο; 32. "Ε; σὺ; 26. "Ἐνας εἶχε 43. "Ἀμα φάσα-με στὴν καλύβα τὶς μετρήσεις: Ὁ-λοὶ μαζὺ εἴχαμε διακόσιες εἰκοσι-ἑπτὰ πάπιες καὶ ἑπτὰ χῆνες. Τὶς κρε-μάσαμε ἔξω ἀπὸ τὴν καλύβα. Ὁ Γι-ώργης δὲν εἶχε φανῇ ἀκόμη. "Ἀνάψα-με τὴν κουζίνα μας καὶ ὁ Κώστας ἔφτιαξε τὸ φαί. Σούπα «κνὸρ» ἰον-σέρφες, ψωμί καφαλιστό, τυρὶ Τελεμές Θράκης καὶ κρασί ντόπιον.

Δὲν ἔλειψε ὁ παστοურμάς μὲ αὐγὰ καὶ τὸ γλυκὸ πού μᾶς εἶχε κάνει ἡ γυ-ναίκα τοῦ Κόμνου. Κοιμηθήκαμε στὶς 9, γιὰτὶ τὸ πρωὶ θὰ σηκωνόμαστε νω-ρίς γιὰ νὰ γυρίσουμε στὴν Ἀλεξαν-δρούπολη.

Ἡ ἀνταπόδοσιν

Δὲν εἶχε καλὰ φωτίσει πού αχτύπη-σε ἐγγετήριος: Κάποιος ποδὴ τὴν στρατιωτικὴ συνήθεια τὸ σφύριξε. Βγῆ-καμε ἔξω νὰ πάρουμε λίγο καθαρό ἀ-έρα. "Ἐπτά ναμάτοι στὴν καλύβα πού δὲν εἶχε χάρο περισσότερο γιὰ τρεῖς ἢ τέσσερις.

Πήραμε τὰ τσουβάλια καὶ τὰ γε-μίσαμε μὲ πάπιες. "Ἀπὸ 33 πάπιες στὸ κάθε τσουβάλι καὶ θὰ περισσεύαν καὶ τρεῖς γιὰ τὸν φύλακα τῆς καλύβας. "Ἀμα ἀρχίσουμε τὸ μέτρημα τὰ υπερ-δέκαμε. Οἱ πάπιες ἦταν περισσότερες. Οἱ χῆνες διπλάσιες.

Ὁ Γιώργης πέρασε τὴν νύχτα (ποι-ὸς ξέρει τί ὥρα) καὶ πλήρωσε τὴ δι-ζίτα καὶ τὰ φάρμακα. Μᾶς ἄφησε 28 πάπιες (ὅλες μεγάλες) καὶ 8 μπόξες.

—"Ἀπὸ 36 στὸ κάθε τσουβάλι καὶ 2 χῆνες, εἶπε ὁ ἀρχηγός, περισσεύουν 3 πάπιες καὶ μιά μπόξα γιὰ τὰ παιδιὰ.

"Ἀμα φτάσαμε στὸ ἀεροδρόμιο, ὁ ἀ-εροσταθμάρχης δὲν ἤθελε νὰ μᾶς τὶς φορτώσῃ.

—"Ἐπτά τσουβάλια πάπιες, πού θὰ τὶς θάλω; μᾶς εἶπε. Θὰ γεμίση ἡ ἀ-ποθήκη.

Μὰ οἱ ἀντιρρήσεις τοῦ μαλάκωσαν ὅταν τοῦ εἶπαμε πὼς δὲν εἴχαμε ἄλ-λο τρόπο νὰ τὶς μεταφέρουμε. Τὸ ἴδιο φράδου μοιράστηκαν στὴν Ἀθήνα 60 ὡς 70 ματσάκια πάπιες. "Ἀπὸ μᾶς, τοὺς κυνηγούς τῆς πάπιας, κανένας δὲν τὶς δοκιμάζει.

Θ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἐβδομάδα ἀπὸ 23 ἕως 29 Δεκεμβρίου 1960

ΚΡΙΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου

Τὸ θάρρος σας θὰ ἀνταμειφθῇ μὲ τὴν καλωσύνη καὶ τὴν συμπα-θεια ἀνθρώπου τοῦ οικογενειακοῦ σας περιβάλλοντος. Προσέξτε τὶς παγίδες. Κουράγιο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθμὸς 5.

ΤΑΥΡΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου-21 Μαΐου

"Ἡ συμπάθεια δὲν πρέπει νὰ σὰς ἐμποδίσῃ νὰ δῆτε τὴν πραγμα-τικότητα, γιὰτὶ θὰ μετανοήσετε. Μὴν παρασυρᾶτε τὶς οικογενεια-κὲς σας υποχρεώσεις. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθμὸς 9.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Μαΐου - 21 Ἰουνίου

"Ἐχετε δικίον νὰ μὴν ἐμπιστευθεῖτε ἀνθρώπους πού σὰς ἐξαπατῶν-στον παρελθόν, μὲ ψεύτικες υποσχέσεις γιὰ κάποιο ἐπαγγελματικὸ κερδισμὸ. Θάρρος. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευὴ, ἀριθμὸς 2.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουν.-22 Ἰουλίου

Θὰ συντείνετε κ' ἐσεῖς στὸ καταπληκτικὸ ἀποτέλεσμα τῶν προ-σπαθειῶν σας, ἀν ἐνεργῆσετε μὲ περισσότερὸ θάρρος. Προσέξτε τὶς συμβουλές τῶν ἄλλων. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθμὸς 1.

ΛΕΩΝ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου-22 Αὐγούστου

Θὰ χρειαστῇ μεγάλη ψυχικὴ δύναμις ἡ ἐνέργεια πού σκέπτεσθε νὰ κάνετε. "Ἐξατάτε τὶς πιθανότητες ἐπιτυχίας πρὶν ἐνεργῆσετε. Βάλτε ὅλες σας τὶς δυνάμεις. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθ. 6.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ.-22 Σεπρίου

Περᾶσατε τὸ στάδιο τῶν κινδύνων πού ἀπειλοῦσαν ἀπὸ καιρὸ κά-θε σας προσπάθεια. Τώρα μπορεῖτε νὰ βάλετε ὅλα τὰ δυνατὰ μέ-σα γιὰ νὰ ἐπιτύχετε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 6.

ΖΥΓΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπρίου-22 Ὀκτωβ.

Τὰ στοιχεῖα πού ἔχετε δὲν ἀποσεκνίζουν τὴν ἀλήθεια. Καλύτερα νὰ τὰ ἐλέγχετε πρὶν τὰ ἀναφέρετε στὶς συζητήσεις σας τῆς ἐρ-χόμενης ἐβδομάδος. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθμὸς 5.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ.-22 Νοβρίου

Μὲ τὴν πίστη καὶ τὴν ἀξιοποίηση τῶν ἱκανοτήτων σας θὰ μπο-ρεῖτε νὰ πλησιάσετε στὸ τέρας τῶν ἀνωμαλιῶν τῆς επαγ-γελματικῆς σας ζωῆς. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 8.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοβρίου-22 Δεκεμβρίου

"Ἡ πλειοψηφία νικά πάντα τὴν μειοψηφία. Μὴν προσπαθεῖτε ν' ἀλλάξετε τοὺς κανόνες τῆς ζωῆς πού στηρίζονται στὴν πραγματι-κότητα καὶ τὴν ἀλήθεια. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθμὸς 4.

ΑἴΓΟΚΕΡΩΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου-19 Ἰαν.

Θὰ σὰς στενοχωρήσῃ ἡ ἐπιμονὴ ἐνῶς ἀνθρώπου πού θεωροῦσατε φίλο σας, ἀλλὰ ἀπεκαλύφθῃ πὼς δὲν σκέπτεται παρὰ τὰ προσω-πικά του συμφέροντα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 1.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν.-18 Φεβρίου

Θὰ σὰς αἰφνιδιάσῃ ὁ ἀπότομος τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο θὰ σὰς μι-λήσῃ γιὰ κάποια ὑπόθεσι σας ἐνῶς στενὸς σας φίλος, πού ἔλεγε πὼς στέκεται στὸ πλευρὸ σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 2.

ΙΧΘΥΕΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβρίου-20 Μαρτίου

Φυλαχθεῖτε ἀπὸ τὴν περιπέτεια πού προσπαθοῦν νὰ σὰς ρίξουν ὀριζόμενοι κύκλοι τῆς ἐπαγγελματικῆς σας δραστηριότητος. Μὴν ἀντισταθῆτε στὸν συμβιβασμὸ. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 6.

Ποιὲς διαφορὲς

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτον σὲ 8 σημεία. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε;

Λύσεις σελ. 98

Εἶμαι Ἐνθουσιασμένη...

ΜΕ Τὸ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΜΟΥ

SCHARPF

ΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ SCHARPF

Δὲν συγκρίνονται δὲν μοιά-ζουν μὲ κανένα ἄλλο

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ Εἰς Τὰ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Δ. ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ Ο.Ε.

ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 - ΤΗΛ. 32.183

Stratis SHOES

ΣΤΑΔΙΟΥ 19" ΠΑΛΙ ΚΙΝ/ΘΟΥ ΑΤΤΙΚΟΝ

Ένα κομψό παπούτσι ἀπὸ τὸ **Stratis** SHOES εἶναι δείγμα τοῦ λεπτοῦ σας γούστου.

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΥΠΕΡΟΧΗ ΜΠΥΡΑ!

‘Από σήμερα στη διάθεσί σας

- Η καινούργια μπίρα ΜΑΜΟΣ είναι η καλύτερη μπίρα που κυκλοφόρησε ποτέ στην Ελλάδα.
- Απ’ την πρώτη γουλιά το λεπτό της άρωμα και η εξαιρετική γεύση της θα σας κατακτήσουν.
- Η μπίρα ΜΑΜΟΣ είναι το πιο εύχρηστο όρεκτικό και το πιο υγιεινό ποτό για να πίνετε με το φαγητό σας. Απολαύστε την σήμερα.

ΜΑΜΟΣ

Η καλύτερη Έλληνική μπίρα

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΣΥΝΙΣΤΩΣΑ. 2. ΥΠΑΤΗΣ — ΙΟΛΑΩ. 3. ΜΟΟΝ — ΑΜΑ — ΣΕΙΑ. 4. ΦΡΥΑΤΤΩ — ΤΙΣ. 5. ΙΡΜΑ — ΑΑΛΗ — ΘΑ. 6. ΛΑ — ΣΙΜΜΥ — ΠΗΚ. 7. ΙΜΑΟΣ — ΛΩΜΑ. 8. ΩΜΑ — ΑΝΘΟΥΛΑΣ. 9. ΣΑΧ — ΛΙ — ΗΣ — ΤΤ. 10. ΕΤΕΡΟΒΑΡΗ — ΙΟ. 11. ΩΟΝ — ΣΕΙΩ — ΣΚΙ. 12. ΣΣ — ΣΥΜΗ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΕΩΣ. 2. ΥΠΟ — ΡΑΜΜΑΤΟΣ. 3. ΝΑΟΥΜ — ΛΑ — ΧΕΝ. 4. Ο «ΣΑΛΑΝΤΙ». 5. ΣΗ — ΙΣΑΛΟΣ. 6. ΤΣΑΤΑΜ — ΝΙ — ΒΕΑ. 7. ΜΩΛΑΜΕΘ — ΑΙ. 8. ΣΙΑ

— ΛΥ — Ο «ΗΡΩΣ». 9. ΑΟΣΤΗ — ΛΥΣΗ. 10. ΛΕ΄Ι — ΠΩΛ — ΜΙ. 11. ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ. 12. ΖΩΑ — ΑΚΑΣΤΟΣ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέ-
τυχε με τον συνδυασμό των λέξε-
ων: ΤΡΟΠΟΙ — ΑΛΙ — ΕΠΙΓΡΑΜ-
ΜΑ — ΠΟΥΣ — ΑΦΗΝ — ΤΡΑ-
ΚΟ, σύνολον 45 βαθμών.

Καλύτερους ίσως συνδυασμούς να
επιτύχουν αναγνώσται μας με δοκι-
μάς λέξεων σαν: ΑΥΣΤΡΑΛΟΙ —
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ — ΠΟΤΟ — ΠΑ-
ΣΤΡΑ — ΠΡΟΓΡΑΦΑΣ — ΠΙ-
ΣΤΟΙ — ΑΡΓΟΙ — ΣΟΥΠΑ κλπ.

1. Στο δεξιό χέρι της μικρής φαί-

νεται και ο αντίχειρ. 2. Ο φιόγκος
των μαλλιών της, που φαίνεται κον-
τά στο κερί, διαφέρει. 3. Στο δε-
ξιό γόνατο, το φουστάνι είναι άνα-
σηκωμένο. 4. Το άρκουδάκι έχει ύ-
ψωμένο πιο πολύ το προς το δέν-
τρο χέρι του. 5. Στην πινακίδα
και στην λέξη «ΚΑΛΑ» το γράμμα
«Λ» είναι άνεστραμμένο. 6. Στο χρι-
στογενειάτικο δέντρο και στο ύ-
ψος του άμμου της μικρής το στο-
λίδι είναι στρογγυλό αντί της καμ-
πάνας. 7. Στο επάνω κερί του δέν-
τρου η φλόγα είναι ίσια. 8. Στη
γλάστρα ή φωτοσκίαση (άσπρο ση-
μάδι στο μαύρο τηήμα) έχει μετα-
κινήθη.

«ΙΡΛΑΝΔΑ»

Το σεντόνι του
Έλληνικού Νοικοκυριού

Από τις πρώτες ψυχρές του φθινο-
πώρου ως την τελευταία κρύα νύχτα
του χειμώνα, η ζεστασιά του κρεβατιού
είναι το όνειρο των κουρασμένων άν-
θρώπων. Στη γλυκειά θαλπωρή της
μπορούν να ησυχάσουν, να όνειρευτούν,
ν’ αφευγκαστούν τη μακρινή πνοή του
άνεμου, το τραγούδι της βροχής, τον
ψιθύρο των πεσμένων φύλλων, όλα αυ-
τά δηλαδή που συνθέτουν την γοητεία
μιάς χειμωνιάτικης νύχτας...

Στά μάλλινα σκεπάσματα πάει ο
νόος μας όταν μιλάμε για καλοστρω-
μένο χειμωνιάτικο κρεβάτι. Μά αν
απ’ αυτά λείψει το κατάλληλο σεντόνι
δεν θα πετύχουμε παρά μόνο μία τρα-
χειά πίεση. Το σεντόνι συγκεντρώνει
την θερμότητα των μαλλινών σκεπασμά-
των και την ενώνει με την θερμότητα
του σώματος, δημιουργώντας την ιδεώ-
δη θερμοκρασία για έναν άνετο, ξε-
κούραστο ύπνο.

Αλλά για να το πετύχουμε χρειάζε-
ται το καλό σεντόνι: Το σεντόνι «ΙΡ-
ΛΑΝΔΑ» της Πειραικής - Πατριακής.
Στερεό και πάντοτε χιονέτο, φτιαγμένο
100% από ελληνικό φινό σαμπόκι, είναι
η καλύτερη έγγυση ενός ευχάριστου
ύπνου. Το σεντόνι «ΙΡΛΑΝΔΑ» δίνει ό-
μορφιά σε κάθε κρεβατοκάμαρα. Είναι
το σεντόνι του ελληνικού νοικοκυριού!

DELTA

ΧΩΡΙΣ ΡΑΦΗ

MADE IN U.S.A.

50

ΧΡΟΝΙΑ
ΠΕΙΡΑΣ

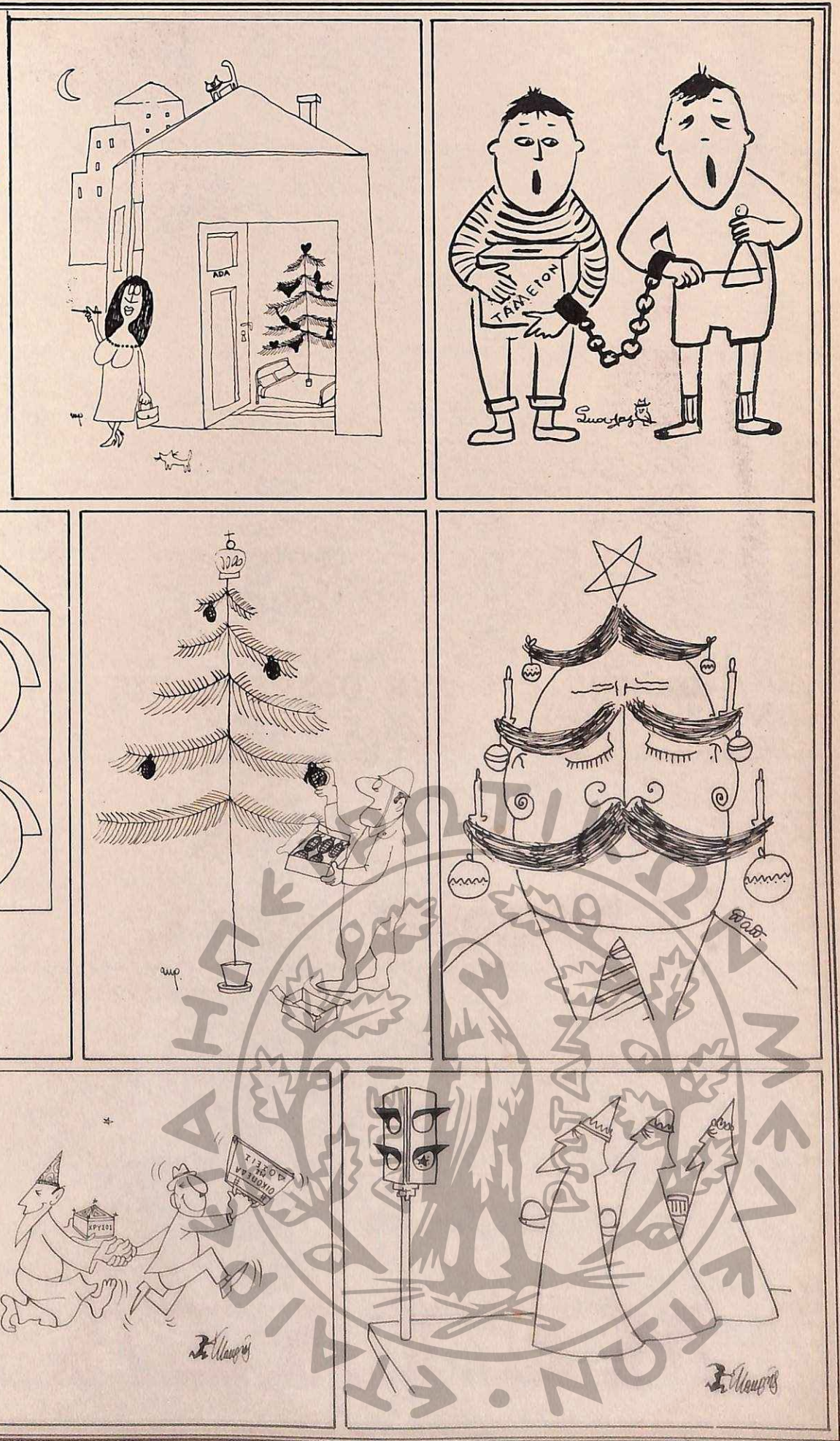
Φορείτε μόνον
Δέλτα
ΧΩΡΙΣ ΡΑΦΗ
διά να είσδε
πιο κομψή.
Στά νέα σκούρα
χρώματα.

ΔΕΛΤΑ

ΟΩΚΙΩΝΟΣ 13

Χιούμορ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

Δέν υπάρχει ωραιότερο από το δώρο που αρέσει

ΜΕΤΑΞΑ

Από το 1888

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΩΝ Α.Α.Μ.Μ.
ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ